



Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hiszékeny Dezső*



Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	36463
Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása	36463
Gelencsér Attila jegyző	36463
Felszólalók:	
Bencsik János (Fidesz)	36463
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	36466
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36470
Hollik István (KDNP).....	36472
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36475
Kulcsár Gergely (Jobbik).....	36478
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	36481
Sallai R. Benedek (LMP).....	36484
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	36490
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	36491
Sallai R. Benedek (LMP).....	36492
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	36493
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	36495
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36497
László Tamás (Fidesz)	36499
Szilágyi György (Jobbik).....	36500
Szatmáry Kristóf (Fidesz)	36506
Schmuck Erzsébet (LMP)	36507
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	36509
Mesterházy Attila (MSZP).....	36514
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	36515
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36515
Becsó Zsolt (Fidesz)	36516
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	36518
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	36520
Kucsák László (Fidesz)	36522
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	36525
Mesterházy Attila (MSZP).....	36529
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36530
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)	36531
Mesterházy Attila (MSZP).....	36532
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	36532
Heringes Anita (MSZP)	36535
Gelencsér Attila (Fidesz)	36536
Mesterházy Attila (MSZP).....	36539
Dr. Tilki Attila (Fidesz).....	36541
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	36542
Egyes törvényeknek a közérdekű nyugdíjas szövetkezetek létrehozásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	36546
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	36546
Felszólalók:	
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36550
Dr. Turi-Kovács Béla , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	36551
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	36553
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	36555
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	36558
Sneider Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	36559
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	36564
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	36568
Mesterházy Attila (MSZP).....	36570

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)	36572
Mesterházy Attila (MSZP).....	36573
Sneider Tamás (Jobbik)	36573
Heringes Anita (MSZP)	36573
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	36575
Schmuck Erzsébet (LMP)	36578
Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza.....	36580

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a konzuli védelemről szóló

2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája36585

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....36586

Felszólalók:

Dr. Turi-Kovács Béla, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....36589

Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselőcsoportja részéről36590

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....36592

Dr. Kovács Zoltán, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza36595

Az ülésnap bezárása.....36598

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
28. ülésnapja
2017. május 19-én, pénteken
(8.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Foglaljanak helyet!

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 28. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és a szakértőket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Soron következik a **Magyarország 2018. évi központi költségvetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása. A törvényjavaslat T/15381. számon, az Állami Számvevőszék véleménye pedig T/15381/10. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az időkeretek felosztását.

Most felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse a frakciók mai napon rendelkezésre álló **időkeretének** felosztását. Parancsoljon, jegyző úr!

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 4 órás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 45 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, a független képviselőknek pedig 10 perc.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Elsőnek a mai napon a Fidesz képviselőcsoportjából Bencsik János képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Urak! Az elmúlt két nap során a Ház falai között többször is elhangzott, hogy a 2018-as költségvetés a munkából élők-ről, a családokról és a biztonságról szól.

Mint egy egyéni választókerület képviselője fontosnak tartottam átbogarászni a 2018. évi költségvetés-tervezetet és megnézni azt, hogy ez a három fontos, kiemelt, fenntarthatóság szempontjából is fontosnak mondható kérdés miként is jelenik meg a gyakorlatban, elsősorban a vidék gyakorlatában. Igyekeztem megtalálni azokat a költségvetési utalásokat, amelyek a saját választókerületemben, a Tatabányai-medencében is hozhatnak érdemi változásokat

2018-ban mind a munkából élők, mind a családok életében a megélhetés, a megélhetéshez szükséges fizikális és szellemi erőforrások gyarapítása szempontjából és mindannyiunk közös biztonsága szempontjából.

Azt kell mondanom, hogy fontos tételként rögzítésre került a költségvetés háttérfejezeteiben, hogy folytatódik a béremelés mind a garantált bérminimum, mind pedig a minimálbér vonatkozásában. A mi térségünkben ennek azért van jelentősége, mert ez egy nyomást gyakorol a versenyszférában az ipari parkokban foglalkoztatottak, az ott élő munkavállalók bérére. Már a 2017-es idei esztendőben is tapasztalható volt ez a kedvező változás. Egészen biztos vagyok abban, hogy a következő évben foganatosított béremelések kedvező hatást fognak gyakorolni a bérek alakulására.

De talán még ennél is fontosabb, hogy a „Modern városok” program fejezetében is ott vannak azok a százmilliárdok, amelyek lehetőséget biztosítanak azokra az infrastrukturális fejlesztésekre, amelyek a gazdasági környezet versenyképességének növelését szolgálják, azok a közlekedési fejlesztések, amelyek a térségben meglévő, akár oroszlanyi, tatabányai, tatabányai ipari parkok további bővülésének a feltételül szolgálnak.

Ezen túlmenően azt is megnéztem, hogy a korábban vállalt kormányzati kötelezettségek mögé miként kerülnek a források, hogy a szakképzés feltételeinek javulása, általában az oktatási intézmények infrastruktúrájában végrehajtandó kedvező változások finanszírozási feltételei vagy éppen az egészségügy infrastruktúrájának, tehát a térségi kórházi ellátás feltételeinek javítása megtalálható vagy sem. Azt kell mondjam, hogy ezek a kérdések is megnyugtató módon rendeződhetnek a 2018-as esztendőben, ezeknek is megtaláltam a forrásháttérét.

Azt is fontosnak tartom, hogy ha már biztatjuk a fiatalokat a családalapításra és a gyermekek vállalására, akkor az ehhez szükséges finanszírozási, állami támogatási háttér is rendelkezésre álljon. Itt nemcsak az adókedvezményekre, a családi adókedvezményre gondolok, hiszen az már egy bevett szokás és gyakorlat, legfeljebb annak a mértéke változik kedvező irányban évről évre. De fontos az is, hogy a prosperáló gazdasági térségekben, amelyek nemcsak az ott bent megszületett és bent élő fiatalok számára biztosítanak megélhetést, hanem az ország más területeiről is a belső mobilizációnak köszönhetően sokan érkeznek, és otthont szeretnének maguknak létesíteni, azt viszont saját erőből nem tudják, szükségük van a családi otthonteremtési támogatásra. Jelentős mértékben bővül ennek a költségvetési fedezete is.

Ennek a hatását is lehet látni akár Tatabányán, hiszen százával épülnek az új lakások és családi házak. Ugyanakkor az is érzékelhető, hogy a helyi önkormányzatoknak is nagyobb figyelemmel kell fordulniuk a kedvező változásokhoz való sikeres kapcsolódás érdekében, hogy előkészített, közművesített területek is rendelkezésre álljanak. Biztathatom a települési vezetőket a 2018-as költségvetési tervezet láttán, hogy van

értelme tovább dolgozniuk azon, hogy a saját településeiken új lakóövezetek kerüljenek kialakításra és ott a CSOK támogatásával épüljenek új lakások, épüljenek új otthonok, hiszen a gazdaság fejlődése - legalábbis a mi térségünkben - az elkövetkezendő esztendőben is biztosított lesz.

A biztonság. Azért azt látjuk, hogy geopolitikai viszonyrendszerünk meglehetősen ingatag, ezért fontos, hogy az ország biztonságát, a határok biztonságát is megfelelő színvonalon tudjuk tartani. Örülök annak, hogy végre érdemi változás tapasztalható költségvetési szinten is, hiszen mintegy 100 milliárd forinttal növekszik az ország biztonságát szolgáló költségvetési tételeknek az összege. Ezen belül látam azt is, hogy a saját térségem, választókerületem egyetlen katonai objektuma, a tatai dandár is a fejlesztendő területek közé tartozik, fontos is. Sajnos katonáink a jelenlegi helyzetben nem feltétlenül rózsásnak mondható elhelyezési körülmények között élnek és teljesítik a szerződéses katonai szolgálatukkal együtt járó kötelezettségeket. Tehát mind az ellátásban, az ellátási körülményekben, mind pedig a haditechnikában, a védelmi felszerelésekben az elkövetkezendő esztendőben érdemi változás olvasható ki a 2018-as költségvetésből.

Két olyan tételt kerestem még a költségvetésben, amellyel kapcsolatosan többször is felszólaltam itt az Országgyűlésben. Az egyik a tatai visszatérő források. Sajnos nem találtam erre vonatkozó tétel költségvetési sort. De azt mindenképpen köszönöm, hogy a bányászat felhagyását követően visszatért tatai források által okozott veszélyhelyzetek felszámolására érdemi kormányzati lépés történt az elmúlt egy esztendőben, hiszen a Belügyminisztérium létrehozott egy operatív bizottságot, amely európai uniós forrás felhasználásával a feltérképezését végzi az egész Észak-Dunántúlnak, hogy a visszatérő karsztforrások - Tata esetében több mint ötvenről beszélünk - milyen veszélyt jelentenek az épített környezetre és az ott élő lakosság biztonságára.

Ugyanakkor szeretném fölhívni a tisztelt kormányzat figyelmét arra, hogy két nagyon fontos beavatkozási pont is van. Az egyik az 1-es számú országos főút balesetveszélyessége, hiszen Tata város átkelési szakaszán az út alatt van egy 8 méter átmérőjű kürtő, forráskürtő, ami működött az 50-es éveket megelőzően.

(8.10)

A bányászat után a karsztvíz vízszintje lesüllyedt több mint száz métert, ez a bányászat felhagyását követően visszapótlódott, újra élővé vált a kürtő, és útbeszakadások vannak, amelyeket lokálisan ugyan kezelnek, de sok százmillió forintos beavatkozásra lesz szükség a Magyar Közút részéről, hogy ezt a veszélyhelyzetet ki lehessen küszöbölni. Tehát tisztelettel javaslom, hogy az országos közúthálózatot üzemeltető nonprofit társaság számára költségvetési fedezetet biztosítsanak annak érdekében, hogy a veszélyhelyzetet minimalizálni lehessen.

A másik pedig a visszatérő források, amelyek a város időközben elépített, az 50-60-70-es években elépített, régi rét- és kaszálóterületeit veszélyeztetik. Ott lakoházak vannak, tömbházak, családi házak vannak, a források visszajöttek, a víz megy, keresi magának az utat, veszélyezteti ezeket a lakóépületeket, méltatlan körülmények között kell hogy éljenek az emberek, veszélyhelyzetben, ez is biztonsági kérdés. Tehát szükség lenne arra, hogy a régi vízelvezető rendszereket - legyenek azok természetes vízfolyások, legyenek azok mesterséges csatornák - rendbe tegyünk. Eppen ezért módosító indítvánnyal is fordultam a tisztelt kormányzat irányába, hogy erre figyeljünk oda, hogy a biztonság nemcsak a határok védelmével, hanem a határon belüli biztonságos lakhatási feltételek megteremtésével is összefüggésben van.

Végezetül azt is szeretném megköszönni, hogy a neszmei borvidék régi hírnevének és fényének helyreállítása érdekében az elmúlt esztendőben mintegy 300 millió forintot biztosított a központi költségvetés, hogy a borvidék központi régiójának főútként szolgáló gazdasági út rendbe legyen téve, de szükség lenne arra is, hogy a borvidék kapujaként működő Baj település - amely zsáktelepülés egyébként, onnan lehet elindulni a szőlőhegyekbe a kirándulóknak - belső főútnak a rendbetételéhez is érkezzen támogatás. Ez már turisztikai és gazdaságfejlesztési kérdés.

Ezek a beruházások tudják együttesen biztosítani azt, hogy fenntartható vidék jöjjön létre az ország nyugati felében is, a Dunántúlon a neszmei borvidéken, ahol a helyi gazdálkodók által létrehozott értékekre alapozódó, a helyi gazdaság színes szövedékét felmutatni tudó helyi gazdaság alakulhasson ki. Ez fogja biztosítani a belső kohézióját magának a térségnek, mindamelllett, hogy az iparfejlesztés, az ipari parkok működtetése a városi lakosság szempontjából fontos.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Tamás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A Honvédelmi és rendészeti bizottság alelnökeként most erről a két területről, a Belügy- és a Honvédelmi Minisztérium területéről kívánok szólni. S engedjék meg, hogy annyit megjegyezzek, hogy tudom, hogy mindenki rendkívül elfoglalt, bár hegyekben állnak az államtitkárok, helyettes államtitkárok, különböző biztosok és mindenfélék a magyar kormány környékén, szerintem megtisztelő lett volna az országgyűlési képviselőknek - szerintem nemcsak az ellenzékieknek, a kormánypártiaknak is -, hogy ha már egyszer minden minisztériumban van parlamenti államtitkár, talán ezt a néhány napot kibírja, míg a költségvetés vitája zajlik, és esetleg odafigyel arra, hátha valami érdemi dolog is elhangzik itt a Házban. Úgy tűnik, hogy erre nem számíta-

nak, sem a Belügy-, sem a Honvédelmi Minisztériumban legalábbis biztos nem.

A Belügyminisztérium költségvetéséről röviden annyit el lehet mondani, hogy szerény módon növekszik a költségvetés, ami a rendőrség és az egyéb szervek mindennapos működését illeti, és megjelenik egy horrorbilisen nagy, 50 milliárdos összeg a migrációs helyzet kezelésével összefüggésben. Ezzel kapcsolatban nyilván az az egyetlen kétségünk van, hogy szövegszerűen annyit lehet róla tudni, hogy a háromezer fő új rendőr, illetve határrendész felvételével kapcsolatos költségek vannak ezen az absztrakciós szinten megjelölve. Azért ez 50 000 millió forint elköltése tekintetében egy elég halovány körülírása annak, hogy mire lesz ez a pénz elköltve. Mondok önöknek példát: úgy egyébként a BM költségvetéséből azt tudjuk, hogy felújítás tekintetében egyetlenegy van megjelölve, a Gárdonyi Rendőrkapitányság a maga 200 millió forintjával, majd egy másik soron megjelenik 50 milliárd forint, amiről fogalmunk nincs, hogy pontosan ki és mire fogja elkölteni. Azt gondolom, ez is megcsúfolása a magyar parlamentnek, akkor is, ha egyébként abszolút üdvözlendő, hogy a belügyi terület kap pluszpénzt.

Ami vérlázító itt is és a HM-nél is - itt mondom el mind a két fejezet helyett -, hogy a közalkalmazotti bértábla 10 éve nem emelkedik, mind a rendészeti, mind a honvédelmi egyébként igen, de a közalkalmazotti tíz éve nem emelkedik, és ez ebből a költségvetésből is látszik. Az pedig, hogy a mai napig beleírják önk a törvénybe, hogy 69 ezer forint a legalacsonyabb közalkalmazotti bér, amit önk törvény szerint kifizetnek, szerintem szégyene ennek az országnak. Önöknek biztos. Tehát nagyjából a közmunkabérrel versenyez most már a közalkalmazotti bér, és ebből a tíz évből azért mégiscsak lassan az elmúlt nyolc év tekintetében az önk felelőssége ez.

Ami a büntetés-végrehajtást illeti, vannak pluszforrások, ez remek. Azt szerettem volna megkérdezni az itt ülő belügyminisztériumi államtitkártól, hogy vajon annak a hírnek, hogy talán jól emlékszem, hat új börtönből négy közbeszerzését érvénytelenítették, leállították és a hírek szerint - legalábbis a hírek szerint - nem is tervezik megcsinálni, annak mi az oka. Az-e az oka, hogy egyébként nincs meg a tervezett fedezete ezen intézmények felállításának? Ezek a hírek is járják. A tény biztos, hogy az, hogy a közbeszerzéseket érvénytelenítették, mégpedig azért, merthogy minden ajánlat túl magas volt. A kérdés csak az, hogy a szándék is elmúlt-e, de ha nem, mikor várhatóak ezek. Ezt szakmailag kérdezem szintén - vagy kérdezném -, merthogy közben önk fölvettek több száz embert, kiképeztek több száz embert Kelet-Magyarországon bv-snek, akik most ott állnak, hogy az az intézet, ahová fölvettek volna őket, el se kezdődött megépülni, és a hírek szerint egyébként elkezdik ezeket az embereket az ország más területére küldözgetni. Nem ezért szerződtek, nem ezért szereltek föl; halkan föl hívjuk a figyelmet előre, hogy ebből megint leszerelési hullám lesz, ha ezt az ügyet így kezelik, tehát erre jó lenne mindenkinek választ

kapni, hogy ezek az intézetek megépülnek-e vagy nem épülnek meg.

Ami a Honvédelmi Minisztérium fejezetét illeti, én többször a médiában is elmondtam a héten, hogy döbbenet hallgatok azt a sikerpropagandát, amit Simicskó miniszter úr és a kormánypárti szóvivők ezen a területen folytatnak. Óriási szerénységre lenne szükségük. Óriási szerénységre! Először is föl hívnám a figyelmet, hogy a 100 milliárd forint meg a 73 milliárd forint nem ugyanannyi. S ha valaki nem tudja, hogy mennyi a kettő közti különbség, akkor javasolom Simicskó úrnak - éppen a Magyar Időkben jelent meg a cikk - vagy a Magyar Idők tulajdonosának, főszerkesztőjének, hogy fizesse be a kettő közti különbséget zsebből, tehát azt a laza 27 milliárd forintot, ami a 100 és a 73 milliárd forint között van. Egy.

Kettő: a 73 milliárdból mindjárt 25 milliárdot szintén megcímkeztek migrációs helyzet kezelésére, amiből még annyi sem derül ki, mint a belügyi költségvetésben, hogy ez a pénz mire fog menni. Fogalmunk sincs, hogy mire fog menni, de hogy a honvédelem legégetőbb problémájára, a napi működés rendezésére, vagy ahogy képviselőtársam is mondta, az elhelyezésre, az állomány körülményeinek javítására vagy éppen technikai beszerzésre, azt erősen kétlem; valószínűleg a túlórákat fogják tudni ebből kifizetni, amit a katonák a határon töltenek.

Azért mondom, hogy nagy szerénységre lenne szükség, mert ugyan büszkén mondják, hogy elérte az 1 százalékot a Honvédelmi Minisztérium költségvetése GDP-arányosan, de akkor most önöknek föl olvasom, hogy ez az óriási eredmény mit jelent. Ez azt jelenti, hölgyek, urak, hogy a kormányzásuk utolsó évére, tehát 8 évvel a 2010-es kormányváltás után, majdnem elérik azt az arányt, ahogy átvették a megelőző szocialista kormánytól, amelyik - mint tudjuk - romba döntött mindent, leginkább a honvédséget. Ehhez képest önk a következőt művelték az elmúlt 8 évben. 2010-ben 1,06 százalék volt, 2011-ben 0,97, 2012-ben 0,81, 2013-ban 0,77, 2014-ben 0,79. A mélypont 2015-ben volt, tehát már ebben a kormányzati ciklusban, 0,75-re csökkentették, és onnantól kezdve emelkedik: 0,85, majd 0,95 és 1,06. Még egyszer mondom, a kormányzásuk utolsó évére, 8 év alatt föltornázták oda az arányt, mint ahol átvették 2010-ben. Ez a honvédség állapotán, felszereltségén, képességein, morálján és mindenén jelentkezik nap mint nap.

(8.20)

Én szoktam mondani, tudják, hogy a szerénység azért is indokolt lenne ebben az ügyben, mert bár a béremelést meg is szavaztuk, támogattuk, maga a miniszter is beismerte, hogy a jövő évi költségvetésben ennek a pénznek a döntő többsége kizárólag a béremelés és annak közterhei, illetve a túlórák finanszírozására lesz elég. Ezt a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén a miniszter személyesen is elismerte. Ebből különösebb technikai fejlesztések nem lesznek.

Márpedig az a hadsereg - és ez a kormánynak szól és nyilván nem a szerencsétlen honvédeknek (*Soltész Miklós: Miért szerencsétlenek! Nem szerencsétlenek ők!*) - egy Patyomkin-hadsereg, tisztelt képviselőtársaim, amelyeknek nincs például egyetlen olyan szállító repülőgépe sem, amelyik föl tudna szállni. Ez döbbenet! Döbbenet, hogy önök sikerpropagandát folytatnak akkor, amikor 2014-ben Hende Csaba a nagyesküt letette ötpárti egyetértéssel, hogy a helikopterügyet rendbe teszik majd, de nem tettek semmit, illetve közbeszerzés nélkül valahonnan Oroszországból lekasztottak három használt öreg szovjet helikoptert. Azóta semmi nem történik. Nincs repülőképesége, szállító repülőképesége ennek az országnak. Se a köztársasági elnököt, mint a hadsereg főparancsnokát nem sikerült A-ból B-be elvinni, se az Irakban szolgáló katonáinkat nem sikerült váltásidőben hazahozni.

Ezt csak azért teszem szóvá, mert nem mondhatják, hogy nincs pénz. El kell dönteni végre, hogy kisvasutazni akarnak, vagy a katonáknak szeretnének repülőgépet. A kettő körülbelül ugyanannyiba kerül. Tehát költik önök a pénzt mindenféle nagyon fontos dologra, stadionokra vagy kisvasútra, miközben a Magyar Honvédség a legalapvetőbb feladatait sem tudja ellátni, arról nem is beszélve, hogy a határon milyen körülmények között teljesítenek szolgálatot.

S ezzel fejezem be: hölgyek, urak, több mint százmilliárd forintot elköltöttünk a kerítésre. Több mint százmilliárd forintot! A százmilliárd forintból nem tellett arra - minden alkalommal elmondom, tessenek lemenni, ha nekem nem hisznek, nézzék meg a saját szemükkel -, hogy a szolgálatot teljesítő rendőrök és katonák a kerítés mentén tisztességes körülmények között tudjanak szolgálatot teljesíteni. Azok a szovjet időből itt maradt vászonsátrak, amelyek középre beraknak egy kályhát, ez a XXI. században egyszerűen elfogadhatatlan, a mínusz 20 fokban meg ajánlom tisztelt képviselőtársaimnak, hogy töltsenek ott el néhány órát; nem kell napot, csak néhány órát. Azok az összeeszkábált magaslesek, amiket ott látunk, hulladék fából összekalapált magaslesek méltatlanok ahhoz, hogy a magyar katonák és rendőrök ott folyamatos szolgálatot teljesítsenek, miközben tőlük néhány méterre útra, kerítésre, kamerákra, mindenféle technikai felszereltségre százezer millió forint fölötti pénz elment.

Követeljük továbbra is: keressenek már meg néhány száz millió forintot arra a százezer millió mellett, hogy legalább ötszáz méterenként, kilométerenként az állománynak megfelelő elhelyezést szolgáló konténereket szociális helyiséggel, mosdóval, pihenőhellyel legyenek kedvesek kialakítani. Önök is tudják, mi is, hogy egy darabig ez a feladatteljesítés lesz, és szeretnénk, ha ezt tisztességes körülmények között tudnák ellátni az ott szolgálatot teljesítő katonák és rendőrök. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr azzal kezdte a hozzászólását, hogy a széles államtitkári, állami vezetői karból kevesen vannak jelen. Hát, képviselő úr, hadd rögzítsem ténszerűen, hogy a költségvetés vitájában a kormány képviselete mindig biztosított volt, jelenleg három államtitkár van jelen a kormány részéről.

Ha képviselő úr maga mögé néz, akkor az MSZP padsoraiban túl sok képviselőt nem lát. De ténszerűen szeretném rögzíteni, hogy a 2018-as költségvetésitörvény-javaslat vitájában volt olyan időszak, amikor egyetlen MSZP-s képviselő sem ült a padsorokban.

Ami a képviselő úr szakmai észrevételeit illeti: engedje meg, hogy a bérek kapcsán elmondjam, hogy mind a belügyi, mind a honvédelmi területen érdemi béremelés indult el, és ez folytatódik 2018-ban is. A rendvédelmi területen átlagos 30 százalékos béremelés valósult meg 2015-től, egy újabb 5 százalékpontos emelés követte ezt 2016-ban, 2017-ben újabb 5 százalékpontos, és amennyiben a tisztelt Országgyűlés elfogadja a jövő évi törvényjavaslatot, akkor egy újabb 5 százalékpontos emelés valósul meg. Ugyanezek a mértékek igazak a honvédelmi területen dolgozó honvédekre is. A rendvédelem területén a béremelés mintegy 58 300 főt érint, a honvédelmi területen pedig 18 300 főt.

Képviselő úr azt mondta, szegyénteljes, hogy a közalkalmazottaknál nincs béremelés. Azt kérem képviselő úrtól, hogy szíveskedjék megnézni az előtünk lévő költségvetésitörvény-javaslatot, illetőleg beszélni azokkal, akiket ez érint. (*Dr. Harangozó Tamás közbeszólására:*) Képviselő úr, hallom a kérdését. Én tisztelettel azt kérem, hogy olvassa el azt a javaslatot, amiről most vitatkozunk, és akkor megtudja a törvényjavaslatból, hogy a rendvédelmi és honvédelmi közalkalmazottak tekintetében is már megvalósult kétszer 5 százalékpontos béremelés, és ez mintegy 15 500 főt érint.

S engedje meg, képviselő úr, hogy azt is elmondjam: a bértábla rögzít bérkategóriákat, s azt is tudni kell, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum összegét... - amely a bértábla szerinti szorzókat határozza meg, nagyobb összeg kerül kifizetésre. Az, amit képviselő úr mond, hogy 69 ezer forintos bruttó fizetések vannak, nos, ilyen nincs. A minimálbért, illetve a garantált bérminimumot a végzettség szerint mindenkinek ki kell fizetni, most is ki van fizetve, és jövőre is ki lesz fizetve.

S azt is el kell mondani, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum az idén is érdemben emelkedett, a minimálbér 15 százalékponttal, a garantált bérminimum 25 százalékkal, és jövőre ugyanez az emelés a minimálbérnél 8 százalékos, a garantált bérminimumnál pedig 12 százalékos lesz. Vagyis azok a közalkalmazottak, akik a legelső bérkategóriákban vannak, mindenképp béremelést tapasztaltak az idei évben, és tapasztalnak a jövő évben is. Ehhez a béremeléshez a közalkalmazottak területén

is a szükséges forrásokat a jövő évi költségvetésitörvény-javaslat tartalmazza.

A börtönök építésére vonatkozóan: valóban több közbeszerzési felhívás eredménytelennek lett minősítve a túl magas árak miatt. Itt meg kell jegyezni, hogy amikor ellenzéki oldalról sokszor a korrupció vádja merül fel, mert drága egy beszerzés, akkor azt is nézzük meg, hogy a kormány sokszor pont a közpénzek felhasználásának érdekében eredménytelennek minősít beszerzéseket. Képviselő úr, ha keresi a beruházások forrását, akkor azt javaslom, hogy tessék szíves megnézni a benyújtott törvényjavaslatot, a fejezeti indoklásokat, és képviselő úr is látni fogja, hogy a fedezet rendelkezésre áll. Tehát a visszamondásnak nem olyan jellegű anyagi okai voltak, hogy a költségvetésitörvény-javaslatban, illetve az ideai költségvetésben ne lenne meg a forrás a vonatkozó előirányzatokon.

Ami a Honvédelmi Minisztériumot illeti: képviselő úr említette a GDP-arányos kiadási számokat. Egrésről a képviselő úr helyesen mondta, hogy 2015 után a GDP arányában egytizedekkel növekszik a Honvédelmi Minisztérium fejezeti kiadási összege. De tegyük a kérdés mellé azt is, hogy vajon a GDP nominálisan hogyan alakul. Amikor képviselő úr a korábbi időszak GDP-arányos költségeit említi, akkor azt is említsük meg, hogy a gazdasági világválság Magyarországot sokkal erősebben sújtotta, mint az európai uniós országok többségét, sőt volt olyan ország, amelynek a GDP-je nem csökkent a gazdasági válság idején - elég például Lengyelországra utalni -, és azt is meg kell állapítani, hogy pont annak a gazdasági bővülésnek köszönhetően, amivel 2018-ban is számolunk, érdemi, bőven 70 milliárd forint fölötti növekedéssel kalkulálunk a HM költségvetésénél, vagyis maga a GDP is növekszik, ami a GDP-arányos kiadások változatlanlansága esetén húzná fölfelé a kiadásokat, és ezen túl még a GDP-arányos kiadás is növekszik.

A hatályos kormányhatározat szerint ez 1,79 százalékos értéket érne el, de Lázár miniszter úr épp tegnap jelentette be, a kormány célja az, hogy elérje a GDP-arányos 2 százalékos költséget a honvédelmi jellegű kiadások összege 2024-ben.

Ami a honvédelmi kiadások abszolút értékét illeti: képviselő úr, érdemes megnézni, hogy 2002 és 2010 között mi volt, milyen összegű kiadások voltak, és ehhez érdemes viszonyítani a mostani kiadásokat. S azt is érdemes megnézni, hogy ezen a bőven több mint 70 milliárd forintos kiadási tételen belül a források jelentős része fejlesztésre áll rendelkezésre, és nem a béremelés viszi el ennek a fejlesztésnek a nagy részét.

(8.30)

Azt gondolom tehát, ha akár a Belügyminisztérium költségvetését nézzük és az ön által említett területek fontosságát, mint a börtönépítés vagy a béremelések megvalósítása, akár a honvédelmi feje-

zet költségvetését nézzük szintén a béremelések, illetve a fejlesztések aspektusából, akkor pont ez a két terület is olyan, ahol jó szívvel lehet támogatni a 2018-as költségvetésitörvény-javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha egy mondatban kéne összefoglalni a 2018-as költségvetés lényegét, akkor azt tudnánk mondani, hogy a 2018-as költségvetés elsősorban a családokról, a munkából élőkről és hazánk védelméről, polgáraink biztonságáról szól. Természetesen a Fidesz és a KDNP, a kormánypártok a jövő évben is minden támogatást biztosítani fognak ahhoz, hogy a munkából élők, a családok 2018-ban is gyarapodhassanak.

Ha megnézzük a költségvetés sarokszámait, akkor azt is fontos elmondani, bár az ellenzék ezt gyakran hangoztatja, nem igaz az az állítás, hogy ez egy választási költségvetés lenne. Hiszen azt látjuk, hogy a GDP-arányos költségvetési hiány bőven 3 százalék alatt marad, az államadósság tovább fog csökkenni, és a költségvetés hozzájárul ahhoz, hogy kiegyensúlyozott gazdasági növekedést biztosítson a magyar gazdaság szereplői számára.

Amire én a felszólalásomban szeretnék koncentrálni, az egy kis makrogazdasági kitekintés, illetve annak górcső alá vétele, hogy a 2018-as költségvetés hogyan járul hozzá a magyar családok gyarapodásához, mennyiben támogatja a magyar családokat. Kezdem akkor a makrogazdasági összefüggésekkel. Ha ezt nézzük, akkor azt látjuk, hogy míg 2010 előtt Magyarország sajnos ebben a tekintetben rosszul teljesített, ma azt láthatjuk, hogy ha az euró bevezetését jelző maastrichti kritériumokat vesszük alapul, akkor ezekhez a kritériumokhoz Magyarország egyre inkább közelít. Ha például a költségvetési hiányt nézzük, abban már régóta teljesítjük a maastrichti kritériumokat, de az államadósság szintje tekintetében is egyre inkább közelítünk az elvárt 60 százalékhoz. És a bérek, nyugdíjak vásárlóereje jó állapotban van.

Ehhez képest egyébként, ha egy rövid kitekintést teszünk, akkor azt látjuk, hogy fejlett nyugat-európai országokban, amelyek tagjai az eurózónának, például itt érdemes megnézni Franciaországot, évek óta az ottani szocialista kormányzat alatt nem tudják tartani a 3 százalék alatti költségvetési hiányt. Tehát ebben a tekintetben lényegesen fegyelmezetlenebbül gazdálkodnak, mint Magyarország. Azt is láthatjuk, hogy elengedték az államadósságot, ami már régóta bőven meghaladja a bruttó hazai termék 60 százalékát. Tehát azt láthatjuk, hogy míg Európa több országában fiskális fegyelmezetlenség tapasztalható, addig Magyarország évek óta, 2010 óta tulajdonképpen fegyelmezett politikát folytat.

Ha az összehasonlítást a 2010 előtti időszakkal tesszük meg, akkor még inkább látható ez a külön-

ség. Hiszen ha megnézzük például a 2007. évet, azt láthatjuk, hogy Magyarország akkor 3 százalékos fölötti költségvetési hiányt produkált egy lényegesen kedvezőbb világgazdasági környezetben. Ennek ellenére abban az időszakban, amikor még a világgazdaság és az európai gazdaság is dübörgött, 2007-ben, a gazdasági világválság kirobbanása előtt Magyarország 0,6 százalékos fejlődést volt képes elérni úgy, hogy az Európai Unió átlagos fejlődése 2,7 százalékos volt.

Tehát azt mondhatjuk, hogy a 2010 előtti időpontban fegyelmetlen gazdálkodás volt, elengedték a költségvetési hiányt, és egy sokkal kedvezőbb világgazdasági környezetben alulmúltuk az európai uniós gazdasági növekedési átlagot. Ebben a tekintetben volt egy éles változás 2010 után, hiszen a kormány azt mondta, hogy be fogjuk tartani és fegyelmettesen leszünk a költségvetési hiány tekintetében, rendbe tesszük az állam pénzügyeit. Ez így is történt. 2010 óta minden évben 3 százalékos alatti a költségvetés hiánya. Sőt, voltak olyan évek, nem is egy, hanem több, amikor nem 3, hanem 2 százalékos alá sikerült nyomni a költségvetés hiányát. S mindemellett egyébként tudott növekedni a gazdaság és csökkenni az államadósság.

A növekedési fordulat 2013-tól indult meg, amelynek eredményeképp ma a magyar gazdaság stabil növekedési pályán mozog. 2014-ben 4 százalékkal, 2015-ben 3,1 százalékkal, 2016-ban 2 százalékkal bővült a bruttó hazai termék. Fontos itt is leszögezni, hogy ezek a növekedési mutatók mindig felülmúlják az európai uniós átlagnövekedést, sőt van, amikor egyébként magasabb, mint az európai uniós átlagnövekedés duplája. Egyébként '17-ben és '18-ban is ez várható, hiszen az Európai Unió átlagos növekedése várhatóan nem fogja elérni az idén sem a 2 százalékos, míg a magyar gazdasági növekedés 4 százalékos körül lesz. Tehát azt láthatjuk, hogy fegyelmetes gazdálkodás mellett lényegesen meg tudjuk haladni az európai uniós növekedést, míg 2010-ben éppen ezzel ellenkező folyamatokat láthattunk.

Azt gondolom, nagyon fontos megemlíteni azt, hogy a költségvetési fejelem mellett természetesen a 2018-as költségvetés tartalmazza azokat a társadalmpolitikai célkitűzéseket, amelyek a kormány, illetve a kormánypártok számára kiemelt jelentőséggel bírnak. Itt szeretném elsősorban megemlíteni a családok támogatását. Hiszen a család- és népességpolitika területén továbbra is kiemelt szerep jut a gyermekvállalás ösztönzésének, amelynek során az eddigiéknél nagyobb hangsúlyt kap a 2018-as költségvetésben a határainkon kívül élő magyar honfitársaink gyermekvállalási szándékainak támogatása, amely egyidejűleg a magyar nemzeti identitás, az anyaországhoz fűződő kapcsolat megerősítését is szolgálja.

A '18-as költségvetésben éppen ezért kiemelt szerep jut a család és a munka összeegyeztethetőségének is. Ebben játszik fontos szerepet a gyermekek napközbeni ellátása és az új bölcsődei intézményrendszer megerősítése. Erre is jelentős források vannak a jövő évi költségvetésben, mind a finanszírozási

helyzet javítása, mind pedig a bölcsődei, óvodai férőhelyek bővítése tekintetében vannak a költségvetésben pluszforrások. Emellett kiemelt cél a családok érdekképviselése, a hazánkban és a határon túli ilyen funkciót ellátó szervezetek támogatása, például a Család, Esélyteremtési és Önkéntes Házak Hálózatának a kormányzati szakmapolitikával összhangban való működtetése.

Ha megnézzük a családtámogatással kapcsolatos konkrét számokat, akkor mit látunk? 2018-ban tovább fog növekedni a kétgyermekesek családi adókedvezménye, havi 35 ezer forintról tovább emelkedik 40 ezer forintra, ami évi 420 ezer forint adókedvezményt jelent egy kétgyermekes család számára. És ahogy egyébként 2014 óta, úgy természetesen jövő évben is most már nemcsak az adókból, hanem a járulékokból is levonható a családi adókedvezmény.

Természetesen jövőre is lesz első házások adókedvezménye, és otthoneremtésre a 2017. évi 210 milliárd forinthez képest még egy 16 milliárd forintos többlet van betervezve a jövő évi költségvetésbe, így 226 milliárd forint áll majd rendelkezésre otthoneremtésre. A családok gazdálkodását ezeken túl '18-ban újabb adócsökkentések is segítik majd; itt elég csak a legfontosabb élelmiszerek áfacsökkentésére gondolni, hiszen azok köre tovább fog bővülni. Illetve az idősekről se feledkezzünk meg. 2018-ban az ideinél nagyobb, az inflációval megegyező nyugdíjmelés várható, hiszen a kormány, illetve a kormánypártok azt vállalták, hogy a nyugdíjak reálértékét tartani fogják, éppen ezért jövőre várhatóan 3 százalékos nyugdíjmelés várható.

(8.40)

Mindez összességében a polgári kormány eddigi intézkedései mellett Európa egyik legjelentősebb családtámogatási rendszerének számít, gondolok itt a családi adókedvezményre, az elmúlt évtizedek legnagyobb otthoneremtési programjára, amelynek része a CSOK, az államilag támogatott kedvezményes hitel, az új lakások építésére vonatkozó áfa csökkentése, valamint a '17-től működő NOK, a nemzeti otthoneremtési közösség.

Ha megnézzük az Európai Unió erre vonatkozó statisztikáit, akkor azt láthatjuk, hogy ebben is jól állunk, hiszen az Eurostat adatai szerint az összes szociális juttatáson belül a családoknak jutó pénzek aránya tekintetében 2014-ben az EU-s dobogóra is felfértünk, hiszen nálunk az összes szociális kiadás közel 12 százalékat tette ki a családtámogatás. Éppen ezért azt láthatjuk, hogy többet költ az állam erre a célra, mint régióink bármelyik más országa, sőt a mienknél magasabb arányt csak Luxemburgban és Írországból látunk. Tehát csak ebben a két országban költöttek többet családtámogatásra.

Ha megnézzük a családi költségek GDP-hez viszonyított arányát, ott is azt láthatjuk, hogy ez '14-ben 2,3 százalékos volt, amely kicsivel az EU-28 átlaga

alatt volt, azonban a 2014 óta foganatosított családpolitikai intézkedéseknek köszönhetően ez 2018-ra jelentősen megemelkedik. A 2018-as költségvetésben a családtámogatásra fordított összeg mintegy 1900 milliárd forint, amely a GDP közel 5 százaléka, 4,71 százaléka. Ennek a megoszlása: 640 milliárd a családtámogatási pénzbeli ellátások, gyés, gyed, családi pótlék, 360 milliárd forint az, ami a családi adókedvezményekre jut, 400 milliárd forint a családtámogatási szolgáltatásokra - a védőnőkre, a bölcsődei, óvodai, illetve gyermekétkeztetésre kell gondolni -, 13 milliárd forint jut az Erzsébet-programra, 226 milliárd, ahogy mondtam, lakástámogatásra, és 260 milliárd forint a nagymamanyugdíj-programra. Ebben a tekintetben szintén üdvözlendő, hogy a tervezetben az infláció továbbra is igen alacsony szinten marad, ami fontos a családok számára.

Még egy mondat erejéig visszatérve, azt láthatjuk, hogy GDP-arányosan a magyar kormány és a magyar költségvetés az Európai Unió átlagát jelentősen meghaladó mértékben költ családtámogatásra. Azt láthatjuk, hogy ez a költségvetés és a magyar kormány nemcsak szavakban, hanem tettekben is támogatja a családokat, jóval többet költünk családtámogatásokra, mint a környező országok vagy mint az európai uniós országok többsége.

Összességében tehát a 2018-as költségvetés a családokról, a bérből és fizetésből élőlőről és minden magyar ember biztonságáról, illetve annak biztosításáról szól. Emellett a számok alapján a magyar gazdasági növekedés érdemi gyorsulása várható a továbbiakban is. Az idei évben 4,1, jövőre pedig akár ezt meghaladó mértékben, 4,3 százalékkal bővíthet a magyar GDP. A kormány gazdaságpolitikájának is köszönhetően sikerül a magyar gazdasági növekedést fenntartani, sőt még javítani is, elősegítve, hogy az elkövetkező években hazánk minden tekintetben felzárkózhasson az Európai Unió fejlettebb államaihoz.

Mindezek fényében természetesen a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja az előttünk levő költségvetési tervezetet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypart pádsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Soltész Miklós államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! Harangozó Tamás ugyan nincs itt a teremben, de van szocialista képviselő, ezért remélem, megkapja azt az üzenetet, amely válasz és kiegészítés egy kicsit Banai államtitkár úr gondolataihoz. Válasz arra, amikor is Harangozó Tamás képviselő úr kétségbe vonta, hogy szükség van arra, hogy a határ mentén a határ menti utak, kerítések, illetve őrtornyok és egyéb tárgyak építésére miért fordít annyit a kormány.

Arra már választ kapott képviselő úr, és remélem, megértette, hogy folytatódik mind a honvéd-

ségnél, mind pedig a belügyi állományban a béremelés, ami mindenképpen egy fontos lépése volt az elmúlt évek sorozatának és a jövő évnek is. Remélem, arra is választ kap, vagy legalábbis elismerik, hogy a rendőrség megítélése, a rendőrségi állomány megítélése milyen módon változott pozitív irányban 2010 óta, és ez folytatódik tovább. Talán a legismertebb a rendőrök tevékenysége, és leginkább elismerik országosan, hogy egyrészt keményen, határozottan és igazságosan lépnek fel, nem úgy, mint az önök idejében, amikor mondjuk, 2006-ban ráuszították a rendőrség állományát a békésen ünneplőkre október 23-án, szemeket kilöve és minden mást téve. Erről is érdemes beszélni. *(Dr. Bárándy Gergely: Beszélj kicsit hosszabban róla! Nem unalmas! Hajrá! Hajrá!)* Igen, erről is érdemes beszélni és mindenről.

Arról is érdemes beszélni, hogy a megítélés változása miért fontos, hiszen az ország és az Európai Unió egy olyan élethelyzetbe lépett, amelyet egyébként nagymértékben befolyásol a baloldali politika, az önök cimborája, jó barátja, Soros Györgyön keresztül, ami nem másra alapul, mint a migrációra. *(Derűtség a Jobbik és az LMP soraiból.)* Ha a migrációra nem kellene, legalábbis nekünk, magyaroknak *(Dr. Bárándy Gergely: A határozatot a Néppárt szavazta meg! Ez az egy apróság elkerüli a figyelmedet!)*, nem kellene a kerítésre és a kerítés-építésre, az ország védelmére annyit költeni, valóban tíz- és tízmilliárdokat, százmilliárdot, akkor sokkal jobb lenne, vagy még inkább tudnánk más eszközökre, még inkább tudnánk adott esetben a belügyi, honvédelmi állományra többet fordítani. De az önök segítője, gazdája elhatározta, hogy Európát valamilyen módon átformálja, átformálja a migráción keresztül, és ezt nem engedik megváltoztatni. *(Dr. Bárándy Gergely: Nemcsak befolyásolja, hanem egész Európát Soros és Simicska irányítja!)* Nem engedik, hogy egy ország vagy országcsoportok megvédjék saját magukat, ezzel egyébként betartva az európai uniós jogszabályokat, hogy megvédjék egész Európát, és ezért van szükség a kerítésre.

Ezért van szükség arra a határvédelemre, amiről azt hittük egyébként, hogy 1990-ben végre lebontunk. Azt hittük, hogy erre már nem lesz szükség többet Európa egyetlen állama között sem, de sajnos az önök baloldali európai politikája olyan, amit egyébként nagyon szépen bizonyított a mostani brüsszeli szavazás, hozzáteszem, az LMP-s képviselők részéről is *(Dr. Bárándy Gergely: A néppártiak szavaztak rá, államtitkár úr! Beszéljen már erről is pár szót! Nélkülük nem menne át! - Zaj. - Az elnök csenget.)*, éppen ezért a baloldali szocialista gondolkodás itt, Magyarországon is nyomon követhető, aminek következtében valóban sok-sok tízmilliárdot kell az adófizetők pénzéből *(Dr. Bárándy Gergely: A saját pártcsaládjuk is elutasítja már önöket!)* az ország védelmére fordítani.

De szükséges, és meg is fogjuk tenni, már csak azért is, mert nem fogjuk engedni Magyarországnak sem etnikai, sem vallási, semmilyen más szempontból a megváltoztatását, és a tömeges népvándorlás-

nak ellen fogunk állni. *(Dr. Bárándy Gergely: Beszélj már erről is kicsit!)*

Tisztelt Országgyűlés! Az egyetlen itt lévő szocialista képviselő úr bekiabálásából is nyomon követhető, hogy egyszerűen nem értik ennek a problémának a súlyát, nem érzik ennek a problémának a súlyát *(Dr. Bárándy Gergely: Önök sem!)*, és nem véletlen az, hogy ők minden tekintetben ellene szavaznak, és nem támogatják az ország védelmét, az ország biztonságát. *(Dr. Bárándy Gergely: Ne beszélj már hülyeségeket!)*

Mindamellett pedig a családpolitikai kérdésekben valóban nagyon fontos az, amit a nyugdíjasok érdekében a jövő évben is a költségvetés megtesz, hiszen az a 3 százalékos nyugdíjemelést, amely az inflációt követi, reálértéken tartja az ideihez képest a nyugdíjakat, de ugyanúgy, ahogy 2017-ben, tehát ebben az évben is, ugyanúgy jövőre is novemberben lehetőség nyílik a nyugdíjprémium kifizetésére, amelynek eredményeképpen egyébként az elmúlt hat-hat és fél év során, itt megint csak a baloldali képviselők felé szólok, sikerült visszaadni azt a 13. havi nyugdíjat, amit önök elvettek 2008-2009-ben. *(Dr. Bárándy Gergely: Hol van a 13. havi?)* Ez egy fontos lépés, ami 10 százalékos reálérték-emelést jelentett az elmúlt évek során, és várhatóan ez a reálérték-növekedés folytatódni fog idén is, és folytatódni fog jövőre is.

Szeretnék még egy dolgot kiemelni mindenképpen a családpolitika, illetve az emberek irányába való támogatás és segítség érdekében, amit - azt gondolom - nem elég egyszer hangsúlyozni, hiszen leginkább az önök képviselő asszonya szokta hangsúlyozni, hogy mekkora nyomor, szegénység és éhezés van ebben az országban. Ha most ekkora mértékű, amit önök állítanak, akkor mi lehetett az önök idejében? Akkor kétszer, két és félszer nagyobb volt az éhezés?

(8.50)

Szeretném jelezni szocialista, baloldali képviselőknek, hogy hat-hat és fél év alatt két és félszeresére növekedett az ingyenes vagy a kedvezményes étkeztetés mértéke. Ez azért fontos, mert valóban vannak rászorult emberek az országban, valóban vannak elesett és szegény sorban élő gyermekek az országban, akiket segíteni kell. Éppen ezért folytatódik ezen a területen az a támogatási rendszer, amit 2010-ben elindítottunk, és most már még egyszer szeretném hangsúlyozni, megsokszoroztunk, két és félszeresére emelkedett a támogatás, jövőre így 79,3 milliárd forintos lesz a támogatása az ingyenes, illetve a kedvezményes étkeztetésnek.

Hozzáteszem, hogy kibővítettük ezt a támogatási rendszert, nemcsak az iskolai időszakokra, hanem a szünidőre is és minden szünidőre, tehát a nyári, téli és a tavaszi szünetre is. Azt gondolom, hogy ezek a lépések mind-mind azt szolgálják, hogy rászorult családok is, de általában mindazok, akik több gyermeket nevelnek, ők is megkapják a segítséget.

Köszönöm szépen egyrészt a baloldali szocialista képviselőknek azt a lehetőséget, hogy ismét elmondhattuk, hogy akár a rendvédelmi, akár a honvédelmi dolgozók is mennyi mindent tesznek meg az ország érdekében, és köszönet illeti ezért az ő munkájukat, a mindennapi tevékenységüket, de mindenképpen fontos az, hogy a kormány és adott esetben az Országgyűlés többsége a költségvetésen keresztül is támogassa az ő tevékenységüket, ami persze igaz a családtámogatási rendszerre is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Csak szeretném jelezni, hogy Hiszékeny Dezső MSZP-s képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője is jelen van, tehát helyre kell önt igazítanom abból a szempontból, hogy nem egy MSZP-s képviselő van a teremben. Köszönöm szépen.

A Jobbik képviselőcsoportjából Kulcsár Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018-as költségvetés honvédelmi fejezetéről szeretnék beszélni, illetve az ehhez kapcsolódóan benyújtott módosító javaslataimról is ejtenék szót.

Előjáróban annyit lehetne mondani, hogy a honvédelmi fejezet sajnos most sem tartalmaz újdonságokat, nem történt áttörés a hadsereg tekintetében semmilyen szempontból. Amennyivel több forrás jut a honvédelemre, azt nagyjából lefedik a tömeges bevándorlás okozta válsághoz kapcsolódó kiadások, viszont sem komoly haderőfejlesztési program nincs, de még ennek a csíráját sem találjuk a jövő évi büdzsében, a hadseregben tapasztalható létszámhiány sem fog csökkenni, és katonáink anyagi megbecsültsége az előirányzott csekély emelések dacára komoly csorbát szenved.

Azt tudni kell, hogy Magyarországon 2006-2015 között több mint 30 százalékkal csökkentek a katonai célú kiadások, és itt négy év szocialista és öt év fideszes kormányzásról beszélünk. Itt látszik, hogy a honvédség elsoványodásáért egyaránt felelős az MSZP és a Fidesz is. Sovány vigasz az, hogy az idejé és a jövő évi költségvetésben minimális növekedést tapasztalhatunk, ami, ahogy már említettem, leginkább a migránshelyzetnek tudható be, a GDP 1 százaléka körüli, honvédelemre szánt összeg a jövőre.

Önök, kormánypárti politikusok, szívesen hangoztatják azt, hogy a nemzetközi kötelezettségeket be kell tartani. Ezúttal ismételtelen felhívom a figyelmüket arra, hogy a NATO elvárása az, hogy a GDP 2 százalékat költsük honvédelmi kiadásokra. Ebben a költségvetési tervezetben, ahogy már említettem, 1 százalék körüli honvédelmi kiadásról beszélünk, de ezzel nemcsak a NATO-elvárás teljesítjük alul, hanem azt is tudni kell, ahhoz, hogy a haza védelmét ellátni képes honvédségünk legyen, a mai helyzetünkben néhány éven keresztül 3 százalékhöz közelelni kellene lennie ennek az aránynak, ehhez képest

pedig végképp elfogadhatatlan a honvédelmi fejezet főösszege.

Az Alaptörvényünk úgy fogalmaz, hogy a honvédek áldozatvállalásukkal arányos illetmény illeti meg. Ez a béremelések ellenére még mindig nem teljesül. Szeretnénk, ha a jövőben a katonák áldozatvállalásával arányosan emelnék a fizetésüket. Fontos lépés lenne, ha a honvédelmi illetményalapot megemelnék. Jelenleg a honvédelmi illetményalapot a tervezet szerint 2018. január 1-jétől 43 110 forint. A benyújtott módosító javaslatunk szerint ez 55 ezer forintra emelkedne. Ez azért is lényeges, mert az emberek számára anyagi szempontból is vonzóvá kell tenni a katonai pályát. Kérem, hogy támogassák ezt a javaslatunkat.

A létszámkeret továbbra sincs felöltve, elmaradunk az előirányzattól, ráadásul a hadra fogható katonák létszámában sincs előrelépés, a létszámhiány tartósan mondható. Ahhoz, hogy ez változzon, az illetményemelésen túl rendszerszintű változásokra lenne szükség.

A honvédelmi költségvetés legnagyobb hiánya a fejlesztések kicsi száma, illetve a fejlesztésekre költött kevés összeg. Ráadásul fejlesztésként könyvelik el a Gripen-lízinget is, ami évi 30 milliárd forintot tesz ki. Ha ezt levesszük belőle, akkor a fejlesztésekre a honvédelmi költségvetésnek alig 10 százaléka jut. Ideális arány az lenne, ha 40 százaléknyi személyi, 30 százaléknyi dologi és 30 százaléknyi fejlesztési kiadás lenne, de ez az arány úgy el van torzulva, hogy közel 50 százaléka a személyi, 40 százaléka a dologi, és ahogy az imént is említettem, csak 10 százaléket költünk fejlesztésekre, így lehetetlen ütőképes haderőt építeni. Ez az út a hadseregünk leépítése felé halad, ahogy az elmúlt 27 évben folyamatosan. Haderőfejlesztésre is komoly összegeket kellene költeni a kormánypropaganda helyett például. Erre több módosító javaslatunk is irányul.

A jövő évi költségvetésben sem szerepel a helikopterbeszerzésre szánt összeg. Ezt már régóta lebegteti a kormány, kérdésünk az, hogy mikor lesz kiírva az a tender, és honnan lesz rá pénz, ha nem szerepel a költségvetésben. Ne csak a szállítóhelikopterekről beszéljünk, hanem arról is, hogy a Mi-24-esek kivonásával nincs harci helikopterünk sem, tehát a tűztámogatás egyik jelentős formája megszűnt gyakorlatilag. Ezzel kapcsolatban mik lennének a kormányzati tervek? Azért is fontos kérdés ez, mert már 2011-ben szó volt erről, mármint a forgószárnyas beszerzésről, és tavaly vagy tavalyelőtt nagy dérrrel-dúrral bejelentették, hogy a kormány támogatja ezt és megvan rá a pénz. A kérdés az, hogy hol. Körülbelül 130 milliárd forintról beszélt a honvédelmi miniszter, ami a honvédelmi költségvetés egyharmadát teszi ki. Itt komoly kérdőjeleink vannak.

Amit sokszor hangoztattak már, a Jobbik minden külföldi, idegen érdekek mentén zajló katonai fellépést ellenez. Történelmünk során mi is megtapasztaltuk, milyen az, amikor idegen csapatok állomásoznak hazánk területén. Ezért sem engedhetünk abból az alapelvből, hogy ne legyenek magyar kato-

nák külföldön idegen érdekekből. Általános probléma, hogy a külföldön, terroristák által fenyegetett területeken szolgáló katonai erőink akár békefenntartói, tanácsadói vagy katonai szerepkörben való alkalmazása veszélyezteti hazánk biztonságát és az ott szolgáló katonák életét. Bár nem mindegy a szerepvállalás milyensége, természetesen nem utasítunk el minden külföldi szerepvállalást, a szolidaritás jegyében megfigyelői, tanácsadói szerepkört vállalni lehet, segélyszállítmányokat küldeni szintén tanácsos, de a fegyveres részvételt mellőzni kellene a jövőben.

Itt főként az iraki szerepvállalásról beszélek, az Iszlám Állam elleni fellépésről, amit nemrégiben hosszabbított meg a kormányzat, a Demokratikus Koalícióval karöltve szavazták meg annak idején is ezt a javaslatot, és ezúton is követeljük azt, hogy a Magyarország számára veszélyt jelentő és a magyar érdekeket nem képviselő missziókat fel kell függeszteni, meg kell szüntetni, és az itt megspórolt összegeket pedig haderőfejlesztésre kellene átcsoportosítani.

Beszélnünk kell a debreceni Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégiumról mint pozitív példáról. Ez az ország egyetlen katonai középiskolája, ahol többszörös a túljelentkezés, ezért kiemelt támogatást érdemel. Az iskola épületének és felszereltségének fejlesztésére köteles áldozni az állam. Ezzel párhuzamosan a képzési létszámot is lehetne bővíteni, és ezt a Honvédelmi Minisztérium fejezetén belül meg is lehetne oldani. Erre vonatkozóan is van módosító javaslatunk.

Az egyik módosító javaslatom a hadiiparunk fejlesztésére irányul, de beszélhetnénk a hadiipar feltámasztásáról is, hiszen az elmúlt 27 év kormányai kártékony munkájának köszönhetően a hadseregünkkel párhuzamosan ezt is elorvasztották. Állami szinten kellene kézbe venni ezt a kérdést, hiszen ezzel nemcsak egy fontos területen törhetne be hazánk a nemzetközi piacra is, de komoly munkahelyet teremtő funkció is lehet a védelmi iparunk felélesztésének.

A hadiipar pedig nemcsak fegyver- és lőszergyártásról szól, hanem katonai technológiáról, harci járművek, fegyverek alkatrészeiről vagy egyenruháról és gyakorlóruházat-gyártásról is. Ha itthon gyártott minőségi termékekkel szerelnék fel hadseregünket, és ezen túl még exportra is tudnánk gyártani, akkor a magyar gazdaság erősödéséhez hozzájárulhatna ez az ágazat.

Az egyik legfontosabb módosító javaslatunk ebben a témában, a honvédelem témájában az önálló határőrség felállításához kapcsolódik. A 28 uniós tagállam közül Magyarország az egyetlen, ahol nincs határőrség, pedig földrajzi elhelyezkedésünk és a nemzetközi helyzet is erősen indokolná ennek a szervezetenek a felállítását. Téves az az érvelés, hogy a rendőrség vagy éppen a honvédség önmagában is el tudja látni ezt a feladatot. Zavart okoz a déli határszakaszon a különböző rendőri egységek áthelyezése, a más megyéből levezényelt rendőröknek nincs meg

az a helyi és személyi ismerete, ami a hatékonysághoz kellene.

(9.00)

Ezért önálló határőrség esetén az ott szolgálatot teljesítők ott élnének, a környéken élnének, kiváló hely- és személyismerettel rendelkeznek, akár embercsempészet, akár más bűncselekmények esetén nagyobb hatékonysággal tudnának eljárni. Véleményünk szerint körülbelül 8 ezer fős határőrséget kellene felállítani a schengeni határszakaszokon. A módosító javaslatunk első körben egy 4-5 ezer fős szervezettel számol, ennek a támogatásával hosszú távon megoldható lenne a határaink védelme.

Az önkéntes tartalékosokkal kapcsolatban is történtek jogszabályi változások a közelmúltban, ami által vonzóbbá kívánja tenni a minisztérium ezt a szolgálatot. Ezekre szükség is volt, mi is támogattuk, de olyan információk is jutottak a birtokunkba, hogy sorozatban szerelnék le az önkéntes tartalékosok, illetve az se világos, hogy mely korosztály az, amelyik jelentkezik erre a szolgálatra, gyakorlatilag mely korosztály végzi el ezt a szolgálatot; valószínűsíthetően a 45 év felettiek vannak többségben. Ezek az arányokon is változtatni kellene, és javasolnánk ismét az önkéntes katonai alapkiképzés lehetőségének a bevezetését, amit már korábban is meg tettünk, illetve kíváncsian várjuk a fejleményeket ezzel kapcsolatban, hogy mikorra várható az, hogy a felállított területvédelmi egységekben 20 ezer önkéntes fog tevékenykedni.

Összességében, annak ellenére, hogy a tárca kommunikációjába örvendetes elemek kerültek az elmúlt két évben, a gyakorlati tevékenységben ez alig érződik, és ezt tükrözi a honvédelmi költségvetés is, ami csalódást keltő a számunkra. A honvédelem területén mindenképpen több tennivaló van, ezt módosító javaslataink formájában benyújtottuk az Országgyűlésnek, és kérném a képviselőtársaink támogatását ebben az ügyben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Modern korunkban szokássá vált, hogy egy-egy fontos olyan dokumentumot, amelyet széles körben kívánnánk megismertetni, ilyen-olyan jelzőkkel látunk el. Varga Mihály miniszter úr a munkavállalók költségvetésének nevezte ezt a költségvetést, amelyet most a Ház tárgyal, okkal és joggal. Ez a megjelölés azt jelenti, hogy a kormány folytatni kívánja azt a bérfelzárkóztatási programot, amely évtizedes lemaradást kell pótoljon. Itt nem arról van szó, hogy néhány év alatt valamilyen lemaradás jelentkezett, hanem egy rossz struktúra alakult

ki, amelynek mentén alacsony fizetések mellett, alacsony jövedelem mellett igen nehezen alakult ki az a fajta társadalmi együttműködés, amire pedig nagy szükségünk van. E területen az elmúlt időben már volt változás, a költségvetés továbbiakat ígér.

Mégis azt mondom, hogy önmagában ez a megjelölés távolról sem jelzi, hogy mit is takar ez a költségvetés. Legalább annyira a munkavállalók költségvetése, mint a családok költségvetése is, de legalább annyira, és ezt még inkább szeretném kiemelni, a biztonság és biztonságunk költségvetése. Azt világosan látni kell, hogy a költségvetéstől az afféle átlagpolgár, mint amilyen jómagam is vagyok, elsősorban a stabilitást várja, azt a fajta stabilitást és kiszámíthatóságot, aminél a jövő legalább egy évre, de inkább nagyobb távlatra biztonsággal megtervezhető. Ehhez a költségvetésnek megalapozottnak, szilárd alapokon állónak kell lennie, olyannak, ami nem vonható kétségbe. Nos, ez a költségvetés ilyen, hiszen egy sorozat folytatása. Én az egyik legnagyobb érdemnek tartom azt, hogy azt a fajta, nem egyszerűen csak GDP-arányt, mert hiszen a GDP sokszor oly keveset fejez ki, hanem azt a növekedési tendenciát, amit az ország fenn tudott tartani, folytatni tudjuk és folytatni kívánjuk.

E tekintetben szeretnék rámutatni, hogy a jó sok az elmúlt időszakban számtalanszor kétségbe vonták, hogy azok a számok, amelyek itt a költségvetésben szerepelnek, mennyiben megalapozottak, az a növekedés, amit várunk, amit a kormány vár, lehetséges-e és bekövetkezik-e. Nos, az első negyedév GDP-alakulása erőteljesen rácaffolt a pesszimiztáakra. Az a 4,1 százalékos növekedés biztató; nem azt jelenti, hogy ez így fog folytatódni feltétlenül, de azt jelenti, hogy megvannak azok az alapok, amelyekre folytatni lehet ezt a növekedést, ezt nagyon fontosnak gondolom.

Legalább ennyire fontosnak gondolom a stabilitás tekintetében, hogy elszántan folytatja a kormány azt a politikát, amely az adósságcsökkentésre irányul. Jól láthatjuk, hogy Magyarországnál egyébként technikailag és számos területen fejlettebb országok képtelenek kilábalni abból az adósságcsapdából, amelybe hosszú-hosszú évek alatt kerültek. És most nem Görögországra szeretnék utalni, hanem Olaszországra vagy akár Franciaországra, amelyeknek olyan helyzete van, aminél új reformokat kell és szükségszerű bevezetni, mert ezek hiányában ezek az országok nem képesek kilábalni az adósságcsapdából. Magyarország ezen a téren jelentős lépéseket tett, de azért azt látnunk kell, hogy ez a folyamat nem visszafordíthatatlan, ez a folyamat akkor folytatható, ha azon a csapáson haladunk, amelyen elindultuk; ez nagyon fontos kérdés.

Legalább ilyen fontos az, hogy a kormány felismerte - meggyőződés szerint akár már korábban is felismerhette volna -, nagyon fontos, hogy háromgyermekes családmódel alakuljon ki, de azt is látni kell, hogy a társadalmon belül e tekintetben még nincs kellő fogadókészség. A kétgyermekes család az, amely ma Magyarországon egyre inkább általánosan

elfogadott, és ha ez így van, akkor ezt erősíteni kell. A kétgyermekes család lehet majd háromgyermekes, de ha a kétgyermekes családokat nem erősítjük, ha ezeknek nem adunk erős fogódzót, akkor a „háromgyermekes család” fogalom nagyon nehezen elérhető. Ezért látom ebben a költségvetésben azokat a lehetőségeket, amelyek a kétgyermekes családok számára további, azt kell mondani, biztató jövőt ígér.

Itt kell elmondanom azt is, hogy az a fajta akció, amely a családoknak a lakáshoz való juttatását kívánja megcélózni, az elmúlt időszakban sikeresnek mutatkozott, de nem elégségesnek. Abban teljesen igaza van azoknak, akik a bérlakás tekintetében azt mondják, hogy kevés az országban a bérlakás. Ezek a bérlakások azonban jól láthatóan úgy jöhetnek csak létre, ha olyan lépéseket teszünk, hogy az otthonok építésén túlmenően is az a meglévő szabad tőke, amely ebben az országban azért létezik még a kispolgári világban is, elsősorban abba az irányba mozdul el, ami a lakásépítést erősíti.

Azt kell mondanom, hogy el kell ismerni, fel kell ismerni és nem tagadni kell, hogy az ilyen irányba történő lépések segítik a bérlakásépítést, ezért támogattam, sőt talán valamelyest kezdeményeztem is, hogy azokat a fajta terheket, amelyek a tartós bérbeadást terhelték, csökkentjük, és lehetőleg abba az irányba vigyük el, a kispolgári tőkét nevezzük most egyszerűen ennek, amely irány végül is segíti a családok lakáshoz jutását.

Nos, nem tagadhatom meg önmagam, és el kell mondanom, hogy ennek a költségvetésnek van egy olyan része, amely egy régmúltat is felidéz bennem. Itt most ebben a teremben kevesen vagyunk, és azok közt is, azt hiszem, nem sokan vannak, ha egyáltalán rajtam kívül van olyan, aki még emlékszik rá, hogy volt egy időszak, amikor minden héten egyszer elmondtam a Házban, hogy a magyar mezőgazdaságnak 514 milliárd forintra van szüksége, és ezt sulykoltuk, sulykoltuk, sulykoltuk.

Ez a költségvetés 550 milliárd forintot tartalmaz. Hogyan lehetséges? Én nem tartozom az euroszkeptikusok közé, azt mondom, hogy az Európai Unió valóban egy értékközösség, de az Európai Unió ezen túlmenően egy olyanfajta gazdasági közösség, amely érdekközösség is. Amikor mi tehát az európai uniós és az onnan származó 550 milliárddal számolunk a magyar mezőgazdaságban, akkor nem egy ajándékkal számolunk, hanem egy jól megalapozott, szerződéseken alapuló olyanfajta járandósággal, amit jól kell felhasználni. És itt van a kutya elhantolva: jól kell felhasználni. Nincs túl hosszú idő arra - ezért is kértem ma szót -, hogy ezeket a rendelkezésre álló forrásokat ugyanilyen nagyságrendben és ilyen összegekben fel tudjuk használni, ezért az elkövetkezendő idő arról is szól, hogy ezeket a legjobban a szerkezeti átalakítások folytatására, sőt azok kiemelésére kell fordítani.

Végezetül, de nem utolsósorban: ebben az országban, tudomásul kell venni, vannak igen fejlett és jól haladó térségek, és vannak térségek, amelyek sajnálatos módon bizony nehezen és nagyon nehezen

tudják azt a tempót követni, amit a legjobbak már elértek, és amit meg is haladhatnak.

(9.10)

Ezek a térségek jól ismertek. Mégis, egy olyan térség van, amelyikről szinte alig hallunk, és ez az én szűkebb pátriám, ezért akarok róla szólni. A Tiszántúlnak az a középső része, amely alig felfedezett, amely Törökszentmiklós, Túrkeve, Mezőtúr, Gyomaendrőd és a környező kistelepülések, ezeknek a lemaradása valahogy nem került a középpontba - oda kell kerülni. És ahhoz, hogy ez innen kiemelkedjen, van néhány olyan adósságunk, amit teljesíteni kell. Ilyen a 4-es út, ilyen a 44-es út, ezeknek meg kell születnie, az infrastruktúrának oda kell kerülnie, és ennek a térségnek is emelkedő pályára kell állnia. Én ezt a költségvetést ennek reményében támogatom. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként, ha megengedik, én egy reaktív kommunikációban néhány elhangzott dologra reflektálnék. Elsőként is Soltész államtitkár úrnak mondanám, hogy van azért annak egy jelentős bája, hogy elkezd itt sorozni annak a kormányának a képviselője, aki, nem tudom, Mészáros Lőrinc és Csányi Sándor csicskajaként képviseli itt a milliárdosok érdekeit. Van egy ugyanilyen bája annak, hogy Putyin bábkormányára idejön, és elkezd másokat befolyással vádolni. Tehát nyilvánvalóan ehhez kell némi magabiztosság, hogy ezt meg merjék tenni.

Turi-Kovács Béla képviselőtársamnak nagyon szépen köszönöm, hogy szóba hozta szülőföldem problémáit és az elmaradottságát annak a térségnek. Emlékeztetni szeretném képviselőtársamat, hogy direkt azért, mert nagyjából a török hódoltság idejére visszavezethető időszakig az Alföldnek az elmaradottsága a dunántúli térségekhez és a központi régióhoz képest ismert, és már a század elején Klebelsberg Kunó konkrétan az Alföld-bizottsággal próbálta meg ennek a térségnek a felzárkózását, azért javasoltam a Magyar Országgyűlésnek, hogy alföldi eseti bizottság foglalkozzon ezekkel a témákkal. A Fidesz-KDNP nem támogatta ezeket. Egyben akkor kérem Turi-Kovács Béla képviselőtársamat, hogy pont az ilyen témában és pont közútfejlesztéssel kapcsolatos témákban ezekben a térségekben a költségvetési módosítóimat támogatni szíveskedjenek, hiszen pont ennek a térségnek a mindennapi életét ismerve nyújtottam be vidéki infrastruktúrával kapcsolatos fejlesztési javaslatokat. Itt vannak a módosítók között, kérem nagy tisztelettel, hogy támogassák mindezt.

És még mindig reagálva: Banai államtitkár úrnak két dolgot szeretnék csak felvetni. Az egyik: a gazdasági világválság hatásairól beszélt, és hogy Magyarország kitettsége hogyan nyirbálta meg a lehetőségeinket. De azt kell látni államtitkár úrnak, hogy mind az MSZP-kormány, mind önök kiszolgáltatják a multinacionális nagytőkének az ország gazdaságát, és azért ilyen nagy a kitettségünk a világválságok vonatkozásában, mert önök tönkreteszik a helyi gazdaságot és a helyi ipart, tönkreteszik a kis- és közepes vállalkozásokat, amelyek függetlenek lehetnének ezektől a világgazdasági folyamatoktól. Ez a hibás kormányzati politika, az, hogy önök továbbra is Magyarország versenyképességét az alacsony munkabérből látják, az, hogy a foglalkoztatásban semmit nem tudnak felmutatni azon kívül, hogy egy-egy multinacionális céget a Távol-Keletről vagy Nyugat-Európából vagy az Egyesült Államokból ide telepítenek, ez a hibás struktúra, ez a hibás gazdasági rendszer az, ami mindezt a kitettséget megteremti. És ezért az önök elmúlt hét éves tevékenysége éppúgy felelős, mint az azt megelőző kormányoké, ami ezt a komoly külföldi hatást a gazdaságunkra egyáltalán megteremtette.

Még egy dologra szerettem volna reflektálni, ez az ön által prognosztizált GDP-növekedés, várható GDP-növekedés. Tegyük hozzá, hogy ez nem a kormánynak a tevékenysége, hanem az önök által támogatott brüsszeli források tevékenysége, hiszen önök éppen most akarják a választásokig kiszórni Magyarország jövőjét. Tehát az a fontos, hogy kampányolni tudjanak azokkal a pénzekkel, amiből hosszú távon lehetne az ország érdekeit szolgálni. Tehát azt a GDP-növekedést ne állítsa be, kérem, kormányzati sikerként, hiszen önök semmi mást nem csinálnak, mint elköltik a jövőt!

Hollik képviselőtársamnak is lenne néhány gondolat, hiszen úgy kezdte, hogy ez a költségvetés a családok költségvetése. Az a baj, hogy csak néhány családé. Tehát Orbán Viktornak bizonyára a svájci bankszámlájára lesz hatással a költségvetés, valószínűleg néhány milliárdosnak, akiket önök következetesen támogattak, annak lesz hatással, a baj azaz van, hogy tömegeknek viszont nem lesz semmi pozitív hatással.

Ha csak az elmúlt másfél hétre néznek és a médiahírekre, mikor kiderül, hogy minden harmadik ember Magyarországon a 88 ezres létminimum alatti jövedelemmel rendelkezik, akkor el kell gondolkozni azon, hogy mennyire lehet alapja annak a felvetésnek, amit a kormánypárt családok költségvetésének titulál. Nyilvánvalóan családoké, de ez Mészáros Lőrinc családja, Csányi Sándor családja, Orbán Viktor és családja, és nagyjából fel lehet sorolni azt az 500-600 családot, amelyet ez érdemben pozitívan érint. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból. - Dr. Szűcs Lajos: Sallai család!)* Tehát ennyiben tekinthetjük a családok költségvetésének.

Köszönöm szépen Hollik képviselőtársamnak, hogy a „fejlett EU-s országok” retorikai fordulatot kétszer is alkalmazta. Ezzel nagyjából elismerte,

hogy Orbán Viktor és kormánya nem teszi lehetővé, hogy fejlett országban éljünk, tehát hogy elismeri azt az elmaradottságot, amit a kormány tevékenysége eredményez.

Illetve még egy dologért rá szerettem volna mutatni Hollik képviselőtársamnak, hogy a fiskális fegyelmezetlenségről beszélt Nyugat-Európában, nyugat-európai baloldali kormányok felelőtlenségéről - hát, odamenekülnek a magyar fiataljaink! Tehát Hollik képviselőtársam arról beszél, hogy milyen rossz Nyugaton, mennyire fegyelmezetlenek a kormányok, és hogy költik a pénzt, miközben ott az egy főre eső GDP többszöröse Magyarország állampolgárai elérhető jövedelmének. Majd ha Magyarországon is 2-3 ezer eurós alpbérékről beszélhetünk minden szektorban, majd akkor lesz joguk talán kritizálni ezeket a nyugat-európai országokat.

És még egy dolgot emelt ki, amire szerettem volna reagálni, ez a nők szüljenek, szüljenek, szüljenek. Ez azért megdöbbentő nekem, mert önök Magyarország hölgyeit nagyjából egy ilyen perselynek tekintik, hogy bedugnak valamit, kiszednek valamit, aztán jól van, ugyanakkor az alapvető feltételeket nem teremtik meg a szüléshez. *(Moraj a kormánypárti padosorokban.)*

Mondom a konkrét példákat: a szülés feltételeinek a javítására az elmúlt három évben minden évben benyújtottam módosító indítványokat, a Születés Háza országos intézményhálózat referenciaintézetének kialakítására - önök nem támogatják. Jelenleg a társadalombiztosítás nem finanszírozza az intézeten kívüli szülést, ami nagyon súlyos igazságtalanság, de önök nem akarják jobbá tenni a szülést, hogy azok a nők, akik esetleg önként dönteni akarnak arról, hogyan szüljenek, azoknak segítséget nyújtsanak. A szülésznői és baba szakkollégium kiegészítő képzésének lehetőségét önök folyamatosan megtagadják, nem akarják azt, hogy képzett emberek foglalkozzanak ezzel, és egy-egy korábbi trauma miatt persze hogy egy gyermeknél meg kettőnél megállnak a családok.

A gyermekorvosok újszülöttellátásra való felkészítésének forrásait évről évre elutasítják a módosító indítványban, pedig megteremtené a lehetőséget, hogy jobb feltételeket teremtsenek. A védőnői hálózat felkészítése az intézeten kívüli szülés kezelésére - évek óta elutasítják. Nem teszik könnyebbé semmivel a szülés feltételeit! Tehát mikor Hollik képviselőtársam arról beszél, hogy a magyar nők csak szüljenek, szüljenek, akkor gondolkozzon el azon, hogy az önök kormánya az elmúlt hét évben mit tett a szülés feltételeinek a javításáért, mert sajnos ez az, ami rettenetesen kudarcos eseménynek mondható.

És még egy dolgot, említette itt ezt a CSOK-ot meg az adókedvezményeket. Pont erről beszéltek, hogy önök a kivételezettek támogatását valósítják meg. Azok az adókedvezmények, amiket önök állítólag biztosítanak, azok csak egy nagyon szűk magas jövedelmű osztálynak jelentenek segítséget. Az ország egyharmadának, amely a KSH adatai szerint is

88 ezres létminimum alatt él, ez az adókedvezmény soha nem lesz érvényesíthető. Mint ahogy a minimálbérből élőknek sem lesz érvényesíthető érdemben. Tehát az, hogy önök csak a jómódúakat és a gazdagokat támogatják, arra pont ez az adópolitika és pont ez a családpolitika a legfőbb bizonyíték. Szüntessék meg, és adjanak konkrét támogatást annak, aki rászorul a segítségre, ne pedig azoknak a jómódú családoknak, amelyeknek nem feltétel ez a családtervezéshez!

Itt a reakciók után nagyon gyorsan rátérnék most már szűkös időkeretemben a saját témáimra, hiszen alapvetően a költségvetés, mint ezt többen elmondták az elmúlt napokban ellenzéki képviselők, nyilvánvaló kampányköltségvetés, amiben simán engednek azokat a területeket és térségeket, amelyek önök számára nem fontosak vagy nem könnyen kampányolható. Így a magyar vidék és a magyar falvak egyik legnagyobb vesztese újra a költségvetésnek, hiszen mindazokat a fejlesztési lehetőségeket, amiket alapvetően szükséges lenne a vidéki infrastruktúrába betenni, kezdve a legalacsonyabb rendű közúthálózat fejlesztésétől, ezeket önök felszínesen kezelik, elhanyagolják, és nyilvánvalóan lehetetlenné teszik falvak elérhetőségét. És az önök centralizáló politikájának pont azért a legnagyobb bűne, miután megszüntetik a vidéki és falusi térségekben a közigazgatási rendszerekhez, az egészségügyhöz, a kultúrához, az oktatáshoz való hozzáférést, ezért minimum azt kellene biztosítani, hogy ezeken a kistelepüléseken élők valahogy el tudják érni ezeket a szolgáltatásokat. És ezt teszik tönkre azzal, hogy nincs érdemi közösségiközlekedés-fejlesztés, és ezt teszik tönkre azzal, hogy a családok számára gyakorlatilag egy elképesztő többletköltséget, rezsínövelést okozva olyan közúthálózatot tartanak fenn, ami folyamatos karbantartásra készíti a magyar családokat.

(9.20)

Nyilvánvalóan ezen kistelepülési problémák megoldásának, a kistelepülési infrastruktúra fejlesztése lehetőségének a hiánya az, ami miatt vállalhatatlan véleményem szerint ez a költségvetés.

Hadd menjek még tovább két módosító indítványom védelmében! A Vásárhelyi-terv továbbfejlesztését, ha nem is emlegetjük konkrétan, név szerint, de alapvetően két fontos célkitűzést - az egyik a tájgazdálkodási feltételek javítása, a másik pedig Magyarország vízgazdálkodásának fejlesztése - kell hogy említsünk.

Az önök kormányzása idején nap mint nap megközelítőleg 113 milliárd köbméter víz folyik be az országba, és 117 milliárdot engednek ki. Ez nem vízgazdálkodás, hanem vízpocsékolás, amit csinálnak. Semmit nem tesznek annak érdekében, hogy az Alföld, a megváltozott klímaviszonyokhoz alkalmazkodva, képes legyen a mezőgazdasággal olyan lépéseket tenni, ami mind a tájgazdálkodási feltételeket, mind pedig a vízkészlet-gazdálkodási feltételeket javítani tudná. Ez a bűnös felelőtlenség.

Az önök kormányzása alatt a vízgazdálkodás összeomlott és nagyjából ad hoc jellegű árvízi védekezést tartanak fenn abban a pillanatban, amikor éppen valami haváriaeset van, és minden másról letettek. Nyilván ez a gazdaság és a mezőgazdaság teljesítőképességére alapvető hatással van, hogy ilyen szinten nem foglalkoznak ezzel.

Szintén a módosítóim között szeretném konkrétan követelni a földvásárlás érdemi tételekkel való megvalósítását. Önök százmilliárdokat vettek be a szétcsalt állami földek eladásából, és az Alkotmánybíróság konkrétan döntést hozott abban, hogy önök ezt nem használhatják fel szabad kézzel úgy, hogy minden további nélkül arra használják, amire szeretnék.

Emlékeztetem önöket, hogy az önök kormányhatározatában az volt, hogy az ország fejlesztésére kell ezt fordítani. Az Alkotmánybíróság konkrétan kimondta, hogy ezt nem lehet megvalósítani, csak a Nemzeti Földalapról szóló törvény 15. §-ának és 21. §-ának megfelelően azokra a birtokpolitikai célokra, amiket a jogszabály meghatároz. Sehol nincs a költségvetésben ennek a forrásfelhasználásnak az alkotmányos kötelezettsége, amit az Alkotmánybíróság kimondott az önök részére. 200-300 milliárdot kellene arra költeni, hogy az állami földeket megvásárolják és olyan mértékben biztosítsák, ami az NFA-törvényben van. Ajánlom figyelmébe a 2015-ös alkotmánybírósági döntést ezzel kapcsolatban.

Szintén nagy probléma az élelmiszer-biztonság kérdése, amiről az elmúlt időszakban több szó esett. Habár egy ideig a Fidesz-KDNP a kettős élelmiszerminőség ügyén próbálta a habot verni, de érdemi lépés a mai napig semmi nem történt. Egyetlen jogszabály-módosító javaslat, egyetlen konkrét kormányzati intézkedés nem történt. A magyar fogyasztók jelen pillanatban élelmiszer-biztonsági kockázatoknak kitéve rengeteg olyan élelmiszerhez jutnak, ahol az alapvető feltételeknek, a vegyszermentes, egészséges élelmiszernek nem felelnek meg az élelmiszerüzletek polcain forgalomba hozott termékek. Ezzel kapcsolatban konkrétan egy országgyűlési határozati javaslatban kértem, és most a költségvetés módosításában kérem konkrétan, hogy az ezzel kapcsolatos ellenőrző és felügyeleti láncnak a megerősítését, a fokozott élelmiszer-biztonság megvalósítását, a termékminőség javítását megvalósítani szíveskedjenek, mert Magyarországon minden magyar állampolgár várható élettartamának csökkenése - a szív- és érrendszeri megbetegedésekkel és a daganatos megbetegedésekkel - az önök felelőtlen kormányzásának is betudható. Nem teszik meg azokat a lépéseket, amiket a magyar emberek egészsége érdekében meg lehetne tenni.

Időm nagyjából fogytán, de még egy nagyon szűk szakmai területet hadd érintsek az államtitkár úrnak, ha megengedi, ez pedig alapvetően a természetvédelem finanszírozásának kérdése. Nagyon nagyon el vagyok keseredve amiatt, hogy önök a magyar társadalomnak egy viszonylag folyamatos és töretlen törekvését, hogy a Kárpát-medence természeti

értékgazdagságát megőrizték, tönkreteszik néhány év kormányzással. Akár MDF-kormány volt, de még akár az 1998-2002 közötti Fidesz-kormányzat, akár szocialista kormányzás volt, nagyjából azt lehet mondani, hogy a nemzeti parkok létrehozásának hetvenes években beindult folyamata kapcsán hazánk tíz nemzeti parkjának stratégiai természetmegőrzési feladataira voltak források. Önök tönkreteszik a nemzeti parkokat.

A költségvetés rendszere egyértelműen mutatja a bevételi és a kiadási oldalon, hogy önök önfenntartásra készítik a nemzeti parkokat, saját bevételeket kell folyamatosan termelni, és úgy kellene a természetvédelmet finanszírozni és hazánk természeti érték-gazdagságát megőrizni, hogy a magyar állam ehhez nem kíván hozzájárulni. Minden, ami ebben az ügyben történt az elmúlt években, idáig is EU-s forrásoktól függött. Most ez a költségvetés végképp kivérezeti a nemzeti parkok finanszírozását és ezáltal Magyarország természetvédelmi intézményrendszerét.

Azt, hogy ilyen szinten nem foglalkoznak és néhány, felelőtlen módon foglalkoznak hazánk természeti értékeivel, az is bizonyítja, hogy ha a költségvetésben szétnézünk, akkor látjuk, hogy az állami feladatot ellátó környezet- és természetvédelmi civil szervezetek szakmai tevékenységeire továbbra sem fordítanak forrásokat. A washingtoni egyezményből eredő, védett és veszélyeztetett fajok kereskedelmére vonatkozó feladatok kötelező ellátására, amit a nemzetközi egyezmény előír, továbbra sem fordítanak forrásokat.

A vizes területek védelméről szóló ramsari egyezmény végrehajtására továbbra sem fordítanak forrásokat. A biológiai sokféleség egyezményből adódó feladatokra továbbra sem fordítanak forrásokat, de a saját maguk által támogatott és részben elfogadott nemzeti alkalmazkodási vagy adaptációs stratégia végrehajtására szintén nem fordítanak forrásokat. Az európai tájegyezmény aktuális feladatainak végrehajtására nem fordítanak forrásokat. A Kárpátok védelméről és fenntartható fejlesztéséről szóló keretegyezmény aktuális hazai forrásaira szintén nincsenek források a költségvetésben.

Önök azt gondolják, hogy majd a nemzeti parkok meg a természetvédelemmel foglalkozó szakmai szervezetek keresnek EU-s forrásokat és csinálják, ahogy tudják. Ez egy tipikus nemzetgyalázó kormányzati intézkedés, amikor alapvetően a Kárpát-medence természeti erőforrásainak, természeti érték-gazdagságának megőrzését ennyire lábbal tiporják. Ha valaki, egy kormány nemzetinek érzi magát egy picit, akkor a nemzet örökségét minimum védeni kellene, és ez a költségvetés erre semmilyen intézkedést nem tartalmaz.

Ennek megfelelően azt gondolom, hogy a frakciónk nem fogja támogatni ezt a költségvetést, azért, mert családpolitikai szempontból, azért, mert vidéki szempontból, azért, mert környezetvédelmi szempontból alkalmatlan az ország jövőjének támogatására. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Fónagy János államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az, hogy egy költségvetési vitában a kormány előterjeszti és támogatja a saját előterjesztését, az ellenzék pedig ócsárolja, ezek leosztott szerepek, ezzel kapcsolatban semmilyen illúzióknak nincs. De azért kérem, hogy alapvető történelmi tényeket, alapvető, nyilvánvaló folyamatokat még ennek keretében se tegyünk, mert nem egymást győzzük meg vagy rontjuk le egymás mondanivalóját, hanem Magyarország közvéleményét vezetjük félre.

Tisztelt Képviselő Úr! Csak néhány momentum az ön felszólalásából. Említette a Vásárhelyi-tervet. A Vásárhelyi-tervet - kérem, hogy olvassa el az erre vonatkozó szakirodalmat - 1998-ban az első Fidesz-kormány kezdeményezte, dolgozta ki. 2010 után mi voltunk azok, akik az egyébként, remélem, ön által is helyesnek tartott váltást végrehajtottuk, nevezetesen azt, hogy a Tisza völgyére a csúcsvízi tározók ne csak az 5-10 napos csúcsidőkre vonatkozzanak, hanem a XXI. század legfontosabb természeti adottságának tekintett egészséges ivó- és öntözővíz visszatartására alkalmas létesítményeket hozunk létre. Ennek megfelelően módosult, és folyamatosan adjuk át a Sajó völgyén az ezt szolgáló nagy, egyébként sok milliárdba kerülő létesítményeket. Ezek egyébként a korábbi, a mostani és a jövő évek költségvetéseiben is benne vannak.

Csak zárójelben mondom, mert hiszen ez szükséges, ma már nem emlékszünk rá, hiszen annak idején az önök elődpártja, a liberális SZDSZ ezt keresztbeverte. A Tisza nemzetközi vízfolyássá nyilvánítására 1998-2002 között nagyon komoly előrelépések voltak. A végső megállapodásokat akkor a délvidéki háború akadályozta meg. Egyébként a számunkra fontos összes felvízi ország hozzájárult ehhez. Remélem, hogy ezt egy évtizedes szünet után tudjuk folytatni.

Engedje meg, hogy reagáljak arra - nem elvéve mások elől az időt -, amit ön a közösségi közlekedésről említett. Képviselő Úr! A 2022-ig szóló programba 4000 milliárd forintot irányoztunk elő a közösségi közlekedésre. Ebből 2500 a közút és 1500 a kötőpályás közlekedés. Ez a mostani költségvetésben úgy jelenik meg, hogy a közösségi közlekedés működtetésére 2018-ban 286 milliárd helyett 342 milliárdot tervezünk, ami kifejezetten a szolgáltatási színvonal és a komfortérzet növelésére szolgál.

Képviselő Úr! Nem kell minket szeretni. Nem kell a mi teljesítményeinket elismerni, de kérem, hogy menjen ki a vasút mellé, nézze meg a 200 új motorvonatot, nézze meg a békéscsabai új vonalat, nézze meg a végig felújított pályaudvarokat!

Ha azt mondja, hogy kérem szépen, ez nem minden, persze, hogy nem minden. Vasutat, közutat 50-100 évre fejleszt egy ország. Négy év alatt, nyolc

év alatt lehet kisebb-nagyobb lépéseket tenni. De kérem, hogy az irányt ne vitassa, mert ha van kormány, amely az egyéni közlekedést, ami az ön számára is nagyon fontos - én ismerem és tiszteltem az ön környezetvédelmi elkötelezettségét -, ha van kormány, amely a súlyosan környezetkárosító egyéni közlekedés helyett a közösségi közlekedést helyezi előtérbe, és a lehetőségeihez képest és még azon túl is azt finanszírozza, akkor az a jelenlegi kormány. Kérem, hogy ezt azért legalább elvileg ismerje el. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(9.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak néhány reakció. Egyrészt Fónagy államtitkár úrnak mondanám, hogy a közvélemény félrevezetésére önök elkülönítettek több mint 100 milliárd forintot ebben a költségvetésben a közszolgálati média támogatása és kormányinfó címén.

A másik, ami bővebb, Soltész államtitkár úrnak: államtitkár úr, amikor egy tízmilliós ország kormánya fél éve azon nyavalyog, picsog, hogy egy 90 éves beteg üzletember, akitől egy óceán választ el minket, az a legfőbb ellensége, hát, az szárnalmas. Megjegyzem, hogy a sorozás egy alig burkolt zsidózás, ami összekeverve a bűnbakkereséssel meglehetősen csúf időket idéz. *(Soltész Miklós: Ezt nem mondtam!)*

Ami meg a szavazást illeti: a saját pártcsaládjuk, államtitkár úr, már legszívesebben régen kivetette volna önöket magukból, a Fideszt. Azért nem tette meg, egyetlen okból, mert így még talán egy kicsit befolyással tudnak lenni önökre és az önök nagy bölcs vezérére. Azért az sokat elárul erről, én azt gondolom, hogy kétször annyian szavaztak igennel erre a határozatra, mint amennyien nemmel. Ez a határozat nem tudott volna átmenni akkor, ha az önök pártcsaládjának a fele nem a „nem” gombot nyomja meg, hanem másként szavaz. *(Nyitrai Zsolt: Nem igaz!)*

Az önök saját pártcsaládja adta ki magukat, a saját pártcsaládjuk. Nem is a saját előterjesztésüket szavazta meg, hanem a baloldali előterjesztést, államtitkár úr. Ha valami el kellene hogy gondolkodtassa önöket, akkor azt gondolom, hogy ez az. Megjegyzem, hogy az egész Európai Bizottság jobboldali vezetéssel, jobboldali többséggel működik.

De ennél szomorúbb az önök számára, én azt gondolom, hogy nemcsak Európának van elege magukból, hanem a magyar társadalomnak is. Most jött ki a legújabb felmérés, miszerint az értelmiségi és a diplomás réteg, azok, akik a leginkább gondolkodnak, elpártolt önöktől, úgy tűnik; a nagy neveken

kívül, Stumpf Istvánon, Mellár Tamáson, Király Miklóson, Horányi Özsében kívül már maga a társadalom is. A propagandagépezet, az ellopott milliárdok és a manipulált választási rendszerük - na, ezek tartják önöket még lélegeztetőgépen. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: A következő felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Én is csak két percben reagálnék. Először is Soltész államtitkár úrnak szerettem volna, csak az előbb elfelejtettem. Államtitkár úr, ha nem veszi zokon, azt állítom, ön hazudik, amikor az LMP-re mutogatva azt mondja, hogy mi támogattuk. Kérem, nézze meg a szavazási eredményt! Meszerics Tamás EP-képviselő nem támogatta az Európai Parlamentben a 7. cikk alkalmazásával kapcsolatos határozati javaslatot, nyugodtan ellenőrizze - csak hogy visszataljál erre.

Köszönöm szépen Fónagy államtitkár úrnak a válaszait, és köszönöm, hogy megtisztelt a reakciókkal. Alig várom, hogy a jegyzőkönyvből kiemeljem azt a részt, amikor ön elismeri azt, hogy megtevesztik a közvéleményt, többes szám első személyben. Ez volt az első kedves momentuma a felszólalásának.

A BTT-vel kapcsolatos átalakításokat valóban örvendetesnek tartottam, ugyanakkor annak az alkalmazását és megvalósítását a mai napig hiányolom. Pont erre hívtam fel a figyelmet, hogy a papírokból nem lesz cselekvés és nem lesz jobb életmód, csak megmaradnak a fiókban.

Ön használta azt a nyelvfordulatot, hogy az önök elődpártja, a liberálisok; kb. annyira, mint önöknek a Szálasiék pártja, annyira elődpártunk nekünk, tehát ha így nagyjából össze lehet hasonlítani.

Nagyon fontos az, hogy a 342 milliárdos közösségi közlekedésről beszéljünk, ami itt a költségvetésben szerepel. Ez az összeg nagyjából arra kevés, hogy a főváros környékének a közösségi közlekedését kezeljük. A vidéki térségekben és pont azokban a falusi térségekben, amikről leginkább beszéltem, ahol magára maradtott idősök sokasága lakik a demográfiai viszonyokból adódóan, ott ez nem jelent megoldást.

Ön említette a békéscsabai vasútvonalat. Arra kérem önt, hogy üljön fel, mondjuk, a Szarvas–Mezőtúr-vasútvonalra, a Kisújszállás–Kisköre-vasútvonalra. Ugyanazok a mozdonyok vannak, amivel, nem tudom, '84-ben először Kiskörére mentem pecázni. Tehát jelen pillanatban nem érzem úgy, hogy ezzel joggal dicsekedhetne.

Ön azt mondta, hogy ha van kormány, amelyik a szíven viseli ezeknek a témáknak az ügyét, sajnos azt kell kijelentenem, nem, nincs ilyen kormány, tehát az elmúlt 27 évben nem volt. Ez még várat magára, de bízom benne, hogy egy év múlva eljön. Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a kétperces felszólalások végére értünk. Nyitrai Zsolt

képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Alapvetésem, hogy a legfontosabb napirendi pont az Országgyűlésben a költségvetés, hiszen szinte mindent meghatároz a következő esztendőre. Azt is el kell hogy mondjam, hogy a magyar állam életében, Magyarország működésében egy nagyon fontos és előremutató lépés volt az, hogy előrehoztuk a költségvetés tárgyalását az év utolsó napjairól, az év végéről év közepére, hiszen ez jelentős mértékben megkönnyíti és kiszámíthatóbbá teszi az emberek és a települések, önkormányzatok életét, hiszen idejekorán láthatják, hogy mi az, amire számíthatnak a következő esztendőben.

A felszólalásomban fontos társadalmi csoportokat érintő költségvetési támogatásokról kívánok beszélni. A mostani költségvetés, kimondhatjuk egyértelműen - költségvetés-tervezet, előterjesztés -, a munkából élő emberek költségvetése lesz majd, hiszen ennek fókuszában az adócsökkentés, a béremelés, illetve a munkahelyteremtés áll.

Azt gondolom, hogy pártállástól függetlenül mindannyian fontosnak tartjuk a közbiztonságot, hazánk közbiztonságát. Az elmúlt években sokkal biztonságosabb lett hazánk, Magyarország, köszönhető ez nagymértékben a rendőrségnek és a rendőröknek, a rendőrségi dolgozóknak. Elmondhatjuk, hogy 2010 óta a rendőrség szervezetileg jóval erősebb és fejlettebb lett, mint volt a 2010-es esztendőben. Köszönettel tartozunk a rendőröknek és a rendőrségi dolgozóknak azért, hogy védik a határainkat és védik a biztonságunkat.

Nagyon fontos, hogy ezen erkölcsi elismerés mellett anyagilag is megbecsüli őket Magyarország Kormánya, és ez szintén része a mostani költségvetés-tervezetnek, hiszen a rendészeti dolgozóknak egy életpályamodellt vezetett be a kormány. Három év alatt átlagosan 50 százalékos béremeléssel számolhatnak. Azt gondolom, hogy rendkívül fontos és előremutató ez a rendészeti életpályamodell, hiszen ez már ad egy komoly anyagi biztonságot a rendőrségi dolgozóknak, a rendőröknek. Azt is várjuk ettől az intézkedéstől, hogy terveink és reményeink szerint egyre több fiatal választja élethivatásának a rendőri pályát.

Beszéljünk egy kicsit az egészségügyről is, ami rendkívül nehéz terület. Azt gondolom, hogy az oktatás és az egészségügy az a két terület és nagy rendszer, ahol egy állam, bármelyik állam vagy bármelyik önkormányzat a legnehezebben tudja megadni a helyes válaszokat a szektorból fölmerülő kérdésekre. De elmondhatjuk az egészségügy esetében is, hogy idén 325 milliárd forinttal több jut az egészségügyre, mint az utolsó szocialista kormányzat által betervezett költségvetésben volt erre a területre.

Az ápolók esetében 65 százalékos béremelés várható. Azt gondolom, hogy ez szintén egy nagyon fontos előrelépés, hiszen az ápolók több mint 70

ezren vannak, felelősségteljes és embert próbáló munkájukat végzik nap mint nap, hétfőn és ünnepnapi napokon is. Ez a 65 százalékos béremelés, amely több év alatt valósul meg, egy nagyon régi adósság és rég várt előrelépés ebből a szektorból.

Mindannyian köszönettel tartozunk szüleinknek és nagyszüleinknek, hogy itt lehetünk. Igen, a nyugdíjasokról van szó elsősorban. Ők több mint kétmillióan vannak. Elmondhatjuk azt is, hogy 2010-2016 között a nyugdíjak átlagosan 23 százalékkal nőttek, a vásárlóerejük pedig több mint 10 százalékkal javult. Soltész államtitkár úr is említette, hogy lehetőség nyílik arra is, hogy még ebben az esztendőben, novemberben a nyugdíjasok nyugdíjprémiumot kapjanak, illetve kaphassanak. Arra is föl hívnám a figyelmet, hogy a szocialista kormányok alatt nem volt ilyen, sőt ők inkább elvették tőlük a 13. havi nyugdíjukat.

A szolidaritást is rendkívül fontosnak gondoljuk és tartjuk. Azt gondolom, hogy fogyatékossgal élő embertársaink is, akik több mint 600 ezren vannak Magyarországon, jelentős anyagi segítségre és támogatásra számíthatnak ebből a költségvetésből, hiszen elmondhatjuk azt, hogy az elmúlt években folyamatosan nőtt a fogyatékosügyi érdekképviseleti szervezetek támogatása.

(9.40)

Már több mint 80 ezer megváltozott munkaképességű honfitársunk dolgozik az országban, és a következő esztendőben is folytatódik majd az költségvetési tervezet szerint az „Autó plusz” program, amely kerekesszékesek, mozgáskorlátozottak számára könnyíti meg a közlekedést.

Ha a családok területét nézzük és vizsgáljuk meg ebben a költségvetési tervezetben, akkor elmondhatjuk azt is, hogy 2010 óta kétszeresére nőtt a családokra fordított összeg, az ő támogatásuk. A gyedre 176 százalékkal többet kíván fordítani ez a költségvetés, mint a 2010-es költségvetés tette. Soltész államtitkár úr beszélt az ingyenes és kedvezményes étkezésről az iskolákban, ami szintén egy egyedülálló dolog, legalábbis a múlt időszakaihoz képest mindenképpen.

Felszólalásom végén engedjék meg, hogy még egy területet kiemeljek, ez pedig az állatvédelem területe és kérdésköre. Az idej, tehát a 2017-es költségvetés volt az első, ahol önálló, nevesített költségvetési sorként szerepelt az állatvédelem, ez korábban sosem volt így. Nyilván ennek szimbolikus jelentősége van, hogy egy meghatározott összeggel külön sor az állatvédelem része Magyarország költségvetésének. Így van ez ebben a tervezetben is, sőt még nő is az állatvédelemre külön soron fordított összeg.

Összességében elmondható, hogy ez egy előremutató költségvetés, azoknak szól, akik dolgoznak, akik munkából élnek; ez a költségvetés az adócsökkentésről, a béremelésről és a munkahelyteremtésről szól. Ezért azt kérem mindenkitől, hogy fontolja meg

ennek a támogatását, és szavazzon majd igennel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úr következik rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Volt ebből már polémia, hogy ki van itt és ki nincs itt a teremben. Azt gondolom, persze, számon lehet kérni az ellenzéki pártokon azt, hogy hányan vannak és hányan nincsenek itt a teremben, mégis én azt gondolom, hogy azért alapvetően a kormánynak kötelessége jelen lenni és helyállni egy költségvetési vitában. A képviselők pedig az ellenzéki oldalról olyan ütemben jönnek, én azt gondolom, ahogy ők jónak látják és gondolják, ugyanis ők kérdéseket tesznek föl és véleményeket fogalmaznak meg. A kormánynak volna az a kötelessége, hogy egyébként itt legyen, és válaszoljon ezekre a felvetésekre, vagy legalábbis nyitott fülekkel hallgassa legalább a szakmai felvetéseket és érveket.

Nagyjából ki lehet egyébként következtetni, hogy melyik képviselő körülbelül miről kíván beszélni, és nagyon örülök annak, hogy három államtitkár is képviselteti itt magát, de például az igazságügyi tárcától nincs itt senki, én pedig az igazságügyi költségvetési támogatásokról és az azzal összefüggő kérdésekről szeretnék beszélni, amire, azt gondolom, joggal várhatnám el, ha már van ilyen külön intézmény, hogy parlamenti államtitkár, akkor legalább a költségvetés vitájában, ami Nyitrai képviselőtársam szerint a legfontosabb törvény itt az Országgyűlésben, akkor legyen itt a kormány, és képviselje ezt a legfontosabb törvényt, amit ő benyújtott.

Kezdeném a bírósági fejezettel: azt gondolom, abban nincs vita, legalábbis a szakmában biztos nincs - hogy a kormányzati költségvetést alakítók szerint miben van és miben nincs, ezt nem tudom, de a szakmán belül nincs vita abban -, hogy a legnagyobb problémája ma a bírói karnak, illetve az igazságügyi alkalmazotti rétegnek az, hogy 15 éve nem volt béremelés ebben a szektorban, 15 éve, tisztelt képviselőtársaim. 2002-2003-ban volt utoljára ebben, és most háromszor 5 százalékos béremelést kívánnak 15 év után ennek a szektornak adni, 15 év után!

Szeretném mondani, államtitkár úr, hogy ha igaz az, amiről Nyitrai képviselőtársam beszélt, és az ápolók bére 65 százalékkal emelkedik - ami helyes, legyen így, megérdemlik, tökéletesen rendben van, ha ez igaz -, de akkor hadd kérdezzem meg, hogy 15 év után az igazságügyi alkalmazottaknak vagy a bíróknak a fizetését miért háromszor 5 százalékkal kívánják meghatározni, már az emelés mértékét.

Tudom, hogy a miniszterelnök személyesen utálja, rühelli a bírói kart, ezt én értem, mert ez az egyetlen olyan hatalmi ág, amelyik nem feküdt még

be a kormánynak, és remélem, nem is fog, de azért én úgy hiszem, hogy egy költségvetés tervezésekor ez nem lehet érv. Tudjuk, érv a miniszterelnök hobbija, a stadionok s a többi, de talán negatív diszkriminációt, ha már pozitívat tanúsítanak, legalább negatív diszkriminációnak nem kéne megjelennie. Annál is inkább furcsa ez, tisztelt államtitkár úr, önnek címezem - mert hiszen Trócsányi László már szerintem több mint egy éve nem vett részt parlamenti vitában, de az államtitkára sincs itt -, hogy ha egyébként önök tudnak adni a bírósági költségvetésben 31 milliárd forint pluszt ebben az évben, akkor abból miért csak 8,5 milliárd jut béremelésre 15 év után? Tudom, azt, amit a bíró meg a családja megeszik, vagy esetleg elkölt a nyaralás során, vagy a törlesztőrészletére, amit lakáshitelként vett föl, arra nem lehet kiakasztani az emléktáblát, hogy ezt Orbán Viktor és kormánya csinálta, mint egy új épületre, ezt én értem - de azért az ember is számít, nem? És hiába lesznek szép épületek, hiába lesz jól működő informatikai rendszer - megjegyzem, nincsen, de hiába lenne -, ha a képzett és tehetséges munkaerő elmeget onnan és elvándorol.

A képzett és tehetséges fiatalok pedig nem feltétlenül választják ezt a szektort. Még a bíróit csak-csak, mert oda kell egyfajta elhivatottság is, és aki nek van elhivatottsága, az ezt megteszi adott esetben. De az igazságügyi alkalmazottak, akik van, hogy százezer forint alatt visznek haza egy hónapban, azok elmennek.

Most van az a pillanat, az az utolsó pillanat, amikor őket ott lehet tartani. Higgye el, államtitkár úr, nagy érték, amit ők képviselnek, nem olyan, mint egy segédmunkás, aki helyettesíthető egy pillanat alatt. Ezek az emberek képzett, tapasztalt és jó munkaerők, ha ezeket a kormány elengedi, abból az igazságszolgáltatásnak komoly kára származik. Éppen ezért képtelen vagyok megérteni azt, hogy ha már a bírósági fejezetre jut 21 milliárd forint plusz *(sic!)*, akkor miért nem lehet ezt más arányban juttatni, és miért nem lehet eleget tenni, ha már másnak nem, a miniszterelnök egyik gyereke keresztanyjának, aki az OBH elnöke speciál, az ő kérésének megfelelően, és egy kicsit nagyobb béremelést nyújtani a bíróknak, illetve az igazságügyi alkalmazottaknak.

A másik, tisztelt államtitkár úr, az Igazságügyi Minisztérium. Én azt meg nem tudom érteni, mi céljuk van azzal, hogy gyakorlatilag mindent kiszerveznek az Igazságügyi Minisztérium alól. Ennek persze csak egy kihatása az, hogy a költségvetésben kevesebb mint a felét kapja majd az IM a korábbiak; természetes folyománya, hiszen a létszáma nagyjából megfelelődik. De azt is szívesen föltettem volna kérdésként az igazságügyi miniszternek, ha itt lenne, vagy az államtitkárának, hogy mondja már meg nekem, hogy mi a cél: hogy Trócsányi László és a titkársága maradjon a végére?

Megjegyzem, nem lenne nagy kár érte, mert amit ma az Igazságügyi Minisztérium csinál, mondjuk úgy, hogy erős kritika tárgya tud lenni, főleg az, hogy Magyarországon milyen törvények születnek,

milyen tartalmú, stílusú törvények, és milyen színvonalon nyújtják be egyébként az Igazságügyi Minisztériumból ezeket a jogszabályokat. De ettől függetlenül azt tudom mondani, az, hogy az igazságügyi tárca alól kiszervezik a jogköröket, azt gondolom, jól mutatja az önök alkotmányos felfogását és hozzáállását; ahogy hozzáállnak az Igazságügyi Minisztériumhoz, pont így állnak hozzá a jogállamhoz és a demokráciához is. Nincs szükség a kormányon belül olyanra, aki erre odafigyel, fölösleges teljesen, értem én ezt.

A másik, hogy a jogászképzés színvonalát, államtitkár úr, tudja, mi tudná emelni? Ha azt az 500 millió forintot, amit odautalnak a miniszter hatáskörébe, hogy fordítsa a jogászképzés színvonalának az emelésére, azt szépen szétesztanák a magyarországi jogi karok között. Higgye el, az az 500 millió forint nagyon szükséges lenne, és nagyon jól jönne a jogi karokon. Nem Trócsányi László hobbiját kéne támogatni, igaz, ez csak 500 millióba kerül, jóval kevesebbe, mint a miniszterelnök hobbijai, de én azt gondolom, hogy ennek a helye ott lenne a jogi egyetemeken. 500 millió forintból kisebb csodát lehetne tenni Magyarországon a jogi oktatásban, ha azt nem a miniszter kénye-kedve szerint osztogatná, hanem a jogi egyetemeken közvetlenül jelenne meg.

Amire viszont jut e témakörben, hát, az a propaganda, arra természetesen 100 milliárd forint fölött, ezt már említettem is.

És végül, csak mert Nyitrai képviselő úr ezt megjegyezte, az állatvédelem témakörében: amit a kormány az állatvédelem témakörében eddig tett és az állatvédőkkel ahogy bánik, azt gondolom, hogy ezt a témát nem szabadna még csak meg sem említenie itt a parlamentben egy kormánypárti képviselőnek sem.

(9.50)

Az az összeg, amit önök erre szánnak, az szimbolikus, szimbolikusan sértő. Tudja, államtitkár úr, én beszéltem állatvédőkkel, nem eggyel, és körülbelül az a vélemény róla, hogy amit önök állatvédelemre kívánnak fordítani most szimbolikusan - hogy idézzem Nyitrai képviselő urat -, az körülbelül annyi pénz, mint amennyiből egy nagyobb állatvédő alapítvány negyedévig tud működni. Negyedévig egy állatvédő alapítvány! - ennyire fontos önöknek az állatvédelem. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk, kormányzati felszólalás következik. Banai Péter Benő államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem rövid lenni és röviden reagálni Bárándy Gergely képviselő úr fölvetéseire. Engedje meg, képviselő úr, hogy azzal kezdjem, hogy ön azt mondta, hogy a szakmai érvekre nyitott fülekkel kellene fi-

gyeljünk. Képviselő úr, engedje meg, hogy azt mondjam, a szakmai érvekre igyekszünk nyitott fülekkel figyelni, de az elmúlt napokban olyan állítások hangzottak el, amelyeket pontosan a költségvetésitörvény-javaslat számaival és múltbeli adatokkal tudunk cáfolni. Rengeteg olyan alapállítás volt, amely szakmailag egyszerűen nem állta meg a helyét.

Engedje meg, képviselő úr, hogy ezzel átkössek arra az állítására, amely szerint a bírói illetményalapot illetően 2015 óta történt valamilyen emelés. Hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy 2012-ben 16 100 főt érintően volt bírói és ügyészi illetményalap-emelés, mintegy 10 százalékos, majd ennek a szintre hozása valósult meg, egészült ki 2013-ban, tehát 2012-13-ban már volt intézkedés. Ezt követte az ön által is említett 2016-17-18-as háromszor 5 százalékos emelés.

Ezenkívül arról se feledkezzünk el, hogy a bírósági fogalmazók, titkárok, ügyészségi fogalmazók, alügyészek munkaköri pótlékának az emelésére került sor 2015-ben (*Dr. Bárándy Gergely: Pluszmunkáért!*), és ennek a szintre hozása valósult meg; havi átlagos 39 200 forint/hó emelés valósult meg.

Ezenkívül, ha arról beszélünk, hogy a közszférában foglalkoztatottak béremelése hogyan valósul meg, akkor azt az általános dolgot tudom mondani, hogy a magyar gazdaság teljesítményével összhangban, a gazdaság bővülésének arányában került sor a közszférában béremelésre. S ha tágabb értelemben nézzük a béremeléseket, akkor a mintegy 700 ezer fő költségvetési szervnél foglalkoztatott személyek közül több mint 550 ezer fő esetében valósult már meg béremelés, illetőleg valósul meg a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban. Ha ezt a fejlődési ütemet tudjuk fenntartani, akkor joggal számíthatunk arra, hogy a következő években további béremelések valósulhatnak meg a közszféra különböző területein.

A bíróság költségvetését illetően a kormány azt a javaslatot terjesztette be az Országgyűlés elé, amit a bíróságok átadtak. Ezt külön törvény rendezi. Tehát ez a javaslat, képviselő úr, a bíróság által átadott javaslat. Abban valóban béremelésre is van forrás, valóban egyéb jellegű kiadásokra is van forrás, a közigazgatási perrendtartás új szabályai szerinti kiadásokra is van forrás, és valóban fejlesztésekre is van forrás.

Azon lehet vitatkozni, hogy milyenek az árnyok, de azért azt is érdemes megnézni, hogy hány épület újult meg az elmúlt években, amelyek biztosítják a feladat elvégzésének az infrastrukturális hátterét. Ezzel szemben hallok képviselő úr fölvetését. Ez egy átfogó, nem bíróságspecifikus dolog, hanem egy demográfiai ügy. Az a kérdés, hogy a demográfiai problémákat meg tudjuk-e oldani. Én azt látom, hogy a termékenységi rátában egy kedvező elmozdulás történt. Ez természetesen egy hosszú távú befektetés, amelynek érdekében a 2018-as költségvetésitörvény-javaslat is tartalmaz új elemeket, s nemcsak összegszerűségében, hanem a szabályozás változásában is, a kétgyermekesek kedvezményeinek a bővítése érdekében.

Ez a kulcskérdés! Szerintem nem az egyes területek létszámügyeit kell nézni, hanem azt kell nézni, hogy az ország egészében most már, hál' istennek, olyan foglalkoztatási viszonyok vannak, hogy számos területen jelentős munkaerő-kereslet van, és ezt a munkaerő-keresletet hosszabb távon alapvetően a demográfiai folyamatok megváltozásával lehet orvosolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most már valóban rendes felszólalásra László Tamás képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2010 óta a polgári kormány azon dolgozik, hogy az államadósságot egy tolerálható és a maastrichti kritériumoknak is megfelelő szintre csökkentse. Ha az államadósság kerül szóba, sokszor sok mindenről beszélünk, de néha elfeledkezünk a legfontosabbról, vagyis arról, hogy a ma felvett hitelt a jövő generációjának kell majd visszafizetni. Ennek értelmében a múltban felvett hitelt pedig most kell hogy visszafizessük.

Csak két összehasonlító adatot hadd ismertessek: még 2002-ben az első Orbán-kormány idején, a Medgyessy-kormánynak történő átadáskor az egy főre jutó adósság 1 millió forint volt, addig 2010-re ez már 2 millió forintra nőtt. A GDP-hez mért államadósság 55,9 százalékról 2010 első negyedévére 85,9 százalékra ugrott. Érdemes megnézni azt is, hogy a 2006-tól kezdődő időszakban hogyan alakult az államadósság devizakitettsége. Míg a Gyurcsány-kormány első évében március 31-én ez még csupán 2802 milliárd forintnak megfelelő összeget tett ki, addig 2010 márciusában már több mint 9900 milliárd forintnak megfelelő összegről beszélünk. A szocialista kormányok gyenge teljesítményét csak tetézi, hogy mindezt egy világgazdasági konjunkturális időszakban sikerült elérniük. Nehéz arra szavakat találni, hogy azok, akik elzalogosították a jövőt, veszik a bátorságot maguknak és tanácsokat adnak, kritizálnak.

Ezzel szemben mindenféleképpen siker, hogy a jelenlegi kabinetnek ezzel az örökséggel a háta mögött sikerült csökkenteni az államadósságot, nem jutottunk a görögök sorsára, és nem kellett olyan lakossági megszorító intézkedéseket hozni, amit a szocialista kormányok idején megszokhattunk. A baloldal elhibázott gazdaságpolitikája ellenére a 2010-es kormányváltásnak és hét év kitartó, kemény munkájának eredményeképpen vissza tudtuk fizetni az IMF-hitelt, amellyel lezártunk egy időszakot a magyar gazdaságtörténetben. Ma már minden hitelminősítő, az Európai Bizottság, az IMF és a Valutaalap is elismeri hazánk GDP-arányos költségvetésideficit- és államadósság-mutatóinak alakulását, az adóigazgatás reformja által elért eredményeket, a gazdaság további fehérlését és az adóbeszedés

mértékének jelentős javulását, továbbá a béreket terhelő járulékok csökkentését is.

A legújabb fejlemény pedig az, hogy az államadósságon belül 30 százalék alá csökkent a deviza részaránya. 2011-ben ez az arány még 52 százalék volt. Az ÁKK finanszírozási terve szerint 2017-ben 1,2 milliárd euró devizakötvény-kibocsátás várható a 2,4 milliárd eurónyi lejáráthoz képest, ami tovább csökkenti majd a devizaarányt. Régiós összehasonlításban is jónak számít ez az eredmény, Bulgáriában és Horvátországban a legmagasabb a devizaadósság aránya közel 80 százalékkal, Romániában 54 százalék, Lengyelországban 35 százalék, Magyarország pedig a középmezőnyben helyezkedik el.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Meglátásom szerint a fenti történeti áttekintése az államadósságnak jól mutatja azt a gazdaságpolitikát, amit a kormány következetesen képvisel immáron hét éve: szigorú fiskális politika megszorítások nélkül, csökkenő államadósság, növekvő foglalkoztatottság. Úgy vélem, hogy az ország jó irányba halad, külföldön is elismerik az ország teljesítményét. Hozzáteszem, hogy a tőkepiacok már sokkal régebb óta értékelik Magyarország teljesítményét, hiszen rendkívüli kamatok mellett veszik meg a magyar állampapírokat.

Mivel a 2018. évi költségvetésben megvannak azok a garanciák, amik a fenti kedvező folyamatok továbbvitelét segítik, kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák az indítványt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti együttműködés rendszerének egyik komoly vívmánya lehetne, hogy a kormány a költségvetési javaslatát idejekorán, már a tárgyévet megelőző év első felében a tisztelt Ház elé terjeszti - immár harmadik éve tapasztaljuk ezt a gyakorlatot -, sajnálatos módon azonban az előnyöket nem sikerül megfelelően kihasználni. Hiába terjeszti be ugyanis a kormány a költségvetési javaslatot jóval a törvényben meghatározott időpont előtt, nem fordít több időt a javaslat megvitatására a tisztelt Ház.

(10.00)

Nem foglalkoznak érdemben az ellenzéki módosító javaslatokkal, a kormánytöbbség egyszerű szavazógépként fogadja el azt. De nem csak az ellenzék jár így. Hiszen hiába volna még idő és lehetőség a költségvetési javaslat szélesebb körű megvitatására, akár az érintett ágazati és társadalmi szereplők véleményének nyilvános kikérésére, a kormány nem veszi figyelembe ezeket a véleményeket sem. Sőt, hiába fogadja el már jó előre a tisztelt Ház a költségvetési törvényt, ahelyett, hogy annak tárgyévi betar-

tására az érintettek, elsősorban a kormányzati szervezetek felkészülnének, a tárgyévben rendszeres és nagyarányú módosításokat kezdeményeznek, amit a kormánytöbbség kritika nélkül meg is szavaz.

Meg kell tehát állapítsuk, hogy igaz az a régi bölcsesség, miszerint a hamar munka ritkán jó. A korábbi évek gyakorlata alapján a tervezett kiadások fenekestül kerülnek felforgatásra minden évben, gyakran több alkalommal is. Ezért a jelenleg vázlatosan tervezett kiadások között csak a főbb trendekre szeretném felhívni a figyelmet.

Egyértelműen megállapítható, hogy az állam saját magára többet kíván költeni, mint a korábbi években. Tehát a bürokráciacsökkentés oly sokat hangzottatott eredményei ellenére az állam az előtünk fekvő tervezet alapján még 2018-ban is többet fog kerülni, mint 2017-ben és lényegesen többet, mint 2016-ban vagy azt megelőzően. Államtitkár úr, gondolom, van ideje, majd meg fog cáfolni, ha ön úgy gondolja, de ezek a számok sajnos makacs tények, 2016-ban sokkal kevesebbet költöttek magukra, mint 2018-ban kívánnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Vajon nem az volna a valódi bürokráciacsökkentés egyik legfontosabb fokmérője, hogy az állami apparátus fenntartása kevesebbe kerül, mint korábban? Hogyan lehetséges úgy csökkenteni a bürokráciát, hogy az apparátusra többet kívánnak költeni? Az állam által saját magára fordítani tervezett kiadások közül kiemelkedik Rogán miniszter úr fejezete, ahol a tervezett előirányzat-növekedés több mint 25 százalékos. Tehát a kormányzati propagandára több mint egynegyedével kíván többet költeni a kormány, mint az idei esztendőben.

Ez a kiragadott példa is jól mutatja a jelenlegi kormányzat állami irányításról és közigazgatásról alkotott képét: ha sokat mondjuk, hogy jól kormányozunk, akkor talán valaki el is hiszi, függetlenül attól, hogy mit érez a saját bőrén.

Ez a csúsztatásokkal és hazugságokkal teli propaganda erőteljesen jelen van az Országgyűlésben is. Ennek a propagandának az élharcosai - családi vállalkozásban szinte - Hollik István és sógora, Dömötör Csaba, akik élharcosai ezeknek a csúsztatásoknak.

Láttunk már a korábbi években olyan kormányokat, amelyek a látszatkormányzás eszközeihez nyúltak, ami ideig-óráig működött is, aztán csúfos kudarcot szenvedtek. Sajnos, ennek a fajta kommunikációs trükknek nagy ára van, és nem elsősorban az az összeg, amit erre fordítanak, hanem az a pusztulás, amit azzal idéznek elő, hogy a kormányzás és működés helyett csak kommunikálnak. Az intézmények lepusztulása, különösen az oktatásban, az egészségügyben, illetve a területi közigazgatási szolgáltatások terén vagy akár csak az európai uniós források elosztási rendszerében, kézzelfogható. Egyáltalán nem, vagy csak dőcögve, messze az elvárható színvonal alatt működnek azok az alapvető rendszereink, amelyek a magyar emberek életminőségét meghatározzák.

A kiadásoknál azonban sokkal beszédesebbek a bevételek területén tervezett változások. A 2017. évi tervezett bevételekhez képest a változások szembeszökőek. Jelentős adóbevétel-növekedést tervez a kormány az alábbi bevételi sorokon: bányajáradék +24 százalék, rehabilitációs hozzájárulás +33 százalék. Jönnek a lényegesek: kisadózók tételes adója +50 százalék, kisvállalati adó +101 százalék, reklámadó +45 százalék, áfabevételek +24 százalék, a lakossági illetékek +28 százalék, bírságok +37 százalék, hulladéklerakási járulék +67,5 százalék, útdíj +18 százalék.

Ezzel szemben jelentős adóbevétel-csökkenéssel számol a kormány az alábbi sorokon. Nézzük meg, hogy hol számolnak adóbevétel-csökkenéssel: társasági adó -50 százalék, bankok különadója -25 százalék, játékadó -16 százalék, központi költségvetési szervek bevételei -47 százalék. Hollik István, ugye, azt mondta itt a felszólalásában, őt már említettem az előbb is, hogy tartalmazza ez a költségvetés azokat a társadalmi-politikai célkitűzéseket, amiket fontosnak tart a kormány, mondta ő. Ezek a számok jól mutatják, hogy a kormány elsősorban milyen politikai célkitűzéseket tart fontosnak. A kisembereket, a bérből és fizetésből élőket, illetve a magyar kkv-kat szeretné adóprésbe helyezni.

A bevételek között az egyik legjelentősebb összeg az áfabevétel, aminek közel egyötödével való növelését tervezik. Az áfa az az adó, ami minden fogyasztót sújt. Ráadásul Magyarországon az EU-tagállamok összehasonlításában az egyik legmagasabb az áfa kulcsa, 27 százalék. A magas áfakulcs az áfacsalásoknak való fokozott kitettséget eredményez, illetve jelentősen rontja versenyképességünket is a régiós versenytársakkal szemben. A magas áfakulcs negatív hatással van mind a vállalati, mind a lakossági beruházásokra.

A képmutató propagandáról, miszerint a kormányzat nagyarányú bürokráciacsökkentést végez, lehull a lepel, ha a tervezetben a lakossági illetékbevételek tervezett növekedésére nézünk. Több olyan törvényt fogadtunk már el az elmúlt időszakban, amivel különféle közszolgáltatások illetékét és díját töröltük el. Hogyan lehetséges akkor mégis, hogy a lakossági illetékbevételek ilyen arányú növekedésével tervez a kormányzat?

A kormány tehát csak a szavak szintjén támogatja a magyar embereket, a magyar kis- és közepes vállalkozásokat, a gyakorlatban sokkal inkább népszerű politikát folytat, és nyíltan tőlük várja a kormányzati urizálás finanszírozását. Beszédese szám ugyanis a bírságok bevételi során tervezett közel egyharmados növekedés. A kormány szigort ígér és bírsággal fenyeget mindenkit, aki nem tartja be a szabályokat, ez különösen azért arepirító, mert éppen a kormány az, aki rendszeresen és módszeresen sérti meg a mindenki másra vonatkozó szabályokat. Természetesen ezért bírsággal nem sújtja saját magát és intézményeit.

Ezzel szemben a kormány jelentős csökkenést tervez a társasági adó területén, aminek magyarázata

a nagyvállalatok adócsökkentése. Ez kétségtelen bizonyítéka annak, hogy a kormány valójában a nagyvállalatok oldalán áll, és az ő kegyeiket keresi. Szükséges versenyképes adózási és szabályozási környezetet biztosítani a nagyvállalatok számára is, ezen nincs vita, de az így kieső adóbevételeket a lakosságra, illetve a végső fogyasztókra áterhelni álláspontom szerint egyenesen tisztességtelen.

Hasonlóan érdekes a már említett játékadó elvárt bevételeinek csökkenése; különös tekintettel arra, hogy a kormány tagjai és a hozzájuk köthető familiárisok az elmúlt években a szerencsejátékpiacon gyakorlatilag elfoglalták. Most láthatjuk nemzetgazdasági szinten a tényleges hatást, a kiválasztottnak busás jövedelmet biztosít, míg a közösségnek csökkenő adóbevételeket eredményez, amely kieső bevételeket a kormány a személyi jövedelemadón, illetve az áfán kívánja behajtani, azaz az egyes magyar embereken. Egy demokratikus berendezkedésű polgári társadalomban mindez elképzelhetetlen lenne. Ez egyszerűen vállalhatatlan!

Összefoglalva megállapíthatjuk, hogy a számok alapján a hangsúlyok egyértelműen a társadalom fejlesztéséről, építéséről áttevődtek az állam fejlesztésére és építésére. A magyar emberek által megtermelt adóforintok tehát egy olyan állam növekedését szolgálják, amelynek fenntartási költségeit a jövőben szintén az adófizetőknek kell állniuk. Remélhetőleg 2018 nagyobbik részében, amikor ezen tervezet alapján kellene az államháztartást működtetni, már nem a mostani kormánypártok kormányozzák és hozzák meg a szükséges pénzügyi döntéseket.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom kormányra kerülése esetén az imént vázolt aránytalanságokat felülvizsgálja és az igazságtalanságokat meg fogja szüntetni. Hiszen ez a költségvetés nem szól semmi másról, mint egy olyan propagandáról, amit önök folyamatosan sugároznak, és teljesen más dolgot cselekszenek ebben az országban.

Engedjék meg, hogy néhány módosító javaslatot figyelmükbe ajánljak, amiket én nyújtottam be. Az egyik arról szól, ugye, tegnap Dankó Béla egy felszólalásában azt mondta, hogy ha 1 forintot költünk a sportra, az 4 forintot hoz.

(10.10)

Ebben egyébként igaza van, a nyugati és demokratikus világban ez általában így történik, csak az a kérdés, hogy abból az egy forintból ténylegesen mennyi jut a sportra. A stadionépítésekre fordított pénz egy forintja ugyanis nem fog hozni négy forintot, sőt még a korrupcióra költött pénz egy forintja sem fog hozni négy forintot a sport tekintetében. De ha már önök valóban kiemelt stratégiai ágazatként tekintenek a sportra - ami nagyon helyes, mert ha normálisan sportra lenne költve ez a pénz, valóban hasznos termelne -, akkor azt nem értem, hogy a sport népszerűsítésére miért csak ennyi van. Elhangzott, hogy mennyit fordítanak kormányzati kommu-

nikációra. De vajon a sport népszerűsítésére, ami egy nemzetstratégiai ágazat állítólag, önök szerint, ebben az évben milyen összeget kívánnak fordítani? 25 millió forintot. Egyszerűen nevetséges! 25 millió forintot. Benyújtottunk egy módosító javaslatot, hogy ezt az összeget emeljük meg.

A másik lényeges kérdés, hogy különböző támogatásoknál önök csak országos sportági szakszövetségek akadémiái rendszeréről beszélnek. Mi pedig úgy gondoljuk, hogy az országos olimpiai sportági szakszövetségek akadémiái rendszeréről kellene beszélni. Sőt, ráadásul önök külön kezelik a Magyar Labdarúgó Szövetséget, és ki is veszik érthetetlen módon egyébként ebből a körből, pedig a Magyar Labdarúgó Szövetség szintén olimpiai sportszövetségnek tekinthető, tehát jogosult támogatásokra. Arra azonban nem jogosult, hogy önök külön kezeljék és teljesen másként kezeljék ezt a sportszövetséget, mint bármelyik más olimpiai sportági szakszövetséget. Szeretnénk tehát megszüntetni ezt a pozitív diszkriminációt.

Benyújtottam jó pár módosító javaslatot a XVII. kerülettel kapcsolatosan. Rákoskeresztúron nagyon sok fejlesztésre lenne szükség elsősorban a közösségi terek javítása terén, ezért kérem, hogy támogassák az ott élőket. Itt jó pár olyan játszótér van, jó pár olyan, sporthoz, egyébként a szabadidősporthoz kapcsolódó létesítmény van, amely rászolgált a felújításra. Ilyen például az Ede utcai játszótér, a Helikopter lakóparknál a játszótér és a focipálya felújítása, ilyen a Rákoscaba-Újtelep, Diadal-Demjén játszótér és Rákoshegyen a Szabad Május téri játszótér rekonstrukciója, valamint a rákosligeti sportpálya és futópálya felújítása. Ez mind-mind olyan célokat szolgál, amely szerintem abszolút támogatható. Felhívom a figyelmüket ráadásul, hogy fideszes polgármestere van a kerületnek. Tehát kérem önöket, hogy támogassák ezeket a módosító javaslatokat, hogy az ott élők életkörülményeit javítani tudjuk.

Még utoljára engedjék meg, hogy két nagyon fontos kérdésre felhívjam a figyelmüket, amelyekre vonatkozóan benyújtottunk módosító javaslatot. Az egyik kérdés, hogy Pilisszántón szeretnénk egy tornaterem építésére önkéntől pénzt kapni. Ez azért lenne fontos, mert a Pilisi-medence egyike Magyarország legszebb és legkülönlegesebb természeti értékeinek. A terület jórészt világörökség-várományos terület, bioszféra-rezervátum és annak átmeneti zónája, sokféle védettséget élvező tájkép- és természetvédelmi terület. Forrásokkal tűzdelt, védett vízgyűjtőterület, Budapest légszűrője és egyik fő rekreációs zónája. A Pilis és a Pilisi-medence a magyarság és az egyház szakrális szent helye, ahol három nemzetközi zarándokút metszi egymást. A területen magyarok, a német, a szlovák és a szerb kisebbségek évszázadok óta élnek együtt harmóniában. E terület emberi és természeti harmóniáját akarja az ELMŰ megbontani a Pilisszántó mellé tervezett 10 ezer négyzetméteres transzformátorállomás építésével.

A transzformátorállomás a Kádár-rendszerben épített régi, 120 kilovoltos távvezeték mentén léte-

sülne. Az itt lakók már régóta abban reménykedtek, hogy nem távvezeték lesz a fejük felett, hanem egyszer a föld alá helyezik ezt a vezetéket, azonban most úgy néz ki, hogy e helyett a 120 kilovoltos helyett kapnak egy 400 kilovoltos légvezetéket a fejük fölé. Ez egyébként azt eredményezné, hogy az egész Pilis-hegységet és medencét átvágva haladna Gödtől Pomázon át Bicskéig, fakivágással és egy 70-80 méteres erdősáv kiirtásával járna ez az egész, súlyosan veszélyeztetné a természetes és ritka állatok és növények élőhelyeit is.

Pilisszántó önkormányzata azért kívánja eladni az ELMŰ-nek ezt a területet, mert valóban szüksége van egy tornateremre. A jelenlegiben már felháborító állapotok között kell testnevelésórákat tartani a településen élő gyermekeknek, éppen ezért indokolt, hogy legyen egy tornaterem, de ezzel a tornateremmel kiválthatnánk azt is, hogy ne legyen ilyen rombolás a Pilisben. Úgy gondolom, mindannyiunk érdeke, hogy megvédjük természeti kincseinket és átadjuk az utódainknak. Kérem, hogy támogassák, hiszen nem olyan nagy összeg egy tornaterem megépítése azért, hogy megmentsük a Pilist.

Az utolsó, amivel kapcsolatban minden évben benyújtunk egy módosító javaslatot, de önök soha nem támogatják, és egyszerűen nem is tudom felfogni, hogy miért nem. Magyarországon nagyon nagy probléma a népeségfogyás. Az előző évtizedekben láthattuk, hogy családdromboló politikáknak köszönhetően elég nagy volt a népeségfogyás és ez folyamatos. Sajnos vannak olyan családok, akik bárhol szeretnének gyereket, akkor sem lehet nekik. Nekik egy lehetőségük maradt: az asszisztált reprodukció, az úgynevezett IVF-program, magyarul a lombikbébiprogram.

Ez egy nagyon költséges beavatkozás, bár az állam támogatja, az önrésze általában ezeknek a beavatkozásoknak körülbelül 300 ezer forint egy-egy ilyen beavatkozás alkalmával. Ezt nagyon sok család nem tudja kifizetni, éppen ezért elesik attól a lehetőségtől, hogy gyermeke lehessen. Pedig ezek a családok szeretnének gyermekeket. Úgy gondolom, hogy ezek a családok és emberek megérdemlik, hogy az állam segítsen nekik valamilyen formában. Éppen ezért szeretnénk, ha erre 3 milliárd forintot fordítanánk, és létrehoznánk egy olyan alapot, ahol majd pályázni lehetne, egy pályázati rendszerben pályázhatnának erre az önrészre. Így nem zárnánk ki senkit abból a lehetőségből, hogy egyszer gyermeke születjen, és egyszer gyermekeket nevelhessen fel.

Kérem önöket, hogy ezt a nemes célt támogassák. Bár az elmúlt két évben nem támogatták, remélem, hogy most fogják, és nagyon sok családnak megadjuk a lehetőséget arra, hogy gyermeket vállalhassanak. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Szatmáry Kristóf képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Már a költségvetést megalapozó adótörvények kapcsán volt lehetőségem néhány szót szólni azzal kapcsolatban, hogy ez a mostani benyújtott törvénycsomag, illetve az adótörvények is milyen hatást gyakorolnak majd a magyar társadalomra és azon belül a kis- és közepes vállalkozásokra.

Hadd kezdjem azzal, hogy az én megítélésem szerint ez egy jó költségvetés. Azért jó, mert alapvetően mindenkinek pluszlehetőséget tartogat, de preferál is, szerintem jó dolgokat. Preferálja a munkát, preferálja azokat, akik dolgozni akarnak, és azokat is, akik a családban hisznek és gyermekeket nevelnek vagy gyermeket szeretnének nevelni. De amiről itt szeretnék beszélni csak röviden, az az, hogy alapvetően preferálja a vállalkozásokat is. Jól tudjuk, hogy a hazai vállalkozások szempontjából, ahogy a korábbi években is az lett volna, főleg 2010 előtt, nagyon fontos a mindenkori költségvetés, főként a stabilitás szempontjából.

Azt elmondhatjuk, hogy 2010 előtthöz képest szerencsére sikerült megteremteni annak a lehetőségét, hogy a vállalkozások tudnak tervezni, a vállalkozások számára nem egy negatív, gyomorgörccsel járó időszak a következő évi adótörvények eljövetele, nem azon kell izgulniuk, hogy éppen az aktuális kormány hogyan kívánja a negatív gazdaságpolitikáját toldozni-foldozni az ő bevételeikkel. Nagyon jó példa erre Görögország. Sokat emlegetjük, de néha úgy hozza az aktuálpolitika, hogy valóban összehasonlítható Magyarország a mostani görögországi helyzettel. Aki ma reggel a híreket hallgatta, tudja, hogy a görög parlament is éppen most foglalkozik a következő évi adótörvényekkel. Ott éppen tüntetések, Molotovkockák és nagyon komoly megszorítások vannak napirenden, sőt azt hiszem, a görög parlament el is fogadta ezeket. Magyarországon pedig egy egészen másfajta költségvetés van, és ez nagymértékben, ha nem alapvetően, annak köszönhető, hogy Magyarország egy egyéni, különutas gazdaságpolitikát folytatott 2010 óta, aminek az eredménye az, hogy ma Görögországgal ellentétben Magyarországon arról tudunk beszélni, hogy ki mennyivel kap többet, és nem arról, hogy ki mennyivel kap kevesebbet '18 után.

(10.20)

Néhány ponton csak hadd említsem valóban azokat a 2017-től kezdődött, '18-ban folytatódó, a gazdaság és a vállalkozások számára kedvező eseményeket, amelyeket a költségvetés tartalmaz. Talán itt kiemelkedő az, hogy Magyarországon Európában az egyik legalacsonyabb, illetve a legalacsonyabb társadalmi adókulcs lesz 9 százalékkal 2017-től, és ez folytatódik '18-tól. Talán lényeges változás az ingatlanbérbeadásból származó jövedelmet terhelő adók, illetve egészségügyi hozzájárulás megszűnése, egy ágazatnak a kifejlesztése. Erre voltak már kísérletek

korábban is, azt gondolom, hogy most eljuthatunk egy olyan helyzethez, ami éppen az ingatlan- és az építőipar fejlődése kapcsán is aktuális.

A kisvállalati adó - kiva - átalakításával az adórendszer 2017-től még kedvezőbb adózási környezetet teremtett a növekedésre képes kis- és közepes vállalkozások számára. Itt lényeges, hogy a kiva 2017-ben 16 százalékos kulccsal került megállapításra, 14 százalékra csökkent 16-ról, és '18-ban tovább csökken 13 százalékra.

A foglalkoztatás bővítését a kormányzat többek között az egészségügyi hozzájárulás kulcsának 2 százalékpontos csökkentésével is segíteni kívánja '18-tól. És hogy mire van ideje a kormánynak? Ez is csak a jó gazdasági kondíciókat jelenti, hogy egy olyan ágazattal - amiről tudjuk jól, hogy meghatározó, ilyen például a kisüzemi sörfőzdek adózási helyzete - is tud foglalkozni, és reményeink szerint egy olyan új, Magyarországon egyébként ma kellően nem megbecsült ágazatot tud fejleszteni, mint a kisüzemi sörfőzés.

A jövő évi költségvetést elemezve nincs kétség afelől, hogy a kormány elkötelezett a gazdasági növekedés fenntartása, az államadósság arányának csökkentése, valamint az államháztartás stabilitásának megőrzése mellett. Az elmúlt évek gazdaságpolitikai intézkedéseinek eredményei mára talán vitathatatlanok, a gazdasági növekedés jelentősen meghaladja az uniós átlagot, az államadósság évről évre folyamatosan csökken, az államháztartási hiány pedig rendre alacsonyan teljesül.

Mindez pedig jó hír a hazai kis- és közepes vállalkozásoknak, hiszen kedvező és kiszámítható gazdasági környezetet teremt a hazai vállalkozások számára, ezért is javaslom mindenkinek, és a magam és a frakció részéről is támogatni tudjuk a benyújtott költségvetési javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony! 6 perc 37 másodperc az időkerete.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. évi költségvetés egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a kormány semmibe veszi a környezetvédelem ügyét. Ahhoz, hogy az Alaptörvénybe foglalt, a környezetvédelemre vonatkozó kötelezettségeket a kormány teljesíteni tudja, három dologra mindenképpen szükség lenne.

Először is: a környezeti szempontok integrálására a természeti erőforrásokkal gazdálkodó, illetve a környezetre hatást gyakorló ágazati gazdasági tevékenységekbe, beleértve az olyan horizontális ügyeket is, mint az adó- és a támogatáspolitikák. E tekintetben a kormány teljesítménye nemcsak elégtelen, hanem egyenesen káros. Nem csupán az adópolitikája hibás abban, hogy a munkát túladoztatja, miközben a kör-

nyezethasználat és a környezetterhelés utáni adók gyakran csak jelképesek, hanem a támogatás- és fejlesztéspolitikája, az energia- és agrárpolitikája is összességében kifejezetten káros hatású a környezetre, felélve ezzel a jelen és a jövő generációk esélyeit.

Érzéketlen hozzáállása a fenntartható közlekedés elősegítéséhez, a közösségi közlekedés fejlesztéséhez pedig szinte példa nélküli a világ fejlettebb felét tekintve. Másodsor: szükséges volna a környezeti, jogi és gazdasági szabályozó eszközök hatékony, a fenntarthatóságot szolgáló működtetése, és egy, a jogérvényesítést biztosító intézményrendszer kiépítése. E téren egyértelműen a környezeti jog felpuhítása, semmibevétele történi, amelyhez egy leminősített, degradált intézményrendszer asszisztál.

Harmadsor: halaszthatatlan volna egy, a kor kihívásait megválaszolni tudó, természetierőforragzaldálkodás, az ökoszisztéma-szolgáltatások védelme és helyreállítása, köztük például a vízkészletek jó ökológiai állapotának elérése, bölcs hasznosítása, a talajmegújító mezőgazdaság, az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásainak a csökkentése. Ez ügyben ugyancsak piros lapot kellene kiosztani, hiszen a kormány tetteivel és késlekedéseivel is csak árt.

Ez tükröződik a benyújtott költségvetésben is, ami alig szán forrásokat például a környezeti kármentesítésre, vízviisszatartásra, természetvédelemre, energiahatékonyságra. Alig van nyoma a levegőtisztaságot javító, a zaj- és rezgés csökkentő, az allergiakeltő pollenterhelés csökkentését szolgáló forrásoknak. Ezzel a kormány így vagy úgy, de a magyar lakosság millióinak egészségét veszélyezteti, és rontja életminőségét. Gondoljunk csak bele, csupán az azbesztmentesítési program és az országos környezeti kármentesítési program végrehajtásának kormányzati megakasztása honfitársaink százazreinek közvetlen egészségkárosodását okozhatja.

Az állami feladatokat átvállaló összes civil zöldszervezet támogatására pedig szinte csak annyi pénzt szántak - 81 millió forintot -, mint a Pálinka Nemzeti Tanácsnak, ők 70 millió forintot kapnak. De az örökségvédelmi civil szervezetek még rosszabbul jártak: éves és országos szintű támogatásuk még a 4 millió forintot sem éri el. Az EU-források nélkül a környezetügyben nemcsak a fejlesztések, de még a működés feltételei is teljesen ellehetetlenülnének.

A kormány rossz gazdája a természeti erőforrásoknak, sorra elherdálja, hagyja leromlani vagy túlhasználni azokat, legyen szó termőföldről, vízgyonról, erdeinkről vagy gyepeinkről. A legutóbbi uniós környezetvédelmi országjelentés szerint Magyarország az erőforrás-termelékenység tekintetében még mindig az uniós átlag alatt teljesít. A magyar szakpolitikák még nem tartalmazzak átfogó váltást a körforgásos gazdasági koncepció irányába. A nemzeti fenntartható fejlődés keretstratégia tartalmazza a természeti erőforrások bemutatását, felsorolja a jelenlegi, fenntarthatatlan folyamatokat, és leírja, hogy melyek a választható helyes irányok, de a kormányzati intézkedések még ebbe az irányba sem mutatnak.

Súlyos lemaradás mutatkozik a hulladékgazdálkodás, a levegőtisztasági határértékeknek való megfelelés terén, különösen ami a porrészecskéket illeti, és további intézkedések kellenének a Natura 2000-területek megóvása érdekében is. A jelentésből hozs-zsan lehetne még sorolni tovább a problémákat és a tennivalókat.

Mindenesetre a jelentést és a kormányzati költségvetési tervezetet olvasva a válasszal még messze adós a kormány. Az LMP ezért nem támogatja a költségvetés jelen formában történő megszavazását, de az ország jövőbeni fejlődése érdekében egy megközelítésben és szerkezetében gyökeresen megújuló költségvetési adó- és támogatáspolitikára volna szükség. A környezetvédelemmel kapcsolatosan is be fogjuk nyújtani módosító javaslatainkat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most Ritter Imre német nemzetiségi szószóló felszólalására kerül sor. Szószóló úr felszólalásának elejét anyanyelvén mondja el, majd utána ő maga lefordítja. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges Nr. T/15381. über den ungarischen Haushalt – gelegentlich der treffenden Teile der Nationalitäten Bedürfnisse - erkläre.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a 2018. évi központi költségvetés, a T/15381. számú törvényjavaslat nemzetiségi igényeket érintő részeivel kapcsolatosan.

(10.30)

A tegnapi előtti, nyitó hozzászólásomban - tekintettel arra, hogy a mostani parlamenti ciklust költségvetési szempontból zárja a 2018. évi központi költségvetési törvényjavaslat - egy visszatekintéssel kezdtem, hogy a ciklus elején milyen helyzetben voltak a Magyarországon élő nemzetiségek, az előző három évben miben és hogyan tudtunk előrelépni, hol tartunk ma, milyen feladatok állnak előttünk, hiszen ezek kellő mértékű ismerete nélkül sem az elmúlt éveket, sem a 2018. évi központi költségvetéssel kapcsolatos nemzetiségi igényeket nem lehet reálisan értékelni, a helyükön kezelni, a megfelelő kormányzati és parlamenti döntéseket meghozni.

Első felszólalásom utolsó részében már előkészítettem és nagy vonalakban ismertettem azt a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogramot, amely a szükséges 2 milliárd 416 millió forinttal a 2018. évi központi költségvetési törvényvel kapcsolatos nemzetiségi módosító igények gerincét képezi.

A tegnapi felszólalásomban részletesen tájékoztattam a tisztelt Házat a nemzetiségi óvodákban készített felmérések eredményeiről, annak részletes értékeléséről és a tragikus helyzetben lévő nemzetiségi óvodapedagógus-helyzet javítására, a nemzetiségi óvodapedagógus-képzés fejlesztésére, a nemzetiségi óvodapedagógusok és nemzetiségi pedagógusok megtartásához, pályán tartásához szükséges, a komplex programban tervezett konkrét intézkedésekről.

Ugyanakkor meg kell kövessék önöket, mert ma már tudom, hogy a tegnapi felszólalásomban téves számokról tájékoztattam önöket. Ugyanis a tegnapi reggeli felszólalásomban még azt mondtam, hogy a szükséges nemzetiségi óvodapedagógus-létszám több mint 40 százaléka, a német nemzetiségi óvodapedagógusoknál 474 fő, valamennyi nemzetiségre vonatkozóan mintegy 550 fő nemzetiségi óvodapedagógus hiányzik. Tegnap közvetlenül a felszólalásom után, attól teljesen függetlenül felhívott egy nemzetiségi óvoda vezetője, és meglehetősen kétségbeesve a következőket mondta: „Tegnap felállt egyszerre négy nemzetiségi óvodapedagógusom, és elmentek Ausztriába dolgozni. Kedves Imre! Merre induljak? Sehonnán nem tudok felvenni embert, egyszerűen nincs nemzetiségi óvodapedagógus. És ha mégis el tudnék csábítani nemzetiségi óvodapedagógusokat máshonnan, akkor ott szűnne meg a nemzetiségi nevelés. Mit csináljak?”

Nem tudtam neki mit javasolni. Csak azt tudtam elmondani, hogy épp most fejeztem be a parlamentben a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogrammal kapcsolatos, húszperces felszólalásomat, és bízom benne, hogy a magyar parlament és a magyar kormány megérti szorult helyzetünket. Megérti, hogy tragikus a nemzetiségi óvodai nevelés nemzetiségi óvodapedagógus-ellátottsága, és támogatni fogja az ennek megoldására kidolgozott nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogramot. Mindenesetre a tényyszerűség kedvéért jelezném önöknek, hogy a tegnapi hozzászólásomban mondtott 474 német nemzetiségi óvodapedagógus- és a valamennyi nemzetiségre vonatkozó 550 nemzetiségi óvodapedagógus-hiány most már a német nemzetiségi óvodapedagógusoknál 478 főre, illetve valamennyi nemzetiségre vonatkozóan a nemzetiségi óvodapedagógusoknál a hiány 554 főre nőtt a tegnapi nap során, legalábbis, amiről tudomásom van.

Mindezek alapján újra és ismételtelen csak azt kérhetem a magyar kormánytól és a parlamenttől, hogy támogassák a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógushelyzet megoldására vonatkozó komplett, kidolgozott programunk megvalósítását.

Mai felszólalásom érdemi része, további része a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogram mellett 1,1 milliárd forint összegű egyéb, kiegészítő nemzetiségi igények részletezése és indoklása, amely a következő öt tételből áll. Először: javasoljuk az 1 milliárd 90 millió forintos nemzetiségi, úgynevezett NEMZ pályázati keretek 360 millió

forinttal, 33 százalékkal történő megemelését. Indoklása: megtörtént már a 2017. évi NEMZ-pályázatok értékelése, így teljeskörűen rendelkezésünkre állnak a 2017. évi tényadatok. Ennek alapján elmondhatom önöknek, hogy 2016-hoz képest a 2017. évben benyújtott pályázatok száma 30 százalékkal, az igényelt összeg 67 százalékkal nőtt, emiatt jelentősen visszaesett az egy pályázatra adható támogatási összeg.

Itt szeretném önöket tájékoztatni arról is, hogy immáron két éve küzdünk azért, hogy a pályázati kiírások az adventi és karácsonyi időszak helyett már szeptemberben megtörténjenek, és év végéig elbírálásra kerüljenek. Tegnapelőtti zárszámban Banai Péter Benő államtitkár úr is megerősítette, hogy az elmúlt évi államháztartástervezési módosítást követően nem lehet semmilyen törvényi akadálya annak, hogy a 2018. évi NEMZ-pályázatok már 2017. szeptemberben kiírásra kerüljenek. Ez viszont borítékolhatóan azzal fog járni, hogy mind a benyújtott pályázatok száma, mind a jogosan pályázott összeg 2018. évre vonatkozóan ismételen nagyságrendileg nőni fog. Annak érdekében, hogy az egy pályázatra adható összeg ne kerüljön vissza, ne csökkenjen le a három évvel ezelőtti, rendkívül alacsony szintre, feltétlenül indokolt a pályázati keretek emelése.

Szeretnék itt kihangsúlyozni egy nagyon lényeges dolgot. A nemzetiségi pályázati keretek, az ezekre leadott pályázati igények nem hasonlíthatók össze más, civil szervezetek részére kiírt pályázatokkal, nem lehet azt mondani, hogy bármennyi pénzt is adok, az ugyanúgy nem lesz elég, mert majd gomba mód többen pályáznak. A négy pályázati keretből vegyük ki példaként a NEMZ-TAB, vagyis a nemzetiségi anyanyelvi diáktáborok keretét. Amint azt a tegnapelőtti felszólalásomban elmondtam, ez a pályázati keret 2000-től 2014-ig változatlan formában 30 millió forint volt, ami az általános iskolai nemzetiségi nevelésben részt vevő mintegy 80 ezer gyermekre vetítve 375 forint/gyermek volt, nem egy nemzetiségi táborra, még két gombóc fagylaltra sem volt elég.

Az elmúlt három év nemzetiségi parlamenti képviselete egyik kiemelkedő eredményének tartjuk, hogy a 30 milliós keretet a 12-szeresére, azaz 360 millió forintba tudtuk emelni. Ennek ellenére tudjuk, hogy ha csak annyit szeretnénk elérni, hogy minden, a nemzetiségi nevelésben részt vevő gyermek az általános iskolai tanulmányai során csak egyszer eljusson nemzetisége anyaországába, amely nemzetiségnek nincs anyaországa, ott legalább egy nemzetiségi anyanyelvi táborba, akkor ez a 360 millió forintos pályázati keret még mindig csak az egyharmada a reális, jogos igényeknek. És itt kihangsúlyoznám külön a reális és a jogos szavakat is, hiszen ebben az esetben nem arról van szó, hogy kiírhatok bármilyen nagy pályázati összeget, majd annál több galambász-egyesület vagy sörívő-egyesület alakul, és a világ pénze nem elég; nem mintha nem szeretném a galambokat vagy pláne a sört. De a nemzetiségi anyanyelvi diáktáboroknál pontosan adott, fix a pályázati

kör, azaz hogy nemzetiségként hány nemzetiségi iskola van, nemzetiségként hány nemzetiségi osztály van, és ha az a célunk, hogy minden gyermek legalább egyszer eljusson nemzetisége anyaországába vagy nemzetiségi anyanyelvi táborba, akkor az ehhez szükséges keret nagyságrendileg pontosan meghatározható.

Szándékosan a négy nemzetiségi pályázati keretből példaként azt vettem ki, amelynél az elmúlt három évben nagyságrendileg a legnagyobb emelés történt - amit ezúton is köszönünk -, de ennek ellenére objektíven bizonyítható, számokkal bizonyítható, hogy ez a jelentősen megemelt keret is még csak egy részét fedezi a jogos igényeknek.

Másodszor: a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által korábban kezdeményezett és létrejött, úgynevezett egyedi döntésű, jelenleg 250 millió forintos, emberi erőforrások minisztériumi keret megemelését javasoljuk 130 millió forinttal a következő területekre és indokok alapján.

(10.40)

Egyrészt a nemzetiségi színházak támogatási keretét - a pályázati kört kibővítve az egyes nemzetiségek tájnyelvén játszó nemzetiségi amatőr színjátszóköriekkel, valamint a nemzetiségi színjátszó fesztiválokkal, találkozókkal - 20 millió forinttal javasoljuk megemelni.

Másodszor: a nemzetiségi intézményfenntartók, helyi nemzetiségi önkormányzatok intézményfenntartói 50 millió forintos kiegészítő támogatását javasoljuk 10 millió forinttal megemelni, mivel a 2017. szeptember 1-jétől átvételre kerülő nemzetiségi intézményekkel megemelkedik az intézményfenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatok száma.

Végül harmadrészt a helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi intézmények, köznevelési intézmények működési és épületfenntartási 100 millió forintos kiegészítő támogatási keretét javasoljuk megemelni 100 millió forinttal, egyrészt az átvett intézmények számának növekedése, másrészt a kiegészítő támogatás fajlagos összegének emelése érdekében.

A harmadik terület: a Magyarországi nemzetiségek bizottsága 2018. évi központi költségvetési igényeinél az országos nemzetiségi önkormányzatok és média támogatására, valamint az országos nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézmények támogatásának megemelésére nem nyújt be többletigényt, kivéve egy területet, nevezetesen: a magyarországi nemzetiségek kulturális autonómiájának biztosítása keretében 2017. szeptember 1-jétől már hat nemzetiségnél, több mint 45 helyi nemzetiségi önkormányzat, több mint 50 nemzetiségi köznevelési intézmény, múzeum, gyűjtemény, könyvtár fenntartását vette, veszi át, és további intézményátvételek is várhatóak a 2018. évben.

Elengedhetetlenül szükségessé vált az intézményfenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatok,

valamint a fenntartott nemzetiségi intézmények támogatására, tevékenységük segítésére és összefogására egy intézményfenntartó és szolgáltató csoport létrehozása négy fővel, amely a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata szervezeti keretében fog működni, és ellátja, segíti valamennyi érintett nemzetiség, intézményfenntartó helyi nemzetiségi önkormányzatait és az általuk átvett nemzetiségi köznevelési intézményeket is. Ezen feladat ellátására 27,7 millió forintos módosítási igényt nyújtunk be.

Negyedszer: az országos nemzetiségi önkormányzatok és a helyi nemzetiségi önkormányzatok által átvett és fenntartott nemzetiségi köznevelési és kulturális intézmények beruházási, felújítási, pályázati önrészre eddig biztosított 882,4 millió forintos keretét kérjük 169,7 millió forinttal megemelni, egyrészt az egy nemzetiségi intézményre fordítható fajlagos keret alacsony szintje miatt, másrészt az átvett nemzetiségi intézmények számának növekedése miatt.

Végül ötödik pontként: a helyi nemzetiségi önkormányzatoknál javasoljuk az általános működési támogatás 20 százalékkal, azaz 313,7 millió forinttal, valamint a helyi nemzetiségi önkormányzatok ügynevezett feladatalapú támogatási keretének 6 százalékkal, azaz 98,9 millió forinttal való növelését. A magyarországi nemzetiségek települési és területi önkormányzatai a kulturális autonómia pillérei, az egyre bővülő feladataik indokolják az általános működési támogatásuk, valamint a feladatalapú támogatásra biztosított keret növelését.

Ennél a pontnál szeretnék ismét egy kis kitérőt tenni. A tegnapi hozzászólásomban elmondtam, hogy a nemzetiségi óvodapedagógus- és nemzetiségi pedagógusprogramra igényelt 2 milliárd 416 millió forint nyolc nemzetiséget érint, mivel öt nemzetiségnek nincsen sem nemzetiségi óvodája, sem nemzetiségi iskolája.

A mai napon részletezett 1,1 milliárd forintból is a 2. a) és b) pontban elmondott egyedi döntésű EMMI-keret 110 millió forintja, a 3. pont szerinti 27,7 millió forint, valamint a 4. pont szerinti beruházási, felújítási, pályázati önrész az önkormányzatok által fenntartott nemzetiségi intézményeknél szintén a nemzetiségi intézményekhez kötődik.

Összesítve ez azt jelenti, hogy a 3 milliárd 516 millió forintos nemzetiségi módosító csomagból 2 milliárd 723,4 millió forint, azaz a teljes igény 77,5 százaléka azt és csak azt a nyolc nemzetiséget érinti, amelyek rendelkeznek nemzetiségi köznevelési intézményekkel. Megfordítva, azon öt nemzetiség, amelyek nem rendelkeznek nemzetiségi köznevelési intézményekkel, nemzetiségi óvodával és nemzetiségi iskolával, ezen összegből sem direkt, sem indirekt módon nem részesül.

Ezért ezúton is szeretném nyilvánosan kifejezni köszönetemet, hogy ennek ellenére - gyermekeink jövőjét, nemzetiségeink fennmaradását szem előtt tartva - megszavazták a költségvetési módosító javaslatot. Engedjék meg, hogy itt és most a parlamentben is köszönetet mondjak a bolgár, blagodarya

mnogo; a görög, eucharisto; a lengyel, dzsikuje barco; az örmény, šat šnorhakalut'yun és az ukrán, velyke spasybi, nemzetiségek parlamenti szószólóinak. Danke vielmals!

Őszintén remélem, hogy a három nap során elhangzott hozzászólásaimban megfelelő részletességgel tájékoztattam önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottsága összességében 3 milliárd 516 millió forintos költségvetési módosítási igényéről, annak indokoltságáról és halaszthatatlan sürgősségéről. Remélem, érzékeltetni tudtam és valamennyien látják, hogy a módosítási igényeink több mint 90 százaléka a nemzetiségi köznevelési intézmények, a nemzetiségi gyermekek helyzetének javítását és nemzetiségeink jövőjét szolgálják.

Es gibt's ein deutscher Leitspruch: Die Zukunft muss jeden interessieren, weil er den Rest seines Lebens darin verbringen muss. Van egy örökérvényű német mondás, miszerint a jövő mindenkit kell hogy érdekeljen, mert az élete maradék részét mindenki abban kell megélje. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeiten. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Lement egy kör, most van lehetőség kettőperces hozzászólásokra. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Három megjegyzést szeretnék tenni, amiből kettő Soltész államtitkár úr korábbi megszólalásához kötődik. Államtitkár úrtól egy picit több - hogy fogalmazzak? - intellektust várnék el. A hozzászólása, amiben az MSZP-t ostromozta, tényleg olyan egyszerű volt, mint az ég. Jött itt a különböző sorozással meg hogy ki kinek a gazdája. Ez már egészen, hogy mondjam, egyszerű politikai diskurzust feltételez, és akkor nem akarnék durvábban fogalmazni. Annyit azért hadd jegyezzek meg, hogy nem a mi alap-infrastruktúránkat finanszírozta Soros. A mi frakciónkban nincsenek Soros-ösztöndíjasok, ebből kifolyólag Soros György nem is a gazdánk. Mi egyszerűen azzal nem értünk egyet, hogy önök be akarnak zárni egyetemeket Magyarországon. Szerintem ez egy teljesen különböző dolog.

Azzal meg önök számoljanak el, hogy önöknek ki a gazdája, ha már ön ezt felvetette. Az látszik, hogy önök folyamatosan cserélik a gazdáikat, egyszer Simicska Lajos, egyszer Mészáros Lőrinc vagy éppen valaki más, aki éppen a politikai érdekeiknek jobban megfelel, de valószínűleg ez a diskurzus nem visz előre minket a költségvetés tárgyalásakor.

A másik, hogy el kéne döntenie a kormánynak és a fideszes hozzászólóknak, hogy mi a probléma. Most azt mondják, hogy mi majdnem Görögország sorsára jutottunk 2009-10-ben, és önök micsoda fantasztikus eredményt értek el. Akkor önöknek hadd olvassak fel egy idézetet, ami így hangzik: „Magyarország lassan világbjánok lesz a kiadások lefara-

gásának tekintetében. Ha önök megnézik, hogy mi minden történt az elmúlt egy esztendőben Magyarországon a pénzügyi stabilitás helyreállítása érdekében, akkor valószínűleg ezt túlzás nélkül minősíthetik világrekordnak.” - 2010. VII. hó 21., Angela Merkel és Orbán Viktor közös sajtótájékoztatóján a magyar miniszterelnök így vélekedett arról az egy évről, amit önök most negatív színben pellengrére próbálnak állítani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(10.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Nyitrai Zsolt képviselő úr következik, a Fideszből. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kétperces hozzászólásomban Schmuck Erzsébet és Bárándy Gergely képviselőtársaim felszólalására kívánok reagálni az állatvédelemmel kapcsolatban, ugyanis én az előző felszólalásomban említettem ezt a témakört, és az volt az alapállításom, hogy a 2017-es az első esztendő, amikor az állatvédelem külön soron szerepel a költségvetésben.

Nyilván ez egy szimbolikus üzenet, hogy a költségvetés készítői, elfogadói gondolnak az állatokra, illetve az állatvédőkre, de természetesen nemcsak ennyi összeget fordít Magyarország Kormánya az állatvédelemre, hanem több milliárd forintot, ezt szeretném hangsúlyozni itt az Országgyűlésben; több milliárd forintot fordítunk állatvédelemre, illetve természetvédelemre.

Az állatvédő szervezetekkel pedig folyamatos a kapcsolat és a párbeszéd, folyamatosan konzultálunk velük, sőt az elkövetkezendő időszakban Magyarország Kormánya egy külön állatvédelmi konzultációt fog elindítani, amelyben kikéri majd az állatvédő szervezetek, illetve minden, az állatokat tisztelő ember véleményét. Fontos kérdésekben fogja tehát a kormány indítani ezt az állatvédelmi konzultációt az elkövetkezendő időszakban. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány részéről Banai Péter Benő államtitkár úr válaszol.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem Nyitrai képviselő úrra reagálnék, hanem Mesterházy Attila képviselő úrra, hiszen az az idézet, amelyet képviselő úr említett, ha jól figyeltem, a kormányváltás után hangzott el miniszterelnök úrtól, és aminek a lényege az volt, hogy a kormány minden intézkedést megtett annak érdekében, hogy a pénzügyi stabilitás helyreálljon. Tehát azt gondolom, hogy az egy szükséges és a mostani eredményeket látva célszerű intézkedés volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mesterházy Attila képviselő úrnak jelzem, hogy csak a következő körben van lehetőségem szót adni.

Mivel további kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, a Fidesz képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Becsó Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A jövő évi költségvetés legnagyobb erénye, hogy szinte mindenki számára megteremti annak lehetőségét, hogy egyet lépjen előre. Megfeszített, követelezes és elkötelezett hétéves munkánk eredménye, hogy Magyarország, az ellenzék minden gáncsoskodása ellenére erősödött, és ez az erősödés lehetővé teszi, hogy most újabb lépéseket tegyünk a teljes foglalkoztatottság irányába, kiemelten támogassuk a munkából élőket, a családokat, és tovább erősítsük az ország biztonságát.

2010-ben a szocialistáktól egy csődben lévő országot vettünk át, eladósodott önkormányzatokkal, devizahitelek miatt kilátástalan helyzetben lévő családokkal. A GDP-arányos bruttó államadósság jóval 80 százalék feletti volt, alacsonyabb bérekkel, sokkal kevesebben dolgoztak, ismeretlen volt az értéktelítő közmunka, büntették a nyugdíjasokat, és a korrupció is a nyakunkig ért.

A 2018-as költségvetés azonban lehetővé teszi, hogy a teljes foglalkoztatottság eléréséért tett lépéseket tovább folytassuk, csökkentjük a munkát terhelő adókat, és folytatódna a béremelési programok a közszférában is. Kiemelten támogatjuk a családokat, többet szánunk az otthonteremtésre, folytatódik a minimálbér-emelés, adókat csökkentünk. Megerősítjük a terrorveszély miatt a terrorelhárítást és a határok védelmét, folytatódik az államadósság csökkentése, több jut az egészségügyre, az oktatásra, az útfelújításokra.

2018-ban stabil lesz az önkormányzatok támogatása is. Örömteli, hogy az önkormányzatok stabilitását biztosító támogatási rendszer 2018-ban is fennmarad, emellett jelentős európai uniós és hazai fejlesztési források állnak majd rendelkezésre. Ez különösen fontos Nógrád megyében, hiszen a hazai vagy uniós források bevonása, a fejlesztési elképzelések megvalósítása, a társadalmi felzárkóztatási programok továbbvitele szükséges a felzárkózási folyamat felgyorsításához. Márpedig, ha nincs stabil önkormányzati gazdálkodás, akkor nincs kiszámítható és előremutató települési fejlesztéspolitika sem. Ezek után talán nem kell külön magyarázni, hogy mit is jelent vagy pontosabban mit is jelenthet a stabilitást biztosító költségvetési tervezés.

A 2014-2020-as fejlesztési cikluson belül 2014-2015 a felkészülés, az erőgyűjtés, a programozás időszaka volt, 2016 a projektek, fejlesztési tervek előkészítésének és az első pályázatok beadásának időszaka, 2017 már a folyamatok felgyorsulásának, az első uniós projektek megvalósításának időszaka volt, 2018 pedig a kibontakozás, a gazdasági és települési prosperitás eddig nem látott mértékű felerő-

sődésének időszaka lesz. Ez az egész országra, természetesen Nógrád megyére, ezen belül pedig választókerületemre, Kelet-Nógrádra is igaz lesz.

Tisztelt Ház! Régóta vártunk rá, de végre megszülettek az újabb, ezúttal a településeket is közvetlenül érintő terület- és területfejlesztési operatív program keretében megszületett döntések. Korábban már volt odaítélt támogatás, hiszen a négy- és ötszámjegyű utak fejlesztésére 2 milliárd 633 millió forint, a megyei foglalkoztatási paktumra 1 milliárd 24 millió forint, a két helyi paktumra, az egyik a nyugat-nógrádi - Rétság-Balassagyarmat tengely -, a másik pedig a kelet-nógrádi, ami négy szabad várankozási zónát foglal magában, 2 milliárd 389 millió forint, tehát összesen 6 milliárd 46 millió forint került megítélésre.

Szóval ezúttal Nógrád megyében, Salgótarján megyei jogú város nélkül 13,9 milliárd értékű pályázati forrásról született döntés. 76 Nógrád megyei település kapott támogatást 130 sikeres pályázatára. A pozitív döntéseknek köszönhetően ipari parkok és iparterületek kerülhetnek kialakításra Bercelen, Szügyben, majd Bátonyterenyén és Pásztón. Társadalmi és környezeti szempontból fenntartható turizmusfejlesztést tudunk megvalósítani Szurdokpüspökiben, ahol Hanák Kolosnak, a mátrai turizmus atyjának is emléket állító látogatóközpont kerül kialakításra, Taron Lőrinc legendája elevenedik meg, Pásztón a Romkert újul meg turisztikailag, és Csehyszlovákiától a trianoni döntést követően mintegy négy évvel később, 1924. február 15-én hazatért Somoskőújfaluban pedig a hazatérés múzeumát építjük meg.

A teljesség igénye nélkül, bölcsődét építünk Pásztón és Jobbágyiban, környezetbarát zöldfejlesztéseket valósítunk meg Bátonyterenyén. Települési, környezetvédelmi infrastruktúra-fejlesztések indulnak Szécsényfalfaluban, Nagylócon, Palotáson, Sós-hartyánban és Vizsláson. Önkormányzati energetikai korszerűsítéseket indítunk Szarvasgedén, Lucfalván és Márkházán, egészségügyi alapellátásban infrastrukturális fejlesztések valósulnak meg Mátránovákön, Nemtiben, Kazáron, Mátramindszenten és Dorogházán. A szociális területen az alapszolgáltatások bővítésére kerül sor Szurdokpüspökiben, Bátonyterenyén és Taron. Az elkövetkező napokban újabb döntések várhatóak, ahol az érintett projektek szintén milliárdos támogatásban részesülhetnek.

Tisztelt Ház! A rendszerváltást követő legnagyobb volumenű fejlesztések indulnak Salgótarján megyei jogú városban is. A kormánynak fontos Nógrád megye, fontos Salgótarján, ezért nem véletlen, hogy a 2014-2020-as tervezési időszakban fajlagosan a legnagyobb támogatás került megítélésre mind a megyének, mind a városnak a TOP keretén belül. Színesebbé és még nagyszerűbbé teszi a képet az elmúlt év végi másfél milliárd forintos direkt fejlesztési támogatás az egykori bányászvárosnak és a márciusban megkötött mintegy 100 milliárd forintos lehetőséget magában foglaló „Modern városok” program, amely, valljuk be, soha nem látott és ta-

pasztalt esélyt ad Nógrád megye székhelyének a felzárkózás felgyorsítására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2018. évi költségvetés megteremti annak lehetőségét, hogy a stabil alapon nyugvó önkormányzati finanszírozás mellett Nógrád megye és Salgótarján megyei jogú város megvalósíthassa fejlesztési elképzeléseit. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonnak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársak! A tegnapi kormányinfón Lázár János újra belebegtette, hogy a családtámogatásokat a következő időszakban emelni fogják, és miniszterelnök úr a következő hetekben új dolgokat fog bejelenteni.

Kíváncsian várjuk, mert ugyebár a költségvetésben azok a dolgok nem szerepelnek, amiket Lázár János hetek óta lebegtet, hogy mondjuk, a családi pótlék emelését, amit az elmúlt években minden évben követeltünk, azt tegyék már meg. Elmondtam már szerdán is meg a héten többször, hogy jó lenne, ha a minisztériumok egyeztetnének, mert Novák Katalin teljes mértékben cáfolta ezeket a híreket, amiket Lázár János tegnap bejelentett.

(11.00)

Lázár János azt is mondta tegnap, hogy a következő években el kell érniük, hogy 30 ezerrel nőjön évente a gyermekszületésszám. Tegnap ezt olvasva nem tudtam, hogy Lázár János most vicces kedvében volt, vagy nem ismeri az adatokat. 93 ezer gyermek született tavaly Magyarországon, és az elmúlt hat évben 78 ezerre tehető azoknak a gyermekeknek a száma, akik külföldön látták meg a napvilágot, ami azt jelenti, hogy körülbelül most már évente 10-11 ezer olyan gyermek születik külföldön, akit amúgy anyakönyveznek Magyarországon. Úgyhogy az elmúlt évek családpolitikája nem igazán igazolja azt, hogy bármiféle reményünk lehetne, hogyha a Fidesz tovább marad kormányon, hogy ezt az áhított 30 ezres számot elérjük.

Többször elmondták már képviselőtársaim, hogy a jövő évi költségvetés az igazságtalanság és a korrupció költségvetése. Csak néhány dolgot emelnék ki. Ugyebár tegnap képviselőtársaim elmondták, hogy az egyházi iskolába járó gyermeknek a normatívája, a támogatása 160 ezer forintról 200 ezer forintra nő, míg az állami iskolába járó gyerekek normatívája 61 ezer forintról 58 ezer forintra csökken. Szóval, hol van itt az igazságosság? Mondja már meg! *(Soltész Miklós nevet.)* Ne nevéssen, államtitkár úr! Ebben semmi vicc nincs szerintem, semmi

vicces nincs! *(Soltész Miklós: Nincs. Butaság van csak.)*

A héten jelent meg a létminimum-számítás, amit ugyebár most már évek óta a KSH nem számít ki. A magyar családoknak több mint kettőharmada él a létminimum alatt, és önök azt mondták, itt Becsó Zsolt is a felszólalásában, hogy ez a költségvetés is előrelépést jelent minden családnak.

Ma a jövedelmi különbségek tízszeresére nőttek. 2010-ben, amikor átvették a kormányzást, akkor még hétszeres volt a legalsó jövedelmű keresetűek és a leggazdagabbak között, most meg azt látjuk, hogy ez a tízszeresére ugrott már. Ez az önök kormányzásának köszönhető. És elmondom megint, hogy a családok kettőharmada a létminimum alatt él.

Önök voltak azok, körülbelül 47 ezerre tehető azoknak a gyermekeknek a száma, akik mindenféle ellátórendszerből kiestek a tankötelezettség 16 évre való leszállítása kapcsán. Körülbelül 47 ezer gyermek most semmilyen támogatási rendszerben nem részesül.

Önök azok, akik legalizálták Magyarországon a gyermekmunkát. 4-5 ezerre tehető azoknak a gyerekeknek a száma - mert a 16 éves gyermek az gyermek, mert 18 évtől felnőtt -, akik szegénységi okok miatt közmunkában dolgoznak.

Szerdán már elmondtam azokat az adatokat, amik azt mutatják, hogy mennyivel kevesebbet költenek GDP-arányosan jóléti funkcióra a szociális ellátórendszeren belül. Nem fogom ismételni magamat. Most még néhány módosító javaslatról szeretnék beszélni, amit benyújtottunk.

Említettem már, hogy a családok kiemelt támogatása érdekében szükségét látjuk, hogy a minden gyermeknek jutó családi pótlékot végre emeljük meg. 2008-ban lett megemelve utoljára a családi pótlék. Körülbelül 35-40 százalékát veszítette el a családi pótlék reálértékben. Itt egy 50 százalékos emelést kezdeményezünk.

A rászoruló gyermekek szünidei étkeztetésénél is emelést javasolunk, meg a konyháknak egy nagyobb támogatást szeretnénk, konyhák fejlesztésére. Itt is egy 50 százalékos keretemelést indítványozunk.

Itt hadd mondjam el, tudom, hogy tegnap is mondták a Parlament falain belül, hogy én nem igazat mondok, amikor arról beszélek, hogy nem jut el az a fajta támogatás az önkormányzatoknak és a gyerekeknek, amit önök kommunikálnak. 208 ezer gyerekről beszélnek a szünidei étkeztetésben, hogy 208 ezer gyerekek kellene megkapnia rászorultsági alapon a szünidei étkeztetést.

Ezt a Nemzetgazdasági Minisztérium és az EMMI felmérése alapján önök mérték fel. Ettől sokkal többen vannak, csak megváltoztatták a számítási módszert. Tudják, mindig kikérem az adatokat. Olyan kevesen tudják igénybe venni, mert egyetlenegy félmondatot beleraktak a törvénybe, hogy a szülőnek kell kérnie. Többször elmondtam a Parlament falai közt, hogy vagy szügyelli a szülő, vagy nem is tudja, hogy ez neki jár.

Ha önök konkrétan tudják, hogy 208 ezer gyerek rászorult, én nem értem, hogy miért nem lehet

ezt megoldani. Tavaszi szünetben, 2016 tavaszi szünetében 96 ezren vették igénybe. Most meg már meg az adatokat sem adják ki, hiába kérdezem meg, Rétvári Bence államtitkár úr még azt sem hajlandó már megadni, a törvényi kötelezettségeinek sem tesz eleget.

Mindenféleképpen kell emelni a szociális támogatásokat. Itt meg kell említeni, hogy önök voltak azok, akik jó néhány szociális támogatást elvettek, ezek között a lakhatási támogatást, a lakásfenntartási támogatást. A lakhatási szegénység csökkentése érdekében el kellene indítani a szociálisbérletlakás-építési programot.

Én csak ismételni tudom önmagamot, hogy az igazságtalanság és a korrupció költségvetése. Továbbra is azt látjuk, hogy a költségvetésben több száz milliárd forint szerepel látványberuházásokra, amikre már igazán nincs szüksége az országnak. Minden héten több milliárd forinttal nő a vizes vb költségvetése, már azt sem látjuk, hogy mi lesz a vége. Én azt gondolom, hogy ténylegesen többet kellene fordítani a magyar családokra, és nemcsak szóban, hanem ténylegesen is. Ezt várná el a magyar lakosság, és ezt várná el a Magyar Szocialista Párt is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány részéről Soltész Miklós államtitkár úr kért szót. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a KDNP képviselőcsoportja a házvezetés felé jelezte, hogy Soltész államtitkár úr felszólalását követően az időkeretét, a fennmaradt időkeretet átadja a Fidesz képviselőcsoportja részére. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt mondta hozzászólása végén, hogy ne csak szóban, hanem tettekben is adjunk többet a családoknak. Akkor segíték egy kicsit, hogy a számok meglegyenek.

A rászorultak érdekében. A minimálbér emelése folytatódik a jövő évben is 8 százalékkal, a garantált bérminimum 12 százalékkal. A kétyerekes családok családi adókedvezményének a növekedése a jövő évben is folytatódik. Önök nemhogy ezt támogatták annak idején, hanem el is vették az egy- és kétyerekesektől. Mi kiterjesztettük a családi adókedvezményt egyébként járulékkedvezményre, így 94 százaléka a családoknak igénybe tudja venni, akik munkából élnek, és nem a sokszor megalázó segélyre vannak kényszerítve. De önöknek teljesen más a társadalomfilozófiájuk, ezt sosem fogjuk összeegyeztetni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az biztos!)*

Otthonteremtési támogatás. A jövő évben 16 milliárd forinttal fog emelkedni. Annyit jelent, hogy 226 milliárd forintot fog fölmenni az otthonteremtési támogatás, amit egyébként önök 2010 előtt teljes mértékben megszüntettek. Még egyszer hangsúlyozom, ahogy elmondtam korábban is, behajszolták az embereket abba a devizahitel-konstrukcióba, ami-

vel csapdában maradtak, és hihetetlen sok családi tragédia fakadt ebből.

Bölcsődei ellátás. 2018-ban 37 milliárd forint lesz. Az önkormányzata alatt ez 11,1 milliárd forint volt, tehát több mint háromszorosa az emelkedés.

Ha megnézzük a valóban legszegényebb, illetve a legnagyobb áldozatot vállaló több- és sokgyermekes családok támogatását, az ingyenes és kedvezményes étkeztetés 74 milliárd forint idén, jövőre közel újabb 6 milliárd forinttal, pontosan 5,3 milliárd forinttal emelkedik, 79,3 milliárd forintra. Az önkormányzatához képest ez két és félszeres támogatási emelkedés, bővülés. Mi ez, ha nem a rászorultak és az elesettek támogatása?

Végképp nem értem egyébként, hogy hogy meg milyen alapon mondja azt, hogy a szünidei étkeztetés nem megfelelő mértékű. Az önkormányzat támogatása 2,4 milliárd volt még 2010-ben. A jövő évben ez már 6,7 milliárd forint lesz. Itt is hatalmas nagy emelkedés történt, sőt nemcsak a nyári szünidőre korlátozódik, hanem az összes többi iskolai szünetre. Ha ez önnek nem elég, akkor folytatnám tovább a sort.

Ingyenes tankönyv támogatása. Több mint egymillió tanulót, a tanulók 85 százalékát éri el. Mi ez, ha nem a rászorultak és egyébként a családok támogatása?

Ugyanez igaz egyébként a nyugdíjasoknál is, hiszen, ezt megismétlem még egyszer, például önkormányzatok, amikor sokszor számonkérnek egyébként teljesen jogtalanul, hogy a fideszes, KDNP-s politika nem támogatja a hölgyeket, asszonyokat, akkor nézzenek a tükörbe, és nézzék meg azt, hogy megszavazták-e annak idején a nők 40-es nyugdíjazásának a lehetőségét, avagy nem. Nem szavazták meg.

(11.10)

Mi most már közel 200 ezer asszonynak ezt a lehetőséget biztosítjuk, és biztosítjuk azt is, hogy nem elveszünk egyhavi nyugdíjat, hanem hat-hét év alatt a reálérték emelkedésének eredményeképpen tulajdonképp visszaadtuk azt a nyugdíjcsökkentést, amit önkormányzat elvettek. Annak ellenére, hogy mi azt tudtuk megígérni, hogy a gazdaság helyzetének megfelelően reálértéken tartjuk a nyugdíjakat, hozzáteszem azt, nemcsak hogy emelkedett több mint 10 százalékkal most már az elmúlt hat vagy hat és fél évben a nyugdíjak reálértéke, hanem emellett idén is és a jövő évi költségvetésben is a lehetőség meglesz arra, hogy mindezt kiegészítsük egy nyugdíjprémiummal.

Tisztelt Képviselő Asszony! Megértem az önkormányzat frusztráltságát, megértem azt, hogy akár interpellációkban, azonnali kérdésekben, most a költségvetési vitában rajtunk számonkérnek egy olyan félreértelmezett családpolitikát, aminek a következménye az volt, hogy nőtt annak idején a válások száma, csökkent a házasságkötések száma, nagymértékben csökkent a gyerekvállalási kedv. Pont az ellenkezője zajlott le most, 2010 óta: nagymértékben nőtt a házasságkötések száma, nagymértékben csökkent a válá-

sok száma, emelkedett a gyermekvállalás száma, és ami külön öröm még, hogy nagymértékben csökkent az abortuszok száma. Igenis, ez egy olyan családpolitikának köszönhető, amelyik 900 milliárdról több mint megkétszerezte a családtámogatási rendszert 1900 milliárd forintra, aminek csak egy szelete, egy része az önkormányzat által állandóan szajkózott és mondott támogatási rendszer és igény, amit szeretnének elérni, amihez mindenképp támogatást szeretnének kapni. Higgyék el, hogy nem csak a családi pótlékon múlik egy-egy családnak a gyermekvállalási kedve, illetve a támogatásnak a része!

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Köszönöm szépen, hogy ennek ellenére mindezt elmondhattam, pontosan azért, mert ön mindig felteszi a kérdést, mi pedig azt tudjuk számokkal bizonyítani, hogy mekkora nagy változás történt az elmúlt évek során, és ezt a 2018-as költségvetés is tükrözni fogja. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Jó munkát kívánok! Erre a jó munkára van esélyünk, mert Kucsák képviselő úr, a Fidesz képviselője a következő felszólaló. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon nemes emberi gesztus volt, köszönöm szépen.

ELNÖK: Ilyen vagyok, mit tegyek? *(Derűltség.)*

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a 2018-as költségvetés általános vitájában az oktatási szakterületre vonatkozóan ajánljak a figyelmükbe néhány olyan körülményt, amely megjelenik a költségvetési javaslatban. Talán nem érdektelen, ha ezekre figyelünk, és akkor a tényeket össze lehet majd vetni a véleményekkel.

Elhangzott már a miniszteri expozéban is és az államtitkár úr felszólalásában is, hogy a 2018-as költségvetés a munkából élők költségvetése. Én néhány olyan elemet is elősorolnék a köznevelés, illetve a felsőoktatás vonatkozásában, ahol ez testet ölt, és tennék említést néhány egyéb fejlesztési szándékról is, aminek a fedezete megjelenik a '18-as költségvetésben, már csak azért is, mert ha összességében tekintjük ezt, akkor a 2017-es költségvetéshez képest mintegy 81,3 milliárdos többletet tartalmaz erre a szakterületre vonatkozóan a '18-as költségvetési tervezet.

Tehát a pedagógus-életpálya és a legkisebb munkabér, tehát a minimálbér és a garantált bérminimum vonatkozásában. Az elmúlt időszak kormánydöntései alapján a pedagógus-életpálya-modell hatálya alá kerültek a nem pedagógus-munkakörben dolgozó, de pedagógus szakképzettséggel, szakképe-

sítéssel rendelkező foglalkoztatottak, továbbá a gyermekvédelmi ágazatban dolgozó pedagógusok is, ezért a 2018. évi minősítési tervbe ezen foglalkoztatotti kör is bekerült. 2017. január 1-jétől a pedagógus szakképzettséggel vagy szakképesítéssel nem rendelkező foglalkoztatottak 10 százalékos béremelésben részesülnek, valamint a jogszabály-módosítások következtében 2017. január 1-jével a nyugdíjas vagy a nyugdíj előtt legfeljebb hét évvel álló, pedagógus I. fokozatba besorolt pedagógusok kedvezményes pedagógus II. fokozatba sorolásához is sikerült megteremteni a költségvetési forrásokat. A minimálbér és a garantált bérminimum emeléséhez kapcsolódó, több évre szóló, számottevő változásokat hozó bérmegállapodás eredményeként a Klebelsberg Központ esetében 8 milliárd 761,3 millió forint jelenik meg a 2018. évi költségvetési javaslatban.

A 326/2013. kormányrendelet szerint az osztályfőnöki feladatot és a munkaközösség-vezetői feladatot ellátó pedagógusok heti kettő-kettő óra, a diákönkormányzatot segítő feladatot ellátó pedagógusok heti egy óra kedvezményben részesülnek a neveléssel-oktatással lekötött munkaidő terhére.

A Klebelsberg Központ részére 1 milliárd 514,5 millió forint kerül többletként beépítésre a '18-as költségvetési javaslatba.

2018-tól már az első kilenc évfolyamon ingyen kaphatják a gyermekek a tankönyvet, ami jövőre már több mint egymillió diákot, illetve a szüleiket érinti.

A gyógypedagógiai és pedagógiai szakszolgálati intézmények esetében tapasztalt szakember-ellátottság jogszabályoknak megfelelő biztosítása érdekében 2018-ban a Klebelsberg Központ javára további 1 milliárd 930 millió forint többlet került beépítésre a javaslatba.

A Klebelsberg Központ által fenntartott köznevelési intézmények esetében a beruházási, felújítási lehetőségek növelése szükséges a sürgős beavatkozásokat igénylő esetekben, különösen a közép-magyarországi régióban, ahol az uniós források nem vehetők igénybe. A 2018. évi törvényjavaslat 3 milliárd forint többletet tartalmaz ezen beruházásokra és felújításokra, amit én magam csak üdvözölni tudok, hiszen mi magunk is tapasztaljuk a főváros XVIII. kerületében, hogy valóban uniós forrásokhoz ebben a régióban korlátozott mértékben tudunk hozzájutni. Ezért is örömdetes, hogy az elmúlt év decemberi kormánydöntésének köszönhetően 100 milliós fejlesztési összeggel rendelkezve egy óvodakapacitás-bővítési munkát tudunk megvalósítani ebben az esztendőben.

Érdeemes talán megemlíteni, hogy bizonyos forrásokhoz hozzájutván szintén kerületünkben, Pestszentlőrincen és Pestszentimrén, a KEHOP- vagy korábban KEOP-pályázatoknak köszönhetően csak az elmúlt években Lőrincen, a Havanna-lakótelepen a Csontváry Kosztka Tivadar Általános Iskolát és a Vörösmarty Általános Iskolát és Gimnáziumot tudtuk korszerűsíteni, felújítani, a Szent Lőrinc-lakótelepen a Darus Iskolát, Lőrinc kertvárosi részén például a Brassó Iskolát, a Kassa Iskolát, vagy Pestszentimrén a Kastélydombi Általános Iskolát

vagy a Táncsics Iskolát. Ez összecszerúságát tekintve jóval másfél milliárd fölötti fejlesztés. Természetesen még érintett ez a folyamat óvodákat és bölcsődéket is, és a munka folytatódik tovább, a közeljövőben éppen három intézménnyel fogunk haladni ezen az úton. Tehát ezt a törekvést, ezt a szándékot és a pluszforrást mindenképpen üdvözölni tudom.

A felsőoktatással összefüggésben. A felsőoktatásról szóló törvény megalapozta a felsőoktatás strukturális átalakítását, az új felsőoktatási ágazati stratégia pedig világos iránymutatást fogalmazott meg a magyar felsőoktatás számára. Az átalakítás fő célja az ágazat versenyképességének javítása, a gazdaság és a munkaerőpiac igényeinek érvényesítése, a műszaki, informatikai és természettudományos képzések súlyának növelése, a felsőoktatási hozzáférést növelő megoldások és programok bevezetése és folytatása, a képzési szerkezet és tartalom átalakítása, a képzésekre fordított társadalmi költségek megtérülésének biztosítása.

A felsőoktatásnak a következő évben is el kell látnia a hazai és nemzetközi hálózatok részeként folyó felsőfokú képzést, továbbá a kutatást, a fejlesztést és az innovációt is. A kancellári rendszer révén cél a gazdaságos működés elősegítése, a képzési és tanulmányi fegyelem erősítése, az oklevél minőségének garanciája.

Itt egy-két dolgot még hadd említsek meg konkrétan! A felsőoktatási törvény 2. § (1) bekezdése alapján a felsőoktatási intézmények alaptevékenysége az oktatás, a tudományos kutatás, a művészeti alkotótevékenység. A tudományos kutatások egyik alapja a színvonalas PhD-képzés, egyértelmű korreláció van a nemzetközi elismertség és az adott egyetem által kiadott PhD-fokozatok száma között.

(11.20)

A nemzetközi versenypozíciók javításához tehát alapvető eszköz a PhD-hallgatók számának és a minőségnek a nagymértékű emelése. A PhD a korábbi három évről kettő plusz kettő évesre nőtt, ehhez kapcsolódóan a kormány a PhD-hallgatók ösztöndíját megemelte az első két évben 140 ezer forint/hóra, míg az ösztöndíj a második két évben már 180 ezer forint/hó.

2018. január 1-jétől tovább emelkedik az állami fenntartású felsőoktatási intézményekben foglalkoztatott oktatók, kutatók, tanárok garantált illetménye. A kormány az életpályamodellek és más célzott béremelések segítségével biztosítja a munkavállalók számára a kiszámíthatóságot, valamint a gazdaság teherbíró képességéhez igazodó béremeléseket. Ez azt jelenti, hogy a 2015-ös garantált illetményhez képest 2016-ban 115 százalékos, 2017-ben 120,8 százalékos, míg 2018-ban 126,8 százalékos átlagos bérszint valósul meg, mivel a bázis minden évben az előző évi emelt illetmény volt.

A tanárképzésben a képzés részeként szervezett szakmai gyakorlat minél magasabb színvonalon tör-

ténő elvégzéséhez 2018-ban a kormány a bázis-előirányzaton túl az állami felsőoktatási intézmények részére 10 milliárd 763,6 millió forintot, a nem állami felsőoktatási intézményeknek pedig további 421,2 millió forintot biztosít.

Folytatódnak az infrastrukturális beruházások is. Ezek közül néhányat hadd említsek meg! 2018-ban folytatódik a Pécsi Tudományegyetemen az idegen nyelvű képzések bővítéséhez kapcsolódó kapacitásfejlesztés, valamint a kutatás-fejlesztési potenciál fejlesztése, továbbá folytatódik a fejlesztés a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen, a MOME Campus kreatív innovációs és tudáspark építésével, és a Testnevelési Egyetemen is folytatódik az intézmény új campusa, valamint a hozzákapcsolódó sportlétesítmények, szálláshelyek és szolgáltató egységek megépítése. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen a Márton Áron Szakkollégium épületének teljes körű felújítása és a kollégiumi infrastruktúra javítása 2018-ban kezdődhet meg. Az Óbudai Egyetem esetében a megkezdett kollégiumi beruházás folytatódik 2018-ban.

A fentiekén túl az országos kollégiumfejlesztési stratégia keretében 1 milliárd forint támogatás fordítható 2018-ban kollégiumi fejlesztésekre, amellyel megkezdődik a magyar felsőoktatási intézmények színvonalasabb, élhetőbb és az univerzitás eszméjének jobban megfelelő kollégiumok, valamint campusok kialakítása. Folytatódik továbbá a PPP-konstrukciók kiváltása, amelynek eredményeképpen 2018-ban is jelentős megtakarítás várható az állam számára.

S végezetül hadd említsem meg a Stipendium Hungaricum programok támogatását, ahol egy 3 milliárdos többlet jelenik meg. Ezen program oktatáspolitikai célja, hogy elősegítse a magyar felsőoktatás nemzetköziesítését, minőségfejlesztését, erősítse a magyar tudományos elit nemzetközi kapcsolatait, növelje a felsőoktatási intézmények kulturális sokszínűségét, és népszerűsítse a világban a versenyképes magyar felsőoktatást. Ennek a programnak a finanszírozására 2017-hez képest, mint említettem, 3 milliárdos többlet áll rendelkezésre, és ennek köszönhetően várhatóan több mint 5 ezer ösztöndíj kerül meghirdetésre.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elhangzottakat is mérlegeljék, és a 2018-as költségvetési javaslatot támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselője, Gyüre Csaba képviselő úr a következő felszólaló. Tessék!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én az igazságügyben dolgozók bérezésével kapcsolatban szeretnék felszólalni. Elsősorban a bíróság és az ügyészség dolgozóit értem ez alatt. Azt tudjuk, hogy a bíróság önálló hatalmi ág, és nagyon fontos a bíróságok függetlensége. Nagyon fontos az, hogy a bírák és a bíróság mint hatalmi ág ezt a függetlenségét meg is tudja őrizni. Egy demokrácia

csak akkor működhet megfelelően, ha ezek a demokratikus intézmények egymástól függetlenül tudnak működni, és a bíróságoknak teljes mértékben megmarad az ítékezés során a függetlensége.

Nagyon fontosnak tartanánk azt is, s elmondtam már korábbi költségvetési vitákban is, valamint az Alaptörvény vitájában is elmondtam azt a javaslatunkat, hogy a legfontosabbnak azt tartanánk, ha nem is a költségvetési törvény határozná meg elsősorban a bíróságok keretszámait, hanem ezt már alaptörvényi szinten is tudtuk volna szabályozni. Mi annak idején Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársammal adtunk be olyan módosítást az Alaptörvényhez, amely ezt már tartalmazta volna, ami azért lényeges, mert az Országgyűlés - mint az önálló hatalmi ág egyik legfontosabb szegmense, mint a törvényhozói hatalom - meg tudja határozni a bíróságok költségvetési fejezetét, meghatározza a bírák fizetését, ezáltal bizonyos szempontból befolyást tud gyakorolni a bíróságra mint önálló hatalmi ágra. Célszerű lenne ennek a kiküszöbölése. Sajnos, ez az Alaptörvénybe annak idején az akkor kétharmados többség által nem került elfogadásra, így nem került bevezetésre.

Nagyon fontos alapelv, hogy a bírák csak a törvényeknek vannak alárendelve, és nagyon fontos az is, amit kimond a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény, amely kimondja, hogy a bírót hivatása méltóságának és felelőssége súlyának megfelelő, a függetlenségét biztosító javadalmazás illeti meg. Ez egy nagyon fontos kérdés: vajon ők megkapják-e ezt az illetményt?

Nézzük meg, hogy milyen állásfoglalást fogalmazott meg az Országos Bírói Egyesület, amelyik a legnagyobb ilyen szerv, amelyik a bírókat tömöríti! A választmányuk 2015. decemberi ülésén kimondta, hogy a bírói illetményemelés elmaradása a bírák egzisztenciális biztonságát veszélyezteti. Azt gondolom, hogy ez nagyon fontos mondat, s majd azt is meg fogom magyarázni, hogy miért mondta ezt az egyesület. Kiemelte az egyesület azt is, hogy 2004-ben a bírói bér a magyar átlagkereset közel háromszorosa volt, míg mára ez a másfélszeresére csökkent. Ez azt jelenti, hogy reálértékben a bírók fizetése 50 százalékkal csökkent, és amikor a bírók fizetéséről beszélek, akkor értelemszerűen együtt értem az ügyészek bérezését is, hiszen a törvény alapján a kettő összefügg, és egyforma mértékű az ügyészek és a bírák bérezése. Az egy döbbenetes statisztikai adat, hogy 2004-hez képest - tehát amikor beléptünk az Európai Unióba - az Európai Unióban töltött évek alatt Magyarországon a bírói fizetések reálértékben a felére csökkentek. Ez egy hatalmas reálbércsökkenés!

Az Országos Bírói Egyesület ebből azt a következtetést vont le, hogy a szerény jövedelem és a növekvő kötelezettségek okán a bíróságok szervezete nem fogja tudni megszerezni a legalkalmasabb jogászokat. Itt van az egyik legfontosabb dolog. Egrészt ahhoz, hogy a bírák függetlenek legyenek, szükséges az, hogy számukra a megfelelő életszínvonalat biztosítsák azért, hogy ne lehessen őket megvesztegetni, ne lehessen számukra csúszópénzt juttatni, ne lehessen

sen őket semmilyen formában befolyásolni. Ott vannak azok az összeférhetlenségi szabályok, amelyek alapján a bírák gyakorlatilag mindenféle más keresőtevékenységtől el vannak tiltva, kivéve az oktatói és az előadói tevékenységet, tehát egy-két kivételtől eltekintve mindenhol ki vannak rekesztve, semmilyen más keresőtevékenységet nem folytathatnak, másodállásuk nem lehet. A politikai tevékenységből is túlnyomórészt ki vannak tiltva, gyakorlatilag szinte csak a szavazati jogukkal tudnak élni, és minden másból ki vannak tiltva. Nagyon szigorú összeférhetlenségi szabályok vannak, ennek ellenére a mai politika nem fogadja el, illetve a jelenlegi kormánypártok nem fogadják el azt, hogy a bírának, az ügyészeknek milyen mértékű fizetést kellene adni, és azt sem tekintik mérvadónak, hogy a bírák és az ügyészek fizetése reálértékben 2004 óta gyakorlatilag a felére csökkent.

Ha megnézzük a rendszerváltás óta eltelt időszakot, azt látjuk, hogy először 1991-ben történt egy nagyobb bérrendezés Balsai István akkori igazságügy-miniszter javaslatára, akkor úgymond próbálták felzárkóztatni az európai bérrendszerhez a magyar bírák fizetését. Ehhez aztán sokáig nem nyúlt hozzá senki, majd 2003-ban, illetve 2004-ben két lépcsőben történt egy jelentős fizetésemelés nekik, ezt követően pedig gyakorlatilag megszűnt, illetve megvonásra került a 13. havi juttatás mind az ügyészeknél, mind a bíránál. Ezt azonban annyiban kompenzálta az Országgyűlés, hogy beépítette ennek összegét az alapbérebe, tehát amennyiben alapbéremelés volt, ez a 13. havi juttatás kiváltására történt, a különbözet pedig 0,5 százalékos volt, tehát ekkora volt a béremelés. 2004 óta gyakorlatilag nem volt, igaz, hogy most, a 2016. év végével, illetve 2017 januárjával összesen egy 10 százalékos béremelés volt, de ha megnézzük az 50 százalékos reálbércsökkenést ebben az ágazatban, akkor azt mondhatjuk, hogy a 10 százalékos bérfejlesztés gyakorlatilag nulla.

(11.30)

De nézzünk egy kis nemzetközi összehasonlítást! Ami a legdöbbenetesebb, és az Országos Bírói Egyesület 2010 óta folyamatosan hívja fel erre a magyar kormányzat figyelmét, hogy nemzetközi összehasonlításban is a bíróságok és az ügyészségek fizetése nagyon mélyen a béka feneké alatt van. Hogy részletesen ez mit is jelent? Azt kell látnunk, hogy Magyarország az Európai Unióban a nettó keresetek vonatkozásában az utolsó, a 28. helyen áll. Nyilván utolsóknak is kell lenni valakinek az Európai Unióban. Azonban azt gondoltuk volna, hogy Magyarország, amikor mindig azt halljuk, hogy a magyar gazdaság hogyan erősödik, hogy itt aztán elsők vagyunk Európában a GDP-növekedés vonatkozásában, itt szárnnyal a gazdaság, de azt látjuk, hogy van egy ágazat, amit viszont a kormányzat teljes mértékben mostohagyermekként kezel, és teljes mértékben lemaradnak az átlagjövedelmektől. Mint ahogy érzé-

keltettem, az átlagkereset mennyivel növekedett, ehhez képest a bíróságoknál, ügyészségeknél a díjazás pedig csak nagyon-nagyon-nagyon kis mértékben emelkedett.

De hogy lássuk ezt az utolsó helyet: még ezzel a 10 százalékos emeléssel is, ami most megtörtént év végével két részletben, kétszer 5 százalékos vonatkozásában, ezzel is utolsó helyen áll Magyarország a nettó jövedelmek vonatkozásában. Arról nem tudok nyilatkozni, hogy Bulgáriában volt-e bérfejlesztés az igazságügyi ágazatban, a bíróságok, ügyészségek költségvetési fejezetében, személyi juttatások terén, de amennyiben nem volt az elmúlt két esztendőben, akkor holtversenyben beértük Bulgáriát, és most már nem egyedül vagyunk a 28. helyen, hanem Bulgáriával egyetemben.

De például a szomszédos Ausztriában, bár nem mondom, hogy hozzájuk kellene hasonlítanunk, de összehasonlítási adatként elmondom, hogy háromszorosak a bérek, míg Romániában több mint 50 százalékkal haladják meg, Csehországban közel dupla fizetések vannak, Lengyelországban is közel 60 százalékkal több, Horvátországban szintén közel 60 százalékkal magasabb a bírák, ügyészek fizetése. Tehát nem mondom, hogy az ausztriai szintre kellene felzárkózni, de mindenféleképpen legalább a környező országok átlag bérszínvonalára kellene felzárkózni.

Mindez azt is hozza magával, és erről általában soha nem ejtünk szót, hogy azok a bírák, akik már ledolgozták aktív éveiket, és elmennek nyugdíjba, ebben is az utolsó helyen áll Magyarország. Nyilván azért, mert ha a bírák, ügyészek fizetésében utolsó helyen vagyunk, akkor ennek alapján állapítják meg a nyugdíjakat is, és ebben is a 24-28. helyet tudja megcsípni Magyarország a bírák nyugdíjának összegében. Tehát ebből a szempontból is fontos.

És még egy dologra hívnám föl a figyelmet. Amikor egy bíró dolgozik, egy kezdő bíró átlag órabére a mostani emelést is beleszámolva, 3 ezer forintot fog kijönni. Míg a kirendelt védő, aki szintén nem kap sok pénzt, és erre is adunk be képviselőtársaimmal módosító javaslatot, óránként 5 ezer forintot kap. De akkor beszéljünk akár a bírósági végrehajtók díjazásáról, vagy beszéljünk a szakértők díjazásáról, ami szintén sokkal, de sokkal magasabb, mint a bírák óradíja. Tehát ha azt nézzük, az ügy ura kapja az egész eljárásban, az egész procedúrában messze kimagaslóan a legalacsonyabb bért, aki eldönti a jogvitát, és akinek a legnagyobb szakmai tudással kell rendelkeznie.

Tehát azt gondolom, ezért lenne nagyon fontos, hogy ebben legyen egy komolyabb emelés. A Jobbik Magyarországért Mozgalom a maga részéről 30 százalékos bérfejlesztést javasolt ebben a költségvetési törvénytervezetben, illetve mi ekként szeretnénk módosítani.

Ha azt nézzük, hogy vajon miért nem történik meg úgy, mint más területeken, akkor csak arra lehet jutni, hogy azért nem történik itt bérfejlesztés, mert a Fidesz-KDNP azt szereti és csak azt díjazza, aki az

elvárásainak megfelelő döntéseket hozza. Nem azt nézi, hogy törvényeknek legyen alárendelve. Nem, hanem a kormányzat érdekeinek megfelelő döntéseket hozza. És ha nem hoz olyan döntéseket, márpedig a bíróság teljesen független, nem tudták bedarálni eddig még a bíróságokat, akkor ekként büntetik, hogy nem kapnak javadalmazást.

Ez vonatkozik az ügyészségre is, ahol azért teljesen más a helyzet, mert ott azért van egy kormányzatnak való megfelelés, különösen Polt Péter legfőbb ügyész közvetlen vezetése alatt ez elég erősen érezhető. Azt is látjuk, hogy az ügyészségnek pontosan ugyanakkora a díjazása, azonban a költségvetés rendelkezésre bocsátásával megvannak azok a lehetőségek, hogy különböző egyéb személyi juttatásokkal, egyéb jutalmakkal, ruhapénzekkel, cafetériával, s a többivel akként jutalmazták, hogy jelen pillanatban Magyarországon körülbelül 15 százalékkal magasabb az ügyészek fizetése, mint a bíraké.

Nem azt mondom, hogy ezt el kell venni. Azt mondom, hogy emelni kell mind a két ágazatban, és azt gondolom, hogy ma 30 százalék annak a mértéke, hogy ez megfelelő legyen. Ezt azon a 10 százalékon túl, ami már megtörtént.

A hátralévő egy percben még arról szeretnék beszélni, hogy a kirendelt védők díja is szerintem meglehetősen alacsony. Igaz, hogy néhány évvel ezelőtt 4 ezer forintról 5 ezer forintra megemelésre került ez az összeg, azonban az eltelt idő függvényében, illetve az általuk végzett munkához, ahhoz, hogy felelősségteljes munkát végezzen egy kirendelt védő, hogy megfelelően megismerje az ügy iratait, hogy tudjon találkozni az ügyfelével, meg tudja beszélni, a ráfordított energia megtérüljön, emelni kellene.

Nagyon fontosnak tartom ezen túlmenően a háttaron túli jogsegély kérdését, ami még Gaudi-Nagy Tamás képviselőtársam ötlete volt ezelőtt körülbelül hat évvel. Erre is fontosnak tartanánk 60 millió forint elkülönítését; valamint a hadisírok gondozására is, azt gondoljuk, egy jelentős összeget kellene elkülöníteni a költségvetésből. Köszönöm szépen megtestelődő figyelmüket. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces felszólalás következik, Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Fura a házszabály, úgyhogy így egy korábbi megjegyzésre egy jó órával később tudok reagálni.

Banai államtitkár úr rövid hozzászólása inspirált egyik oldalról. Ugye, azt mondta, hogy ez egy kormányváltás utáni idézet a miniszterelnök úrtól. Ez így igaz. Én úgy értettem, mintha ön azt mondaná, hogy így két hónap alatt önök már rendbe is tették az országot 2010-ben, és erre utalhatott a miniszterelnök. Ezért hadd olvassam föl még egyszer: „Magyarország lassan világbajnok lesz a kiadások lefaragásának tekintetében. Ha önök megnézik, hogy mi min-

den történt” - és egy kis hangsúlyt hadd tegyek ide - „az elmúlt egy esztendőben Magyarországon” - 2010 júliusáról beszélünk, tehát akkor 2009 júliusától kezdve - „a pénzügyi stabilitás helyreállítása érdekében, akkor valószínűleg ezt túlzás nélkül minősíthetik világrekordnak.”

A világrekord általában nem negatív minősítés a magyar nyelv szabályai szerint. Tehát erre utaltam a vitában, hogy mindenki refrénszerűen azzal állt föl, hogy bezzeg 2010 előtt milyen szörnyű állapotokban volt a gazdaság, az önök által megválasztott miniszterelnök pedig pont az ellenkezőjét mondja a kormányváltás utáni első nyilatkozatában.

És csak azért, mert Soltész úr is mindig megemlékezett erről, akkor most a jegyzőkönyv számára én is megemlékeznék róla, hogy Soltész úr megunta a vitát, és már egy fél órája elhagyta a termet, és nem akar velünk vitatkozni. Ez szégyen és csúnya dolog és pfúj. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Banai államtitkár úr jelentkezett. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kétségtelen, hogy a gazdasági válság igen mélyen, igen erősen sújtotta Magyarországot. A térségünkben van olyan ország, amelynek a gazdasági teljesítménye nem csökkent, ilyen például Lengyelország. Azt gondolom, elgondolkodtató, hogy a válság miért érintette ennyire mélyen Magyarországot. Az egyik ok, ha már költségvetésről beszélünk, azt gondolom, az, hogy volt hat egymást követő év, amikor az európai uniós tagállamok közül nálunk vagy a legnagyobb, vagy a második legnagyobb volt az államháztartás hiánya.

Ezen fundamentumok után, a gazdasági válság idejében az akkori kormány értelemszerűen reagált ezekre a folyamatokra. Az más kérdés, hogy jól reagált-e vagy sem. Ezen reakció része volt a 13. havi bér vagy a 13. havi nyugdíj elvétele, és 2010-ben, a kormányváltást követően az akkori kormánynak is intézkedéseket kellett tenni a pénzügyi stabilitás helyreállítása érdekében. Ha jól emlékszem, miniszterelnök úr a frissen megválasztott kormány vezetőjeként hozzászólásának elején ismertette azokat az intézkedéseket, amiket a kormánynak meg kellett hozni a stabilitás érdekében.

(11.40)

Mert azon lépésekkel együtt is, amelyek 2010 előtt történtek, 2010-ben 7 százalék körül alakult volna a GDP-arányos hiány. Tehát az észrevételem arra vonatkozott, hogy kétségtelen, voltak olyan intézkedések, amelyeket a 2010 előtti kormány hozott meg. Hogy ezek jó intézkedések voltak-e vagy rosszak, ezek segítettek-e a válság megoldásában, vagy elmélyítették, ez már egy külön szakmai vita.

A mi állításunk az, hogy azokkal az új eszközökkel, amelyeket a kormány 2010 után alkalmazott, sikeresen kezelte a válságot. Látunk olyan országokat Európában, amelyek úgymond kizárólag hagyományos eszközöket alkalmaztak, kizárólag olyan eszközöket alkalmaztak, ami a vásárlóerő csökkentésének az irányába hatott, és azok most is szenvednek. Elhangzott Görögország. Tényleg, mai hír, hogy a görög parlament most kiadáscsökkentésekről, ha úgy tetszik, megszorításokról vitatkozik. Nálunk más a helyzet, ez az, amit rögzíteni kívántam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a kétperces kört. Szűcs Lajos képviselő úr, Fidesz!

DR. SZÚCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A ténszerűség kedvéért: az elmúlt huszonjónéhány évben nem nagyon fordult elő olyan, hogy az aktuális költségvetés miniszteri expozéját a Költségvetési bizottság elnöke nem hallgatja végig a teremben, ezt is szeretném azért hozzátenni, hiszen Mesterházy elnök úr nem volt jelen az ülésteremben, amikor Varga Mihály miniszter úr elmondta a beszédét, nem volt jelen, amikor az Állami Számvevőszék elnöke elmondta a beszédét. Ez is egy ténszerű dolog, így hát arról beszélgetni, hogy most ki mikor van a teremben, azt gondolom, eléggé barátságosan dolog, és pfuj, kedves Mesterházy Attila úr. *(Mesterházy Attila: Helyes!)*

De természetesen azt is elmondhatjuk, hogy amiről beszélt - államtitkár úr is elmondta -, bizony, 2009 végén, amikor itt a parlament elfogadta a költségvetési tervezetet, körülbelül három nap múlva bukott meg az a költségvetés, hiszen olyan államháztartási adatokat tartalmazott, amik az önök által is elismert módon hazugságra építették a 2010-es költségvetést. És amikor a miniszterelnök erről beszélt, pontosan azt mutatta ki, és mondta el mindenkinek, hogy 2010-ben, a kormányváltás napjai után, ha a parlament nem végzi el azt a tevékenységet, amit itt elvégzett, akkor Magyarország bizony nemcsak csődközeli, hanem csődhelyzetbe került volna. És ez az összehasonlítás megéri azt, amit Görögországgal most megteszünk.

És miről beszélünk most az ideai költségvetéssel kapcsolatban? Áfacskéntésekről, például a hal áfájának a csökkentéséről, béremelésekről és nullás költségvetésről, amikor az állami költségek arányban vannak a bevételekkel. És azt gondolom, hogy ez az, amit önök nem is tudnak és nem is fognak tudni megmagyarázni a választóiknak, hogy miért nem támogatják.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendben jelentkezett Mesterházy Attila képviselő úr, aki nyilván ismeri az ügyrendi felszólalás szabályait. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Személyes megtámadtatás okán jelentkeznek. Igazából a saját mondatom pont arra utalt, hogy teljesen felesleges - és ezt próbáltam egy ironikus megjegyzéssel aláhúzni - azon vitatkozni, hogy ki, hányan, hol vesz részt az ülésen. De mivel államtitkár úr folyamatosan ezt megtette velünk szemben, ezért erre föl kellett hogy hívjam a figyelmet.

Amúgy fölhívnam a képviselők figyelmét arra, hogy van egy nagyon hasznos applikációja a Háznak *(Dr. Szűcs Lajos: Jelen volt, vagy nem?)*, ahol élő adásban lehet nézni, hogy mi történik a Házban. Úgyhogy ez sokat segít esetleg, ha valaki személyesen nem tud itt lenni. Én, ha kell, akkor szóban is tudom idézni mind Varga miniszter úr *(Dr. Szűcs Lajos: Jelen volt, vagy nem?)* mondatait, mind pedig Domokos elnök úr szavait. Nem itt ültem benn, ez tény és való *(Dr. Szűcs Lajos: Ennyi!)*, azt gondolom, hogy ez teljesen rendben volt. Semmi új nem hangzott el egyébként a mondandójukban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A felszólalást úgy is felfoghatjuk, mint a költségvetés informatikai fejezetéhez történt hozzászólást *(Mesterházy Attila: Így van!)*, ami az Országgyűlés, a parlament informatikai fejlesztéseit dicséri. *(Dr. Szűcs Lajos: Köszönjük, elnök úr.)* További felszólalás és hozzászólás ebben a témában egyébként nem kívánatos.

Na most, akkor folytatjuk előre bejelentett felszólalásokkal. Tilki Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy olyan választókerület képviselője vagyok, amelyik északi oldalról a Kelet-Felvidékkel, keletről Kárpátaljával és délkeletről pedig a Partiummal határos, tehát engedjék meg nekem, hogy a 2018-as költségvetésjavaslat kapcsán a határon túli magyarsággal és a nemzetpolitikával foglalkozzak.

Az, hogy Magyarország erősödik, jó hír a határon túli magyarságnak. Már az ideai költségvetésben is a többszörösét költöttük a korábbi években nemzetpolitikára szánt összegnek. Szinte mindenhol emelést hajthattunk végre, Magyarország gazdasági helyzetének köszönhetően. A Kárpát-medencei magyarság egésze a nyertese a mostani kormányzásnak.

Több helyről folyik a támogatás a határon túlra, szakágazatok szerint. A Bethlen Gábor Alapon keresztül kifizetett 5 milliárd forinttal megemelt támogatáson túl külön ki kell emelnünk a gazdaságélénkítő programok szerepét, amit a Külgazdasági és Külügyminisztériumon keresztül juttatunk el, és az Emberi Erőforrások Minisztériuma is nagy részt vállal a kulturális és egészségügyi támogatások tekintetében, hogy csak a legfontosabb tételeket említsem.

A nemzetpolitikai alapkérdésben eldöntött nézet, amelyben szerencsére összpárti egyetértés is van, hogy a határon túli magyarokat a szülőföldjükön szeretnénk boldogulni látni, és ebben támogatni

őket egyrészt lélektanilag is, de ezenkívül igen fontos gazdasági, oktatási és szociális tekintetben is támogatni őket. A Délvidéken, Horvátországban, Muravidéken, Kárpátalján és a Felvidéken elindított gazdasági támogatási rendszer, amely olcsó hitelhez és vissza nem térítendő támogatáshoz juttatja a magyar vállalkozókat, jelentős támaszt szolgáltat a megmaradáshoz például Szerbiában, ahol jelentős az elvándorlás vagy éppen Kárpátalján, ahol szintén ez a jellemző a háború gazdasági és katonai következményeinek köszönhetően.

Mára egy kárpátaljai, egyébként ismerős magyar gazda fogalmazta meg, hogy odajutott manapság, hogy az anyaországi támogatásoknak köszönhetően lassan megbocsátja Magyarországnak a 2004. december 5-i népszavazáson történt elutasítását. Másrészt eljutottunk oda is, hogy ruszin vagy ukrán barátja irigyli, hogy ő most nem magyar. Régen volt ilyen helyzetben a délvidéki magyar ember is. És mindezt úgy értük el, hogy a jószomszédi viszonyt erősítettük Szerbiával, amit mutat, hogy megválasztása után Vučić elnök azt mondta, nem szeretné, ha a magyarok elmennének az országából. Vagyis a szülőföldön való boldogulás az ő céljává is vált. Kevés példa van erre Trianon óta, hogy így nyilatkozzon a magyar kisebbségről egy szomszédos ország vezetője.

Szlovákiában is elindítottuk a gazdaságélénkítő programot, amelynek a délvidékihez hasonlóan az a célja, hogy Szlovákia elhanyagoltabb déli sávját, a Felvidéket erősítsük meg. Itt sem egy lábón áll a magyar nemzetpolitika, hiszen a kiélezett hangnem csillapodása elkezdte hozni az első igen komoly eredményeket is: bekerült a szlovák kormányprogramba, hogy hivatalosan értéknek tekinti az őshonos kisebbségek jelenlétét, valamint elfogadták a Nemzeti Kulturális Alapról szóló törvényt. Ennek a jelentősége nem kisebb, mint hogy a nemzetiségi szervezetek fogják elosztani az egy nemzetiségre eső összeget, ezzel tulajdonképpen végre legitimálják és anyagilag támogatják a kisebbségeket. Erdélyben is készülünk gazdaságélénkítő programot elindítani. Nyilván ez lesz a legnagyobb volumenű az összegek között, de ez lesz nem a 2018-as költségvetés témája.

Általában elmondható a gazdaságélénkítő programokról, hogy ilyen mértékű segítséget még nem kapott a határon túli magyarság, ezen belül a magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások, amelyek túlnyomórészt magyar partnerekkel, beszállítókkal dolgoznak együtt. Ennek az összege elosztva három évre 50 milliárd forint a Délvidéken, Kárpátalján pedig szintén három évre elosztva 32 milliárd forint.

Szeretném indokolni azt is, hogy a nemzeti jelentőségű intézmények támogatására tervezett 8 milliárd 635 millió forintos összeg miért megalapozott. A II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola működési költségeinek kiegészítése 2017. június 30-ával lejár. Idén nyártól tehát már nincs biztosítva a főiskola működése, fejlesztése. Az ukrainai energiaárak és a minimálbérek növekedése pedig tovább emeli a költségeket. Egy háborúval sújtott, belső ellentétektől szétfeszített, kifosztott országtól ma

hiábavaló volna várni, hogy fenntartsa a magyar nyelvű főiskolánkat, vagy akár jelentős mértékben hozzájáruljon a költségeihez. Ha ehhez az elvhez akarnánk ragaszkodni és kikényszeríteni jogos elvárásunkat az ukrán államtól, akkor csak annyit érnenk el, hogy végignézhethetnénk, ahogy eltűnik Kárpátalján a magyar értelmiség, és ennek következtében lassan széthullik nemzetünk ottani közössége.

(11.50)

Hasonlóan józan és minden naivitást kerülő megközelítésre van szükségünk a Romániában működtetett magyar felsőoktatási intézmények, a Sapientia és a Partiumi Keresztény Egyetem esetében is.

A Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem esete példázza, hogy milyen gazda a román oktatásügy. Románia a saját oktatási törvényén is átlép, ha a magyarok érdekeinek a védelméről kellene hogy gondoskodjon. Ezért fontos, hogy ma van gazdasági erőnk, a határon túli magyar felsőoktatásról is tudunk gondoskodni.

Az értelmiség imént is említett megtartószerepével is indokolható, hogy 800 millió forintot irányoztunk elő külföldi magyar diákok és tanárok ösztöndíjának támogatására. Egy történelmi emlékeztetvéstést javítani a Határtalanul!-programmal, amelyre 2 milliárdot szánunk a 2018-as évben, hogy személyes találkozások élményén keresztül is megértsék a magyarországi diákok, hogy milyen széttagoltságban él nemzetünk.

Külön költünk az anyanyelv megtartására: 235 millió forint fedezné ezt a feladatot és 100 millió forint egyéb kulturális feladatok támogatását. Külön soron szerepel 100 millió forint a határon túli magyarok egészségügyi ellátásának fedezésére, ami egyrészt egyes szomszédaink közegészségügyi állapota és a kórházak lokalizációja miatt érthető.

Lehetetlen kitérnem minden tételre, annyira kiterjedt és szerteágazó ma már a határon túli magyarok támogatási rendszere. Összefoglalóan csak azt szeretném megállapítani, hogy ezek a megemelt támogatások is csak arra elegendőek, hogy a megmaradásukhoz a legszükségesebb alapokat végre megtegyük a magyar közösségeinknek.

Lélektanilag is erősíteni kell közösségünket, hiszen immár jogilag is összeköt minket a magyar állampolgárság a legtöbb közösséggel, azonban Trianon 100. évfordulójára még ennél is több kell, ennél is több célzott támogatást kell juttatni a határ túloldalán élő nemzetársainknak.

Ezért is kérem önöket, kedves képviselőtársaim, hogy fogadják el a 2018. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot, hiszen ezzel is a határon túli magyarok boldogulását segítik szülőföldjükön. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP. Tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Számos esetben elmondtuk már, és én ezt tartom a mai napig is, hogy ez igazán az igazságtalanság költségvetése. És azért hangoztatjuk ezt nagyon sokszor, amit ön is mondott, mert más a filozófiánk, más a fontos önöknek, más a fontos nekünk.

Nekünk fontos minden ember Magyarországon, és mi látjuk a számok mögött az embereket is, amíg valószínűleg azok, akik a költségvetést készítik, inkább a számokat látják, hogy számszakilag stimmeljen ez a költségvetés. De arra nem figyelnek, hogy minden döntésük, minden soruk mögött emberek és emberéletek vannak. Éppen ezért nem foglalkoznak, és igazságtalan, hogy nem foglalkoznak azon emberekkel, akik a legrosszabb sorsban vannak, akik a legnehezebb életkörülmények között vannak. Soltész államtitkár úr felsorolta, hogy őszerinte mi mindent tettek a családokért és a családos emberekért. Egyetlenegy dolog volt, ami nagyon sokatmondó volt, hogy miközben nekünk mondta a felszólalását, hiszen többször megszólított minket, hogy „szocialista képviselőtársaim”, egyszer sem nézett a szemünkbe. Mindenfelé másfelé nézett, hiszen belül ő is a legjobban tudja, hogy azokat az embereket, akik a legnehezebb sorsban vannak, a vidéki, a falusi lakosság, akik családosok, most kezdenének életet, pont azok, akik ebben a költségvetésben igazságtalanul járnak.

Miért is mondom ezt? A családi adókedvezmény az, ami a nagy részüket nem érinti. Azért nem érinti, mert nem keresnek annyit, hogy érvényesíteni tudják. Ez az igazán igazságtalan, hogy azon embereknek, akiknek igazán szüksége lenne családoként pluszbevételre, pont ők ezt nem fogják megkapni. Ők az a két réteg, akik minimálbérések, vagy azok, akik közfoglalkoztatottak.

A minimálbért önök megadóztatták, innentől kezdve ez nem kérdés, hogy ők rosszabbul jártak. Azok, akik most közfoglalkoztatottként dolgoznak, álmodni sem álmodhatnak arról, hogy a családi adókedvezményt tudják majd érvényesíteni. Ők azok, akiket nem érint az otthonteremtési támogatás; ők azok, akiket nem érint a CSOK. Ők azok, akik igazán az út szélén lettek hagyva, akikkel nem foglalkozik ez a kormány és nem foglalkozik ez a költségvetés, amelyik a 2018. évről szól. Éppen ezért ezek azok az emberek, akik a következő másfél évben nem láthatnak lehetőséget arra, hogy az ő életük javulni tudjon.

Soltész államtitkár úr azt is elmondta, hogy ha úgy nézzük, akár mondhatjuk azt is, hogy a 13. havi nyugdíjat végeredményben visszaadták. Ez tipikusan az, amikor „hoztam is, meg nem is”. Merthogy a nyugdíjasok azt érzik, hogy nem is. Önök sokszor mondják, ezért biztos van, aki már elhiszi, mert ha sokat hallja az ember, egy idő azt hiszi, hogy ő számol rosszul, csak számszakilag meg nem stimmel a dolog, mert a nyugdíjasok nem érzik. Viszont a lehetőségük meglelt volna rá, merthogy a mi kormányunk, bármit is állítanak, mi csak felfüggesztettük ennek a 13. havi nyugdíjnak az adását, de önök hét évben keresztül nem adták vissza.

Lehetőségük lett volna rá, hiszen azt mondják, hogy a gazdaság nagyon jól teljesít. Ha a gazdaság nagyon jól teljesít, akkor itt lett volna a lehetőség. Nem kívántak élni vele, hiszen nem kívánnak a nyugdíjasokkal foglalkozni. Majd a következő törvény tárgyalásánál is látszik, hogy önök újabb olyan törvényt nyújtanak be, amivel a nyugdíjasokat tovább taszítják majd a kizsákmányolásba.

Soltész államtitkár úr azt is elmondta, hogy kétszeresére nőtt a családi támogatás önök alatt. Csak az a baj, és ebben is igazságtalan ez a dolog, hogy 100 milliárd forintot vettek ki a legalsó rétegek zsebéből, pont ezen a területen. Akkor ez nem igazságos, sehol nem tud igazságos lenni!

Azt gondolom, hogy önök azok, akik nem foglalkoznak azokkal az emberekkel, akiknek ígéreteket tesznek. Nem foglalkoznak a mentősökkel, mert megígérik nekik nagy szavakkal, hogy kapnak óriási béremelést, majd egy luxusbiztróban bejelentik a 10 százalékot. Ezek az emberek nem felejtik el, képviselőtársaim és államtitkár úr, amit önök mondanak, mert meghallják a sajtóban az ígéreteket, majd meglátják, hogy nem azt kapják.

Számos esetben elmondtam azt is, ami az egyik legdurvább, hogy pont azoknak az embereknek az alapilletményét, akik az önök munkáját is segítik a bizottsági üléseken és az Országház működését segítik, most már hét éve nem emelték meg. Az önkormányzati dolgozókat sem, hanem az önkormányzatoknak azt mondják, hogy adjatok, ha van miből; mi megengedjük, hogy adjatok. Csakhogy az önkormányzatokat annyira kizsákmányolták már, hogy nincs miből adniuk erre a keretre.

Igazán igazságtalan ez a költségvetés a fiatalokkal, éppen ezért van az, hogy minden hatodik gyerek már külföldön születik ma. Minden hatodik magyar gyerek külföldön születik, mert egy fiatalnak ma Magyarországon nincs jövőképe, nincs lehetősége, nincs családalapításra lehetősége, nincs lakásvásárlásra lehetősége, nincs autóvásárlásra lehetősége, és minél kisebb településre megyünk, annál kevesebb lehetősége van olyan bérért dolgozni, amiből meg tud élni.

Ezért mondjuk azt, hogy ez az igazságtalanság költségvetése. Ezért mondjuk azt, hogy az lenne az igazi, ha magukba szállnának, és a számok mögött látnák az embert is. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces kör következne, de kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Így aztán előre bejelentett felszólalóként Gelencsér Attila képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az év legfontosabb előterjesztését tárgyaljuk, a költségvetési törvényt, ami ezernyi gondolatot szülhet minden képviselő fejében. Én most azt választottam, hogy választókerületem legnagyobb települése, Kaposvár

önkormányzatának költségvetésén keresztül szeretném bemutatni azt, hogy miért jó ez a költségvetés, miért érdemes ezt a költségvetést támogatni.

De mindenekelőtt talán a legérdekesebb mondat, amit, azt hiszem, az államtitkár úrtól plagizáltam; egy tegnap esti lakossági fórumon mondtam a kaposváriaknak, hogy az egyetlen tétel, ami csökkent ebben a költségvetésben, az a munkanélküliek támogatására szánt összeg, hiszen egyre kevesebben vannak. Ezen kívül minden egyes tétel csak nőtt, és ez látszik a kaposvári városi önkormányzati költségvetésből is.

A kaposváriakkal tegnap, tegnapelőtt és azelőtt is találkoztam lakossági fórumon, minden este. Azt érzem a szavaikból, hogy ők is úgy látják, hogy egyre könnyebb lesz boldogulniuk, 2017-ben is és 2018-ban is, és ők is úgy érzik, hogy többségében egyetlen tudnak előrelépni.

A teljes foglalkoztatottság felé haladunk Kaposvárott. Ma már ott tartunk, hogy 4 százalék körül van a munkanélküliségi ráta. És ha elérjük azt, hogy megéri dolgozni és képesek vagyunk átképezni azokat, akik még kívül vannak a munka világán, nekünk ez egy egészen rövid távon belátható és elérhető cél.

Egyre több jut a családok támogatására a város költségvetésében, az ellenzéki véleményekkel ellentétben.

(12.00)

A biztonságról is annyit, érzékelve a városlakók elmondását, hogy a közbiztonság talán soha ilyen jó nem volt arra mifelénk, és ehhez hozzájárul egyébként az is, hogy se polgármester, se országgyűlési képviselő soha annyi szavazatot nem kapott még Kaposváron, mint amennyit a kötelező betelepítési kvótával szembeni vagy az elleni népszavazáson; tavaly 25 ezren értettek egyet Kaposváron a kormány migrációs politikájával. Tehát általánosságban, ezzel szerettem volna kezdeni, hogy egy javuló tendencia látszik a költségvetésből.

Nézzük az állami támogatásokat, nézzük a fejlesztési forrásokat és nézzük a saját bevételeket sorban! Először is az életpályamodellek hatására 8-10 százalékos béremelés látszik a költségvetésben - az önkormányzati alkalmazottakról beszélek értelem-szerűen -, a köznevelés, a szociális ágazat és 2016-tól már a bölcsődei dolgozók tekintetében is. A szociális ágazatban a szociális ágazati összevont pótlék jelentett jelentős előrelépést.

A köznevelési feladatok támogatásánál - egészen rövidítve mondom - 28 millió forintos többlet látszik. A szociális, gyermekjóléti, gyermekétkeztetési feladatok tekintetében 74 millió forint a többlet, és csak a gyermekétkeztetésre, az ingyenes étkeztetésre fordítható összeg 35 millió forinttal nő. A könyvtárak, a kultúra támogatása: a könyvtárak konkrétan 2,4 millióval fognak többet kapni a város költségvetéséből, a kultúra pedig 24 millió forinttal bővíthet. Összességében elmondható, hogy az a feladatalapú finanszírozás, amit 2013-ban itt a Házban elfogad-

tunk, kitaláltunk, amikor megalkottuk az önkormányzati törvényt, a hozzáfűzött reményeket beváltotta.

Történelmi jelentőségű fejlődések kezdődhetnek meg Kaposváron 2018-ban, igazából már idén is. Németh Istvánról, egy híres, hosszú időn keresztül regnáló polgármesterről neveztük el a programunkat, amelynek következtében soha nem látott mértékű fejlesztések indulnak meg 2018-ban. Csak néhányat citálva: tekintettel arra, hogy beteltek ipari parkjaink, egyetlenegy hely nincsen már, ahova vállalkozást tudnánk telepíteni, ezért szükséges, hogy közel 500 millió forinttal megindul 2018-ban, idén is az ipari parkok fejlesztése, új ipari parkok kialakítása. A közlekedés fejlesztésére a Kanizsai út, Jutai út, Vásártéri út tekintetében 52 millió forintot költünk, és 474 millió forintot kerékpárutak és csomópontok kialakítására. Elindul a foglalkoztatási paktum, ami a helyi együttműködések támogatja mintegy 18 millió forinttal, ez egy nagy program kis része.

Az egészségügyi alapellátásban orvosi rendelőket tucatjával fejlesztünk, az erre eső, a 2018-ra eső rész 274 millió forint. Óvodákat fejlesztünk 355 millióért, zöldváros, a kórház déli tömbjének kialakítása, a történelmi városmag fejlesztése 1,6 milliárd. Hangsúlyozom, az idő rövidege miatt csak a 2018-ra eső részt mondom, az előtte és az utána levő kiadásokat most nem. Barnamezős fejlesztés, Nostra kialakítása, közel 400 millió forint a 2018-ra eső rész. Környezetvédelmi infrastruktúra-fejlesztés, vagyis csapadékvíz-elvezetés 200 millió forint felett. Fenntartható turizmus fejlesztése: Deseda, Dorottya-ház, Szentjakab 1,6 milliárd forint. A leromlott városi területek rehabilitációja - itt a Cseri úti szegregátumra gondolok - 95 millió forint. Szociális alapszolgáltatási infrastruktúra bővítésére 107 millió forint. Összességében elmondható, hogy egyébként a területi és települési operatív program több mint 12 milliárdjából 7,5 milliárd forint 2018-ra esik, ez egy elképesztően nagy szám egy város életében, és még nem beszéltünk a „Modern városok” programról, ami gazdasági, kulturális, szociális élet, egészség, közérzet, fizikai aktivitást segítő fejlesztések és értelem-szerűen infrastruktúra-fejlesztések, ezek így együttesen elindulnak.

Nagyon nagy örömmel számolok be a tisztelt Háznak arról, hogy elindult - nagyon nagy adósság és régóta várt - a Csiky Gergely Színház felújítása, csak a 2018-ra eső pénz több mint 5 milliárd forint. Elkezdtük a napokban az új sportcsarnok építését, csak 2018-ban 2,5 milliárdot költünk rá. Hamarosan elindul az 50 méteres versenyszoda építése, mintegy 2 milliárd, ami 2018-at érinti, a Deseda Kemping 818 millió forinttal, vagy a volt levéltár felújítása. Összességében elmondható, hogy a „Modern városok” programjának nagy keretéből mintegy 10 milliárd forint esik 2018-ra, ez még hozzájön a települési operatív programhoz, ez a kettő együtt mintegy 18 milliárd forint. Egy költségvetési törvény felszólalásában kihagyhatatlan, hogy a kormány döntött 96 milliárd forintról a 67-es útra, ami Kaposvárt az

M7-es autópályával köti össze, ami a város szempontjából most már elengedhetetlenül fontos volt, hogy meginduljon.

A város saját bevételei is a kormányváltás óta évről évre nőnek. Gyakorlatilag szinte minden évben alultervezi a város a saját bevételeit, hiszen nem is reméli, hogy annyi, vagy nem is meri megtervezni a nagyobb számot, és mégis az év végére gyakran százmilliókkal több bevétel realizálódik. A helyi iparüzési adó folyamatos növekedése teljesen nyilvánvaló, evidens bizonyítéka annak, hogy a helyi gazdaság Kaposváron erősödik, ez is egy óriási öröm.

Összességében tehát elmondható, tisztelt képviselőtársaim, hogy Kaposvár város önkormányzatának költségvetési számai alapján a 2018. év nagy reményekkel van előttünk, tekintettel arra, hogy mind az állami támogatások, mind a fejlesztési források, mind pedig a saját bevételek növekvő tendenciát mutatnak, így aztán a boldogulásunkat és azt, hogy mindenki egyet előreléphessen, ez a költségvetés kiválóan garantálja, ezért én is azt kérem a tisztelt Háztól, hogy a 2018-as költségvetési tervezetet támogassa. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A több napos vita utolsó képviselői felszólalása következik, amennyiben nem változik a helyzet - *(Jelzésre:)* de mivel a Magyar Országgyűlésben ülünk, mire ezt a mondatot kimondtam, már változott a helyzet. Így aztán elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Urak! Valóban, egy hosszú vita egyik fontos állomásán vagyunk túl, ezért engedjék meg, tekintettel az idő rövidségére is, kicsit taxatíve néhány olyan pontot hadd emeljek ki, amelyek a mi megítélésünk szerint az államháztartási folyamatok fő kockázatait jelentik a 2017-18. évek során.

Az első, hogy a költségvetési törvények bevételi előirányzatai optimisták, és ezzel egyidejűleg a kiadásoknak akár a választásokkal is összefüggő túlfutása szintén problémákat okozhat a következő évi költségvetés teljesülése során. A második, hogy a tervezettnél várhatóan lassabb GDP-növekedés rontja a GDP-arányos mutatókat, s különösen a bérek és a fogyasztás kisebb dinamikája esetén elmaradást okoz az államháztartási bevételeknél. A harmadik, hogy a 2018. évi költségvetésben a 2016-17. évi mintegy 400 milliárd forintos egyszeri bevételek helyettesítési szüksége is tükröződik a központi alrendszer 3 százalékos fölöltre tervezett hiányában.

Aztán az EU-s források gyorsított lehívása rontja a megvalósítás hatékonyságát, és radikálisan csökkenti a választások utáni időszak mozgásterét. A fejlesztési célokban láthatóan a presztízsszempontok és a lobbierdekek meghatározó volta ugyancsak rontja a későbbi fejlődés lehetőségeit. Továbbá a fő probléma az, hogy az EU-támogatások dagályát a kor-

mányszat nem a későbbi évek megalapozására fordítja, hanem ezzel ellentétesen, a választások miatt még inkább a jövő terhére költsékeznek.

Emellett, tényleg csak taxatíve: a költségvetési folyamatok átláthatósága az idén sem változott; a költségvetés korai elfogadása, ami a nemzetközi példákkal teljesen ellentétes, nem növeli a kiszámíthatóságot, hiszen a kormány folyamatosan él a költségvetés módosításának eszközével.

(12.10)

Ez történik a 2017. évi költségvetéssel kapcsolatban is. Ezek a változtatások egyébként markánsnak tekinthetők a költségvetés keretszámaival összevetve. Az adórendszer fő problémái 2010 óta fennállnak, erre az Európai Unió a jelentésében is felhívta a figyelmet. Ezek szintén változatlanok lesznek a következő időszak költségvetésében is. Ezért mondjuk azt és ezért jellemezzük úgy ezt a költségvetést, hogy ez mégiscsak egy választási költségvetés, annak ellenére, hogy a kormányzati szereplők és a kormányzó többség folyamatosan cáfolja. De ha nézzük a trendeket, egészen biztosan láthatjuk, hogy ez egy választási költségvetés.

A másik, hogy ez az igazságtalanság költségvetése is, amit nem véletlenül címkézzük, hívunk így. Hiszen ha a költségvetés kiadási oldalát megnézzük, a jóléti kiadásokra GDP-arányosan kevesebbet költ, vagy kevesebbet tervez költeni a kormányzat a következő évben, és ez egészen biztosan nem szerencsés. Ahogyan a sok hozzászólásban is elhangzott, a jövedelmi különbségek a felső 10 és az alsó 10 százalék között ma már nyolcszorosak. Ez talán a rendszerváltás utáni egy-két évben volt így, akkor volt ilyen magas a különbség a legjobban fizetett és legkevésbé jól kereső 10 százalék között. Emellett, ahogy ma több kollégám, LMP-s képviselőtársam is elmondta, a magyar családoknak körülbelül egyharmada a létminimum alatt él. Ezért mondjuk azt, hogy úgy kellene a költségvetést összeállítani, hogy az ne a kiváltságos kevesek érdekeit, ne csak a jobb módúak érdekét szolgálja, hanem egyenlően kerüljön szétosztásra a társadalom tagjai között. Az egyenlőség alatt azt értjük, hogy akinek nagyobb a szüksége, aki nagyobb segítségre szorul, tehát alacsonyabb egzisztenciális státusszal rendelkezik, azoknak az embereknek kellene nagyobb támogatást és segítséget adni. Ez igaz a társadalompolitikától kezdve sok minden más ilyen kérdéskörre is.

Ezért mondjuk azt, hogy ez egy igazságtalan költségvetés. Ha egy költségvetés igazságtalan, akkor semmilyen formában nem érheti el a célját, még akkor sem, ha adott esetben egy-egy választókerületnek kedvező intézkedéseket tartalmaz. A költségvetés mindig az országnak, a nemzetnek szól, nem csak egy-egy választókerületnek. Éppen e miatt az ok miatt a szocialista frakciónak fogja támogatni ezt a költségvetést. Ugyan Fónagy államtitkár úr korábban elmondta, hogy ez egy ilyen szokásos dolog, azt hiszem, így fogalmazott, szó szerint idézem: az ellen-

zék ócsárolja a költségvetést. Én ezt nem ócsárolásnak hívnám, államtitkár úr, egyszerűen másképpen gondolkodunk bizonyos szakmai kérdésekről, társadalmi trendekről vagy magáról a magyar társadalomról. Szerintem ez nem baj, valószínűleg azért vagyunk más pártban, mert más szociálpolitikában, más oktatáspolitikában, más gazdaságpolitikában vagy más egészségpolitikában hiszünk. Valóban, ahogy Banai államtitkár úr egyszer mondta, és én is így fogalmaztam, majd rábizzuk a választópolgárokra, hogy melyik politikát tartják üdvözítőbbnek Magyarország szempontjából.

Emellett még egy olyan jellemzőre hívnám fel a figyelmet, amiben egészen biztosan változtatnia kell a kormánynak. Ez pedig a korrupció. Korábban Becsó képviselő úr Nógrád megyéből, Salgótarjánból arról beszélt, hogy az előző időszakban nyakig ért a korrupció. Azt kell mondanom, hogy most akkor már slaggal sem ér ki az orruk a korrupcióból. Tehát az egészen biztos, hogy ezen változtatnia kell a kormánynak, hiszen a választópolgárok, a gazdasági szereplők másról sem beszélnek, mint hogy kiszámíthatatlanság van, terrorizálás és hatalmas korrupció a gazdaságban is. Éppen ezért újra és újra fel kell szólítsuk önöket arra, hogy tegyenek valamit a korrupcióval szemben. Nem helyes, ha ennek a költségvetésnek a haszna a kiváltságos keveseken belül a saját családjaik hasznát is jelenti. Önök mindig úgy fogalmaznak, hogy családbarát kormány. Ez úgy igaz, hogy sajátcsalád-barát kormány. Éppen ezért hívjuk mi ezt a költségvetést nemcsak egy választási költségvetésnek, hanem, ahogy az imént is említettem, ez egy igazságtalan költségvetés és a korrupció költségvetése is.

Éppen ezért, mivel ez egy választási költségvetés, az igazságtalanság és a korrupció költségvetése, az MSZP-frakció ebben az évben sem fogja támogatni ezt. Abban bízunk, hogy ez a költségvetés az utolsó volt, amit önök megterveztek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Tilki Attila képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. TILKI ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy gondolom, hallgatva a szocialista képviselők hozzászólásait, hogy azok hiteltelenek. Amikor arról beszélnek, hogy igazságtalan költségvetés-e a mostani, az igazságtalan ellentéte az igazságos, akkor megkérdezem, az önök nyolcéves ciklusa alatt készített költségvetések tekintetében igazságos volt-e, hogy egy családból közmunkaprogramon csak egy ember dolgozhatott, mert mi, polgármesterek pontosan tudjuk, hogy ez volt a szabály.

Igazságos volt-e, hogy voltak olyan térségek, ahol az emberek számára mentő sem volt elérhető? *(Bangóné Borbély Ildikó: Mert most elérhető, ugye?)* Volt ilyen térség a saját választókerületemben. Mi két mentőállomást építettünk fel. Önök ezt elmulasztották. Igazságos volt-e, hogy a legszegényebb rétegeket

érintő térségben vasútvonalakat zártak be az önök költségvetése alapján? Fehérgyarmat–Zajta között bezárták a vasútvonalat. Mi visszaállítottuk. Igazságos volt-e az, hogy tönkretették a kistelepüléseket, és a kormánynak ahhoz, hogy normálisan tudjanak működni az önkormányzatok, a kistelepüléseket és a városokat is konszolidálni kellett.

Tehát ha önök arról beszélnek, hogy igazságtalan ez a költségvetés, akkor példákkal és konkrét példákkal tudjuk visszautasítani, hogy nem mondanak igazat. Hiteltelen, ahogy megfogalmazzák a felvetésüket. Visszaemlékszem arra, amikor azt mondták, hogy a megépülő új M3-as szakaszon, ahol a megyei autópálya-matricát bevezettük, nem járnak az emberek. Mindennap ott járok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és Bangóné jut az eszembe. Kedves képviselőtársam, nézze meg, mennyi autó közlekedik arra! *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nekem meg az jut eszembe, hogy lejárt a képviselőcsoport időkerete. Köszönöm szépen a megértését, képviselő úr. Kétségkívül önnek jobb dolog jutott eszébe, mint nekem.

Tisztelt Országgyűlés! Most, minthogy a frakciók időkerete elfogyott, illetve az a frakció, amelynek rendelkezésére áll időkeret, nem képviselteti magát, így aztán... *(Dr. Gyüre Csaba jelzésére:)* Kétségkívül látom jobbikos képviselőtársaim intését, hogy 4 másodpercük van. Amennyiben ki akarják használni, a házszabály erre lehetőséget ad, én meg felszólítom önöket, hogy akarnak-e. *(Szilágyi György és dr. Gyüre Csaba jelzésére:)* Nem. Akkor mégiscsak nekem van igazam, hogy nincs több felszólalás, de kötelességem megkérdezni. Jelzik, hogy nincs, így aztán az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Banai államtitkár urat, kíván-e reflektálni. Gondolom, igen. *(Banai Péter Benő: Igen.)* Öné a szó. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hosszú vita után vagyunk, két és fél napon keresztül vitatta meg a tisztelt Országgyűlés a jövő évi költségvetés-tervezési javaslatot. Abban bízom, hogy néhány félreértést talán sikerült tisztázni. Megköszönöm a támogató észrevételeket, megköszönöm a kritikai észrevételeket, és abban bízom, hogy a kritikai észrevételekre a pontos cáfolatot is megkapták, akik ezeket az észrevételeket felvetették.

Minden költségvetés-tervezési javaslat és az ahhoz kapcsolódó adószabály-változások az adott kormányzat gazdaságpolitikájának az egyik legfontosabb elemét képezik. Úgy látjuk kormányzati oldalról, hogy az a gazdaságpolitika, amit az elmúlt években, 2010 óta a kormányzat és az Országgyűlés döntései alapján az érintett szervezetek végrehajtanak, alapvetően sikeres. A sikerességet lehet mérni abban, hogy a költségvetés stabilitását helyreállítottuk. Kilenc év után kikerültünk a túlzottdeficit-eljárásból,

ma már nem kérdés, hogy képes-e az ország 3 százaléknál tartani a hiányt, de ezen túl, azt gondolom, a sikeresség mérhető a gazdasági fejlődés mértékében, vagy mérhető a foglalkoztatottak számában, a munkanélküliség csökkenésében. Az eddigi eredményeket a nemrég napvilágot látott 2017. évi első negyedévi GDP-növekedési adatok is alátámasztják, azt gondolom, 4,1 százalékos mértékben bővült 2017. első negyedévében a magyar gazdaság. Ez jó alap arra, hogy az idei évben 4 százalék körüli és jövő évben is 4 százalékot meghaladó gazdasági növekedéssel tudjunk kalkulálni. Emellett az Európai Bizottság úgy látja, hogy év végére a munkanélküliségi ráta az uniós tagállamok közül a harmadik legalacsonyabb, 4,1 százalékos lehet.

Ezek tehát azok a fundamentumok, amelyek, azt gondolom, a kormányzati gazdaságpolitika sikerét mutatják, és e gazdaságpolitika folytatása tükröződik a jövő évi költségvetésjavaslatban.

(12.20)

A gazdaságpolitikai prioritások tehát a foglalkoztatottság további bővítése elsősorban a versenyszférában, a béremelések eddig látott ütemének továbbvitele 2018-ban is, értelemszerűen mindezek elérése érdekében a gazdaság érdemi bővülése és párhuzamosan a hiány alacsonyan tartása és az államadósság csökkentése. Ezeket a gazdaságpolitikai prioritásokat ha lefordítjuk a költségvetésjavaslat fő céljaira, fő értékeire, akkor azt gondolom, hogy nyugodtan mondhatjuk, hogy valóban, ez a jövő évi költségvetésjavaslat a munkából élők költségvetése.

Hiszen ha három prioritást kell kiemeljek, akkor a munkára, a munka elismerésére, a családok támogatására és a biztonság megőrzésére fókuszál a költségvetés. Munkára, hiszen a jövő évben a minimálbér és a garantált bérminimum érdemi emelkedésével számolunk, azzal, hogy ez a versenyszférában a további bérkategóriák esetén is érdemi emelkedést eredményez. Azzal számolunk, hogy a reálbérek növekednek, és azzal számolunk, hogy a közszféra számos területén is érdemi béremelés fog megvalósulni.

A családok megerősítésével kalkulálunk a 2018. évben, hiszen az összes, a családokat érintő támogatások összege jövőre a GDP 4,7 százalékát érheti el, mintegy 1900 milliárd forintot meghaladó összegben. Konkrét intézkedések is vannak, ha arra gondolunk például, hogy a két gyermeket nevelő családok adókedvezménye bővül, vagy ha arra gondolunk, hogy az összes családi adókedvezmény összege bőven 300 milliárd forint fölé kerül.

Azt gondolom, hogy az elmúlt két és fél napban sikerült egyértelműen megcáfolni azokat az észrevételeket, azokat a véleményeket, amelyek szerint ez a családtámogatási rendszer csak a jobb módúaknak kedvez. Hadd ismétljem el ismét: ha a két kereső együttes bruttó jövedelme 309 ezer forint körüli, akkor már teljes mértékben igénybe vehető három

gyermek esetén is a családi kedvezmény összege. A mai magyar átlagkereset a KSH legutóbbi statisztikai adatai alapján, 2017. január-februári adatok alapján 274 300 forint. Ez az átlagkereset. Vagyis egy családban, ha két kereső jövedelme fejenként érdemben kisebb, mint az átlagkereset, akkor is maximálisan igénybe tudják venni a családi kedvezmény összegét.

Azt gondolom, hogy ez a családpolitikai intézkedéssorozat, ez az igen jelentős, európai összehasonlításban mérten kimagasló családtámogatási rendszer is kellett ahhoz, hogy ma már arról beszélhessünk, hogy a termékenységi ráta érdemben javult: 1,49 százaléka a legutóbbi adatok alapján. Ez nem elegendő természetesen, de látnunk kell a tendenciát, és bízunk kell abban, hogy ez a tendencia fennmarad, és azon kell gondolkoznunk, hogy mit tudunk még tenni annak érdekében, hogy ez a mutató följebb emelkedjen.

Végül a munka, a család mellett a biztonságot hadd emeljem ki. Azt gondolom, alapvető fontosságú ma, hogy megvédjük a magyar és a schengeni határokat, alapvető fontosságú, hogy Magyarország ne legyen átjáróház, hiszen ha a gazdaság bővüléséről, a munkahelyek biztonságáról beszélünk, a családok biztonságáról beszélünk, akkor nem lehet eléggé hangsúlyozni azt a célt, hogy Magyarországon ne lehessenek olyan események, amelyek bizony sajnálatos módon Európa nyugati részében számos országban előfordultak.

Munka, család, biztonság. A munkából élők költségvetése a bővülő gazdaság, a nagyobb foglalkoztatás lehetővé teszi azt, hogy számos területen, gyakorlatilag az államháztartás minden területén többletkiadásokkal számolhassunk. Én abban bízom, hogy az elmúlt két és fél napban tényszerűen sikerült megcáfolni azt, hogy forráskivonás valósulna meg több területen, lásd egészségügy vagy oktatás.

Hangsúlyoznom kell ismét, hogy az említett területek, így az egészségügy, az oktatás vagy a nyugdíjterülete vagy a határon túli magyarok támogatási összege - ahogyan arra Tilki Attila képviselő úr rámutatott - vagy a határon belül élő nemzetiségek támogatása ismét növekedett. Ha az utóbbi két tételt emlitem, akkor azt is mondhatom, hogy soha ilyen összegű támogatásokat az éves költségvetések nem tartalmaztak. Sem a nemzet egységét kifejező határon túli magyarok támogatása tekintetében, sem a trianoni határokon belül élő nemzetiségek megbecsülése tekintetében és szerepük fontosságának kiemelése tekintetében.

Nyugdíjról sok szó esett. Én is említettem, hogy bővülnek az összegek. Meg kell erősítenem azt, hogy a nyugdíjak reálértékének megőrzése mellett, amely reálérték az elmúlt hat évben mintegy 10 százalékkal bővült, az idei évben is és a jövő évi, a tisztelt Ház előtt lévő költségvetésjavaslatban is számolunk a nyugdíjprémium összegével, hiszen a gazdaság bővülése a 3,5 százalékot meg fogja haladni.

Gyakorlatilag tehát minden területen bővülő kiadásokról beszélünk. Mi az, ami csökken? Talán kevesebb szó volt róla: például az állami kamatki-

adások. És azt gondolom, hogy ez a felelős gazdálkodásnak a hangsúlyát is magában foglalja. Az állam kamatkiadásai érdemben 3 százalék alá csökkennek, uniós módszertan szerint GDP arányában 0,3 tizeddel csökkennek, a nettó kamatkiadások az ideai várható 2,9 százalékról 2,6 százalékra.

Emlékeztetnék mindenkit arra, hogy ez néhány évvel ezelőtt a GDP 4 százaléka fölött volt. Ez azt jelenti, hogy a kamatkiadásokon több száz milliárd forintot spórolt meg Magyarország, több száz milliárd forintot spóroltak meg a magyar adófizetők.

Igen, ez a kiszámíthatóság, ez a stabilitás is kellett ahhoz, hogy amit meg tudunk spórolni a kamatkiadásokon, azokat vissza lehessen fordítani például az egészségügyi ágazat béremelésére vagy az oktatási ágazat béremelésére. Ilyen szempontból tehát alapvető fontosságú, hogy az államadósság csökkentését, a fegyvelmezt államháztartási gazdálkodást 2018-ban is megőrizzük.

Kiemelem ezt annak tükrében is, hogy a képviselői módosító javaslatok, egyéni képviselői módosító javaslatok beadásra kerültek, és látok olyan módosító javaslatokat, amelyek jelentősen felpuhítanak ezt a költségvetési gazdálkodást, ezt a költségvetést, ahol minden terület, gyakorlatilag minden terület többletkiadásokkal számol. Ha felpuhítjuk a költségvetést, az odavezet, amit már egyszer megtapasztaltunk 2002 után, amikor bizony nem stimmeltek a számok.

Engedje meg, Heringes Anita képviselő asszony, hogy idézzem önt. Ön azt mondta, hogy csak arra figyelünk, hogy stimmeljenek a számok, és nem látjuk az embert. (*Heringes Anita: Mert az embert nem látjátok soha.*) Képviselő asszony, ön pontosan tudja, hogy hova vezetett az, amikor nem stimmeltek a számok. Ne kelljen ismét elmondanom azt, hogy az elmúlt évtizedben mennyire nem stimmeltek a számok, és ez odavezetett, hogy 2010 előtt az önök javaslatára a bérek csökkentésére került sor a közszférában vagy a nyugdíjak csökkentésére.

Én azt állítom, hogy most egy olyan gazdaságpolitikai helyzetben vagyunk, ahol különböző területekre több forrás áll rendelkezésre úgy, hogy a kormánytól független Állami Számvevőszék, a kormánytól független Költségvetési Tanács és a kormánytól független hazai és nemzetközi elemző szervezetek szerint stimmelnek a számok, vagyis a költségvetés stabilitását is meg tudjuk őrizni.

Ezen környezet alapján tehát azt gondolom, hogy a költségvetés esetleges módosításainak későbbi megvitatását követően, ha a tisztelt Országgyűlés megőrzi a beterjesztett költségvetés-törvény-javaslat főbb irányait, akkor azzal tudunk számolni, hogy valóban a munkából élők költségvetése lesz a 2018-as költségvetés. Valóban a családok további megerősítéséről fog szólni ez a jövő évi költségvetés, és mindamellett, ahogyan említettem, a hosszabb távú stabilitást is meg tudjuk őrizni.

Ezen gondolatokkal javaslok a tisztelt Országgyűlésnek a későbbiekben a módosító indítványok megvitatását, majd ezt követően a törvényjavaslat

elfogadását. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A jövő héten a bizottságok tárgyalják a benyújtott módosító javaslatokat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a közérdekű nyugdíjas szövetkezetek létrehozásával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Kósa Lajos, Czomba Sándor, Turi-Kovács Béla fideszes képviselő urak és Harrach Péter úr, a KDNP frakcióvezetője által benyújtott előterjesztés T/15558. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót a napirendi pont előterjesztőjének, Kósa Lajos képviselő úrnak, a Fidesz frakcióvezetőjének, parancsoljon!

(12.30)

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan módosítást tárgyal most a parlament, amely a szövetkezeti törvényt módosítja, és egy teljesen új típusú szövetkezetet hoz létre. Teljesen új típusú a szövetkezet azért, mert ennek a szövetkezettípusnak csak olyan személyek lehetnek tagjai, akik nyugdíjellátást kapnak, tehát nyugdíjasok. Számukra szeretnénk lehetőséget adni; lehetőséget, semmilyen kötelezettség nincs, lehetőség van, lehetőség lesz, ha a parlament ezt elfogadja.

Miről is van szó? A korábbi foglalkoztatáspolitikában - nyugodtan mondhatom - évtizedes múltra visszatekinthet néhány egészen speciális foglalkoztatási forma, ami csak Magyarországon jellemző, sehol az Európai Unióban más ilyen jellegű nincs, ez pedig a diákszövetkezetek működése, a diákszövetkezetek munkába bevonása. Ennek a mintának a példáján felbuzdulva gondoltunk arra, hogy teljesen leutánozva a diákszövetkezeti működést, a nyugdíjasok számára is megteremtjük ezt a lehetőséget.

Mind a két jogviszony, ha valaki diák vagy nyugdíjas, speciális jogviszony, hiszen egyébként biztosított az alapjogviszonya kapcsán, a diákok biztosítottak mint diákok, a nyugdíjasok biztosítottak mint nyugdíjasok. Ezért akár a diákszövetkezeteknél, a nyugdíjas-szövetkezeteknél is személyes közreműködéssel - tehát szigorúan csak szövetkezeti tagok - úgy tudnak a szövetkezet által vállalt munkában részt venni, hogy nem kell a biztosítási költségeiket az ő foglalkoztatásuk kapcsán a munkaadónak kifizetni. Csak az szja, amit ezek az emberek megkeresnek a személyes közreműködésükkel, ez tartozik adó alá.

Teljesen nyilvánvaló, hogy ez egy atipikus foglalkoztatási forma. Alapvetően egy sor munka, egy sor állás nem betölthető nyugdíjas-szövetkezeti munkavállalással vagy megbízással, hiszen teljesen világos, hogy míg a munka törvénykönyve alá tartozó foglalkoztatás kötelezettséget jelent, tehát a munka

törvénykönyve alá tartozó foglalkoztatásnál a munkaadónak kötelezettsége van a foglalkoztatásra, a munkavállalónak meg kötelezettsége a munkavégzésre, itt ilyenről szó sincs. Ez egy rendkívül laza, a diákszövetkezetek esetén nagyon jól működő forma. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az!)*

Azt láttuk, hogy az elmúlt időszakban, 2010-től kezdődően sikerült ezt a foglalkoztatási formát teljes egészében rendbe tenni. Az Európai Unió kötelezettségsegési eljárást indított Magyarország ellen azért, mert a diákszövetkezeteket korábban a munka törvénykönyve alá tartozó foglalkoztatási szabályoknak megfelelően kezeltük, és bizony az nem alkalmas a diákszövetkezeti forma kezelésére. Átvittük a szövetkezet alá, felszámoltuk az ezzel kapcsolatos visszaéléseket, fordított áfát vezettünk be az atipikus foglalkoztatási formáknál, a munkaerő-kölcsönzésnél és a diákszövetkezeteknél is. Ezzel egyébként mintegy 35 milliárd forintnyi plusz áfabevételt hoztunk a költségvetésnek, mert ezzel az áfával visszaélőket sikerült kiszorítani a piacról.

Bevezettük akkor ott a minimális foglalkoztatási díjazást a diákoknál, mint egy kvázi minimálbért. Az egész rendszert úgy tudtuk rendbe tenni, hogy annak a tapasztalatnak az alapján, nyugodtan mondhatom, belevághatunk a nyugdíjas-szövetkezeti forma kialakításába.

Végeztünk felméréseket. Egy reprezentatív kutatás alapján a nyugdíjasok 40 százaléka, tehát 2,7 millió embernek a 40 százaléka mondta azt, anélkül egyébként, hogy pontosan tudta volna, hogy micsoda a szövetkezeti forma *(Bangóné Borbély Ildikó: Ez az!)*, azt mondta, hogy természetesen nagyon szívesen csatlakozik, természetesen érdeklí, mert nagyon sok nyugdíjas van úgy vele, hogy már a munka törvénykönyve alá tartozó álláshelyen nem szívesen van bent, napi 8 óra kötelezettség jár vele, és élne egy olyan lehetőséggel, hogy van nyugdíja, azt nem érinti semmilyen változás, de egyébként a ráérő idejében vagy amennyire az egészsége meg az energiái, az időbeosztása lehetővé teszi, elmenjen munkába naponta, hetente egy-két napot, egy-két órát, mikor hozzon adja ki az ideje. És egy ilyen lehetőséggel kifejezetten szeretnének élni a nyugdíjasok, legalábbis a 40 százalékok így nyilatkoztak.

A potenciális munkaadók szintén úgy nyilatkoztak, hivatkozhatok itt például a szövetkezeti bolthálózatot üzemeltető Coop-hálózat vezetőjének a mondására, vagy nyugodtan mondhatom a VOSZ alelnökének nyilatkozatait, Dávid Ferenc nyilatkozatait, hogy ez egy nagyon jó lehetőség. Bizonyos, kifejezetten olyan területeken, ahol munkaerőhiány van, ez a rugalmas foglalkoztatási forma beválhat, és nagyon jó lehetőséget ad azoknak az embereknek, akik már nyugdíjellátást kapnak, de még van bennük tetterő arra, hogy foglalkoztatásban részt vegyenek.

Hogyan működne ez a forma? Néhány példát szeretnék ezzel kapcsolatban mondani, mert számos félreértés volt, amit én a nyilatkozatok kapcsán láttam a nyugdíjas-szövetkezet működésével és ezzel a foglalkoztatási formával kapcsolatban.

Megalakul egy nyugdíjas-szövetkezet, belépnek a tagok az alapszabályban meghatározott hozzájárulással. Ez 500 forint, nem több. A diákszövetkezeteknél a fő szabály 1000 forint, amit, tudni kell, hogy akkor visszakapnak, ha kilép az illető. De lehet 500 forint, ad absurdum lehet 100 forint, tehát ez nem pénz kérdése. Belép, megalakítják a nyugdíjas-szövetkezetet, tíz ember a minimális létszám, de mondjuk, összejön ötven ember, és azt mondják, hogy megalapítottuk a nyugdíjas-szövetkezetet.

A nyugdíjas-szövetkezet szerződik valamilyen munkára egy munkaadóval. Ez alapvetően megbízási szerződés, tehát nem munkaszerződés. Azt mondja egy szövetkezeti bolthálózat, hogy ezzel a nyugdíjas-szövetkezettel egy adott településen, Kisújszálláson szerződök heti 50 óra kereskedelmi munkára, tehát 50 órát leszerződök a nyugdíjas-szövetkezettel. A nyugdíjas-szövetkezet biztosítja a feltételeket. Tehát ez azt jelenti, hogy kijelöli azokat a tagokat, csak a tagokat, akik a nyugdíjas-szövetkezet tagjai, hogy ők fogják, mit tudom én, tizenötven teljesíteni ezt az 50 munkaórát bolti kereskedelmi munkában.

Ők osztják be, hogy ki mikor megy. Rendkívül rugalmas a dolog. Be van osztva valaki, de szólt, hogy ne haragudjatok, megjöttek az unokák, orvoshoz kell mennem, bármi dolgom van, hiába osztottatok be kedden 10-től 12-ig munkára, nem tudok menni, de helyettem küldöm a másik szövetkezeti tagot, aki éppúgy megfelel a feltételeknek, mindenfajta munkabiztonsági előírásoknak, és helyette ő megy be. Ebből a munkaadó, aki a megbízási szerződést aláírta, a boltos, csak annyit érzékel, hogy valaki jön, akit egyébként ismer, mert a neveik le vannak adva, hogy kik mehetnek oda, és akkor 10-től csak egy telefon, hogy most akkor nem Kovácsné megy, hanem Béla bácsi, és ő megy be. De egyébként saját maguk osztják be ezt a foglalkoztatást.

Ez kifejezetten arra jó egyébként, hogy például kereskedelmi egységeknél nyilvánvaló, hogy a boltok forgalma egyenetlen. Van, amikor elegendő egy minimális személyzet. És ki nem látta azt a helyzetet, amikor viszont csúcsporgalom van, és a pénztárnál kell sorba állni hosszabb időt, mert a munka törvénykönyve alá tartozó foglalkoztatásnál, ha rendes alkalmazottat vesznek föl, azt nem lehet, mondjuk, minden második nap 2 órára beültetni a csúcsporgalmi időszakokra. Tehát fogja magát és leszerződik ilyen munkára. Ez rendkívül rugalmas.

A nyugdíjas, amit keres, az egyébként a sajátja. Természetesen félreértés ne essék, ez alapvetően pénzügyi lehetőség. Mi csak annyit írtunk bele a törvénybe, hogy amennyiben a szövetkezetnek pénzügyi eredménye van, azt a tagok számára kifizetheti adómentesen és különböző lehetőségek formájában; egyébként pénzben is, csak akkor megint adózik utána. Ez megint csak egy lehetőség. Összességében tehát ez egy nagyon-nagyon rugalmasan működő forma.

Természetesen nem tudjuk, hogy beválik-e vagy sem. De azt tudjuk, hogy a diákszövetkezetek esetében 135 ezer diák dolgozik az országban, és együtte-

sen egy évben teljesítenek durván 22 milliárd forintnyi munkát, ennyit a saját közreműködésükkel. Amennyiben a szövetkezet külső embert alkalmaz, aki nem szövetkezeti tag, ilyen típusú munkára, akkor természetesen minden társadalombiztosítási kedvezménytől meg adókedvezménytől eselik. Természetesen adtunk lehetőséget arra, hogy ha a nyugdíjas-szövetkezet nem tudja megoldani, akkor tud szövetkezeti tagként maximum a tagság 10 százaléka erejéig olyan embert is tagnak felvenni, aki nem nyugdíjbiztosított, tehát nem nyugdíjas, viszont rá nem vonatkozik semmilyen kedvezmény, mert ő nem nyugdíjas.

(12.40)

A diákszövetkezeteknél is megvan ez a lehetőség, ott a gyakorlati tapasztalat azt mutatja, hogy igazából a szövetkezet saját könyvelését, HR-tevékenységét és egyéb backoffice-tevékenységét meg a saját adminisztrációját is inkább a diákok látják el, tehát jól működik ez a rendszer, nagyon ritka, amikor egyébként munka törvénykönyve alá tartozó foglalkoztatással foglalkoztatnak ezek a szövetkezetek.

Én azt gondolom, hogy ha a 2,7 millió nyugdíjas azt jelezte, hogy szívesen élne ezzel a lehetőséggel - ezt a lehetőséget egyszer már megteremtettük 2010 óta, végigküzdöttük az Európai Unióval ezeket a vitákat, nyugvópontra jutott ez a kérdés, sikerült megoldani azt is, hogy az Európai Unió azt követelte, hogy a diákszövetkezetek esetén a diákoknak kötelező legyen kiadni a szabadságolást, ami diákjogviszony esetében nehezen értelmezhető, hasonlóképpen a nyugdíjast is rendkívül nehéz szabadságolni, mert ez egy teljesen más jogviszony, de ezeket a kérdéseket tudtuk rendezni -, én mindenkit arra biztatok, hogy nézzünk meg egy ilyen lehetőséget. Számításaink szerint, ha durván 100 ezer nyugdíjast sikerül egy ilyen lehetőségbe bevonni, akkor ők a munka törvénykönyve alá tartozó foglalkoztatási formára átszámítva durván 20 ezer ember munkáját tudják elvégezni. Persze, ez attól függ, hogy mennyire aktívak.

Csak egy számot mondok: a tavalyi évben a Tesco áruházak a diákszövetkezetektől hárommillió munkaórát szerettek volna szerződni, a diákszövetkezetek azt mondták, hogy kétfélmilliónál többet szerződni semmi szín alatt nem tudnak, mert egész egyszerűen nincsen ennyi diák. Tehát hogy a piacnak van ilyen típusú igénye, az napnál világosabb. Főleg a szezonális tevékenységeknél előszeretettel alkalmazzák ezt a rugalmas foglalkoztatási formát azok, akik ilyen szolgáltatást nyújtanak, az idegenforgalom, vendéglátás, kereskedelem, turisztika tipikusan ilyen ágazat.

Én arra kérek mindenkit, hogy fontolja meg ennek a lehetőségnek az elindítását. Kockázat aztán tényleg nincsen benne. Ez költségvetési kiadással egészen biztosan nem jár, hozhat egy picit bevételt, jelentéktelen egyébként, tehát nem ezért csináljuk, és az is napnál világosabb, hogy nem abból a szem-

pontból kell nézni ezt a területet, hogy hogyan befolyásolja ez az intézmény a magyar munkaerőpiac alakulását, mert teljesen nyilvánvaló, hogy senki nem abban gondolkodik - mi semmiképpen sem -, hogy most itt bármifajta munkaerő-problémát a nyugdíjasokkal kellene megoldani. Mi egy lehetőséget szeretnénk kínálni a nyugdíjasoknak, szeretnénk, ha a nyugdíjasok olyan rugalmas feltételek között tudnának az erejükhöz mértén munkát vállalni, ha van kedvük, amely mindenkinek jó; a nyugdíjasnak is egy sor előnnyel jár az, ha ilyen típusú lehetőséget megnyitunk. A diákok esetében például számos szövetkezeti tag diák azért lép be a szövetkezetbe, hogy ott közösségi életet éljen, és nem feltétlenül azért, mert dolgozni akar. Egy csomó tréningre kell az ilyen embereknek járni azért, hogy különböző munkákba betanuljanak, elég komoly szövetkezeti közösségi élet van a diákszövetkezetekben is meg a szövetkezetek között is.

Ha a nyugdíjasok számára ezt a lehetőséget megnyitjuk, azzal mindenki jól jár az én megítélésem szerint, és azért szeretném a Ház támogatását kérni ebben, hogy amennyire tudjuk, az egész társadalom számára óriási erőforrást és lehetőséget jelentő 2,7 millió nyugdíjasnak, sokuknak egy újabb lehetőséget adjunk arra, hogy ha van kedvük, tudjanak valamennyit dolgozni. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e államtitkár úr most szólni. *(Banai Péter Benő bólint.)* Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy az előterjesztés logikailag kapcsolódik az előző témához, a költségvetéshez, a gazdaságpolitikai irányokhoz, és egy olyan javaslatról van szó, amely mindenki számára kedvező helyzetet teremthet. Kedvező helyzetet teremthet az érintett nyugdíjasok számára, hiszen - ahogyan elhangzott - rugalmas módon munkavállalásra nyílik lehetőség, és azt gondolom, hogy kedvező helyzetet teremthet azon vállalkozások, azon cégek számára, akik munkaerő-keresletet jelenítenek meg a piacon, vagyis munkaerőt keresnek.

Ezen szempontok alapján a beterjesztett javaslatot a kormány támogatja, hozzá kell tegyem, formális kormányálláspont, formális kormánydöntés még nem született meg, de azokat az irányokat, amelyeket a frakcióvezető úr megfogalmazott, és amelyek a javaslatban szerepelnek, mindenképpen támogatandónak tartjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Sneider Tamás alelnök úr fel kíván szólni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása

során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy Sneider Tamás alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kézfelemeléssel szavazzanak, legyenek szívesek! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a látható többség az indítványomat elfogadta.

Most pedig a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Abban a könnyű helyzetben vagyok, hogy Kósa frakcióvezető úr teljes részletességgel elmondta és feltárta az indítvány lényegét. Mégis néhány dologra magam is szeretném felhívni a figyelmet, mindenekelőtt a javaslat azonnal bekövetkezett utóéletére. Ez az utóélet bennem, meg kell mondanom, megrázó érzéseket váltott ki. Ha van tisztességes előterjesztés, akkor ez az. Azok, akik itt előzetesen a kifogásaikat elmondták, valószínűleg nem olvasták el magát a célt, amelyet megjelöl a jogszabályhely, amelyet előterjesztettek: „a közérdekű nyugdíjas szövetkezet, továbbiakban: nyugdíjas szövetkezet célja, hogy tagjai, illetve a még aktív időskorúak számára foglalkoztatást, munkaerőpiaci reaktivizálást biztosítson annak érdekében, hogy a következő generációk számára a náluk felhalmozódott tudás, szakmai és élettapasztalat átadásra kerüljön, érvényre juttatva ezzel a közérdeket”. Na már most, aki ebből a negatív következtetéseket tudta levonni, meg kell mondanom, hogy nagy tehetséggel megáldott ember kell hogy legyen.

Ehhez képest ilyen nyilatkozatok jelentek meg: hagyják békén a nyugdíjasokat, nem kell őket dolgoztatni; a másik, egyenesen egy kifejezetten nagy támogatottságú párt részéről: ostoba törvényjavaslat; aztán van olyan vélemény, amely csak egyszerűen arról beszél, hogy szövetkezetbe akarják terelni a nyugdíjasokat.

Én megvallom, hogy már semmi nem lep meg a hazai közéleten belül, de ezek a fajta megnyilvánulások arra utalnak, hogy valószínűleg úgy nyilatkoznak egyesek, hogy sem a tartalmát, de különösen annak a lényegét nem értik meg. Az adott esetben, én azt gondolom, két szempontot mindenképpen figyelembe kell venni. Az egyik: azt a tényhelyzetet, hogy hogyan alakult Magyarországon az aktív dolgozók és a nyugdíjasok viszonya.

Egy csomó statisztikai szám áll a rendelkezésemre, de egyet azért kiemelnék: 1920-ban, amikor kevesebb mint 8 millió lakosa volt ugyanezen a területen Magyarországnak, 9 százalék volt az, amely nyugdíjkorú és -állományú volt. Ma ugyanez Magyarországon közelíti a 20 százalékot. Itt tehát egy olyan népességrészről beszélünk, amely népességrész ma már meghatározó jelentőségű az országban belül, és meghatározó jelentőségű abban is, hogy

hogyan alakul az országnak az a jövője, amihez meggyőződésem szerint nemcsak az aktívak, a nyugdíjasok is szeretnék hozzátenni mindazt, amivel rendelkeznek: tudást, szorgalmat és természetszerűleg munkát.

Az adott helyzetben messzemenően, azt kell mondanom, az látszik ebben az előterjesztésben, hogy arra törekedtek az előterjesztők, hogy oly módon érék el ennek a javaslatnak a sikerét, hogy pozitív lehetőségeket biztosítsanak a nyugdíjasok oldalán, de - és ezt ki kell emelni - pozitív lehetőségeket az alkalmazók oldalán is. A kettőnek együtt kell megjelenni.

(12.50)

Ha a kettő nem együtt jelenik meg, akkor lesz olyan nyugdíjas, aki szeretne szövetkezetben dolgozni, de nem biztos hogy lesz, aki alkalmazza. Ha a kettő együtt van, és ez az egyik erénye ennek az előterjesztésnek, kiegyensúlyozottan együtt van, akkor meggyőződésem szerint lesz, aki dolgozni kíván, és lesz, aki őt alkalmazza.

Egy tévedést még szeretnék eloszlatni, s talán ebben már elég nagy gyakorlatom van a koromnál fogva. Az egy merő tévedés, ha valaki azt gondolja, hogy aki elér egy bizonyos kort, az ettől a kortól kezdve kizárólag a Ferenc téren szeretne sakkozni, ezen kívüli pedig a jól megérdemelt nyugalomban tölteni és várni az elmúlást az elkövetkezendő időben. Ez merőben tévedés! Itt az adott helyzetben arról van szó, hogy aktív és tényleges életre törekszik az is, aki már egy bizonyos koron túl van. S azt is világosan látni kell, hogy az a korosztály, amelyik már 65 év fölött van, nagymértékben kiszolgáltatott lehet vagy kiszolgáltatott is éppenséggel a munkaadók felé. Ezt a védelmet meggyőződésem szerint egy szövetkezet nagymértékben tudja biztosítani, hogy egyenrangú felek között jöjjenek létre azok a kapcsolatok, amelyek a munkakapcsolathoz szükségesek.

És szeretnék még egy nagyon-nagyon durva tévedést eloszlatni. Még mindig élénken él egy, azt kell mondanom, hogy stupid, buta nézet, amely a kolhozszövetkezeteket minden szövetkezettel azonosítja. Meg kell mondanom, hogy ez egy akkora szamárság - s akkor finoman fogalmaztam -, amely még mindig él a társadalom egy részében. A szövetkezés meggyőződésem szerint egy olyan lehetőség, amely szövetkezést nemcsak gazdaságilag kell, hanem társadalmilag is ki lehet és ki kell használni. Erről szól többek között ez a törvény. Arról szól ez a javaslat, hogy adott esetben a társadalmi lehetőségek és érdekek a munkaérdekkel összhangba kerüljenek és itt érvényesülhessenek.

Szeretnék még egy fontos elemre rámutatni. Az is meggyőződésem, és örülök, hogy az előterjesztésben is szerepel, hogy ez sikeres csak akkor lehet, ha további segítségeket fogunk ebben az ügyben adni. Bonyolult lehet az indulás, ezért az indulásnál eleve segítség kell. Bonyolult lehet az induláson túlmenő-

leg önmagában a működési rendek szabályozása és fenntartása, ezért ebben is segítséget kell majd adni. Ezek nem a törvény feladatai, hanem a törvényt meghaladó lehetőségek és szükségszerűségek. Azok, akik - egyébként velem együtt - a civil szervezeteknek oly nagy szerepet szánnak, azok szerint jó és pozitív irányba működő civil szervezeteknek itt is szerepük lehet; előmozdítása annak, hogy ezek a szervezetek tényleg megtalálják a maguk helyét és működni tudjanak. Ha ez a törvény majd kihirdetésre kerül, az állam megteszi, ami tőle telik.

Személy szerint egyébként azért is örömmel vállaltam szerepet a támogatásban, mert azt remélem, hogy annyi év után egy kicsit változik a szemlélet a kormányoldalon is; változik a szemlélet, és a következőkben másként nézünk a szervezetekre. Van nálunk kiváló szervezetek, amelyek még paragon hevernek, hogy ne mondjam, például a Hanga-szervezet. Hosszú-hosszú időn keresztül, fél évszázadon keresztül szolgálta a magyar gazdaságot. A lehetőséget ott is biztosítani kell, és ebben a szervezetek lehetőségei a társadalmon belül megtalálják a saját helyüket.

Visszatérve végül is erre a javaslatra: az én meggyőződésem szerint nem fog ez úgy menni, hogy egyik nap kihirdetjük a törvényt, és másnap tömegesen alakulnak a szervezetek, de ha megtesszük azokat a lépéseket, amelyek az induláshoz szükségesek, akkor ez az indítvány sikeres lehet, és meggyőződésem szerint mind a két célt szolgálja, szolgálja azt, hogy a nyugdíjasoknak teljesebb legyen az életük, biztonságosabb legyen az életük, és természetesen szolgálja a munka világát is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ismét füstös sötét szobában döntenek a munkavállalók és a dolgozni akarók sorsáról úgy, hogy az érintettek véleményére megint nem voltak kíváncsiak. Az egyéni képviselői indítványnak álcázott kormányzati előterjesztés sajnálatos módon több problémát generál, mint amennyit megold. Tipikus kiskaputörvénynek látszik a jelenlegi törvényjavaslat, vélhetően a nyugdíjassza kiadásait is szeretné csökkenteni ezzel a kormány. A magasan kvalifikált munkaerőnek, aki saját maga tudna munkát találni, ugyanis továbbra is fizetnie kell az adót, ha nem lép be valamelyik szervezetek formába. Az alacsonyan kvalifikált munkaerő pedig, amelyik vélhetően a szervezetek tagságát alkotja majd, örül, hogy adómentesen dolgozhat, ami nem igazságos.

A javaslatból nem derül ki a kormány pontos szándéka. Kérdés, hogy ki alakíthatja meg a szervezetet, és mely cég közvetíti majd a kedvezményes munkaerőt. A törvényjavaslat elfogadásával lehetővé

válik, hogy nyugdíjasokat munkaerő-kölcsönzés keretében foglalkoztassanak, ami azt jelenti, hogy fokozottan kerülhetnek kiszolgáltatott helyzetbe, és akár étkezési utalványban is kaphatnak fizetséget. Felvetődik a kérdés, hogy mennyire tisztességes és morálisan elfogadható, ha egy amúgy is kiszolgáltatott kisnyugdíjas munkája ellenértékéért, fizetségként étkezési jegyet vagy utalványt kap.

A szociális szervezetek munkaerő-kölcsönzőként való üzemeltetésére számos rossz példát is fel lehet hozni a közelmúltból. Itt szükséges megemlíteni a Nemzetgazdasági Minisztérium nem is olyan régen kezdeményezett törvényjavaslatát, amely számos szociális szervezetet megszüntetésére és átalakítására irányult, mivel azok a munkajogi szabályok kijátszására és tagjaik munkaerejének kizsákmányolására alakultak. A munkáltatók a saját munkavállalóikat jelentették át szociális szervezetekbe, hogy így a kedvezőbb adó- és járulékfizetéssel csökkentsék saját munkaerőköltségeiket. A munkavállalókon kívül ezekben az esetekben mindenki jól járt, csak éppen a munkavállaló nem. Megérte a munkáltatónak, mert így több pénze maradt, megérte a szervezetet működtetőnek, mert nekik több pénzük lett, csak a kikölcsönzött munkavállalóknak nem érte meg, mivel nekik csökkent a munkajogi védelmük, a biztosításuk, és még jobban ki lettek szolgáltatva, mint előtte.

De nézzünk néhány példát a szervezetek formáiról az elmúlt időkben! Hogyan is működtek ezek a szociális szervezetek? 2016 szeptemberében indult számukra a társadalmi célú vállalkozások ösztönzése című európai uniós pályázat. Ez a gazdálkodási forma az ügyészség figyelmét is felkeltette. A szociális szervezetek formákkal kapcsolatos visszaélések és kormányzati pénzlenyúlások sora egyre csak bővült az elmúlt időkben. Itt néhányat megemlítenék. A Farkas Flórián által félmjelzett „Híd a munkába” szociális szervezet, ahol hozzávetőlegesen több mint 1,5 milliárd forint szabálytalan elköltéséről van szó. Azóta már több mint 3 milliárd forintnál tartunk. A Mengyi Roland fideszes képviselővel kapcsolatos ügy, ahol a szociális szervezetek által igényelt több száz millió forintos uniós forrásból kérte volna vissza a pályázatok sikeressége fejében zsebbe első körben a támogatási összeg 90 százalékát. És Kósa Lajos figyelmébe ajánlanám az Első Magyar Környezettudatos Szociális Országos Szervezetet - Eszosz néven híresült el -, amely érintette Szabolcs megyét, Hajdú-Bihar megyét és Szolnok megyét. Ott körülbelül 5 milliárd forintról beszélünk. 2,9 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást nyert el ez a szervezetek forma, és körülbelül 3 ezer munkavállaló megkeserítéséről beszélhetünk. Több mint egy éven keresztül húzódtott az ügy, mire a kormányzat belátta, hogy kártalanítani kell ezeket a munkavállalókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy Kósa Lajost figyelve még majdnem el lehetett volna hinni, hogy ez a kormány csak jót akar, ő csak vissza akarja terelni a nyugdíjasokat a munka világá-

ba. De azért felhívnám képviselőtársaim figyelmét, hogy ki volt az, aki csoportokat nyugdíjba kényszerített és választási lehetőséget sem biztosított nekik. Olyan, mintha nem emlékeznének néhány évre vissza, képviselőtársaim. Ki az, aki olyan gazdasági környezetet teremtett, hogy muszáj a nyugdíjasokat visszahívni dolgozni? Ki az, aki olyan szociálpolitikai intézkedéseket, gazdaságpolitikai intézkedéseket vezetett be, amelyek miatt a fiataljaink elmenekültek az országból, és olyan munkaerőhiány alakult ki, hogy lassan már az ember semmilyen szakképesített embert nem kap? Ha már egy villanykörtét ki kell cserélni, lassan már arra sem lelünk embert? *(Harcser Péter: Be kell tekerni!)* És miről beszélünk?

Önök voltak, akik ilyen helyzetet teremtettek ebben az országban! És most jönnek ezzel a szövetkezeti formával! Az elmúlt években csak azt láttuk, hogy önök jól működő szociális szövetkezeteket tettek tönkre, több százat ebben az országban, majd hoztak létre fideszes érdekeltségű szociális szövetkezeteket, de az elmúlt években mindről kiderült, hogy csak arra jöttek létre, hogy az uniós forrásokat lenyúlják.

(13.00)

Ebben a szövetkezeti törvényben ugyanezt látjuk. És nem kérdezték meg a nyugdíjas-érdekszövetségeket, a nyugdíjas-szakszervezetet, senkit. Majd el fogjuk mondani a következő hozzászólásokban, hogy ők mit mondanak, maguk a nyugdíjasok, az érintettek mit mondanak erről a törvényről. Miért nem velük egyeztettek első körben? Pont az érintetteket hagyták ki megint, mint ahogyan a múltkor, amikor Bánki Erik a munka törvénykönyvének módosítását benyújtotta. A Fideszen belül mindenki tudott róla, csak éppen a munkavállalókkal nem egyeztettek; majd miután kitört a botrány, visszavonták az egészet.

Azt gondolom, jó példája megint ennek a törvénynek, hogy megint sunyi módon valami pénzlenyúlást készítenek elő, és én csak annyit tudok mondani, és átadom a szót Heringes képviselőtársamnak, hogy a Magyar Szocialista Párt nem fogja ezt a kezdeményezést támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én kérek elnézést, mert a frakció jelezte, hogy két felszólaló ismerteti vezérszónokként a véleményét. Így aztán továbbadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, aki folytatja a vezérszónoki felszólalást. Parancsoljon!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy még a Nemzeti Választási Bizottság Tanács áprilisi ülésén Varga Mihály jelentette be és tett ígéretet, hogy a nyugdíjasokra vonatkozó munkaügyi szabályok módosítását kezdeményezi a kormány. Ehhez képest ma azt látjuk itt az asztalon, hogy nem a kormány kezdeményezte, hanem képviselőtársaim biztosan egy vasárnap dél-

után, kellemesen leültek egy kávézóban, megvitatták, majd megírták ezt a törvényjavaslatot.

Így, miután képviselői indítványként fekszik előttünk, nyilván nem kellett egyeztetni a nyugdíjas-szervezetekkel, a szakszervezetek nyugdíjasrészlegével, nem kellett egyeztetni senkivel, hiszen a képviselői indítványnak ez a jó része az önök számára. Minden olyat így nyújtanak be, amit nem kívánnak előre egyeztetni. Ugye, Kósa Lajos is elmondta, hogy 2,7 millió nyugdíjasból 40 százalék támogatja ezt a formát, de ő maga is bevallotta, hogy valószínűleg nem tudják, mi van ebben a törvényben. Mert a szervezetek nagy része igenis elolvasta, és ezért kritizálja, mert látja jól, hogy amíg a szociális szövetkezet kifejezés régen egy pozitív jelző volt, addig önök a kizsákmányolás jelzőjévé tették az elmúlt időszakban.

Sikerült a szövetkezeti rendszert, egy jól működő szövetkezeti rendszert, az iskolaszövetkezeteket az elmúlt egy évben önöknek tönkretenni, teljesen kizsákmányolt helyzetbe taszítani a diákokat, hiszen a munka törvénykönyve alól önök vették ki ezeket a diákokat. *(Kósa Lajos: Ők kérték, miről beszélés?)* Most pedig a nyugdíjasok felé fordulnak. Tisztelt képviselőtársam, kiabálhat, akkor is igazunk van. *(Kósa Lajos: Mondom neked, hogy ők kérték.)*

Felmerül a kérdés, hogy miért van szükség egyáltalán a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek létrehozására. Hiszen a szövetkezetek öregségi nyugdíjban részesülő tagjainak keresményéből sem nyugdíjjárulékot, sem egészségbiztosítási járulékot nem vonnak le. Ezáltal nem válnak jogosulttá időskori járandóságuk, nyugdíjuk évenkénti 0,5 százalékos emelésére sem. A munkaerőpiaci kiszolgáltatottságuk jelentősen megnő. Munkaerő-kölcsönző keretében történő foglalkoztatásuk is, amely foglalkoztatási forma nem arról híres, hogy a kölcsönzött munkaerő érdekeit tartaná elsősorban szem előtt, ebből a szempontból is romlik a helyzetük.

A szövetkezeti tagoknak alapításkor, illetve belépéskor anyagi hozzájárulást kell fizetniük. A kormányzat rögzíthette volna, hogy minden nyugdíjas foglalkoztatása adó- és járulékmentes a munkáltató számára, így az összes potenciális nyugdíjast foglalkoztató részesülhetne állami támogatásban, nem csak a kivételezett szövetkezetek. Sőt, ösztönözve lennének a munkáltatók arra, hogy felvegyék az aktív időseket. De ugye, önöknek nem ez a céljuk? Hanem létrehozni egy olyan szervezetet, amely a haveroknak, majd meglátjuk, ugye, hogy kik lesznek azok, akik létrehozzák ezeket a szövetkezeteket, egy újabb piacot teremt, egy újabb lehetőséget. Mert pont ez a tipikus eset, amikor nincs szükség alapvetően erre a szövetkezetre, ha olyan törvények vannak, amelyek szerint a nyugdíjasokat normálisan lehet foglalkoztatni, és támogatjuk a munkáltatókat abban, hogy ők könnyebben tudják foglalkoztatni a nyugdíjasokat.

Olyan érzetünk van az elmúlt időszakban, mint-ha Kósa Lajos a fejünkben turkálna sok esetben. Hiszen pont már reagált is arra, amit mi fel szeretnénk vetni, és ami egyébként így is van, hogy munkaerőpiaci torzító hatása lesz ennek a javasla-

tuknak. Az fog történni, amit egyébként Kósa Lajos el is mondott: Tescókban, Coopokban nyugdíjasok és iskolaszövetkezetben dolgozó diákok fognak együtt dolgozni olyan szempontból, hogy pont ezeknek a cégeknek jobb lesz, nekik olcsóbb lesz. Egyébként önök voltak azok, akik ezt is benyújtották, hogy minimum minimálbáren kell majd foglalkoztatni őket, ezzel azt is elérjük, hogy ennyin is lesznek foglalkoztatva.

A munkáltatónak sokkal kevesebbe fognak kerülni, ez rendben is van. De a nyugdíjasoknak ez miért jó? Miért jó belépni ebbe a szociális szövetkezetbe, ebbe a nyugdíjas-szövetkezetbe, amikor semmi értelme? Hozzáadott értéke nem lesz. Ha olyan törvények lennének, amik a nyugdíjasok munkavállalását segítenék, akkor lenne normális lehetőség. Ez, ami az asztalon van, a kizsákmányolás első pontja. Önök azért terjesztették be, hogy terepet nyissanak, lehet, hogy olyan egyéni képviselőknek vagy listás országgyűlési képviselőknek, akik majd a következő parlamentben már nem kapnak egyéni képviselői helyet, önök ezt így szokták, most előre megteremtik törvény által a lehetőséget, hogy hol lehet majd őket rendesen kifizetni.

Az MSZP parlamenti frakciója éppen ezért nem fogja támogatni elvi alapon sem ezt a javaslatot. Jelen törvényjavaslatot sem a nyugdíjas-szervezetek, sem a szakszervezetek nem tartják elfogadhatónak, de a munkáltatók is jelentős módosítással látják csak működőképesnek. Ebből adódóan a kormányzatnak ezt a javaslatot vissza kell vonnia, ha van némi jóérzés bennük; de sajnos nem hisszük el, hogy van. A kormányzatnak tartania kéne magát a Nemzeti Versenyképességi Tanács április elején tartott alakuló ülésén elhangzottakhoz, miszerint a nyugdíjasokra vonatkozó munkaügyi szabályok módosítását kezdeményezik.

Ez nem azt jelenti, hogy egyéni indítványok formájában terjesszenek be rossz, a nyugdíjasokat hátrányosan érintő intézkedéseket. Ezzel a lépéssel számos nyugdíjas-szervezet munkáját lehetetleníti el a kormány, veszélybe kerülnek a szakszervezetek nyugdíjas-szervezetei és tagozatai, szélsőséges esetben szövetkezeti forma akár a CÖF nyugdíjas tagozataként is működhet a továbbiakban. Elfogadhatatlan, hogy a nyugdíjasokat úgy lehessen foglalkoztatni, hogy munkájuk ellenértékét pénz helyett akár étkezési utalványban, vagy rosszabb esetben, amit már önökből ki is nézünk, majd esetleg csak főtt ételben kapják meg. Ez mind emberileg, mind erkölcsileg, mind morálisan elfogadhatatlan.

A nyugdíjasok munkavállalását egyszerűbb eszközökkel is elő lehetett volna segíteni, illetve meg lehet oldani szövetkezetek létrehozása nélkül, lehetővé tenni a nyugdíjasok foglalkoztatása esetén a járulékmentes foglalkoztatást, vagy a jelenleginél rugalmasabb nyugdíjba vonulási szabályokat is be lehetett volna vezetni.

Turi-Kovács Béla képviselőtársamnak szeretném elmondani, abban egyetértünk, hogy rengeteg nagyon nagy tapasztalatú ember van a nyugdíjasok

között. Éppen ezért tartottuk nagyon szomorúnak, amikor a bírákat és az ügyészeket önök nyugdíjba kényszerítették. 70-ről 62-re csökkentették a nyugdíjkorhatárukat, 274 bíró és ügyész kellett azonnal elhagyja az aktív munkát és elmenni nyugdíjba. Pedig azt gondolom, az ő tapasztalataikra nagy szükség lenne. Főleg akkor lesz nagy szükség ezekre az ügyészekre és bírókra, amikor kormányváltás után elkezdik az elszámoltatást, és mindegyikőjüket, aki bűnt követett el, vagy aki több pénzt vitt haza, mint kellett volna, azokat a bírók és ügyészek elé visszük. Köszönöm szépen. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP vezérszónoka, Harrach Péter frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Elnök úr jól tudja, hogy amikor egy tételt a klasszikus korban bizonyítottak, akkor először az ellenvéleményeket hozták fel. Most én is utalok egy-kettőre. Hadd olvassam föl, nem annyira az itt elhangzottakból, mert azt talán nem érdemes, de például egy szakszervezeti szövetség alelnökének véleményét, amely így szól: „A szakszervezet nemet mond erre, mondván, a nyugdíjasokat pedig békén kell hagyni, akarataik ellenére nem dolgoztatni.”

Hát, aki ebből a törvényből azt olvassa ki, hogy akarataik ellenére szeretnénk a nyugdíjasokat dolgoztatni, az még akár képviselő is lehetne az MSZP pad-soraiban. Úgy gondolom, ha visszatekintünk a nyugdíjasokkal kapcsolatos intézkedésekre, akkor kicsit visszafogottabb lennének az MSZP képviselői helyett. Hiszen ők, akik most 13. havi nyugdíj visszaadását ígérik, elvették azt, megváltoztatták a nyugdíj-megállapítás szabályait, hogy jelentősen csökkent az induló nyugdíj. Két MSZP-s kormány volt az, amelyik alaposan felemelte a nyugdíjkorhatárt.

(13.10)

Folytassam tovább? De talán azt is mondhatnám, hogy csak MSZP-s kormányzat idején volt olyan időszak, amikor jelentős mértékben csökkent a nyugdíjak reálértéke. A nyugdíjasoknak biztosítani kell a nyugdíját, de amellett lehetőséget kell adni arra, hogy kiegészítsék ezt.

S ha már ebbe belekezdtem, hogy mit ad ez a törvénytervezet, akkor hadd folytassam azzal, hogy a nyugdíj-kiegészítésen túl ad adómentességet, ad rugalmas munkaidőt és gondtalan elhelyezkedést, vagyis az ügyintézésről is megkímélné a dolgozni vágyó nyugdíjast, tehát egy lehetőséget biztosít számára. Nem is akármilyen lehetőséget, hanem egy kipróbált lehetőséget, hiszen a diákszövetkezetek, az iskolaszövetkezetek jól kipróbált és még az uniós elvárásoknak is megfelelő lehetőséget jelentenek.

Az is igaz, többször elhangzott, hogy ez elsősorban a nyugdíjasoknak, de a munkaadóknak sem hátrányos lehetőség. Bár nem onnan közelítjük meg

a kérdést, hogy mit jelent ez a munkaadóknak, mert számunkra a munkavállaló a fontos, de azért érdemes azt a szempontot megemlíteni, amit a törvény is említ. Amikor mi a munkaerőhiány csökkentéséről beszélünk, akkor elsősorban annak a szakmai tapasztalatnak az átadásáról, aktivizálásáról szólunk, amire azért van nagy szükség, mert egy nagy tapasztalatokkal rendelkező korosztály vonult nyugdíjba, magával vitte azt a szakmai tudást, ami ma hiányzik ebben a munkaerőhiányos helyzetben. Tehát nem is annyira az ő munkájuk, mint a tapasztalat átadása, ami fontos.

Említették többen, hogy nem történt előzetes felmérés és egyeztetés. Kutatás történt. Kósa Lajos erre utalt. Én magam két egyeztetésen vettem részt, és ezeken a jelen lévő nyugdíjas-szervezetek elmondták a véleményüket. Tehát attól, hogy az a szakszervezeti vezető, aki azt mondta, hogy akarata ellenére akarják dolgoztatni az embereket, nem vett részt egyeztetésen, hát, annak nagy kára nem volt.

Szólni kell még arról, hogy hogyan alakult a foglalkoztatás helyzete az utóbbi években. Akkor, amikor 2010-ben a foglalkoztatás szintje 55 százalék alatt volt, ma 67 százalék fölött van. Amikor a munkanélküliségi mutató 11,3 százalék volt, akkor ma el fogja érni már rövidesen a 4,1 százalékot. Ebben a helyzetben a nyugdíjasok munkája nekik is és a társadalomnak is szükséges.

Még egy gondolatot engedjenek meg! A szövetkezeti formáról Turi-Kovács Béla már említést tett. Én semmiképpen nem tudom olyan negatívan megítélni ezt a foglalkoztatási formát, mint az előbb a képviselő asszony tette, hiszen bizonyította azt sok évtizeddel ezelőtt nem csak Magyarországon, hogy ez egy jól működő foglalkoztatási forma. Azokat a példákat is említhetném, amelyekre a képviselő úr hivatkozott. Az igaz persze, hogy volt olyan időszak Magyarországon, amikor a szövetkezeteket sikeresen lejárátták, persze, és akkor kiszolgáltatott helyzetben voltak a szövetkezeti tagok, akik nem tényleges tulajdonosok voltak, mint ennek a szövetkezetnek a tagjai lesznek, hanem kiszolgáltatott emberek, akik félelemben éltek. Itt viszont - ismét mondom - a nyugdíjas-szövetkezet tagjai tulajdonosként, önkéntesként lehetőséget fognak kapni. Akinek ez mindenféle gyanakvást és sanda szándékot juttat az eszébe, úgy gondolom, az nem a valóságot, hanem a saját belső világát vetíti ki. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A Jobbik vezérszónoka, Sneider Tamás képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke következik. Parancsoljon!

SNEIDER TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nyilvánvalóan hallgattam az eddig elhangzottakat, és megmondom őszintén, a mondandóm lényegét gyakorlatilag teljes mértékben alátámasztotta a kormánypárti képviselők előbb elmondott expozéja, pont az körvonalá-

zódik, amire sajnos mi is számítottunk. De mi is ez? Erről fog szólni a felszólalásom.

Először is, ami már elhangzott persze a Szocialista Párt részéről is, a törvényjavaslatot teljesen nyilvánvalón a kormány készítette elő, hiszen igen bonyolult törvényjavaslatról van szó, azonban mégis megkerülték a társadalmi egyeztetést, egyéni képviselői javaslat útján nyújtották be az Országgyűlésnek, ami már megszokott dolog, és ilyenkor mindig arra kell gondolni és semmi másra, mint hogy a vita csupán formális, és a demokratizmusnak egy minimális látszatát illik még megtartani.

Miért nem került valódi társadalmi egyeztetésre a közérdekű, ismétlem, közérdekű nyugdíjas-szövetkezet gondolata akkor, amikor a nevében is benne van, hogy közérdekű? Talán csak nem azért, mert nem is biztos, hogy ez teljes mértékben közérdekű? A társadalmi egyeztetés hiányában ez alapvetően nem is derülhetett ki, hiszen mondott Kósa úr egy céget, ezenkívül van még Magyarországon 124 ezer cég, amelyet meg lehetett volna keresni, vagy véleményt lehetett volna kérni egyébként tőlük. Nyilván nem kellett volna mindenkitől, de lehetett volna kicsit szélesebb - egy cég megkérdezésén kívül - ez az egyeztetés.

Nos, teljesen egyértelmű, hogy meg kellett volna szólítani a nyugdíjasok civil szerveződéseit, a szakszervezeteket, a nagy foglalkoztatók többségét, a kisebb vállalkozókat, az oktatási, egészségügyi vagy más közintézmények vezetőit. Nem tették meg, így aztán ennek a lehetősége, illetve hogy milyen lehetőségeket tartalmazna ez a törvény az ő számukra, vagy milyen visszaéléseket látnának benne, nem tudták elmondani, így marad mindenki számára - bár számunkra annyira nem - tulajdonképpen egy biankó törvény.

A „közérdekű” jelző könnyen megtévesztő célt szolgálhat, mint látható. Bizonyos alkalmazásoknál láthatóan szó sincs közérdekről, sokkal inkább valószínű, hogy a kezdeményezés az idetelepült nemzetközi társaságokról vagy a kormányhoz közel álló nagy agrár- vagy élelmiszeripari társaságoktól származik, amelyek így akarnak olcsó bérű munkaerőhöz jutni azzal, hogy az így foglalkoztatottak után nem fizetnek járulékot. Az így fizetendő bér pedig még a nyomott magyar bérszinthez képest is alacsony lesz; mondhatnánk azt is, hogy „örüljenek a nyugdíjasok, hogy munkát kapnak, és nem közmunkások lesznek” jelleggel történhet ennek a törvénynek a bevezetése, hiszen a bérről a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetekkel egyeznek meg, nem azokkal a dolgozókkal, akik oda fognak menni. Hogy aztán az a szövetkezet, amelyről majd meglátjuk, hogyan működik, miben fog megegyezni, hát bizony nem a nyugdíjasokon fog múlni nagy valószínűséggel.

Amennyiben a munkavégzéshez relatíve több nyugdíjast tudnak majd bevonni, könnyen a jelenlegi bérszintet is nyomás alá helyezhetik, mondván, hogy nem tetszik, nem megfelelő az, ha más, drágább munkaerőt vesznek fel. Ilyenkor mindjárt eszünkbe jut természetesen, hogy talán haza kellene csábítani

azt a 600 ezer magyar embert, aki kiment az alacsony bérek miatt.

A közérdekű nyugdíjas-szövetkezetnek a közérdek kérdéskörén túl van egy sokkal általánosabb társadalmi, politikai és gazdasági hatása, amely szintén nem került társadalmi egyeztetésre, ez pedig az, amiről már szó volt itt egyébként, ez pedig maga a szövetkezet kérdése. Egyáltalán nem nyilvánvaló, a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet valóban szövetkezet-e. Nagy az esélye, hogy csak egy álszövetkezet legyen a szövetkezet, hogy csak a látszatát mutassa a szövetkezeti rendszernek.

(13.20)

A törvényjavaslat ugyanis semmit sem mond a szövetkezés módjáról, a tagok érdekét jól szolgáló alapszabályról. Ez pedig alapvető kérdés egy szövetkezeti rendszerben. *(Kósa Lajos: A tagok döntenek el!)* A törvényjavaslat arról szól, miként mentesül a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet, illetve a tagja a bére közterhétől. Tehát a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet egyszerűen nem más, mint a nyugdíjast foglalkoztató vállalkozás és a foglalkoztatott adók és járulékok alóli mentesülésének egy formális kerete, azaz nem valódi szövetkezet. Ezt nagyon fontos leszögezni a jelenlegi törvényjavaslatnál. Tehát önmagában nem a szövetkezettel volna gond, ha ez valóban egy szövetkezeti törvény lenne, ami most előttünk található.

A „szövetkezet” definíció egyébként önkéntes gazdasági célú társulás, amelyben a tagok közös tőkerésszel, közös felelősségvállalással folytatnak gazdasági tevékenységet, és az eredményen közösen osztoznak. Ez a szövetkezet elfogadott megfogalmazása.

A szövetkezés, nyilvánvalóan, ahogy az előbb is mondtam, nem ördögötől való, sőt a Jobbik nagyon is tud támogatni minden ilyen jellegű valódi szövetkezést, hiszen évszázadok alatt érlelte ki Európa ezt a, legalábbis Nyugat-Európában jól működő rendszert, viszont teljesen egyértelmű, hogy itt elsősorban arról van szó, hogy minél nagyobb hatékonysággal működjenek a különböző vállalkozók, termelők, akik egy szövetkezetbe belépnek. Ez a nyugat-európai modell, mondhatnánk, az európai modell, ez nyilvánvalóan közel sem áll ehhez, szinte semmi köze nincs a jelenlegi előttünk lévő nyugdíjas-szövetkezeti törvénynek.

Tehát most egy olyan törvénytervezetet tárgyalunk, amelyben a szövetkezés alapvető jellemzőinek kellene érvényesülniük. Például az önkéntes, nyitott tagságnak, a szövetkezeti demokratizmusnak, egy tag-egy szavazat, korlátozott szerepű tőkével működő szövetkezési rendszer, és mindez személyes közreműködésével. Ráadásul úgy, hogy helyi, országos, sőt akár nemzetközi méretű együttműködés is létrejöjjön. A közérdekű nyugdíjas-szövetkezetben e követelmények akár érvényesülhetnének is, ha benne lennének, de nincsenek benne, csak az egyszerűen teljesen érthetetlen egyébként, hogy ha önök ezt egy

önök által szövetkezeti rendszernek nevezett rendszerben kívánják megvalósítani, miért nem jók erre az állásközvetítő cégek, vagy miért nem jók erre a valódi szakszervezetek, amelyek ezt a feladatot el tudnák vállalni anélkül is, hogy jogszabályt kellene változtatni 13 törvényben, vagy akár csak egyetlen törvényben is. Miért nem az ő feladatuk? Miért nem jutott ez önöknek eszébe? Hát, ha nincs társadalmi egyeztetés természetesen, akkor nem csoda, ha nem jut eszébe senkinek sem, vagy aki kitalálja, annak éppen ez nem jut az eszébe. Tehát ez a javaslat ebben a formában olyan távol áll a szövetkezeti mozgalomtól, a valódi szövetkezéstől, mint Makó Jeruzsálemtől.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezzel szemben a legvalószínűbb forgatókönyv, hogy szerencselovagok bírák szövetkezeteket alapítanak gyorsan, felkínálják a belépést, hogy megcsapolják a nyugdíj mellett munkát vállalók jövedelmét. De nézzünk még egy-két szakmaibb kérdést ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban!

Például ki viseli a munkavégzéssel járó felelősséget, a szövetkezet vagy a tagja? Nem kapunk rá választ. A törvényjavaslat szerint a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet viseli, mert az vállalkozás, a 2000. évi C. törvény értelmében tehát saját nevében és kockázatára, nyereség és vagyonszerzés céljából üzletszerűen, ellenérték fejében végez tevékenységet. Ezáltal mi történik? A 90 százalékban nyugdíjas tagság viseli az egyik tagja által kifejtett tevékenység kockázatát. Vagyis, ha valaki milliós kárt okoz, akkor fizet a szövetkezeti tagság nyugdíjas része, és mindenki befizeti a maga kis százezer forintját adott esetben egy komolyabb kárnál a 60 ezer forintos nyugdíjából. De nézzük tovább!

Miként történik az, hogy ha szakiparosokat vesz fel tagjai sorába, vagy karbantartókat, felújítókat, festőket, szerelőket, építőket, akiknek egymáshoz semmilyen közük sincs igazából, milyen szövetkezeti rendszer jöhet létre egy ilyen esetben például? Miként lehet például ezer forint/tag tőkével kockázatot vállalni? Itt megint visszautalok arra, hogy majd lehet fizetni azoknak a nyugdíjasoknak, akik belépnek egy ilyen szövetkezetbe vagy bekényszerítették őket, az esetleges hatalmas kár kifizetését.

Ez esetben egyértelmű, hogy amikor önök erre a szövetkezeti megoldásra gondoltak - és ez Kósa Lajos frakcióvezető úr szájából pontosan el is hangzott -, igazából csak a legegyszerűbb munkafázisokra gondoltak, a segédmunkára, arra a területre, ahol most is alacsonyak a bérek, ahonnan százezrével vándoroltak ki magyar emberek Magyarországról. Hiszen ön is éppen az élelmiszer-kereskedelemmel kapcsolatban hozott fel egy ilyen példát. Egyértelmű, a legegyszerűbben betanítható munkákról van szó. Miről? Nagyrészt mezőgazdasági munka, nagyrészt egyszerűen a legalacsonyabb fizetési kategóriába tartozó polcpakolás vagy más egyéb dolog.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azok a nyugdíjasok, akiknek ilyen munkát ajánlanak fel majd egy szövetkezeti rendszerben, nem ezt érdemlik. Nem ezt ér-

demlik, hanem pontosan azt érdemelnék, hogy azt a 60 ezer forintos nyugdíjat, amit 40 év munkaviszony után, 80 ezer forintos kereset után mint egészségügyi dolgozó, mint ápoló, és még sorolhatnám, mint szociális munkás, kapnak, vagyis a halál- vagy éhnyugdíjat, hogy így fogalmazzak, azt megemeljék. Nem azt érdemlik ezek a nyugdíjasok, mert most csak róluk szól ez a törvény, ez teljesen egyértelmű mindenki számára egyébként, nem azt érdemlik a 60-70-80 ezer forintból élő nyugdíjasok, akik ledolgoztak 40 évet, hogy 40 év munkaviszony után visszaküldjék őket egy kis alamizsnáért, hogy éljete meg, még amíg bírtok belőle, hanem nyugdíjmelést, tisztességes, megfelelő nyugdíjmelést.

Már itt is elhangzott egyébként a Szocialista Párt részéről, hogy azért is értelmetlenül állunk a törvényjavaslat előtt, hiszen önök voltak azok, akik öt éve valóban megtiltották a közszolgálati munkavállalóknak a nyugdíjkorhatár elérése után, hogy tovább dolgozhassanak a szakmájukban, és kötelezően nyugdíjaztatták őket.

Ráadásul, hozzá kell tennem, nagy felháborodást kiváltva ez a törvény egyedül az országgyűlési képviselőkre nem vonatkozott. (Harrach Péter: *Ez nem igaz, ugye?*) Volt is ilyen törvényjavaslatom beadva, beszéltük is Harrach Péter képviselő úrral ezt a bizottságban, és tudom jól, nem az az igazi megoldás, hiszen azóta beadtam egy következő törvényjavaslatot is, csak tárgysorozatba sincs véve, hogy töröljék el ezt a törvényi passzust, kérem szépen, és ha valóban vissza akarják hozni a munka világába az időseket, a jól kvalifikáltakat, a tudással rendelkezőket - hiszen ez nem erről szól alapvetően, itt, ahogy mondtam, a legegyszerűbb munkafázisokról szól -, akkor kérem szépen, azt a törvényjavaslatot, amit beadtam, miután volt már előtte is egy törvénymódosító javaslatom, tessék napirendre tűzni. Tessék eltörölni azt, hogy a közszolgálati munkavállalók nem dolgozhatnak tovább a saját munkaterületükön! Teljesen feleslegessé vált egyértelműen ez a törvény.

Egy másik korlátozást is önök vezettek be, ne felejtjük már el! Azt a törvényi korlátozást, amelynek köszönhetően azok a nők, akik 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhatnak, ha újból munkába állnak, akkor kereseti korlátozás alá esnek. Vagyis, ha forintosítani akarom, ha valaki közülük 130 ezer forintnál nagyobb kereseti lehetőséget talál a piacon, akkor az nem fog elmenni dolgozni, csak eddig a 130 ezer forintig, mert a fölötte lévő pénzért ingyen dolgozik, mert a nyugdíját elveszik, nem folyósítják abban az esetben, ha ilyen fizetést kap.

Tessék eltörölni az értelmetlen jogszabályokat, és akkor vissza lehet vezetni a munka világába a nyugdíjas-társadalomnak is azt a részét, amely szeretne vagy lehetősége van újból dolgozni! Hozzá kell tennem, hogy ez persze nemcsak rájuk vonatkozik, nemcsak a nőkre, hanem azokra, akik szolgálati munkaviszonnyal mentek nyugdíjba, a szolgálati járadékosokra is pontosan ugyanez vonatkozik, ugyanúgy számukra sincs lehetőség bizonyos korlá-

tok fölött munkát vállalni, vagy munkát vállalhatnak, csak ingyen dolgoznak ugyebár a piacon.

(13.30)

Nos, mivel a nyugdíjas munkavállalókat hátrányosan, sőt nemsokára valószínűleg papírunk is lesz róla, törvényellenesen - jó pár törvény érintett az önök részéről, hiszen a strasbourgi bíróság már egy elítélő határozatot hozott első fokon ezzel a törvényvel kapcsolatban, ezért valószínűleg amúgy is meg kell változtatni, hacsak nem akarnak sok milliárd forintot a költségvetésből majd kifizetni, ami még nincs betervezve, úgy gondolom, államtitkár úr. Tehát a Jobbik ennek a törvénynek az eltörlését indítványozza, és egyszerűen azt kívánjuk, hogy ez a törvényjavaslat ne lépjen életbe, így nem támogatható.

Végezetül, ha mégis esetleg úgy döntenek, hogy megszavaznák, akkor én csak egyet tudok ajánlani a tisztelt honatyáknak: a nyugdíjas kormánypárti honatyák alakítsák meg elsőként (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) az országgyűlési képviselők nyugdíjas-szövetkezetét. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Az LMP vezérszónoka, Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ott voltam a Gazdasági bizottság ülésén, amikor a tárgysorozatba vételről volt szó, hogy ezt a törvényt tárgysorozatba vegye-e a bizottság vagy ne. Előtte kaptam éppen egy nyugdíjas-érdekképviseleti szervezettől levelet, akik már látták, ismerték ennek az egyéni képviselői indítványnak a tartalmát, és gyakorlatilag azt kérték tőlünk, hogy azt közvetítsük, hogy ezt a törvényjavaslatot ilyen módon ne tűzze napirendre az Országgyűlés.

Én a gazdasági bizottsági ülésen a részletekbe nem mentem bele, de azt határozottan kértem, hogy ezt a törvénytervezetet a képviselők, akik ezt benyújtották, vonják vissza, és csak azután hozzák vissza, amikor a különböző szakmai érdekképviseletekkel, a nyugdíjasok képviseleteivel egyeztetnek, és utána velük megegyezve kerüljön vissza egy javaslat az Országgyűlés elé. De természetesen a válasz az volt, hogy nem.

Egyébként ott elhangzott ilyen érdekegyeztetés helyett, hogy hát, igen, tudjuk azt, hogy hétvégén szakmai képviseletek foglalkoztak ezzel a törvénytervezettel, és azt hallottuk róla, hogy... - ez az „azt hallottuk róla” nyilván nem egyeztetés. Tehát egy olyan törvénytervezetet, amelyik több mint 2 millió embert érint valamilyen módon, nem lehet néhány képviselő egyéni képviselői indítványként behozni, még akkor sem, ha mögötte a kormány áll, mert ha mögötte a kormány áll, akkor a kormánynak kutya kötelessége lett volna előtte különböző egyeztetéseket lefolytatni. Nem két emberről van szó, több mint 2 millió embert érint! (*Kósa Lajos: 2,7-et!*) Tessék? (*Kósa La-*

jos: 2,7-et!) Tehát az több mint 2 millió, majdnem 3 millió. (Kósa Lajos: *Illik tudni!*) Jó, ha 2,7 millió, akkor az már majdnem 3 millió, az egy nagyon-nagyon komoly tétel, a lakosságnak majdnem az egyharmada. (Kósa Lajos: *Egynegyede!*)

Mi azt gondoljuk, ha a kormánynak valóban a nyugdíjasok foglalkoztatásának az elősegítése a célja, és ennek érdekében egy új szövetkezeti formát akar létrehozni, akkor nem bújít volna egyéni indítvány mögé, hanem valamelyik miniszter akár a nevére vette volna ezt a javaslatot. Éppen ezért ne csodálkozzanak azon, ha nem feltételezzük azt, hogy önmaguk önzetlen szándék vezette ezzel a törvénytervezettel kapcsolatban; ennek megvan az oka, hogy azt gondoljuk, emögött azért valami más húzódik.

A javaslat szerint, nagyon nem akarom természetesen részletezni, létrehoznák ezt a közérdekű nyugdíjas-szövetkezeti formát, aminek az állítólagos célja az, hogy akkor az időskorúak aktív foglalkoztatásán, munkaerőpiaci reaktivizálásán, valamint a nyugdíjasok anyagi helyzetén is javítson.

A nyugdíjas-szövetkezetekbe való belépésnek, mint ahogyan láttuk a tervezetben, feltétele lenne a vagyoni hozzájárulás. Különböző kedvezményeket kapnának akkor ezek a nyugdíjas-szövetkezetek: nem kellene járulékot fizetni, vagy a szövetkezet mentesülne a szociális hozzájárulási adó megfizetése alól, a munkáért cserébe természetbeni juttatást, élelmiszert vagy utalvány formájában juttatást ígérnek a nyugdíjasoknak, akik ebben közreműködnek. A minimálbér értékéig lenne adómentes ez az utalvány vagy természetbeni juttatás, viszont az is kiderül, hogy az utalvány formájában kapott bevétel 31 875 forintnál nem lehetne több. A nyugdíjasok munkája után gyakorlatilag csak adót kellene fizetni, vagy még azt sem, ha természetben fizetnék ki őket. Az is ismert, hogy a szövetkezeteknek 90 százalékban öregségi nyugdíjban részesülők lehetnének a tagjai.

Viszont egy nagyon kulcsponjtja ennek a tervezetnek, hogy a szövetkezet működhetne kvázi munkaerő-kölcsönzőként, a nyugdíjas ugyanis a szövetkezetben való személyes közreműködését harmadik fél részére nyújtott szolgáltatás keretében is teljesíthetné. Vagyis, ha egy cég nyugdíjasokat akarna olcsón alkalmazni, akkor a nyugdíjas-szövetkezetből kölcsönözhetne, a szövetkezettel pedig szolgáltatási szerződést kötne. Hogy ez mennyire reális elképzelés, az abból is kiderül, hogy a munkaadó-szervezetek fele már fel is sorakozott mögé erre a lehetőségre hivatkozva.

Mit mutat ez az elem? Ez az elem azt is mutatja, hogy a kormánynak rendkívül fontos, hogy az átlagbér alacsonyan maradjon Magyarországon, hiszen ha ilyen szövetkezeti formában kikölcsönöznek nyugdíjasokat, akkor az az átlagbért Magyarországon alacsonyan tartja, és nyilván a versenyképesség, a külföldi tőke, és hogy a multinacionális cégek jöjjenek ide, az alacsony átlagbér ebben kulcskérdés.

Különösen érdekes pontja a törvényjavaslatnak az, hogy az állam a nyugdíjas-szövetkezetek tevé-

kenységéhez szükséges és arányos mértékben támogatást nyújthatna, de több nem derül ki az indoklásból, például hogy miért került bele időkorlát nélküli állami támogatási lehetőség, illetve azt sem lehet majd persze tudni, hogy ha ezek a szövetkezetek megkapják ezt a támogatást, akkor vajon azokkal a szövetkezetekkel mi lesz, amelyek saját erőből, állami támogatás nélkül próbálnak majd fennmaradni. Tehát a kérdés az, hogy ez a különböző szövetkezetek között milyen helyzetet fog előidézni.

Kérdés az is, hogy lesz-e bármilyen minőségellenőrzés, szakmai felügyelet ezek fölött a szövetkezetek fölött. Mi azt gondoljuk, hogy ezzel a javaslattal valami nincs rendben, és nem csak azért, mert egyéni indítvány formájában került a parlament elé. Először is szeretnénk megtudni, hogy mire alapozza a kormány azt a feltételezést vagy önmaguk, hogy a nyugdíjasok az átlag 110-115 ezer, de leginkább 100 ezer forint alatti nyugdíjuktól képesek lesznek-e vagyoni hozzájárulást fizetni a szövetkezetekbe.

Ellentmondásnak érzem, hogy miközben a rászoruló... (Kósa Lajos: *Erzsébet, el van tévedve!* - *Közbeszólások.*) Ez miből derül ki, hogy 100 forint? (Heringes Anita: *Semmiből!* - Kósa Lajos: *Miből derül ki, hogy több?*) Jó, gondolom, majd erre válaszolni fog. (Kósa Lajos *jelzésére:*) Válaszolni fog, jó.

Ellentmondásnak érezzük azt is, hogy miközben a rászoruló nyugdíjasok megsegítéséről (Sneider Tamás: *Kockázati tőke?*), jövedelmük kiegészítéséről beszélnek, olyan szövetkezeti formába terelnék őket, amiben csak vagyoni hozzájárulás fejében vehetnek részt, még akkor is, ha az netalántán csak 100 forint. De ha 100 forint, akkor meg minek? Ez a kérdés.

Az sem világos, hogy miért van ez az előírás, hogy 90 százalékban öregségi nyugdíjban részesülők lehetnek csak tagok. Az igazán rászoruló idősök nem részesülnek nyugdíjban, csak valamilyen szociális ellátásban, és azt sem látjuk, mi garantálja majd azt, hogy a személyes közreműködésükért kapott juttatás eléri a minimálbér összegét. Emlékezzünk arra, hogy a diákszövetkezeteknél is kellett egy garanciális szabály arra, hogy elérje a diákoknál a minimált. Itt nincs benne garancia. Tehát mi az a garancia, hogy ezt majd eléri?

Egyébként, ha a kormány úgy érzi, hogy túl magasak a közterhek a nyugdíjasok foglalkoztatásához, akkor lehet, hogy a közterheket kellene csökkenteni, és nem kivételeket létrehozni, hogy azután majd a vállalkozások a magas adók alóli kibújás lehetőségeit keresve drágább munkavállalókat olcsóbbra cseréljék. Ha a közterheket magasnak érzi a kormány, akkor talán az adórendszeren kellene változtatni. Újra és újra elmondjuk, hogy tegye adómentessé a minimálbért, csökkentse az adókat, a munkavállalói járulékokat, ahogy azt az LMP javasolta.

A munkaerőhiány kapcsán már megint nem azon gondolkodnak, hogyan lehetne a béreket emelni, és itthon tartani a munkaerőt, hanem hogy hogyan lehet olcsóbbá tenni a munkaerőt, most éppen a nyugdíjasokban látva ezt a lehetőséget.

(13.40)

Semmi garancia nincs a javaslatban arra, hogy ez nem csak egy újabb eszköz lesz a meglévő munkavállalók olcsó munkaerővel való kiváltására és a bérek leszorítására.

Az LMP szerint a munkaerőhiány kezelését nem túl elegáns a nyugdíjasokkal kezdeni. Korábban az LMP nyújtott be egy ötponos javaslatcsomagot a munkaerőhiány kezelésére, ez megteremtette volna az általános béremelés lehetőségét a közszférában, a versenyszférában; megújította volna a szakképzést; képzési, felnőttképzési programot kellett volna indítani a közmunkások számára; állami bérlakásprogramba kezdeni. Ez a programcsomag, mi azt gondoljuk, hogy jelentősen hozzájárult volna ahhoz, hogy összességében a munkaerőhiány csökkenjen Magyarországon. Ezt azonban leszavazták, most pedig előkerül a nyugdíjasok foglalkoztatása, ráadásul szövetkezeti keretekben. Ha önök valóban felismerték - ahogy arra az indoklás szövege is utal -, hogy egyszerre van munkanélküliség és munkaerőhiány, akkor esetleg ezzel próbáljanak meg először kezdeni valamit, csináljanak rendes foglalkoztatáspolitikát, emeljék a béreket, és akkor majd megéri Magyarországon dolgozni.

És ha valóban a nyugdíjasok foglalkoztatását akarják ösztönözni, akkor mi azt gondoljuk, hogy nem a szövetkezetekkel kell kezdeni, hanem például azzal, hogy el kellene törölni a nyugdíjasok munkavállalására vonatkozó korlátozásokat a közszférában.

És ne tegyenek úgy, mintha nem önök lettek volna azok, akik 2013-ban bevezették az állami szférában a kényszernyugdíjazást, miközben már akkor is több ágazatban létszámhiány volt, és egyenesen a miniszterelnök jóváhagyásától tették függővé egyeseknek a továbbfoglalkoztatását. Aki pedig maradhatott, mármint nem kellett nyugdíjba mennie, annak is megtiltották a kettős juttatást, vagyis választásra kényszerítették őket: vagy a nyugdíj, vagy a munkabér.

És talán akkor lesz majd hihető a nyugdíjas-szövetkezet ötlete, hogy egy élet tudásával, tapasztalatával bíró nyugdíjas pedagógusok, zenetanárok, matematikatanárok, óvodai dolgozók, egészségügyi dolgozók korlátozás nélkül dolgozhassanak a közszférában, ha önök ezeket mind eltörlik.

Végül pedig a szövetkezetekről is kell ejteni néhány szót. Gyakorlatilag most önök a szövetkezetekbe akarnak életet lehelni, és tisztára akarják mosni a szövetkezetek nevét, amit bemocskoltak a különböző korrupciós ügyekkel. És hogy ez ne így legyen, akkor viszont egy új szövetkezeti törvény megalkotásával kellene kezdeni. Évek óta ígérik, hogy csinálnak egy rendes szövetkezeti törvényt, évek óta várunk erre, ehelyett jönnek a mindenféle ötletszerű betérjesztések, először a foglalkoztatási szövetkezeteké, most pedig a nyugdíjasoké.

Már csak az előzmények miatt sincs sok bizalmunk ehhez a szövetkezeti javaslathoz. Hadházy Ákos képviselőtársam felderítette a Híd a munka világába foglalkoztatási szövetkezet közpénzcsalásait.

Mint ahogy azt is, hogy 2013 áprilisától nagyüzemben, szervezett módon ment a 200-300 szövetkezetből álló bűnözői hálózatok létrehozására, egyrészt az uniós pénzek lenyúlására, másrészt azért, hogy a szövetkezeti adókedvezményeket kihasználva a piaci szereplők csökkenthessék adófizetési kötelezettségeiket. Addig tehát, amíg nem tisztítják meg a szövetkezeti szektort ezektől a bűnözői hálózatoktól, és nem alkotnak egy új szövetkezeti szabályozást, nem nagyon szerencsés ilyen javaslatokkal előjönni.

Összefoglalva: mi úgy látjuk, hogy ez a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet lényegében a nyugdíjasoknak egy újabb átverése. Az elmúlt években a kormány lejáratta a szövetkezeti formát, sorra hozta létre a közpénzszivattyúként működő szövetkezeteket, ami csak úgy nyelte el az uniós pénzeket. A nyugdíjasoknak nem szövetkezetekre, hanem magasabb nyugdíjra és a munkavállalásukat korlátozó szabályok eltörlésére van szüksége. Ne akarjanak már a nyugdíjasokból is olcsó munkaerőt csinálni, és eszközként használni a munkaerőhiányra hivatkozva!

Az LMP a költségvetéshez benyújtott módosító indítványában javasolta, hogy jövőre a 10. éve változatlan nyugdíjminimum emelkedjen meg 28 500 forintról 50 ezer forintra. Javasoltuk korábban is a novemberi nyugdíjkorrekció előrehozását, miután a kormány szándékosan alultervezte az inflációt a nyugdíjemelés kapcsán. Emellett törvényjavaslatot nyújtunk be a munkavállalás korlátozásának a feloldására. Biztosak vagyunk abban, hogy ha önök ezeket a javaslatokat elfogadják, akkor nyugodtan mondhatják azt, hogy tettek valamit a nyugdíjasok érdekében. És mindaddig, amíg önök ezekben a kérdésekben nem egyeztetnek a nyugdíjas szakmai szervezetekkel, érdekképviselletekkel, és nem egy közös javaslattal jönnek vissza, az biztos, hogy az LMP ezt nem tudja így támogatni. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Viszont a kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány alkalommal a kormány is megszólított, ezért engedjék meg, hogy röviden reagáljak néhány fölvetésre.

Az első dolog az, hogy a benyújtott javaslatot nem a kormány készítette elő; nincsen olyan szándék, képviselő úr, hogy megkerüljön különböző javaslatokat. A kormány, illetőleg a kormánypártok azonosan gondolkoznak abban a kérdésben, hogy a sok esetben már a magyar gazdaságban látott munkaerőhiányt hogyan lehet orvosolni úgy, hogy mellette olyan rétegeknek is pluszjövedelem-szerzési lehetőséget biztosítsunk, amely jelenleg nem biztos, hogy rendelkezésre áll. Tehát a gondolkodás azonos, az

előterjesztő, ismétlem, amint látják, Kósa Lajos frakcióvezető úr és Harrach Péter frakcióvezető úr.

A másik dolog, amit ki szeretnék emelni, az az, hogy igen, ahogy önök is említették, ma hál' istennek azzal a pozitív problémával szembesülünk, hogy számos területen munkaerőhiány van. Egészen más volt a helyzet néhány évvel ezelőtt, most ezzel a problémával szembesülünk, ezt kell megoldani. És azt is látni kell, hogy a kormányzat, illetőleg az Országgyűlés már számos olyan intézkedést hozott, amely ennek a problémának az orvoslását segíti úgy, hogy az érinti a nyugdíjas korosztályt is.

Schmuck Erzsébet képviselő asszony azt mondta, hogy akkor az adórendszeren változtassunk. Jelenleg, hogy a munkahelyvédelmi akció keretében az 55 év feletti foglalkoztatása esetén a munkáltatók járulékkedvezményben részesülnek. El kell mondjam azt, hogy ha a nyugdíjasok tovább dolgoznak és nem a nyugdíjat veszik föl, akkor a nyugdíjba vonulásuk idején magasabb nyugdíjat kapnak, kedvező módon részesülnek nyugdíjban ahhoz képest, mintha az öregségi nyugdíjkorhatár szerint mentek volna el. Tehát most is vannak olyan elemek, amelyek segítik az idősebb korúak munkavállalását; azt kell látnunk, hogy ezen elemekkel együtt is jelen van számos területen a munkaerőhiány.

Ami pedig a közsférát illeti: én azt gondolom, hogy különbséget kell tenni a közsféra és a versenyszféra között. A magyarországi közsférának a létszáma 700 ezer fő - központi költségvetési szerveknél foglalkoztatottakra gondolok -, amikor állami hatékonyságról beszélünk, és pont a költségvetés vitájában önök többször arról beszéltek, hogy az állam működési kiadásai növekednek, akkor igenis figyelniük kell a létszámokra is, meg kell fizetni a tisztviselőket, meg kell fizetni az állam részére szolgáltatást teljesítőket olyan arányban, ahogy azt a gazdaság bővülése lehetővé teszi. De a létszámra is figyelni kell.

Itt azt tisztázni szeretném, hogy a közsférában is van lehetőség nyugdíjkorhatárt betöltött személyek foglalkoztatására. Kétségtelen, hogy az a fő szabály, hogy ha valaki a nyugdíjkorhatárt eléri, akkor utána úgy kerülhet továbbfoglalkoztatásra, ha a megfelelő eljárás után az a lehetőség adott; illetőleg a közsférában történő foglalkoztatás esetén öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött személyeknél a keresetet lehet fölvenni, a nyugdíjat nem. Ha nyugdíjba vonul, akkor az általános szabályok szerint magasabb nyugdíjat fog az adott illető megkapni.

Én azt gondolom tehát, hogy az elmúlt időszakban több olyan intézkedés történt, amely kedvező mind a foglalkoztatók, mind a nyugdíjasok számára, és ismétlem, ezzel együtt látunk most számos területen munkaerőhiányt. Ennek a problémának egy új orvoslását tartalmazza az a javaslat, amely jelenleg tárgyalás alatt van.

Utolsó előtti gondolat, ha szabad, fölírtam, hogy itt a munkavállalók kizsákmányolásáról szól a javaslat. Ha jól értelmeztem a javaslatot, ez arról szól, hogy ha egy nyugdíjas akar, akkor csatlakozik, ha

nem akar, nem csatlakozik; ha csatlakozott és kedvezőek a tapasztalatai, akkor marad, ha kedvezőtlenek, kilép. Tehát ilyen értelemben a kizsákmányolás szót, megmondom őszintén, nehéz, azt gondolom, értelmezni.

(13.50)

Lehet, hogy vannak még kérdések, amelyeket érdemes megvitatni és érdemes a kérdésekről tovább gondolkodni, de azt gondolom, hogy az irány, amiről a beterjesztett javaslat szól, összhangban van azokkal a törekvésekkel, amely a foglalkoztatás bővülését, és hozzáteszem, a reálbérek emelkedését is irányozta. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhány észrevételt hadd fogalmazzak meg én is. Nagyon sok minden elhangzott már, de tény és való, hogy két dolog ütött szöveget a fejembe. Az egyik az, amikor Kósa Lajos az Európai Unióra hivatkozik, hogy azért kellett változtatni valamilyen törvényen az iskolázottakatknél, mert az Unió azt megkérdőjelezte, és természetesen Magyarország rohant és megoldotta ezt a problémát. Ennek azért van egy diszkrét bája; mint ahogy annak is, tisztelt frakcióvezető úr, ahogy ön a nyugdíjasokról beszél.

Eddig az ön megnyilatkozásai a nyugdíjasokról nem szóltak másról, mint hogy becsmérelte a nyugdíjasokat. Ön volt az, aki azt mondta a Magyar Hírlap hasábjain, hogy tulajdonképpen még a szavazati jogot is meg kéne vonni a nyugdíjasoktól, és valami családi szavazati jogot kéne adni, mert nehogy már a következő választásokon a nyugdíjasok, az idősek döntsék el, hogy ki vezesse Magyarországot a következő időszakban, hiszen - azt hiszem, azzal indokolta ezt, hogy a középosztály vagy a közép korosztály az (*Kósa Lajos: Hazudsz! Majd elmondom. Attila, hazudsz! Szégyelld magad!*), aki... Nem hinném, mert egy sajtóhírből lehet ezt megfogalmazni, de nagyon jó, ha adott esetben ezt végre elmagyarázza.

De azt is mondta ön, Kósa frakcióvezető úr, hogy azért nem a postás viszi ki ezt az Erzsébet-utalványt, nehogy már a nyugdíjasok azt higgyék, hogy ez jár nekik. Ezt se tudnám olyan nagyon pozitív megfogalmazásként értékelni, mert a nyugdíjasok idősek, de nem hülyék. Tehát magyarul, ha valakinek elmondják, hogy ez egy egyszeri juttatás, akkor attól, hogy meglát egy postást, még nem biztos, hogy az jut az eszébe, hogy akkor az a juttatás rögtön jár is neki. Érdemes volna nem ennyire lekezelni és hülyének nézni a nyugdíjas-társadalmat, akkor egészen biztosan sokkal nagyobb támogatást is élveznének ebben a korosztályban.

De visszatérve egy kicsit a konkrétumokra, itt nagyon sokan beszéltek már róla, és körbejárták ezt

a témát. Nekem úgy tűnik, hogy ennek a szövetkezetnek egyetlenegy oka lehet, hogy miért akarnak önök egy ilyet bevezetni, mert ugye kiderült, hogy szakmai oka nincsen, mindenki tiltakozik ellene, tehát az érintettek érdekképviselői, az összes nyugdíjasokat képviselő érdekképviselői szervezet, mindenki tiltakozik ez ellen. De ha megnézzük a munkáltatói oldalt, ott, ha jól olvastam, akkor a Vállalkozások Országos Szövetségének a főtíkára is azt mondta, hogy még sokat kell dolgozni ezen, hogy ez egy működőképes elképzelés legyen, és szerintük teljesen másképpen is meg lehetne oldani ezt a problémát.

Nem hiszem, hogy az a nyugdíjasok érdekét szolgálná, ha egyszerűen belekényszerítik őket valamibe, egy keretbe, miközben - ahogy jobbikos képviselőtársam is beszélt róla - a szövetkezés egy önkéntes alapon történő szövetkezést jelent, és utána a bent lévő tagok pedig saját maguk gazdálkodnak a megtermelt javakkal. Tehát akkor fölmerül a kérdés, hogy miért fontos ez önök számára ahelyett, hogy nagyon egyszerűen a törvényt változtatnák meg, tehát magyarul, olyan jogszabályi környezetet teremtenének, ami lehetővé tenné a nyugdíjasok számára a foglalkoztatást, hiszen ezt, ahogy ez is elhangzott a vitában, önök vonták meg. Én azt gondolom, hogy sokkal egyszerűbb lenne, ha ezek a szabályok változnának.

Ma már nem tudják azt mondani, amit önök korábban is mondtak, hogy a fiataloktól elveszik a nyugdíjasok a munkát, és ezért kell korlátozni, mert ugye munkaerőhiánnyal küzd az ország, tehát magyarul, még ilyen típusú, egyébként nem túl pozitív gondolatokat sem kell megfogalmazni. Tehát magyarul, sokkal egyszerűbb lenne, ha csak a jogszabályok változnának, és hasonlóan, akár kedvezményekkel a nyugdíjasok visszatérhetnének ott, ahol kell, és ahol akarnak is a munkaerőpiacra.

Akkor mi a valós indok? Én azt mondanám, hogy az a valós indok, hogy ez egy hatalmas nagy piac. Itt valakinek valószínűleg megtetszett megint maguk közül ez a piac, és azt gondolják, hogy így egy nagy profitra lehet szert tenni, hiszen 2-4 milliárdos - különböző számítások szerint, attól függően, hogy hányan vesznek részt egy ilyen szövetkezetben - profitot érhet el egy ilyen szövetkezet. Tehát én sokkal inkább azt sejttem, hogy valakinek megtetszett ez a hatalmas piac, az a profit, ami itt elérhető, és el szeretnék vinni megint a pénzt, ezért kreálnak egy nyugdíjas-szövetkezetet, hogy valaki ellophassa a pénzt, ha már ön is ilyen profán módon fogalmazott az imént a bekiabálásában.

Tehát én azt mondanám, hogy vonják vissza ezt a törvénytervezetet, ne akarják kisémmizni a nyugdíjasokat, ne akarják őket olyanra kényszeríteni, amit sokkal egyszerűbben meg lehet oldani. És egyébként a céllal meg egyetértett itt mindenki, aki eddig hozzászólt az ellenzék részéről, hogy rendezni kell a nyugdíjasok foglalkoztatási helyzetét.

Ebben szerettem mindenki partner is volna, de nem ilyen formában, az is egészen biztos. Tehát ne fideszes üzleti gazdasági érdekeket szolgáljunk ki,

hanem a nyugdíjasok érdekét szolgáljuk, és segítsük őket, ne pedig a pénzre hajtsan megint az, akinek ez megtetszett.

Tehát ezért mi a magunk részéről, ahogy a kolégák is elmondták, nem fogjuk támogatni ezt az előterjesztést, és arra kérjük önöket, hogy vonják vissza, és kezdjünk arról egy tárgyalást, hogy hogyan lehetne az nyugdíjasok foglalkoztatását az ország és a nemzetgazdaság szempontjából megnyugtató módon úgy rendezni, hogy az szolgálja a nemzetgazdaság és emellett a nyugdíjasok érdekét.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Turi-Kovács Béla képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Tisztelt Ház! Ez a vita erőteljesen azt juttatja eszembe, Szilágyi Dezső kedvenc műfaja volt, hogy odafordult Helfi Ignáchoz, és azt mondta neki: Nácikám, állíts bármit, és én azt majd megcáfolom. Az ellenzék most azt teszi, hogy nem is kell állítani semmit, merthogy ő maga állít valamit, aztán ezt kőkeményen igyekszik megcáfolni.

Itt olyasmiről folyik a vita, mint hogyha egy kötelező jellegű szövetkezeti rendszer bevezetését szorgalmazná bárki is. Hát nem kötelező szövetkezeti rendszerről van szó, hanem arról van szó, hogy választási lehetőség van, önkéntes választási lehetőség!

Amikor majd tovább gondolkodnak ebben az ügyben, szíves figyelmükbe ajánlom, hogy azt magam is úgy gondolom, hogy ez elsősorban nem az egyetemi tanárok részére nyújt majd bizonyos lehetőséget. Például Békés megyében van az országban a legtöbb 65 év fölötti nyugdíjas, Pest megyében a legkevesebb, és Békés megyében a 65 éven fölülieknek az elhelyezkedési lehetőségnél nemcsak azt kell megtalálni, hogy hol talál munkát, hanem az alkalmazkodási készségüket is mindig be kell tudni vetni. Egy szövetkezettel ez nem így lenne, én ezért támogatom erőteljesen ezt a törvényt. Ez a szövetkezeti háttér azt biztosíthatja, hogy egyenrangú félként lehessen tárgyalni, mondjuk, abban a faluban, ahol összesen 2-3 munkaadó van. Ez egy egészen más aspektus.

Én értem ellenzéki oldalról azt a gondolkodást, hogy mindenhol, valami mögött valami olyasmi van, hogy mégis ki akar ezen keresni és mennyit akar keresni - de nem erről van szó. Itt arról van szó, ha valaki keresni akar, és javaslataink szerint biztonsággal kereshessen, azt a szövetkezet tudná megadni, és ez az, ami miatt én a magam részéről *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az érvek után is, amelyek elhangoztak önmaguk állításaival szemben, meg vagyok róla győződve, hogy a javaslat jó.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr két percben, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Csak nagyon röviden. Én nagyon tisztelem Turi-Kovács Béla képviselő urat, és azt gondolom, hogy mindig érdemes odafigyelni arra, amit ő mond a magyar parlamentben, de szerintem most félreértette azt, amiről mi beszéltünk. Mi azt gondoljuk, hogy ez egy rossz megoldás egy helyes célkitűzésre adott válaszként. Tehát mi azt mondjuk, hogy nem így kell megoldani ezt a problémát. Feltételezünk - természetesen ez a szíve joga képviselő úrnak is, hogy minősítse a mi feltételezéseinket, ahogy a mi szívünk joga is, hogy minősítsük az önök feltételezéseit -, de alapvetően arról van szó, hogy nem értünk egyet azzal az eszközzel, amit választanak, miközben mindenki azt mondja egyébként, hogy az irány, tehát hogy valamit ezzel a kérdéssel tegyünk, az helyes.

Ennyit szerettem volna csak pontosításként megfogalmazni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Sneider Tamás alelnök úr két percben.

(14.00)

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is Turi-Kovács Béla képviselőtársam véleményére szeretnék reflektálni. Valóban azt mondhatjuk, hogy itt nincs kényszerítés; csak egy baj van, és ezt érdemes megnézni. Ha valaki önállóan Békés megyében egy vágóhídra nyugdíjasként el kíván helyezkedni, akkor őt úgy tudják ott alkalmazni, hogyha 52 százalékkal nagyobb adót fizetnek utána, minthogyha ő belépne, persze nem kötelezően, egy szövetkezeti formába, hiszen ott 52 százalékkal, az egyharmadával a fizetését lehetne csökkenteni. Kérdezem én, hogy ki fog akkor Békés megyében önként elmenni egy vágóhídra dolgozni vagy bármilyen más munkahelyre, mikor a lehetőség nem kényszerű, csak lehetetlen lesz egyébként más úton módon eljutni, hiszen ki lenne az a vállalkozó, aki 100 ezer forintért dolgoztathat valakit, de ugyanakkor majd 150 ezer forintot akar adni neki csak azért, mert nem a szövetkezeti formát választotta vagy nem lépett be a szövetkezetbe.

Summa summarum, ez gyakorlatilag igenis be-kényszerítése ezeknek az embereknek az ilyen szövetkezetekbe. Lehet, hogy nem így van leírva a törvényben, de teljesen egyértelmű, hogy nincs más választásuk ezeknek az embereknek, ha munkát szeretnének találni. Itt a probléma! Köszönöm szépen. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Visszatérünk normál felszólaláshoz. Heringes Anita képviselő asszony, MSZP!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Több dolog van, ami a vezérszónoki körbe már nem fért bele. De mindenképpen úgy érzem, hogy ki kell térjek arra, hogy a 65 év felettieket természetesen nem visszakényszerítik a munkába,

csak hogy jelen pillanatban nem kapnak tisztességes nyugdíjat. Innentől kezdve nem kényszer, csak ahhoz, hogy meg tudjon élni, és a gyerekeit tudja segíteni, az unokáit tudja támogatni, mert azért vidéken ez egyre jobban így van, hogy még mindig a kisnyugdíjas támogatja az unokát, hogy előrébb tudjon menni, hogy egyetemre tudjon járni, ahhoz majd el kell mennie dolgozni. Ahogy képviselőtársam is elmondja, ez lesz az egyetlen lehetőség, hogy a szövetkezethez kell majd csatlakozni, mert normális munkáltató nem fogja azt mondani, hogy ő többet szeretne fizetni majd utána, hanem azt fogja mondani, hogy nézi a saját zsebet, az én zsebemnek jobb, hogyha ebből a szövetkezetből veszem ki a nyugdíjast, mint munkaerő-kölcsönzés alapján, és akkor majd azokat fogjuk foglalkoztatni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az a bajunk, hogy nem hiszünk a tisztességes szándékban, merthogy az elmúlt hét év tapasztalata az, hogy a legtöbb esetben ezekben a szövetkezetekben a végén kizsákmányolás lett. Ha az embernek az a tapasztalata, hogy ez a vége, akkor én bármennyire is hiszek az adott szóban, hiszek abban, hogy jó szándékkal nyújtanak be képviselőtársaim indítványokat, a tapasztalat most már azt mondatja velem, hogy nem hiszem el, hogy a végén ebből jó lesz; merthogy még mindig nem látom, hogy ez a szövetkezet miért kell ide.

Ha a rugalmas nyugdíjba vonulás lehetőségét önként nem vették volna el, ha biztosítanák a nyugdíjasok számára, hogy úgy vállaljanak munkát, hogy könnyítve, a munkáltató számára is könnyítve lehessen őket felvenni, de nem kell szövetkezet közéjük, mert ez egy plusz olyan, mint a hulladékszállításban az NHKV, bejött közé, de úgy semmi értelme nincs; tehát ezt meg lehetne oldani jól is, ha nem az lenne a cél, hogy a szövetkezetből valaki jól járjon.

Ami miatt ezt alá tudjuk támasztani, hogy maga a kifejezés, amit létrehozunk, az a közérdekű nyugdíjas-szövetkezet. Szerencsére Varga Gábor képviselőtársuk lehet, hogy elolvasta ezt a javaslatot, és észrevette, hogy csak és kizárólag a „közérdekű” szó nem szerepelt eddig benne, hogy közérdeket szolgál, úgyhogy ő gyorsan benyújtott egy módosító indítványt, hogy közérdeket is szolgálhat. Így már szerepel benne. Tehát valószínűleg ezt a kifejezést kifejejtették belőle, mert maguk se gondolták, hogy ez így van, de Varga Gábor képviselőtársam valószínűleg, ahogy mondom, elolvasta az indítványt, és észrevette, hogy pont a címéből a legfontosabb szó hiányzik az indítványból, úgyhogy ő ezt benyújtotta.

Amiről még mindenképpen úgy gondoljuk, hogy el kell mondani, hogy a szövetkezet helyett a munkaügyi szervezetet kellene használni, és az adó- és járuléksökkentéssel ösztönözni a munkáltatókat. Ilyen szövetkezetekre ebben a formában nincs szükség. A nyugdíjasok munkajogi védelmét kellene elősegíteni még és erősíteni. A munkaügyi szervezet munkahely-

feltáró és -közvetítő szerepét kellene fejleszteni ahelyett, amit tesznek vele, hogy elsorvasztják és szinte működésképtelenné teszik. Rugalmas nyugdíjba vonulási lehetőséget kellene megteremteni, amit pont önök vettek el.

Reméljük, hogy nem lesznek átfedések az iskolaszövetkezet és a nyugdíjas-szövetkezet tulajdonosi körében, legalábbis azokban, akik létrehozzák, akik ez a 10 százalék, akik nem a kötelezően nyugdíjasok közé tartoznak. Éppen ezért be is nyújtottam egy módosító indítványt, hogy a kettő között ne lehessen átfedés, ne úgy, mint a benyújtók névsorában, mert valahogy érdekes módon ismételt, mint ahogy az iskolaszövetkezeteknél is, itt is Czomba Sándor és Kósa Lajos a benyújtók között van. Gondolom, tényleg egy kávé felett gondolták ki, hogy valamelyik havernek ezzel a szövetkezeti rendszerrel egy újabb felületet biztosítsanak majd.

Lehetne ezt jól is csinálni, lehetne ezt tisztességesen is csinálni, hogyha tényleg a nyugdíjasok lennének az előtérben, ha tényleg velük kívánnának képviselőtársaim foglalkozni, hogy nekik könnyebb legyen az életük. Azt gondolom, amit a lelegején is elmondtam: tisztességes nyugdíjat kell adni nekik. Nem 1,3 százalékkal kell emelni a nyugdíjakat, ami előtte még csak 0,9 volt, hanem azt kell nekik mondani, hogy olyan nyugdíjat kell kapják, amiből meg is tudsz élni.

Ez nemcsak rájuk vonatkozik, hanem én ezt a mai napig felháborítónak tartom, hogy ha vidéki kistelepülésekre lemegy az ember, akkor már a szülő nem tudja a gyereket segíteni, mert neki nincs miből, hanem a mai napon is, hogyha bárkinek, egy diáknak szüksége van pluszpénzre, akkor a nyugdíjasnak kell a kicsi nyugdíjából a zsebébe nyúlni, és azt mondani, hogy édes fiam, nekem már egyébként van annyi kabátom, hogy nem veszek újat, hanem akkor az utolsó filléremet is rád fogom költeni.

Tisztességes nyugdíjat adjunk a nyugdíjasoknak, emeljük rendesen a nyugdíjukat, ne kényszerítsük őket arra, hogy vissza kelljen menniük dolgozni, ha ők nem szeretnének, mert ez azért kényszer, mert nem tudnak megélni ebből a fizetésből. *Köszönöm szépen. (Szórványos taps az MSZP padsorából. - Dr. Kovács Zoltán közbeszól. - Heringes Anita: Képviselőtársam itt se volt, azt se tudja, miről van szó!)*

ELNÖK: Köszönöm, Heringes Anita képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm államtitkár urat, a tisztelt Házat, a képviselő hölgyeket, urakat. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Többször elhangzott, hogy magukkal az alapelvekkel egyet lehetne érteni, és hogy nem egyeztettek a nyugdíjas-szervezetekkel. Akkor néhány nyugdíjas-szervezet véleményét a törvényről engedjék már meg, hogy felolvassam, ha már nem sikerült, mivelhogy kikerülték, hogy nem a

kormány nyújtotta be a módosítást, hanem önálló indítványként lett beadva.

A Nyugdíjasklubok és Idősek „Életet az éveknek” Országos Szövetségének elnöke, Hegyesiné Orsós Éva az alábbiakat mondta: „Fontos lett volna, hogy végignézzük a munkáltatók és a foglalkoztatottak érdekeit. Van, akinek érdekében áll egy-két évig dolgozni, és az a pluszforrás az ő élethelyzetének megoldást jelenthetne. Vannak tehát, akik abban érdekeltek, hogy tovább dolgozzanak, további szolgálati éveket szerezzenek, és ezáltal magasabbban állapítsák meg a nyugdíjukat.”

Farkas András, a következő szervezet vezetője: „A nyugdíjas-szövetkezetben nem minősülne keresetnek az ilyen jövedelem. Ezzel nem járna a plusz 0,5 százalékos nyugdíjnövelés.”

A Nyugdíjasok Országos Képviselőtársaságának elnöke, Földényi György véleménye szerint: „A szövetkezet mint gazdasági és társadalmi szervezet különösen azoknak kedvező, akik hisznek a szövetkezés eszméjében és alapelveiben. Hollandia, Dánia, Olaszország rendkívül sikeres e területen. Azoknak kedvező, akik együtt akarnak létrehozni valamit, ezért együtt fektetnek be, mert önállóan nincs elég jövedelmük, és nyereséges üzletet szeretnének létrehozni.” Ilyenek voltak a fogyasztási szövetkezetek, például a Hangyaszövetkezet a két világháború között.

Az alapelvek a világon mindenütt: az önkéntesség; az egy ember egy szavazat; a bevitt vagyontól függetlenül az osztatlan vagyon gyarapítása, szabályok szerinti felhasználása; a közgyűlés tisztségviselőinek választhatósága; a vezetőség választott tagokból áll; a szolidaritás elvének érvényesülése a tagok között; az alapszabálynak nemcsak a törvénynyel, hanem a szövetkezeti mozgalom nemzetközi elveivel is összhangban kell lennie. Ezek az általános szabályok.

A kifogások. A fizetésük, ha nem pénzbeli, hanem egyéb megoldás, miért lenne kedvező bárkinek is? Jó lenne, ha erre választ kapnánk. Ha belépni kényszerül egy nyugdíjas, mert ez a kiút az elszegényedésből vagy magából a szegénységből, akkor ez nem az önkéntesség elvén alapul. Máris megdőlt az önkéntesség elve.

A szervezet adottságai miatt mi történik a beteg vagy az elhalálozott tagok befektetéseivel? Mi van, ha csőd történik? Ki viseli a károkat? Láttunk már jó néhányat ezekből a példákból.

A szövetkezet mint szabad társulási forma jó ügyet szolgálhat, de ha a kényszerűség vezet arra, hogy szövetkezeti tag legyen, akkor az '50-es évek kényszerszövetkezeti politikája rémlik fel azonnal.

A munkáltatók érdekeit képviselő VOSZ főtávkára, Dávid Ferenc véleménye a törvényről: szerinte is jelen formájában nem elfogadható a törvényjavaslat, azon a legjobb esetben is további módosításokat kell végrehajtani a megfelelő működtetés érdekében.

A főtávkár megjegyezte, hogy a versenyszférán kívüli nyugdíjasok szövetkezeti taggá válása nehezen képzelhető el. A nyugdíjasoknak szövetkezeti tagként tagsági díjat kell majd fizetniük, ami nyilvánvalóan

többletterhet jelent számukra. Emellett azt a veszélyt is el kell háritani, hogy a közérdekű nyugdíjas-szövetkezetek ne váljanak egyfajta pénzmosodává. Az sem becsülhető egyelőre, hogy mibe kerül ez majd az államnak, ugyanis a szövetkezeteket a szervezet szerint támogathatja a költségvetés, ami nélkül a főtitkár szerint nem is lennének működőképeseek.

(14.10)

A Magyar Szakszervezeti Szövetség alelnöke el-
képesztőnek tartja a kormányparti javaslatot. Székely Tamás, aki egyben a magyar vegyipari, energia-
ipari és a rokon szakmákban dolgozók szakszervezeti
szövetségének elnöke is, közleményében azt írja:
Kósa Lajos és Harrach Péter előterjesztése olyan
embereket küldene újra műszakba dolgozni, akik kis
nyugdíjuk miatt kiszolgáltatottak. Az alelnök úr em-
lékeztetett arra, hogy néhány éve, amikor a rendvé-
delem területén dolgozók, az orvosok, a bírók nyug-
díjazását szabta át a jelenlegi kormány, százezrek
mentek el az országból.

A szakszervezeti vezető feltette a kérdést: nyug-
díjasok menjenek újra műszakba dolgozni? A VDSZ
nem ért egyet azzal, hogy a szövetkezetbe tereljék a
nyugdíjasokat, majd a legkiszolgáltatottabb helyzet-
ben lévő kölcsönzött munkaerőként foglalkoztassák
őket. A nyugdíjasokat békén kell hagyni, akaruk
ellenére nem szabad dolgoztatni.

Itt hadd térjek ki arra, hogy önök elmondták,
hogy mivel önkéntességen alapul, pontosan az
Eszosznál mutatták meg, hogy hogyan működik Ma-
gyarországon az önkéntesség. Szövetkezeti forma
volt az is. Jó célokat lehetett volna vele létrehozni, és
jó dolgokat lehetett volna vele megvalósítani. Ott
sem működött az önkéntesség, mert ha valaki nem
vállalta munkanélküliségként a szövetkezetbe való belé-
pést, akkor elvették tőle azonnal a segílyt.

Tudják, mi történt, képviselőtársaim? Amikor
bebukott a szövetkezet, kit kezdtek el hibáztatni? Azt
a 3 ezer hátrányos helyzetű dolgozót, akit beteretlek
a szövetkezetbe. Még kormányparti politikusok is
megszóltak, és azt mondták, hogy azért nem mű-
ködött a szövetkezet, mert nem akartak dolgozni. Itt
vannak az élő példák, hogy hogyan használták ki
ezeket a munkavállalókat.

És felhozhatjuk megint a „Híd a munkába”
programot. Mindenki jól járt, a vezetőség jól járt,
csak a célcsoport nem. Ott is, mondom, 1,6 milliárd
forintról vagy 1,2-ről beszélünk, de már 3 fölött jár,
mert ugyebár az állam még megtámogatta pluszban
ezt a szövetkezetet, és a mai napig nem látjuk, hogy
akár valakit is felelősségre vontak volna.

Képviselőtársamnak mondanám, Turi-Kovács
Béának, hogy azt gondolom, hogy ha 40-45 évet
ledolgozott valaki, és eléri a 65 évet, nem az a célja,
hogy újra munkába álljon. Nem az a célja! Szeretne
segíteni a gyerekének nevelni az unokáját, boldog
akarna lenni, és ha megfelelő nyugdíja van, akkor
esze ágában nincs 40 év után visszamenni dolgozni.

Ezzel ismeri el a kormány, hogy megbukott a
politikája. Minden politikája megbukott. Megfelelő
fizetés kell, és valami úton-módon arra kellene töre-
kedni, hogy a fiatalokat vissza kellene hozni az or-
szágba, azt a 600 ezer fiatalot, aki amiatt ment el,
mert az önök gazdaságpolitikája megbukott ebben az
országban. És nem a nyugdíjasokat kellene újra visz-
szaterelni a munkaerőpiacra. Önök néhány évvel
ezelőtt elüldözték a nyugdíjasokat, majd most terel-
jük vissza úgy, hogy teljesen kiszolgáltatottá válnak a
munkaerőpiacon.

Nem támogatható ebben a formában ez a tör-
vénytervezet. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az
MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony.
Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asz-
szonynak, Lehet Más a Politika.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szé-
pen. Az előbb lecsúsztam a kétpercesről, úgyhogy
most egy normál gombot nyomtam. Néhány kérdé-
sem lenne, amire nem kaptam választ. Először is,
államtitkár úr azt mondta, hogy nem a kormány
készítette elő, viszont a Gazdasági bizottságban én az
ellenkezőjét hallottam, hogy ne gondoljuk azt, hogy
néhány képviselő felébred és akkor elkészíti ezt a
törvényjavaslatot, és hogy akkor ezt tulajdonképpen
mégis nem a kormány készítette elő. Tehát én ezt
most már szeretném akkor megtudni, hogy a kor-
mány vagy nem a kormány készítette elő. *(Kósa La-
jos közbeszólására:)* Jó.

Amire szintén nem kaptam választ. Én azért na-
gyon szeretném tudni, hogy miért nem egyeztettek
nyugdíjas-szervezetek képviselőivel. Ha most
egyéni képviselői indítvány és képviselők készítették
elő, miből gondolják önök néhányan, hogy a kétmil-
lió embert érintő törvényjavaslatot megfelelő mó-
don, megfelelő érvekkel, még ha kutatás is van, ezt
elő tudják készíteni. Miért nem érzik azt, hogy szük-
ség lenne arra, hogy igen, személyesen valamilyen
formában - kerekasztal s a többi - formában leülni,
meghallgatni őket, hogy ők is elmondják azt, hogy
tulajdonképpen mit szeretnének. Itt azért erre sze-
retnék választ kapni.

Szeretném azt is megtudni, mert a tervezetből
nem derül ki, hogy - a kormány támogathatja majd
ezeket a nyugdíjas-szövetkezeteket - ki mikor dönti
el, hogy milyen támogatást kaphatnak ezek a szövet-
kezetek. Most nyilván azon túl, ami itt legalisan sze-
repel, hogy a szociális hozzájárulást nem kell fizetni,
és milyen módon juthatnak ebből forráshoz a nyug-
díjasok, tehát ezt mikor és milyen módon dönti el a
kormány. Vagy ez most szerepel a költségvetésben is,
vagy mi lesz akkor ennek a forrása?

A következő kérdés már többször elhangzott,
hogy ezek a nyugdíjas-szövetkezetek kikölcsönöz-
hetnek embereket, munkaerőt a munkaerőhiány
csökkentésére. *(Kósa Lajos: Ezt ti mondtátok. Ez
nincs benne a törvényjavaslatban. - Az elnök csen-
get.)* Igen? Ez nincs benne? Akkor nem kölcsönöz-

hetnek ki, ez azt jelenti? (Az elnök csenget. - Kósa Lajos: A munkaerő-kölcsönzés, az egy másik törvény.) Akkor nem tudom, ez honnan jön.

ELNÖK: Bocsánat, Kósa frakcióvezető úr, kérem szépen!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen, ne beszéljünk, ezt kéri az elnök úr. Viszont ami érdekes, hogy miért érdemes létrehozni egy szövetkezetet. Még egy darabig lesznek európai uniós források. Akkor jól gondolom, hogy ezek a szövetkezetek európai uniós pályázatra, projektre... (Kósa Lajos: Egy fillért sem! Ezt ti mondtátok! - Az elnök csenget.) Egy fillért sem. Akkor nem nagyon érhető egyébként...

ELNÖK: Kósa frakcióvezető úr, kérem szépen!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Akkor szeretnék majd esetleg ezekre a kérdésekre választ kapni, hogy akkor tulajdonképpen mit is csinálnának majd ezek a szövetkezetek, tehát nem kölcsönöznek ki munkaerőt, nem lesznek projektek, nem lesznek európai uniós pénzek. Tehát akkor mi is motiválja őket? Miért jönnek létre? Akkor majd ha erre kaphatnék választ.

Abban nincsen nézetkülönbség közöttünk, mi is azt látjuk, hogy ma Magyarországon nagyon komoly gond a munkaerőhiány. Mi is azt hisszük, hogy egyébként nagyon sok olyan nyugdíjas van, aki element nyugdíjba, egészséges, sok tudással, tapasztalattal rendelkezik, és szívesen dolgozna még nyugdíjas éveiben. De nem hisszük azt, és én magam sem hiszem, hogy ez lenne az a forma, amibe a nyugdíjasokat jól, érdemben be lehetne vonni. Államtitkár úr említette, hogy már most is van ilyen ösztönző, hogy ha valamelyik nyugdíjas tovább dolgozik néhány évet, akkor egy-két százalékkal magasabb lesz a nyugdíja.

Én viszont azt gondolom, hogy ha egy nyugdíjas ledolgozik x időt, ami törvény szerint jár és elmegy nyugdíjba, betölti a 65 évet, akkor engedjük elmenni nyugdíjba, kapja meg a nyugdíját, viszont utána ha dolgozni szeretne, akkor ő is megméretkezik a piacon. Ha mint nyugdíjas utána dolgozik, akkor tegyük lehetővé a számára a rugalmas - mint a közszférában - foglalkoztatást, de ne szövetkezeti formában. Miért kell ehhez közérdekű szövetkezeti formát létrehozni? Ez két embernek az üzlete: a munkaadóé és a munkavállalóé. Ha vannak netalántán munkaközvetítő szolgáltatások, akkor a nyugdíjas is talál magának munkát. Akkor mi szükség van ilyen nyugdíjas-szövetkezetek közbeiktatására? Nincs rá szükség. De még esetleg azt sem vitatom, hogy előfordulhat ilyen eset.

Akkor is válaszoljanak nekem arra, hogy miért nem történik meg az egyeztetés velük! Miért nem kérdezik meg őket, miért néhány ember dönti el, hogy mi jó több mint kétmillió embernek? (Kósa Lajos: Két és fél!)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Foglалjon helyet! Köszönöm.

Megkérdezem, van-e még valakinek felszólalás-ira igénye. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és akkor megkérdezem, hogy az előterjesztők közül ki kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Kósa Lajos frakcióvezető úrnak adom meg a szót.

(14.20)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Államtitkár Úr! Most élek a lehetőséggel, már csak azért is, mert elég régóta vagyok képviselő a magyar parlamentben, egész pontosan azon ötök közé tartozom, akik 1990 óta képviselők a parlamentben. De nagyon-nagyon régen voltam olyan parlamenti vitán, ahol ennyi sületlenséget hallottam volna, főleg az ellenzéki hozzászólóktól.

Mindjárt az elején, ami teljes badarság: a munkaerő-kölcsönzéshez ennek a javaslatnak semmi köze nincs. Ez válasz egyébként Schmuck Erzsébet képviselőtársamnak is. Minden olyan felvetés, ami a munkaerő-kölcsönzést hozta szóba, az súlyos és alapvető tévedés. A munkaerő-kölcsönzés egy teljesen másik atipikus foglalkoztatáspolitikai eszköz, körülbelül félmillió ember foglalkozik munkaerő-kölcsönzés keretében munkával, és a munkaerő-kölcsönzés egyébként a munka törvénykönyvének egy speciális része. Tehát ilyen értelemben nem része ennek a dolognak. Úgyhogy minden olyan felvetés, amit ezzel kapcsolatban mondtak, az teljes és alapvető tévedés.

Ennek a formának, nevezetesen a szövetkezeti formának és a nyugdíjas-szövetkezetnek semmi köze semmilyen európai uniós pénzhez, nincs benne ilyen, nem támogatja az Unió, ebben az értelemben minden olyan felvetés, amely az uniós pénzekkel kapcsolatos esetleges visszaélésre, pályázatra vagy ilyesmire vonatkozott, súlyos és alapvető tévedés. Egyszerűen semmi köze ennek a javaslatnak ehhez.

Hasonlóképpen a szocialista képviselőtársak hosszasan ecsetelték a szociális szövetkezetekre vonatkozó fejtegetéseikben az azzal kapcsolatos bírálatokat. Ez egy teljesen más szövetkezés, semmi köze a szociális szövetkezetekhez. Ezzel az erővel egyébként a szovjet kolhozrendszerrel is beszélhetek volna, mert annak sincsen semmi köze ehhez, mint ahogy a szociális szövetkezeteknek sem. Alapvető különbség például, hogy míg a szociális szövetkezeti tagság szabad, így ebben az értelemben nyugdíjas-szövetkezeti tag csak nyugdíjas lehet. Óriási a különbség! S miután valaki nyugdíjas, ezáltal viszont nem dolgozik, tehát minden olyan összevetés, hogy majd a munkavállalók, akik a munka törvénykönyve alatti jogviszonyban vannak valamilyen cégnél, majd átlépnek a nyugdíjas-szövetkezetbe, és ez alapján fogják őket foglalkoztatni, ez alapvető badarság. Van egy nyugdíjba vonulási korhatár. Ha akármilyen kedvező egy foglalkoztatónak vagy munkaadónak nyugdíjas-szö-

vetkezettel dolgoztatni, nem tudja átléptetni a dolgozóit, mert azok nem nyugdíjas korúak. Tehát ez teljes ostobaság. Az ezzel kapcsolatos fejtegetéseknek semmi közük ahhoz, amiről itt szó van.

Hasonlóképpen teljesen súlyos félreértés minden fejtegetés a kizsákmányolásról meg a fizetés elmaradásáról. Hiszen miről is van szó? A szövetkezeti tagok maguk döntenek el, hogy ha a szövetkezet vállal egy munkát, az abban a munkában részt vevő szövetkezeti tagok milyen mértékű fizetést fognak ezért kapni. Tehát értelmetlen, miután ez önfoglalkoztatás, és a szövetkezeteknél természetesen az egy tag-egy szavazat érvényesül, ők tudják eldönteni, hogy fogják ezt felosztani. Ebben az értelemben, aki azt gondolja, hogy egy munka nem kap elég díjazást, elvállalt a szövetkezet egy munkát, keveset fizetnek érte, azt mondja, hogy köszönöm szépen, én ebben nem veszek részt, csak ha majd többet tetszenek fizetni. Kész. És akkor innentől kezdve nem lehet kizsákmányolni senkit, mert az meg tudja ítélni. Ez épp olyan, mint ha valaki munkát keres, megítéli, hogy azon a munkahelyen eleget fizetnek-e neki vagy sem. Ha nem fizetnek eleget, nem megy oda dolgozni, akkor keres másikat.

Itt az látszik, hogy az ellenzéki képviselőtársak alapvetően nem értik a szövetkezeti rendszer működését, véggképp nem láttak még olyan szövetkezetet, például diákszövetkezetet, amelyik jól működően ezt a rendszert jól megvalósítja. Ráadásul az általunk meghatározott garanciális elemekkel még azt is meg tudjuk akadályozni, amire pont Czeglédy Csaba elvtárs, az önök nagyra becsült politikustársa törekedett, mert az összes diákszövetkezeti család az ő know-how-ja alapján alakult ki. Tehát ki volt írva valamilyen munka, s arra a kamu, egyébként a Czeglédy által szervezett diákszövetkezetek mélyen normális piaci ár alatt vállaltak munkát, ami aztán úgy történt, hogy a diákokat nem fizették ki, a szerződő meg lelépett a pénzzel.

Ezt akadályoztuk meg azzal, hogy fordított áfásá tettük - merthogy az áfával volt a játék - a diákszövetkezeti munkát, vagy ezt a szerződést, egyébként pedig bevezettük a minimális díjazást, ami alatt nem lehet már munkát vállalni. Ez azért lényeges, mert ebből persze az a butaság nem következik, hogy ha van egy minimális díjazás, akkor afölött nem lehet díjazni senkit. Ez épp olyan, mintha valaki azt mondja, hogy miután a gazdaságban van minimálbér, ezért teljesen nyilvánvaló, hogy senki nem fog többet keresni a minimálbérnél. Ez megint egy égbe kiáltó butaság, de nem csoda, mert látszik, hogy sokan még a javaslatot sem olvasták el vagy nem tudták értelmezni.

Hasonlóképpen, aki ebből az előterjesztésből azt hiányolja - mint Sneider Tamás kollégám -, hogy a szövetkezés egyéb általános szabályai kimaradtak ebből a javaslatból, az nem vette észre, hogy ez a javaslat a szövetkezeti törvényt módosítja, és bevezeti ezt az új szövetkezési formát, a nyugdíjas-szövetkezetet. De semmit sem változtat meg a most is létező szövetkezeti törvény általánosan megfogalmazott

normatív rendszeréből, ami értelemszerűen ezekre is vonatkozik. Tehát egy tag-egy szavazat; a személyes közreműködés vállalható, de nem kötelezettség. A vagyoni hozzájárulás azt jelenti, a szövetkezeti törvényben is ez van, hogy megalakítják a szövetkezetet a tagok, és szavaznak arról, hogy mi legyen a vagyoni hozzájárulás. Egy forint is lehet egyébként. Ők döntenek el! Ezt nem kell a törvénynek előírni. S miután ezek a szövetkezetek típusosan azt a vállalkozási formát csinálják, hogy a munkaerejükkel vállalkoznak, amit a tagok személyes közreműködésével teljesítenek, ilyen értelemben vállalkozási kockázat csak annyi van, amennyi minden ember esetében, ha elmege dolgozni. Van kockázat, mert ha a munkahelyén kárt okoz, az az ő személyes felelőssége, de az meg egyébként nem a szövetkezeté, félreértés ne essék! Ebben az értelemben a szövetkezeti törvény minden egyéb szabálya vonatkozik a nyugdíjas-szövetkezetekre, tehát ezeket a felvetéseket nem is lehet érteni.

Schmuck Erzsébet is problémázott a fizetés és az adómentes juttatások és étkezési utalványok kérdésén. Ha a szövetkezeti tagok úgy döntenek, hogy vállalnak egy munkát, azt teljesítik, és az utolsó centfillért is ki kell fizetni nekik e munka kapcsán, akkor értelemszerűen mindent forintban ki fognak fizetni. Ez csak egy lehetőség megint. Mert gondoljuk el, a szövetkezetet valamilyen módon fenn kell tartani, ott van valamifajta HR-tevékenység, van valamifajta back-office tevékenység, iroda van, telefon van, felveszik a telefont, szerződéseket kötnek, s a többi, s a többi.

Tehát ahogy ez az életben is működik, hogy van egy vállalkozás, abban dolgozik iksz ember, a vállalkozási díj 95 százalékát fizessék ki pénzben, de 5 százalékot a közös költségbe tegyenek be, mert fenn kell tartani irodát, személyzetet, szerződéseket kell kötni, s a többi, s a többi, akkor keletkezhet - keletkezhet - a szövetkezetnél valamilyen pénzügyi eredmény. Mi erre mondjuk azt, hogy lehetőség legyen arra, ha a szövetkezet úgy dönt, hogy a pénzügyi eredményt osszák fel a tagok között adómentes formában.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni, ebben semmilyen kényszer nincs. Ha valakinek ez nem tetszik, nem szabad szövetkezeti taggá válnia, és ne alakítson nyugdíjas-szövetkezetet. Ez pusztán egy lehetőség, semmilyen kötelezettség nincs erre, természetesen. Éppen ezért mondjuk azt, hogy minden olyan felvetés, ami itt ilyen kényszerekről beszél, az teljes félreértése a javaslatnak.

A szövetkezetekben tagsági díj - volt egy ilyen felvetés - csak akkor van, ha a szövetkezet ezt valamilyen módon megszavazza, de ez kötelező elemként egyáltalán nincs. Tehát a tagsági díj mint kötelező elem értelmezhetetlen. Szövetkezetben tagsági díj csak akkor van valamilyen formában, de azt sem tagsági díjnak hívják, ha azt az alapszabályba beteszik a szövetkezeti tagok. Aki nem akarja, ne tegye be, és akkor nincs tagsági díj. Tehát ez a felvetés is teljes értelmetlenség.

(14.30)

Az a felvetés a szövetkezet kapcsán, hogy kiemmelizik a nyugdíjasokat, azért megint értelmetlenség, mert egyébként nyugdíjasok a tagjai a szövetkezetnek, és ők szavaznak mindenről. Egy tag, egy szavazat. Tehát nem lehet őket kiemmelizni. Sőt, ezen nyereszkeskedni sem lehet. Minden olyan felvetés, ami azt vélelmezte, hogy nem tudom, ki akar ezen keresni, értelmetlen. Ezen a nyugdíjasok tudnak keresni, senki más. Ők a tagjai a szövetkezetnek, vállalnak egy munkát. Ezzel nem lehet nyereszkeskedni. Tehát ez a felvetés teljes mértékben értelmetlen.

Néhány dolog, ami nem kapcsolódott szorosán a vitához, de úgy érzem, reagálni kell rá.

Amit Mesterházy Attila képviselőtársam mondott, az valóban hazugság. Szeretném hangsúlyozni, hogy világéletemben tisztelettel beszéltem a nyugdíjasokról, és a legnagyobb tisztelettel vagyok azok iránt az emberek iránt, akik ledolgozva az életüket, befizetve utánuk a nyugdíjjárulékot a munkaadók, tettek le valamit a közös asztalra. Ezért utasítottam el határozottan a 13. havi nyugdíj elvételét annak idején, amit Mesterházy Attila viszont megszavazott. Ennyit a nyugdíjasok tiszteletéről. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ezért utasítottam el azt a javaslatot, amit annak idején a szocialisták megszavaztak, önök is, hogy tekintet nélkül arra, hogy valaki dolgozik, nem dolgozik, általános lakásadót vezetnek be, amit, hála a Jóistennek, az Alkotmánybírósággal sikerült megakadályozni. Ezért fogadtam az összes megszorító intézkedésüket tiltakozással, mert nem volt tekintettel semmire az égedta világon. Ezt Mesterházy Attila mind-mind személyesen megszavazta. Nézzén utána! Ezzel kivette a részét abban a felelőtlen kormányzásban, ami 2010-re csődbe vitte az országot.

Az, amit pedig a Magyar Hírlapból idézett, a következőképpen hangzik. En azt támogattam, most is támogatom - csak tudom, hogy ennek egyáltalán nincsen semmifajta többsége -, hogy az anyák, ennek semmi köze a nyugdíjasokhoz, az anyák, akik 18 év alatti gyereket nevelnek, kaphassák meg azt a többlétszavazati jogot, ami a gyerek után jár. Tehát ha valakinek anyaként van két 18 év alatti gyereke, akkor annak az anyának legyen egy szavazata a választásokon saját maga alapján és a két gyereke után még két szavazata.

Azért gondolom ezt, mert egyébként a magyar jog, az alkotmány is számos vonatkozásban jogképességet teremt a 18 év alatti embereknek is, a fiataloknak is, örökölhetnek, egy csomó mindenben jogképesek, de ki vannak zárva különböző okok miatt a választásból. Holott egyébként érdekeik vannak, teljesen nyilvánvaló, hogy a jövőhöz van közük. Ezért mondtam azt, hogy az anyák kaphassák meg ezt. Ez egy alapvetően más megfogalmazása a választójognak, de ez egy választójogi vita, semmi köze a nyugdíjasokhoz. Ezért volt végtelenül méltánytalan és hazug, képviselőtársam, amikor ezt a nyugdíjasok kapcsán megemlítette.

Van egy másik dolog, mert ezt is folyamatosan idézik az ellenzékiek *(Folyamatos közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból. - Az elnök cseppet.)*, egész egyszerűen figyelmen kívül hagyva minden létező adatot. Nevezetesen azt, hogy hányan dolgoznak külföldön, és vajon miért is mentek el az országból. A statisztikai adatok szerint 1990-től 2004-ig, az uniós tagságunkig az uniós országokban a munkavállalók száma felment nulláról 240 ezer főig. Tehát '90-től 2004-ig - ugye, '90-ben nem nagyon volt erre lehetőség - 240 ezer magyar vállalt munkát az európai uniós országokban.

Amikor beléptünk az Unióba, ez jóval szabadabbá vált, de akkor, 2015-ig van pontos statisztikai adat, 350 ezerre ment fel ezeknek az embereknek a száma. Magyarul az, hogy bármilyen Fidesz-kormányzat üldözött volna el őket, idézte volna elő, ez egyszerűen aljas hazugság és félreértés a statisztikáknak. Ugyanis ráadásul ebből a 350 ezer emberből 110 ezer ember napi vagy heti ingázó, ami azt jelenti, hogy itthon lakik alapvetően, csak külföldön vállal munkát. Főleg a nyugati határreszen. Tehát ezt úgy felfogni, hogy valaki elüldözött őket az országból, megint nyilvánvalóan képtelenség.

És hadd hívjam fel a tisztelt ellenzéki képviselők figyelmét arra, hogy a legnagyobb arányban, legnagyobb számban az Európai Unió országaiban a németek vállalnak munkát Németországon kívül. Holott egyébként nyilvánvalóan nem igaz az az állítás, hogy a németek, több mint 1 millió német dolgozik nem Németországban, hanem máshol, a számuk egész pontosan 1 millió 800 ezer, tehát napnál világosabb, hogy nem azért mentek el, mert a reménytelen német helyzet, a kilátástalan német viszonyok, az esélytelenség meg hasonló butaságok, elüldözötték őket bárki.

Az Európai Unióban az adott ország munkaerőpiacára és foglalkoztatási viszonyaira az jellemző, hogy teljesen általános az, hogy ha az adott országban a munkavállalók arányát 100 százaléknak tekintjük, akkor abból körülbelül 10 százalék nem az adott országban dolgozik, hanem szerte Európában. Spanyolor, németek, csehek, szlovákok, lengyelek. És ott van baj, ahol az adott uniós országban ez az arány már jelentősen több mint 10 százalék. Ezért jelent ez komoly problémát Bulgáriában vagy Romániában, mert ott egyébként az ottani munkaerőpiachoz képest sokkal nagyobb számban, nagyobb arányban vannak románok vagy bolgárok, akik nem otthon dolgoznak. De a 10 százalékos arány egy teljesen normális európai, az egységes tőkepiacból, az egységes munkapiacból, a tőke és a szolgáltatások szabad áramlásából következő jelenség.

Persze lehetne ezt adminisztratív okokkal magyarázni, de a helyzet az, hogy olyan ágazatokban is ez a helyzet, ahol a fizetések Magyarországon nem sokban különböznek a más európai országokban elérhető fizetésektől, ha figyelembe vesszük egyébként, hogy a megélhetési költségeket is valamilyen módon arányosítani kell. Mert teljesen nyilvánvaló, hogy az igazi jövedelmi különbség ott van, hogy én

angliai fizetést kapok, de magyarországi egzisztenciális költségekkel építem az egzisztenciámat. Mert egyébként Angliában sem a dúsgazdag emberek dolgoznak a McDonald's-nál. Csak ha angol, és ott dolgozik a McDonald's-nál, akkor természetesen, ha az angol megélhetési költségeket nézzük, akkor az nem egy jó pozíció. *(Szilágyi György: Nem voltál még angol közértben.)*

Tehát ebben az értelemben olyan ágazatokban is mennek külföldi munkavállalásra magyarok, ahol egyébként meg lehet nézni, hogy fajlagosan nem jobbak a fizetések. Tapasztalatért, lehetőségért, kapcsolatért, egy csomó minden miatt. Ezt úgy láttatni, mint valamifajta katasztrofális gazdaságpolitika eredményét? Aki ezt csinálja, az egyszerűen nem érti az Európai Unió gazdasági működését. Tényleg nem érti, és fogalma sincs arról, hogy az emberek motivációi és a munkaerőpiac hogyan működteti ezt az egész rendszert.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Végezetül csak annyit szeretnék mondani, miután ez tényleg önkéntes, én is abból indultam ki, aki ezzel nem ért egyet, az ne lépjen be. Ne csináljon nyugdíjas-szövetkezetet! Semmiképpen sem. Mert ez csak egy lehetőség. Szeretném természetesen mentesíteni a kormányt, mert lehet, hogy az ellenzéki képviselőtársaim ezt nem hiszik el, mert ők maguk nem csináltak még ilyet, ez teljes mértékben egy képviselői indítvány. Semmi köze a kormánynak az indítványhoz. *(Heringes Anita: Nem hiszük el.)*

Ezt az indítványt a Szövetkezeti Kutató munkatársaival együtt közösen dolgoztuk ki, elég hosszan dolgoztunk rajta. *(Heringes Anita: Tudjuk, hogy kikkel dolgoztátok ki.)* Azért gondoltuk, hogy magukat a nyugdíjasokat kérdezzük meg egy nyugdíjas-kutatás formájában, mert megbízhatóbbnak gondoltam a nyugdíjasok véleményét, mint egyébként néhány, nyilvánvalóan politikailag mérhetetlenül elkötelezett nyugdíjasszervezet vezetőjének a véleményét. Hiszen nem véletlen, hogy akiket itt idézgettek, mind meglehetősen jelentős pártkötődéssel rendelkeznek. Az átlagnyugdíjas véleménye ebben az értelemben sokkal többet nyom a latban.

Én kérném a parlamenti képviselőket, hogy szavazzák meg ezt a törvényjavaslatot, a szövetkezeti törvény módosítását. Ha támogatják, és ebből bármifajta eredményt elérünk, az természetesen a magyar parlament sikere, mert egy olyan törvényjavaslatot csináltunk, ami egy jól működő rendszert valósít meg. Természetesen, ha a dolog nem sikerül, az az előterjesztők felelőssége. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény és a konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(14.40)

A kormány-előterjesztés T/15559. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az anyakönyvi nyilvántartás minden személyi alapú nyilvántartás alapja, ezt mintegy 120 éve vezetjük változatlanul, egyes adatok vagy nyomtatványok ugyan változtak, de az alapelvek és a nyilvántartás felépítése gyakorlatilag a mai napig változatlan. Elkülönülten, eseményként tartja nyilván az emberi élet legfontosabb állomásait, a születést, a házasságkötést és a halálozást. Elismerésre méltó, hogy a több mint száz éve felállított nyilvántartás kiállta az idő próbáját, hosszú távon is bizonyította, hogy az elképzelés helyes volt, a nyilvántartás alkalmas volt a kívánt cél elérésére, s a világban bekövetkező változások ellenére nem sikerült eddig olyan rendszert felállítani, amely ennél jobban szolgált volna az anyakönyv céljait.

Életünk során mindannyian találkozunk az anyakönyvvezetéssel, kértünk anyakönyvi kivonatot házassághoz, gyerekeink születéséhez, óvodába, iskolába iratáshoz, jogaink érvényesítéséhez. Az ezzel kapcsolatos terhek könnyítése érdekében az állami rezsicsökkentés második ütemének eredményeként ez év, 2017. március 16-tól ingyenessé vált az anyakönyvi kivonatok kiállítása. Köszönjük szépen ebben az ezt támogató parlamenti képviselők hozzáállását. Meggyőződésem, hogy hosszú távon az anyakönyvi eljárással összefüggésben felmerülő adminisztratív terhek csökkenthetők, azonban meg kell őriznünk az anyakönyv közhitelességét, biztonságát, a polgárok és az intézmények által az anyakönyvbe vetett bizalmat.

Az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosításával az eljárás lefolytatásával és az eljárásban való közreműködéssel kapcsolatos, törvényi szintet nem igénylő szabályok viszont kikerülnek a törvényből, így az anyakönyvvezetéssel kapcsolatos egyes szabályok átláthatóbbá válnak, a módosítás eredményeként az anyakönyvvezetőként eljáró személyek az anyakönyvi szerv kijelöléséhez hasonlóan kormányrendeleti szinten kerülnek meghatározásra. A törvényjavaslatnak következképpen és hangsúlyozottan nem célja a helyi önkormányzatoknál lévő, jelenleg hatályos anyakönyvi hatásköri szabályok módosítása, ez többször felvetődött, ezt most kijelenthetjük, hogy ebben nincs vita. A törvényjavaslat elfogadása esetén a végrehajtási szabályok is rögzülni fognak.

2016-ban magyar állampolgárokat érintően külföldön bekövetkezett anyakönyvi események a következő számokban testesülnek meg, s itt szeretném azokat az eddig itt a parlamentben elhangzott számokat is cáfolni, amelyek jóval nagyobb nagyságrendet mutattak. Külföldön történt születés: 13 118,

külföldön kötött házasság: 8777, külföldön történt haláleset: 2532, külföldön létesített bejegyzett élet-társi kapcsolat: 10. Ezeknek az eseményeknek ezt követően a hazai anyakönyvezésére került sor. Az ezzel a feladattal kapcsolatos feladatok komoly adminisztratív terhet róttak honfitársainkra, mivel a külföldi anyakönyvi esemény anyakönyvezését a jelenlegi szabályok szerint kizárólag magyarországi hatóságok tudják elvégezni.

A törvény módosításával egyik kiemelt célunk, hogy a külföldön született magyar gyermekek anyakönyvezése a lehető legkisebb adminisztratív terhet jelentse a külföldön élő magyar állampolgárok számára, hogy a hazai anyakönyvezést a konzuli szolgálatok is el tudják végezni, amellyel jelentősen könnyítünk az anyakönyvezés szabályain. Ennek megfelelően nem lesz szükség a külföldi okiratok Magyarországra küldésére és hatósági tevékenység Magyarországon történő elvégzésére és jelentős részben az okiratok fordítására sem. Az ezzel kapcsolatos informatikai rendszer nagy része rendelkezésre áll, ahol pedig nincs, ott az idők folyamán kiépítésre kerül. A konzuli szolgálat pedig megfelelő szakértelemmel és az adott ország sajátosságainak ismeretében el tudja végezni az anyakönyvezéssel kapcsolatos feladatokat. Így az eddigiekkel szemben az eljárásban jelentős időmegtakarítás következik be.

A módosítás egyúttal pontosítja a szakmai irányításra és felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket. Erre tekintettel az anyakönyvi ügyekért felelős miniszter ellátja az anyakönyvi eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező szervek szakmai irányítását, és felügyeletet gyakorol az anyakönyvi szerv tevékenysége felett.

A módosítás az utónévjegyzékben nem szereplő utónevek anyakönyvezhetősége iránti kérelmekkel összefüggésben az eljárásrend kereteit is rögzíti oly módon, hogy a módosítás eredményeként meghatározásra kerülnek a Magyar Tudományos Akadémia nyilatkozatának beszerzéséhez szükséges részletszabályok is. Eddig ez tulajdonképpen ad hoc jelleggel történt, ha a törvény elfogadásra kerül, ezt követően egy szabályozás alapján a részletszabályok tekintetében az eljárás kiszámíthatóvá válik. Ez a szabályozás egyértelművé teszi, hogy nemcsak a szülők által választott név esetén, hanem akár a névváltoztatás esetén is lehetőség van utónévjegyzékben nem szereplő névvel kapcsolatban az utónévjegyzékbe történő felvétel érdekében eljárást lefolytatni.

Az országban sok családot érint a kéttagú családi nevek kezelésével és anyakönyvezésével kapcsolatos szabályozás, illetve annak hiányosságai. Azok, akiknek a családi neve két tagból áll - például Szilaj-Varga -, kérhetik, hogy az anyakönyvben családi nevük kötőjellel vagy kötőjel nélkül szerepeljen, kérelmüknek megfelelően az anyakönyvi hatóság köteles a változásokat átvezetni az anyakönyvben.

Van azonban egy saját névkegőz, az úgynevezett ragadványnevek csoportja, amelyek definiálása a nyelvtudományi szakembereknek is komoly fejtörést okoz. Mivel általánosan ragadványnevek

tekinthetünk minden olyan névelemet, amely egy közösség névhasználatában valamilyen okból a megnevezett személyhez tapadt, saját vezetéknevén és keresztnévén kívül előfordul a megnevezésben. A ragadványnevek használata országunk egyes vidékein igen elterjedt, és sok esetben maguk a nevek viselői nem is ragadványnevként, hanem hivatalos névként kezelik azokat, mivel azok anyakönyvbe történő bejegyzése korábban már megtörtént. Ezek a családok büszkék ezekre a nevekre, hiszen büszkék azokra az emberekre, akiktől ezeket a neveket úgymond örökölték. Erre tekintettel a jogalkotó a törvényjavaslatban foglaltak alapján meg kívánja szüntetni az anyakönyvbe korábban bejegyzett betűjelet, s a családi név részét nem képező ragadványnevet viselő személyeket a jelenlegi gyakorlat alapján ért joghatárnyit, tehát ezen mindenképpen változtatni kívánunk.

Célunk olyan jogi szabályozás kialakítása, amelynek eredményeként a felmenők által viselt, az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnevet viselhetővé válhat a családnév-korrektio szabályainak módosításával, természetesen az érintett döntése és az anyakönyvezés szabályainak a figyelembevételével. Az eljárás az állami rezsicsökkentés keretében elfogadott javaslatunk alapján illetékmentes.

A törvényjavaslat további rendelkezései alapján a jogosultsági nyilvántartás kiegészül a diplomáciai felülhitelesítéshez szükséges, az anyakönyvi okirat kiállítására jogosultak aláírás- és bélyegzőlenyomatának nyilvántartásával. A diplomáciai felülhitelesítéshez szükséges aláírások és bélyegzőlenyomatok jelenleg papíralapon kerülnek továbbításra a diplomáciai felülhitelesítést végző, külpolitikáért felelős miniszternek. A módosítás egyszerűsíti és gyorsítja a külföldön felhasználásra kerülő okiratok hitelesítését azáltal, hogy a hitelesítéshez szükséges aláírás- és bélyegzőlenyomat-minták a nyilvántartásból lekérdezhetők lesznek.

Összefoglalva: a törvényjavaslat alapvető célja az anyakönyvi nyilvántartásban kialakított közhitelességnek és megbízhatóságnak mint alapértékeknek a megtartása mellett egy gyorsabb és könnyebb ügyintézés kialakítása, amely mind a polgároknak, mind a hatóságnak egyaránt könnyebbséget okoz.

A tervezett módosítások eredményeképpen megvalósuló egyszerűbb és hatékonyabb feladatellátás kapcsolódik a jó állammal kapcsolatos célkitűzések megvalósításához is. A közigazgatási bürokráciacsökkentés érdekében eddig 260 törvény módosítására vagy hatályon kívül helyezésére került sor, amelynek eredményeképpen gyorsabbá váltak egyes hatósági eljárások. Így bevezetésre kerül a nyolc napon belüli ügyintézés, és hatályon kívül helyeztük az eljárások elhúzására alkalmas jogintézményeket is.

(14.50)

Emellett az állami rezsicsökkentés céljait megvalósítva közel 40 államigazgatási, cégbírósi eljárás vált ingyenessé. Közismert a személyi igazolvány, a

lakcímkártya, a felsőoktatási felvételi eljárás, cégbejegyzés, így mintegy 14,5 milliárd forint éves megtakarítás jelentkezik a polgároknál és a vállalkozásoknál. Úgy gondoljuk, ennek egy méltó folytatása az anyakönyvi eljárásban történő könnyítések, gyorsítások.

Az anyakönyvi eljárás egyszerűsítése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést és a képviselőtársakat, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Kovács államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr részletesen és pontosan ismertette a javaslatot. Néhány olyan aspektusra szeretném csak felhívni a figyelmet, amelyet a magam részéről fontosnak tartok. Azt gondolom, a gondoskodásnak egy formája az, amikor lehetővé tesszük ezzel a törvénnyel, hogy a külföldön megszülető gyermekek esetében a lehető legkisebb adminisztratív gondot és nehézséget okozzuk a szülőknek. Amikor lehetővé tesszük azt, hogy ez az anyakönyvi bejegyzés helyben megtörténjen, természetesen egyben feljogosítva a konzuli hivatalokat is, hogy ebben közreműködjenek, egyfajta gesztus is, amely azt mondja, hogy az anyaország, a te országod itt is gondoskodni igyekszik rólad, és a lehető legegyszerűbb módot kívánja nyújtani ahhoz, hogy a gyermeked magyar legyen, magyarnak született, magyar is maradjon.

Fontosnak tartom, és még talán erről szeretnék néhány gondolatot megosztani, a ragadványnevek ügyét. Ebben egy hiba történt korábban, és azt kell mondanom, egy rossz gyakorlat. Egyszerűen nem vette figyelembe a jogalkotó, és azt kell mondanom, annak idején ebben többen és sokan hibáztunk, hogy egy-egy területen úgy, ahogyan államtitkár úr említette, fontos a ragadványnevek megtartása. Egy községben, egy faluban, ott is, ahonnan én származom, szinte nincs olyan név, amelynek ne lenne ragadványneve, és amely azonosítva van azzal a családdal, azzal a személlyel akár évszázadok óta, amely ezt viselte. Amikor ebben nehézségek mutatkoztak, és amikor ennek a feltüntetése megtörtént, kifejezetten a személyes jellegű ügyeibe történő beavatkozásnak tekintette joggal az, aki el kellett szenvedjen ezzel kapcsolatban bármilyen hátrányt.

A törvény azt célozza, hogy ezek a hátrányok megszűnjenek. Azt kell mondjam, a szabadon választott lehetőségek legegyszerűbb formáját igyekszik a törvény garantálni és biztosítani. Az a kivételes javaslat meggyőződésem szerint, amelyet az ellenzék is jó szívvel támogathat, mert én nem látok benne, majd talán az ellenzék talál, egyetlenegy olyan mozzanatot sem, amely valamilyen módon is, azt kell mondanom, hátrányos lehetne az állampolgárok, a polgárok részére.

Szeretném még kiemelni a törvényjavaslattal kapcsolatban azt, hogy amikor kormányrendeleti szintre helyez bizonyos területeket az anyakönyvezéssel kapcsolatban, könyörgöm, ebben ne lássanak már valami olyasmit, hogy a törvény elől vonja el a kormány a lehetőségeket, hanem az egyszerűsítést szíveskedjenek tekinteni. Azt gondolom, a törvényhozásnak nem az a dolga, hogy nehezítsük a polgárok számára a joghoz férést, hanem hogy egyszerűsítsük. Azt gondolom, ez ebben a sorban megfelelő és jó helyen van.

A Fidesz-frakció a T/15559. számú előterjesztést támogatja, személy szerint magam is támogatom. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Turi-Kovács Béla képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a 15 perces időkeretben két felszólaló szólal fel *(Jelzésre:)* - csak egy felszólaló, ez az egy pedig Bangóné Borbély Ildikó lesz, ha jól látom. Ön a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Államtitkár úr felvezetőjében elmondta, hogy 120 éve az anyakönyvezés Magyarországon változatlan, ami nem teljesen pontos, mert ugyebár 2013-ban történtek módosítások, amikor a négy anyakönyvi kivonatot egyszerűsítették, elektronikussá tették, és lényegében Magyarországon egy nagyon szép szokás szűnt meg ezzel a lépéssel, az, amikor a házasságkötés alkalmával egy nagy könyvbe a házasulandó felek aláírnak. Ez a fajta hagyomány 2013 után megszűnt Magyarországon. Ma is történik a szertartás alatt aláírás, csak most már úgymond nem a nagykönyvet írják alá, hanem egy házasságkötési lapot. Akkor ezt még kritikaként megfogalmaztuk, hogy talán ezt nem kellett volna megszüntetni.

Turi-Kovács Béla képviselőtársam már biztos tudott valamit, mert mondta, hogy nehogy kritizáljuk ezt a törvényt. Mégiscsak vannak benne olyan pontok, amelyeket kötelességünk megtenni, hogy kritikával illessünk. Nagyon helyes, hogy a külföldön született magyar gyerekeknek könnyítsük meg az anyakönyvezését, mert az elmúlt években tapasztaltunk olyan botrányos eseteket, sőt majdnem csak ezt tapasztaltuk, hogy fél évtől akár több mint egyéves eljárásnak is ki lettek téve ezek a gyermekek. Azt tudni kell, hogy ha nincs magyar anyakönyvi kivonata, akkor nem lehet ezt a gyereket hazahozni Magyarországra, és nagyon sok esetben pontosan úgymond a családlátogatások nem jöhettek létre, mert nem rendelkezett megfelelő okiratokkal a gyermek. Ez egy nagyon szükséges lépés, de kritikaként mondhatjuk, hogy ezt hamarabb is megtehetette volna a kormány, nem kellett volna ennyi időt erre várni.

Az indoklás azt állítja, hogy a törvényjavaslatnak nem célja az önkormányzatoknál lévő, jelenleg hatályos hatásköri szabályok módosítása, amit a törvényjavaslat elfogadása esetén a végrehajtási szabályok is

rögzítenek majd. Az a helyzet, hogy ezt nem nagyon hisszük el. Lényegében, ha lehetőséget biztosítanak arra, hogy az önkormányzatoktól magát az anyakönyvezést elvegyék, és a kormányhivatal jelölje majd ki ezeket a személyeket, hát, láttunk már karón varjút, ha mondhatok ilyet vidékiesen, akkor azt gondolom, előfordulhat az, hogy innentől fogva az önkormányzatoktól ezt a jogkört is elveszik, megszüntetik, és majd a kormányhivatal kijelöli, hogy ki lesz az az anyakönyvvezető, aki ezeket az eljárásokat, akár az anyakönyvvezetést, a névadót, a házasságkötést lebonyolítja. Azt gondolom, nem kellene most már ilyen mértékben az önkormányzatoktól feladatokat elvonni. Az utóbbi években azt láttuk, lassan már semmi dolga nem lesz az önkormányzatoknak, akár megszüntethetők is lesznek, ha ez így folytatódik.

Elképesztő az is, hogy anyakönyvi ügyekben megszűnik a fellebbezés lehetősége. Ez praktikus azt jelenti, hogy egy anyakönyvi elírás miatt, például ha az Anettet egy „t”-vel írják, a szerencsétlen polgárnak bírósághoz kell majd fordulnia. Bírósághoz kell mennie akkor is, ha a szülő korábbi anyakönyvi bejegyzésében azért, mert az akkor írógépeken nem volt hosszú „i” betű, jogorvoslati úton kell a név megfelelő írásmódját elérni. Nem értjük, hogy erre miért van szükség. Saját példám, hogy amikor én megszülettem, édesanyámnak rosszul írták be az anyakönyvbe a nevét, Turi Katalinnak írták, hosszú „ú”-val, amikor édesanyám Turi Katalinként született meg. Ebből némi kis problémáink adódtak az életem során, de nem értem, miért kell ezt majd bírósági úton követelni, hogy valaki ezt meg tudja változtatni. Ha az egyik születési anyakönyvi kivonatot bemutatom és igazolja, hogy édesanyám milyen néven látott napvilágot, akkor miért kell majd bírósági úton ezeket a dolgokat bizonygatni?

Döbbenetes, hogy újra előjön a ragadványnevekkel kapcsolatos szabályok átírásának igénye. Az indoklás azt írja, hogy most meg kívánja szüntetni az anyakönyvbe korábban bejegyzett betűjellel és a családi név részét nem képző ragadványnévvel rendelkező személyeket a jelenlegi gyakorlat alapján ért joghátrányt. Különös, hogy a ragadványnevek anyakönyvezésével kapcsolatos korrekció lehetőségét Semjén Zsolt és Gyopáros Alpár képviselő indítványára vezették be egy 2015-ben benyújtott törvényjavaslattal, a T/12065. törvény volt az. Már akkor felvetődött annak a gyanúja, hogy a személyre szabott jogalkotás újabb példája került az Országgyűlés elé. Akkor nem vette a nevére a kormány a törvényjavaslatot, így valószínűnek tűnt, hogy Semjén Zsolt és Gyopáros Alpár ismeretségi körében bukkant fel valaki, aki a névvizelést nem tudta rendezni, és ragaszkodik az anyakönyvbe egyébként jogszabállyal ellentétesen bejegyzett ragadványnevéhez. Az új szabályokat a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kellett, ami csak erősítette a gyanúkat.

Ezek miatt a hibák miatt a Magyar Szocialista Párt ezt a törvénymódosítást nem fogja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP sorai-
ban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kovács Zoltán államtitkár úr arról beszélt, hogy mennyire fontos az anyakönyvek esetén a közhitelesség, és hogy ez a törvényjavaslat ezt nem fogja csorbítani. Ezzel egyetértünk, valóban a legfontosabb a közhitelesség, az, hogy egy anyakönyv közhitelesen tartalmazza a születést, a házasságot, a halál tényét, tényleg az életben a legfontosabb eseményeket. Ezzel nincs is probléma.

Helyes lenne az a megfogalmazás is, hogy hatásköri változásokra nincsen szükség, és ez a törvény a hatásköröket nem érinti. Igaz, az előttem felszólaló képviselő megjegyezte, hogy amennyiben kikerül a törvényi keretből és miniszteri rendelet szintjére kerül ennek a szabályozása, akkor előfordulhat, hogy hatásköri szabályok is változnak. Ez igaz, valóban benne van ez a veszély, azonban azt is látni kell, hogy a többséggel rendelkező Fidesz-KDNP a törvényt is bármikor módosíthatja, így a hatásköröket is bemódosíthatja. Maximum az történik, hogy itt el tudjuk mondani a véleményünket, ott pedig nem fogjuk tudni elmondani a véleményünket.

Államtitkár úr arról is beszélt, hogy külföldön az elmúlt évben, azt hiszem, 13 118 gyermek született. Ez tényleg nagyon nagy szám, és a média nagyon a figyelem középpontjába vette ezt a tényt, hogy ma már a gyerekek körülbelül egyhatoda külföldön születik. Szerintem ez a szám messze nem valós, hogy a magyar gyermekek egyhatoda. Tehát ez így nem valós szerintem, hiszen már körülbelül 2010 környékén felröppent a hír, hogy a határon túli magyarságnál születik meg körülbelül az egynegyede a magyar gyermekeknek, és itt csak a háromnegyede, most kiment még körülbelül 800 ezer magyar ember Angliába, Németországba, Ausztriába és a többi országba, és az ott született gyermekek száma pedig egyhatod, akkor lassan azt mondhatjuk, hogy már a magyar anyanyelvű gyermekeknek szinte a fele külföldön születik.

Nagyon jónak tartom azt az elképzelést, hogy valóban könnyíteni kell az ő esetükben az anyakönyvvezetést, mert horrortörténeteket mesélt a média ezekről, hogy milyen nagy nehézségbe ütközik egy-egy ilyen családnak hazatelepülni, hazaköltözni, hogy mekkora bürokrácia van ilyen esetekben, a bürokrácia milyen útvesztőin kell keresztülszembütniük magukat, mire el tudják intézni, hogy Magyarországon meglegyenek a megfelelő iratok, hogy be tudja adni a családi pótlék iránti igényét, a gyerek után járó kedvezményeket igénybe tudja venni, hogy ez milyen hercehurcával jár, és valóban szükséges, hogy ezt az eljárást lényegesen egyszerűsítsük. Azonban azt gondolom, hogy nem innen kellene ezt

a kérdést megközelíteni, hanem onnan, hogy magát a kivándorlást kellene megállítani. Miniszterelnök úr elmondta, hogy kalandvágyból mennek ki a magyar emberek. Nem azért mennek ki, megélhetésért mennek ki, és egyre több magyar ember fog kimenni.

Amikor készült egy statisztika, úgy emlékszem, körülbelül egy évvel ezelőtt, amikor azt kérdezték meg az egyetemista, főiskolás korú fiataloktól, hogy hol képzelik el az életüket, akkor döbbenetes volt, hogy ezeknek a fiataloknak a fele külföldön képzele el a jövőjét, hogy külföldre akar menni. Akkor valóban szükséges, ha ők valóban ki fognak menni és egyszerűsíteni kell az anyakönyvi eljárást, csak ki marad itt, Magyarországon, ki fog ebben a társadalomban dolgozni, kikből fog állni ez a magyar társadalom. Tehát inkább innen kellene megközelíteni a dolgot és itt kellene a kormánynak tenni. Való igaz, hogy ez a fajta könnyítés is nagyon fontos, és az eljárás egyszerűsítése valóban érdeke mindenkinek.

Az utónevekkel mindig probléma van, mindig probléma volt az, hogy mi az, ami bejegyezhető, mi az, ami nem jegyezhető be. Meg volt határozva ennek a folyamata a Magyar Tudományos Akadémia közreműködésével. Azt gondolom, hogy az is jó lesz, ha ennek a részletes szabályait majd az illetékes minisztérium fogja meghatározni, és akkor a részletszabályokkal talán egyszerűbb lesz.

A ragadványnevekről. Itt minden vezérszónok említette a ragadványnevek problémáját, Turikovács Béla képviselőtársam beszélt arról is, hogy a lakóhelyen is milyen fontos az, hogy megkülönböztessék egymást az emberek. Azt hiszem, hogy én már egyszer elmondtam itt az Országgyűlésben azt a példát - én is egy faluból származom, egy Fényeslitke nevezetű településről -, itt nagyon jellegzetes példa a ragadványnevekkel kapcsolatban, amikor egy vadidegen személy sétál a község főutcáján, és az első házaknál a járdát sepregető néni megkérdezi, hogy tessék már megmondani, hogy Kis Pista hol lakik. Azt mondták, itt lakik az utca elején. A nyugdíjas korú néni gondolkodik, tanakodik, azt mondja: hát, Kis Pista itt nem lakik. Én itt lakom, mióta megszülettem, az egész utcában nem lakik Kis Pista. Az ember megy tovább, neki azt mondták, hogy itt lakik. Megy tovább, majd alig megy húsz métert, amikor a néni kiabál, álljon már meg jóember, jöjjön vissza, hát az az én férjem! Mert mindenki az egész faluban csak a ragadványneven szólította az egész családot, csak úgy ismerte az egész falu, már a hetvenes évek óta néni is kiment a tudatából, hogy az a Kis István az ő férjének a hivatalos neve. Tehát ennyire fontosak a ragadványnevek egy faluban, ahhoz, hogy megkülönböztessék egymást. Csak valóban kérdéses az, ahogy az előttem felszólaló vezérszónok is mondta, hogy ezeket be kell-e jegyeztetni az anyakönyvbe, szükség van-e arra, hogy ezt bejegyeztessük. Mert az, hogy a faluban mindenki tisztában van vele, hogy kit takar, hogy melyik az a család, de hogy ezt be is kell-e jegyezni, akkor elgondolkoztunk rajta.

Amikor ennek a vitája folyt itt a parlamentben, én nagyon utánanéztam annak, hogy a magyar nyelv-

vészek, akik a családnevekkel foglalkoznak, hogyan határozzák meg a ragadványnevek fogalmát. Kiderült, hogy még a ragadványnevek fogalma sincsen tisztázva Magyarországon, tehát precízen nem tudjuk megfogalmazni, hogy mit jelentenek a ragadványnevek.

És ha már ragadványneveknél tartunk, a nyelvészek általában úgy határozták meg, hogy a ragadványnevek lehet a megkülönböztető név, lehet csúfnév és lehet gúnyneve. Csúfnév az, amit a gyerekek adnak egymásnak, és aztán majd rajtuk ragad és viszi felnőttkorába, gúnyneve az, amit már a felnőttek adnak és ragasztanak valakire, a megkülönböztető név pedig valamilyen személyi tulajdonság, ahogy kinéz az ember, az alapján mondanak egy megkülönböztető nevet rá, és azt majd viszi tovább a család. Én most nem szeretném elmondani, hogy milyen ragadványnevek vannak például a mi szülőfalunkban, mert az nyomdafestéket nem tűr, és nem lenne való idecitolni a parlament elé, hogy milyenek vannak. Majd esetleg négyszemközt, akit érdekel, annak elmondom, és azt is, hogy milyen körülmények között született meg egyik-másik ilyen ragadványneve. Valóban igaz az, hogy ez évtizedeken, akár évszázadokon át végigkíséri azt a családot, és már sok esetben nem is tudják, hogy mi volt az az eredeti ok, ami miatt a ragadványneve rajta ragadt.

De mint mondtam, ezeknek a ragadványneveknek legalább az ötven százaléka valamilyen olyan dologból származik, amelyet az anyakönyvbe bejegyezni, azt mondom, hogy rendkívül méltatlan dolog lenne, nem beszélve arról, hogy akire vonatkozik, nem biztos, hogy degradáló. Abban igaza van államtitkár úrnak, hogy nem kötelező ennek a bejegyzése az anyakönyvbe, de akkor meg minek, akkor így van, miért hozzuk ide, miért van erre szükség. Ezt a fajta törvénymódosító javaslatot mi már akkor sem támogattuk, pontosan emiatt, hogy ezek a ragadványnevek véleményünk szerint nem az anyakönyvbe valók. A faluban, településen mindenki tisztában van vele, és ezért mindenki ismeri, de ezek nem az anyakönyvbe valók.

Számunkra is érthetetlen volt az, hogy ki az, akinek a személyes érdeke úgy kívánta, hogy a ragadványneve bekerüljön az anyakönyvbe, aki miatt módosítani kellett ezen a hetven éve fennálló rendszeren, ami már hetven éve jól működik mindenkinek a megaláztatására Magyarországon.

Azonkívül, ha már meg akarjuk különböztetni a megkülönböztető betűjeleket, azt be lehetett írni az anyakönyvbe korábban is; eddig is megvoltak, az alapján. Például személyes példám hadd hozzam ide: Fényeslitkében rengeteg Gyüre van, a falu szinte egynegyede Gyüre. Ott voltak D. Gyürek, voltak T. Gyürek és mindenkinek megvolt a kis betűjele, és ez alapján mindenki meg tudta különböztetni, hogy éppen melyik családról vagy éppen kiről van szó, és ez kitűnően működött. Azt gondolom, hogy ennek az anyakönyvbe való bejegyzése nem szükséges.

Mindazonáltal én úgy érzem, hogy nem biztos, hogy támogatható ez a törvényjavaslat. Mint elmondtam, az a része mindenképpen, amely egyszer-

rúsi az eljárást, amely gyorsabbá teszi, hatékonyabbá teszi a külföldön született gyerekek anyakönyvezését, ezzel a részével teljes mértékben egyetértünk, bár azzal a kitételrel, hogy jobban szeretnénk, ha ezek a gyerekek inkább Magyarországon születnének, és a kormány azon igyekezne, hogy itt tartsa ezeket a fiatalokat, akik kimennek külföldre. Tehát őket itt kéne tartani, de ha mégis külföldre mennek, az anyakönyvezésüket egyszerűsíteni kell. A ragadványnevekről azt gondolom, hogy fontolja meg a kormány, hogy fenntartja-e az ezzel kapcsolatos változásokat. Köszönöm szépen a figyelmet.

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm, Gyüre Csaba képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétpercesre senki nem jelentkezett, további képviselői felszólalásra nem jelentkeztek, tisztelt Országgyűlés, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Néhány félreértést szeretnék itt eloszlatni, a képviselő asszony által elmondottakra reagálnék.

Elektronikus anyakönyv van nem 2013., hanem 2015. július 1. óta. Valóban vannak a házasságkötésnek fontos aktusai, a gyűrűhúzás, a csók, a pezsgőivás, és az aláírás is egy fontos része lehetett, de ma ugyanezt megtehetik ezen a bizonyos lapon; de az elektronikus közigazgatásban talán nem ügyfélkapun kellene majd aláírni egy ilyen házasságkötés alkalmával. Tehát ennek a bizonyos teatralitást is... *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem romantikus az államtitkár úr! - Az elnök csenget.)* Én már régen nőszültem, úgyhogy én még nem ezt a lapot írtam alá, hanem még az anyakönyvbe jegyeztem be. De azt gondolom, ez a törvény összességét illetően kevésbé fontos körülmény.

Ami fontosabb szerintem, és valóban mindenki által elmondásra került, az a gyermekek védelme. A gyermekek szempontjából nem a hazai anyakönyvnél álltak az ügyek, tehát nem itt jegyezték be, hanem a külföldről történő iratok hazajuttatása okozott több hónapos késedelmet, és valóban egy újonnan megszületett kisgyermeket adott esetben később lehetett hazahozni, mint ahogy ezt a szülők szándékozni szeretnék volna. Ezért született ez, és ennek a törvénynek ez az egyik legfontosabb eleme, hogy a konzulok ebben a bizonyos végrehajtási kormányrendeletben kapnak jogosítványt arra, hogy ezt a feladatot ők is elvégezzék, ezáltal a határidő minimálisra csökkenhessen.

Továbbra is azt állítom - persze az ellenzéknek szíve joga, hogy az önkormányzatoktól további fel-

adatokat kíván-e elvenni a kormány -, ezt leszögeztük három éve, két éve és most ismét, hogy az anyakönyv marad az önkormányzatoknál, nem kívánjuk elvenni, és ez nem is a végrehajtási rendeletből következik, hiszen ott az anyakönyvvezető személyére vonatkozó feljogosításról lesz majd rendelkezés.

Ami pedig a fellebbezést illeti, alig volt néhány fellebbezés az elmúlt időszakban. A képviselő asszony nem az államigazgatásban dolgozik, és nem is jogász, ezért hadd szabadjon elmondani, hogy minden ilyen esetben, amit ott példaként elmondott, az anyakönyvi hatóság kijavíthatja saját maga is, ha hibás valami, ezenkívül ott van a kormányhivatal, amelyik felügyeleti jogkörben is kijavíthatja, és ha sehol nem jut már dűlőre, sem az elsőfokú hatóságon, sem a felügyeleti intézkedésben nem lehet ezt megoldani, akkor kell elmenni a bíróságra; de azt gondolom, erre nem kerül sor.

Ami pedig a ragadványneveket illeti, látom, ez mindenkét felajzott itt a parlamentben. *(Bangóné Borbély Ildikó: Négyen vagyunk!)* Ez egy lehetőség. A jegyző ír, hogy akinek ragadványneve van, az akarja-e, hogy bejegyezzék az anyakönyvbe, vagy nem akarja. Aki ezt fontosnak tartja - ez egy összefoglaló név, ebbe azért sok minden beletartozik, nemcsak a nyomdafestéket nem tűró ragadványnevek, hanem vannak különböző nemesi előtagok, és a többi, és a többi, amire nagyon büszkék a családban, és szeretnék, ha ez az anyakönyvbe bekerülne -, hadd döntse el maga az állampolgár, ne a hatóság, ne a parlamenti képviselő mondjon erről véleményt, hanem ő maga, saját maga döntsön arról, hogy akarja vagy nem akarja. Erre kap egy felhívást, aki akarja, bejegyzik, aki pedig nem akarja, nem jegyzik be. Tehát azt gondolom, ez az állampolgár szabad választása alapján történik, ennek a törvénynek az alapján feljogosítást kap.

Ami még a törvény egészét illeti, azt gondolom, ez fontos törvény, a legfontosabb részei, a biztonság, a közhitelesség megmaradnak továbbra is. Az elektronikus anyakönyv annyiban segít, hogy bárhol az országban, bármely anyakönyvvezetőnél adatokat lehet kérni. Eddig csak ott lehetett, ahol maga az anyakönyv volt található papíralapon, most pedig bárhol az egész országban, ez nagy segítség; és ennek vannak talán olyan hátulütői, hogy most az anyakönyvbe nem lehet kalligrafikus betűkkel bejegyezni a házasságkötés tényét. Az elektronizáció időnként segít bennünket, időnként pedig gépiessé teszi ezt a világot, de azt gondolom, a házasságkötésnek van jó néhány olyan szép eleme, amitől talán, ha el is marad ez az aláírás, még boldog házasságban élhetnek a házaspárok.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azt gondolom, talán sikerült a fellebbezés vonatkozásában, ami egy jogi aktus, a félreértéseket eloszlatni. A ragadványnev szabadon választott gyakorlat, aki akarja, igen, nem, tehát ez sem okoz problémát, ez nem valakire készülő szabályozás. Jó néhány, százas nagyságrendben kéri egyébként az ügynevezett ragadványnevek bejegyzését, amire eddig nem volt lehetőség. Ami a legfontosabb: a gyer-

mekek érdekét pedig messzemenőig támogatja ez a törvény, ezért kérem, hogy gondolják meg a képviselőtársak és a frakciók, hogy támogassák ezt a törvényt.

Tisztelettel köszönöm, elnök úr, mindenki türelmét. Szép hétvégét kívánok mindenkinek!

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten, hétfőn 11 órakor folytatja ülését.

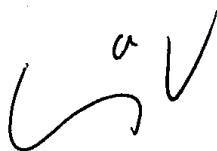
Az **ülésnapot bezárom**. Szép napot kívánok a továbbiakban is! Viszontlátásra!

(Az ülésnap 15 óra 16 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:



Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)